A TANÁCS 2006. november 28-i 2006/112/EK IRÁNYELVE

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről[1]

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

mivel:

(1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról - közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás - szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelvet[2] több alkalommal jelentős mértékben módosították. Az átláthatóság és az ésszerűség érdekében az említett irányelvet át kell dolgozni.

(2) Ezen átdolgozás keretében a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1967. április 11-i 67/227/EGK tanácsi irányelv[3] még alkalmazandó rendelkezéseit át kell venni. Ezért az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

(3) Annak biztosítására, hogy a rendelkezések világos és ésszerű módon, a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó elvvel összhangban kerüljenek bemutatásra, az irányelv szerkezetét és szövegezését át kell dolgozni, bár ez elviekben nem eredményez érdemi változásokat a meglévő jogszabályban. Az átdolgozási művelet ugyanakkor együtt jár néhány lényegi módosítással, amelyet mindazonáltal el kell végezni. Azokat az eseteket, amelyeket ilyen változtatások érintenek, kimerítően fel kell sorolni az átültetést és a hatálybalépést szabályozó rendelkezésekben.

(4) A belső piac létrehozására irányuló cél megvalósításának előfeltétele a forgalmi adókra vonatkozó olyan jogszabályok alkalmazása a tagállamokban, amelyek nem torzítják a verseny feltételeit, és nem akadályozzák az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását. Ezért szükséges, hogy a hozzáadottértékadó-rendszer (HÉA-rendszer) segítségével összehangolják a forgalmi adókra vonatkozó jogszabályokat, és ezáltal, amennyire csak lehetséges, kiküszöböljék azokat a tényezőket, amelyek a verseny feltételeit akár nemzeti, akár közösségi szinten torzíthatják.

(5) A HÉA-rendszer akkor valósítja meg a legnagyobb egyszerűséget és semlegességet, ha az adót a lehető legáltalánosabb módon vetik ki, és ha annak hatálya kiterjed a termelés és az értékesítés minden szakaszára, valamint a szolgáltatásnyújtás területére is. Emiatt a belső piac és a tagállamok érdekében áll elfogadni egy, a kiskereskedelemre is érvényes közös rendszert.

(6) Szakaszonként szükséges eljárni, ugyanis a forgalmi adók összehangolása a tagállamokban az adórendszer változtatásaihoz vezet, és költségvetési, gazdasági és szociális területen is érzékelhető következményekkel jár.

(7) A közös HÉA-rendszernek a verseny semlegességét kell eredményeznie még akkor is, ha az adómértékek és adómentességek teljes összehangolása elmarad, vagyis mindegyik tagállam területén, akármilyen hosszú is a termelési és értékesítési lánc, a hasonló termékekre és szolgáltatásokra ugyanakkora adóterhet kell kivetni.

---

1 Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2006. december 11-i, L 347. számában (1. o.).

2 HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2006/98/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 129. o.) módosított irányelv. A lábjegyzet szövegét helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

3 HL 71., 1967.4.14., 1301. o. A 77/388/EGK irányelvvel módosított irányelv. A lábjegyzet szövegét helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

(8) Az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozatnak[1] megfelelően az Európai Közösségek költségvetését - az egyéb bevételeket nem érintve - teljes egészében a Közösségek saját forrásaiból finanszírozzák. E források tartalmazzák a HÉA-bevételeket is, amelyek azon közös adómérték alkalmazásából adódnak, amely a közösségi szabályoknak megfelelően az adóalap-megállapításra egységesen került meghatározásra.

(9) Elengedhetetlen egy átmeneti időszak megállapítása, amely lehetővé teszi a nemzeti jogszabályok fokozatos kiigazítását az egyes meghatározott területeken.

(10) Ezen átmeneti időszak során az adómentességet élvező adóalanyokon kívüli adóalanyok által lebonyolított, Közösségen belüli ügyleteket az érkezési hely szerinti tagállamban kell megadóztatni, az adott tagállam adómértékei és feltételei szerint.

(11) Ezen átmeneti időszak során, azon Közösségen belüli, meghatározott értékű beszerzéseket, amelyeket adómentességet élvező adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek hajtottak végre, illetve bizonyos Közösségen belüli távértékesítéseket és új közlekedési eszközök szállításait adómentességet élvező, illetve nem adóalany magánszemélyek vagy szervek részére, szintén meg kell adóztatni az érkezési hely szerinti tagállamban, az adott tagállam adómértékei és feltételei szerint, amennyiben az ilyen ügyletek különös rendelkezések hiányában valószínűleg a tagállamok közötti verseny jelentős torzulását eredményeznék.

(12) Földrajzi, gazdasági és szociális helyzetük miatt egyes területeket célszerű kizárni ezen irányelv hatálya alól.

(13) Az adóalany fogalmát oly módon kell meghatározni, hogy az adó semlegességének biztosítása érdekében a tagállamok azon személyekre is kiterjeszthessék azt, akik alkalmi jelleggel végeznek bizonyos tevékenységeket.

(14) Az adóköteles tevékenység fogalma, különösen az adóköteles tevékenységekkel egy tekintet alá eső tevékenységek tekintetben, problémát okozhat. Ezért e fogalmak pontosabb meghatározása szükséges.

(15) Amennyiben ingóságokon végeznek munkát, a Közösségen belüli kereskedelem megkönnyítése céljából az ilyen ügyletekre vonatkozó adózási rendelkezéseket meg kell állapítani azon esetekre nézve, amikor azokat olyan személy számára végzik, aki a HÉA szempontjából szerepel egy olyan tagállam nyilvántartásában, amely különbözik attól, amelyben a munkát ténylegesen elvégezték.

(16) Az egy tagállam területén lezajló fuvarozási műveletet mind a belföldi fuvarozási szolgáltatások megadóztatására vonatkozó elvek és intézkedések, mind a járulékos szolgáltatásokra és a különféle ilyen szolgáltatások teljesítésében részt vevő közvetítők által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó szabályok egyszerűsítésének céljából a Közösségen belüli árufuvarozásként kell kezelni, amennyiben az közvetlenül kapcsolódik a tagállamok közötti fuvarozáshoz.

(17) Az adóköteles tevékenység helyének meghatározása - különösen az összeszerelésre szánt termékek értékesítése és a szolgáltatásnyújtás tekintetében - hatáskör-összeütközéshez vezethet a tagállamok között. Jóllehet a szolgáltatás teljesítési helyének elvben azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van, a szolgáltatás teljesítési helyének - különösen egyes adóalanyok közötti olyan szolgáltatások esetében, amelyek költségeit belefoglalták a termékek árába - azon személy tagállamát kell tekinteni, aki a szolgáltatás megrendelője.

(18) A Közösségen belül személyszállítást végző hajók és repülőgépek fedélzetén, illetve vonaton lebonyolított bizonyos tevékenységek esetében tisztázni kell az adóztatás helyét.

1 HL L 253., 2000.10.7., 42. o.

(19) A HÉA tekintetében a villamos energiát és a gázt termékként kezelik. Ugyannakkor különösen nehéz megállapítani az értékesítés helyét. A kettős adóztatás vagy az adóztatás elmaradásának elkerülése, valamint a HÉA-rendszerrel összefüggő akadályok nélküli, tényleges belső piac kiteljesítése érdekében, a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés helye, illetve a villamos energia értékesítési helye - mielőtt a termékek eljutnak a fogyasztás végső fázisába - ezért az a hely, ahol a beszerző gazdasági tevékenységének székhelye van. A végső fázisban, amikor a termékek a kereskedőktől és az elosztóktól eljutnak a végső felhasználóhoz, azon a helyen kell megadóztatni a villamos energia és a gáz értékesítését, ahol a beszerző azokat ténylegesen felhasználja, illetve elfogyasztja.

(20) Azon általános szabály alkalmazása az ingóságok bérbeadására, amely szerint a szolgáltatás nyújtását abban a tagállamban kell megadóztatni, amelyben a szolgáltató letelepedett, a verseny jelentős torzulását idézheti elő, amennyiben a bérbeadó és a bérbevevő különböző tagállamban telepedett le, és az adó mértéke e tagállamokban eltérő. Ezért rögzíteni kell azt, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatás megrendelője gazdasági tevékenységének székhelyét létrehozta, vagy ahol olyan állandó telephellyel rendelkezik, amely számára a szolgáltatást nyújtották, vagy ennek hiányában, ahol állandó lakóhelye, illetve szokásos tartózkodási helye található.

(21) Ellenőrzési okokból azonban a közlekedési eszközök bérbeadása tekintetében célszerű az általános szabályt szigorúan alkalmazni, és így a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltató letelepedett.

(22) A Közösségben igénybe vett valamennyi távközlési szolgáltatást meg kell adóztatni a verseny e területen való torzulásának megelőzésére. E célból a Közösségben letelepedett adóalanyok, illetve a harmadik országban letelepedett megrendelők részére nyújtott szolgáltatásokat elvileg azon a helyen kellene adóztatni, ahol a szolgáltatás megrendelője letelepedett. A harmadik ország területén vagy harmadik országban letelepedett adóalanyok által a Közösségben letelepedett adóalanynak nem minősülő személyek részére nyújtott, és ténylegesen a Közösségben használt és értékesített távközlési szolgáltatások egységes adóztatásának biztosítására a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatásnyújtások teljesítési helye a Közösségben legyen.

(23) Továbbá a verseny torzulásának megakadályozása érdekében a harmadik ország területéről vagy harmadik országból kiinduló, a Közösségben letelepedett személyek számára nyújtott, vagy a Közösség területéről a harmadik országok területén vagy harmadik országban letelepedett személyek számára nyújtott rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokat, és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat a szolgáltatás megrendelőjének tartózkodási helye szerint kell megadóztatni.

(24) Az adóztatandó tényállás és az adófizetési kötelezettség keletkezésénekfogalmait össze kell hangolni, hogy a közös HÉA-rendszer alkalmazását és későbbi módosításait valamennyi tagállamban ugyanabban az időpontban lehessen hatályba léptetni.

(25) Az adóalapokat szintén össze kell hangolni ahhoz, hogy a HÉA adóköteles tevékenységekre történő alkalmazása a tagállamokban összehasonlítható eredményekhez vezessen.

(26) A tagállamok számára lehetővé kell tenni meghatározott, korlátozott esetekben a beavatkozást a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás és beszerzés adóalapját illetően annak biztosítására, hogy a kapcsolt felek közötti, adóelőny elérését célzó ügyletek miatt ne keletkezzen adókiesés.

(27) Az adócsalás és az adókikerülés elleni harc érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a befektetési arany feldolgozásával járó ügylet adóalapjába beszámíthassák a szolgáltatás megrendelője által biztosított befektetési arany értékét, amennyiben a feldolgozás következtében az arany elveszti beruházási arany státuszát. A tagállamok részére bizonyos fokú mérlegelési lehetőséget kell biztosítani ezen intézkedések alkalmazásában.

(28) A határokon történő pénzügyi ellenőrzés megszüntetése megköveteli, hogy a verseny torzulásának elkerülése érdekében - egy egységes HÉA-adóalap mellett - egyes adómértékek számát és nagyságát a tagállamok között kielégítő mértékben egymáshoz közelítsék.

(29) A különböző tagállamokban hatályos normál HÉA-mérték az átmeneti rendszer mechanizmusával kombinálva biztosítja, hogy ez a rendszer elfogadható szinten működjön. Annak megakadályozása érdekében, hogy a tagállamok által alkalmazott normál HÉA-mértékekben meglévő eltérések a Közösségben strukturális egyenlőtlenségekhez és bizonyos tevékenységi ágazatokban a verseny torzulásához vezessenek, egy minimálisan 15 %-os normál mértéket kell meghatározni, amely felülvizsgálható.

(30) Az adó semlegességének megőrzése érdekében a tagállamok által alkalmazott adómértékeknek általános szabályként lehetővé kell tenniük az előzetesen felszámított adó levonását.

(31) Az átmeneti időszak alatt szükség lehet az adómértékek számát és nagyságát illetően bizonyos eltérések engedélyezésére.

(32) A kedvezményes adómértékek hatásának megfelelőbb értékelése érdekében szükséges, hogy a Bizottság a helyi szolgáltatásokra alkalmazandó kedvezményes adómértékek hatásáról szóló értékelő jelentést készítsen, különösen a munkahelyteremtés, a gazdasági növekedés és a belső piac megfelelő működése tekintetében.

(33) A munkanélküliség problémájának leküzdése céljából azon tagállamok számára, amelyek úgy kívánják, engedélyezni kell, hogy működési és hatásvizsgálatot végezzenek arra vonatkozóan, hogy munkaerőigényes szolgáltatások hozzáadottérték-adójának csökkentése hogyan befolyásolja a munkahelyteremtést. Ez a csökkentés egyúttal mérsékelheti az érintett vállalkozások ösztönzését arra, hogy bekapcsolódjanak az árnyékgazdaságba, vagy továbbra is ott maradjanak.

(34) Az adómérték ilyen irányú csökkentése azonban nem kockázat nélküli a belső piac zavartalan működése és az adó semlegessége tekintetében. Ezért engedélyezési eljárást kell előírni egy olyan meghatározott időtartamra, amely megfelelően hosszú ahhoz, hogy lehetséges legyen a helyi szolgáltatásokra alkalmazandó kedvezményes adómértékek hatását értékelni. Annak biztosítására, hogy egy ilyen intézkedés ellenőrizhető és korlátozott maradjon, tárgyi hatályát szigorúan kell meghatározni.

(35) A saját források valamennyi tagállamban egységes módon történő beszedése érdekében közös adómentesség-lista elkészítésére van szükség.

(36) Mind az adó megfizetésére kötelezett személyek, mind az illetékes hatóságok előnyére a jövedéki termékekre vonatkozó bizonyos értékesítések és Közösségen belüli termékbeszerzések utáni HÉA kivetésében alkalmazott módszereket össze kell hangolni az ilyen termékeknek egy másik tagállamba történő szállítása esetén tett nyilatkozattételre vonatkozó - a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános szabályozásról és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelvben[1] meghatározott -eljárásokkal és kötelezettségekkel.

(37) A földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázellátást és a villamosenergia-ellátást a megrendelő helyén kell megadóztatni. A kettős adóztatás elkerülése érdekében az ilyen

termékek behozatalára ezért HÉA-mentességet kell biztosítani.

1 HL L 76., 1992.3.23., 1. o. A legutóbb a 2004/106/EK irányelvvel (HL L 359., 2004.12.4., 30. o.) módosított irányelv.

(38) A nem a Közösségen belüli termékbeszerzés helye szerinti tagállam területén letelepedett adóalanyok által a Közösségen belül folytatott termékkereskedelemhez - beleértve a láncügyleteket is - kapcsolódó, hazai piacon lebonyolított adóztatandó ügyletek vonatkozásában olyan egyszerűsítő intézkedéseket kell életbe léptetni, amelyek azonos bánásmódot biztosítanak valamennyi tagállamban. Ennek érdekében az ilyen ügyletek tekintetében össze kell hangolni az adózás rendjére és az adó fizetésére kötelezett személyre vonatkozó rendelkezéseket. Ugyanakkor elvben ki kell vonni a rendelkezések hatálya alól azon termékeket, amelyeket a kiskereskedelemben kívánnak értékesíteni.

(39) Az adólevonás szabályait annyiban kell összehangolni, amennyiben azok a beszedett adók tényleges nagyságát befolyásolják, és ami biztosítja, hogy a levonható hányadot hasonló módon számítják ki valamennyi tagállamban.

(40) Azt a rendszert, amely lehetővé teszi a beruházási javakra vonatkozó levonások kiigazítását a vagyon élettartama során, a tényleges használatnak megfelelően, egyes, a beruházási javak jellegzetességeit felmutató szolgáltatások számára is elérhetővé kell tenni

(41) Meg kell határozni, hogy melyek az adófizetésre kötelezett személyek, különösen olyan szolgáltatások esetén, amelyeknél a szolgáltatást nyújtó nem az adó kivetésének helye szerinti tagállamban letelepedett személy.

(42) A tagállamoknak meghatározott esetekben képesnek kell lenniük arra, hogy a termékértékesítések vagy szolgáltatások kedvezményezettjét jelöljék meg a HÉA megfizetésére kötelezett személyként. Ez segítheti a tagállamokat abban, hogy meghatározott ágazatokban és bizonyos ügyletfajták esetében egyszerűsítsék a szabályokat, valamint megakadályozzák az adócsalást és adókikerülést.

(43) A tagállamoknak lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy teljesen szabadon jelöljék ki az importot terhelő adó fizetésére kötelezett személyt.

(44) A tagállamok elrendelhetik, hogy az adó fizetésére kötelezett személy helyett más személy legyen egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért.

(45) Az adóalanyok kötelezettségeit - a lehetséges mértékben - össze kell hangolni, hogy az adóbeszedés egységességét a megfelelő módon lehessen biztosítani valamennyi tagállamban.

(46) Az elektronikus számlázás alkalmazásának lehetővé kell tennie az adóhatóságok ellenőrzési tevékenységének folytatását. A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében indokolt egy közösségi szinten összehangolt lista összeállítása azon adatokról, amelyeknek szerepelniük kell a számlákon, valamint néhány, az elektronikus számlázás használatát, a számlák elektronikus tárolását, a saját számlakiállítás és a számlázási tevékenység kihelyezésének eseteit szabályozó közös módszer létrehozása.

(47) A tagállamoknak - figyelemmel az általuk meghatározott feltételekre - engedélyezniük kell bizonyos nyilatkozatok elektronikus úton történő benyújtását, és lehetővé kell tenni számukra, hogy az elektronikus út használatát megkövetelhessék.

(48) A vállalkozásokra - különösen a kis- és középvállalkozásokra - vonatkozó közigazgatási és statisztikai követelmények csökkentésére irányuló szükségszerű törekvést össze kell hangolni a hatékony ellenőrzési intézkedések végrehajtásával és a Közösség statisztikai eszközei színvonalának közgazdasági és adózási szempontból egyaránt elengedhetetlen fenntartásával.

(49) Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok - a közös rendelkezéseknek megfelelően és a szorosabb összehangolás szem előtt tartásával - továbbra is alkalmazhassák a kisvállalkozásokra vonatkozó különleges szabályozásaikat.

(50) A mezőgazdasági termelőket illetően a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani olyan külön szabályozás alkalmazására, amely lehetővé teszi a térítésátalány fizetését az olyan termelők részére, akik nem tartoznak az általános szabályozás hatálya alá. E szabályozás alapelveit rögzíteni kell, és a saját források beszedésének szükségleteire közös módszert kell kidolgozni az ilyen termelők által megvalósított hozzáadott érték meghatározását illetően.

(51) A kettős adóztatás és az adóalanyok közti verseny torzulásának elkerülése érdekében egy közösségi szintű szabályozást kell bevezetni a használt cikkek, műalkotások, régiségek és gyűjteménydarabok adóztatására vonatkozóan.

(52) Az általános adószabályok aranyra való alkalmazása jelentős akadályt jelent annak pénzügyi befektetési célokra történő felhasználása számára, ennek megfelelően indokolt egy külön szabályozás alkalmazása a közösségi aranypiac nemzetközi versenyképességének erősítése érdekében.

(53) A befektetési arany értékesítései jellegüket tekintve megegyeznek az adómentességet élvező egyéb pénzügyi befektetésekkel. Ennek megfelelően az adómentesség a legmegfelelőbb adóügyi bánásmódnak a befektetési arany értékesítéseire nézve.

(54) A befektetési arany fogalmának magában kell foglalnia az aranyérméket, amelyek értéke elsősorban az általuk tartalmazott arany árát tükrözi. Azokat az érméket illetően, amelyekre alkalmazható a befektetési aranyra vonatkozó szabályozás, az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében évente össze kell állítani egy listát, hogy az ilyen érmékkel kereskedők számára biztonságot nyújtsanak. E lista nem érinti azon érmék mentesítését, amelyek ugyan a listán nem szerepelnek, de megfelelnek az ezen irányelvben megállapított feltételeknek.

(55) Az adócsalás megelőzésének érdekében - az egy bizonyos tisztasági fokot meghaladó arany értékesítésére vonatkozó finanszírozási teher csökkentésével - indokolt, hogy a tagállamok számára lehetővé tegyék a vevő adófizetésre kötelezett személyként történő megjelölését.

(56) Külön szabályozást kell megállapítani az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat biztosító olyan gazdasági szereplők pénzügyi kötelezettségei teljesítésének megkönnyítése érdekében, amelyek nem telepedtek le a Közösségben és a HÉA céljából azonosítóval történő ellátásuk a Közösségen belül nem szükséges. E szabályozás alkalmazásában bármely olyan gazdasági szereplő, amely elektronikus úton nem adóalanyok számára ilyen szolgáltatásokat biztosít a Közösségben, választhatja azt, hogy egyetlen tagállamban igényel azonosító számot, amennyiben őt a Közösségben a HÉA szempontjából más módon nem tartják nyilván.

(57) Kívánatos, hogy a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra valamint az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseket csak átmenetileg fogadják el, és rövid időn belül a tapasztalatok alapján ezeket vizsgálják felül.

(58) Elő kell mozdítani ezen irányelv rendelkezéseinek összehangolt alkalmazását, ebből a célból elengedhetetlen egy hozzáadottérték-adóval foglalkozó konzultatív bizottság felállítása, amely lehetővé teszi ezen a területen a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködés megteremtését.

(59) Bizonyos korlátozások és feltételek mellett célszerű, hogy a tagállamok ezen irányelvtől eltérő, külön intézkedéseket hozzanak vagy továbbra is alkalmazzanak annak érdekében, hogy egyszerűsítsék az adókivetést, illetve megelőzzék az adócsalás és az adókikerülés bizonyos formáit.

(60) Annak biztosítása érdekében, hogy az eltérésre vonatkozó kérelmet benyújtó tagállam ne maradjon bizonytalan abban a tekintetben, hogy a Bizottság válaszként milyen intézkedés megtételét tervezi, határidőket kell megállapítani, amelyeken belül a Bizottságnak a Tanács elé kell terjesztenie az engedélyezésre vonatkozó javaslatát, vagy a kifogásait ismertető közleményét.

(61) Alapvető jelentőséggel bír a HÉA-rendszer egységes alkalmazásának biztosítása. Ennek érdekében végrehajtási intézkedéseket kell elfogadni.

(62) Ezen intézkedéseknek különösen a határokon átnyúló ügyletek kettős adóztatásának problémájával kell foglalkozniuk, amely annak következtében fordulhat elő, hogy a tagállamok eltérően alkalmazzák az adóztatandó ügylet helyére vonatkozó szabályokat.

(63) Bár a végrehajtási intézkedések alkalmazási köre korlátozott, ezen intézkedéseknek költségvetési hatásuk is van, ami egy vagy több tagállam esetében jelentős is lehet. A tagállamok költségvetésére kifejtett hatás indokolja, hogy a Tanács fenntartja a végrehajtási hatáskör gyakorlásának jogát.

(64) Tekintettel a tervezett intézkedések korlátozott alkalmazási körére, ezeket a végrehajtási intézkedéseket a Tanács egyhangúlag, a Bizottság javaslata alapján fogadja el.

(65) Mivel ezen irányelv céljait a fent említett okok miatt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(66) A nemzeti jogba történő átültetés kötelezettségét azon rendelkezésekre kell korlátozni, amelyek a korábbi irányelvekhez képest tartalmi módosítást tartalmaznak. A módosítással nem érintett rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az előző irányelvekből következik.

(67) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok kötelezettségeit a XI. melléklet B. részében megjelölt irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidők tekintetében,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY ÉS HATÁLY

1. cikk

(1) Ez az irányelv megállapítja a közös hozzáadottértékadó- rendszert (HÉA-rendszer).

(2) A közös HÉA-rendszer alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, függetlenül a termelési és értékesítési folyamatban az adófizetési kötelezettség keletkezését megelőző ügyletek számától.

A HÉA-t minden ügylet esetében a termékek vagy szolgáltatások ára alapján, az adott termékekre vagy szolgáltatásokra alkalmazandó adómérték szerint kell kiszámítani, és a különböző költségelemek által közvetlenül viselt adóösszeg levonását követően kell felszámítani.

A közös HÉA-rendszert a kiskereskedelmi szakasszal bezárólag kell alkalmazni.

2. cikk

(1) A HÉA hatálya alá a következő ügyletek tartoznak:

a) egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy vagy szervezet (a továbbiakban: adóalanyként eljáró személy) által ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés;

b) termék ellenérték fejében történő Közösségen belüli beszerzése a tagállamon belül:

i.[1] adóalanyként eljáró személy vagy nem adóalany jogi személy által, amennyiben az eladó adóalanyként eljáró személy, aki nem jogosult a 284. cikkben meghatározott, a kisvállalkozások számára nyújtott mentességre, és akire nem vonatkozik a 33., illetve a 36. cikk;

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 1. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

ii. új közlekedési eszközök esetében, adóalany vagy nem adóalany jogi személy által, akinek a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében más, a HÉA hatálya alá tartozó beszerzése nincs, vagy bármely más nem adóalany által;

iii. jövedéki termékek esetében, amennyiben a 92/12/EGK irányelv értelmében a jövedéki adó a tagállamon belül számítandó fel, adóalany által vagy olyan nem adóalany jogi személy által, akinek a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében más, a HÉA hatálya alá tartozó beszerzése nincs;

c) egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás;

d) a termékimport.

(2) *a)* Az (1) bekezdés *b)* pontjának ii. alpontja értelmében „közlekedési eszközök” a következő, személyek vagy termékek szállítására szolgáló közlekedési eszközök:

i. szárazföldi gépjárművek, amelyek hengerűrtartalma meghaladja a 48 cm3-t, vagy teljesítménye meghaladja a 7,2 kilowattot;

ii. 7,5 métert meghaladó hosszúságú vízijárművek, kivéve azokat a hajókat, amelyeket a nyílt tengeri kereskedelmi személyszállításra, illetve kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenység folytatására, valamint tengeri segítségnyújtásban vagy mentésben, vagy part menti halászatra használnak;

iii. légijárművek, amelyek felszállási össztömege meghaladja az 1 550 kg-ot, kivéve a túlnyomórészt nemzetközi forgalomban ellenérték fejében működő légitársaságok által alkalmazott légijárműveket.

b) E közlekedési eszközök a következő esetekben tekintendők „újnak”:

i. szárazföldi gépjárművek esetében, amennyiben az értékesítés az első forgalomba helyezéstől számított 6 hónapon belül történt vagy amennyiben a jármű megtett útja legfeljebb 6 000 kilométer;

ii. vízijárművek esetében, amennyiben az értékesítés az első forgalomba helyezéstől számított 3 hónapon belül történt vagy amennyiben a hajó megtett útja legfeljebb 100 hajózott óra;

iii. légijárművek esetében, amennyiben az értékesítés az első forgalomba helyezéstől számított 3 hónapon belül történt, vagy amennyiben a repülő megtett útja legfeljebb 40 repült óra.

c) A tagállamok állapítják meg azon feltételeket, amelyek alapján a *b)* pontban említett tényeket fennállónak kell tekinteni.

(3)[1] „Jövedékiadó-köteles termékek” a Közösség területén található földgázrendszeren vagy ilyen rendszerhez kapcsolt bármely hálózaton keresztül értékesített gáz kivételével a hatályban lévő közösségi rendelkezésekben meghatározottak szerinti energiatermékek, alkohol és alkoholtartalmú italok, valamint dohánytermékek.

3. cikk

(1) A 2. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja i. alpontjában foglalt rendelkezésektől eltérve, a következő ügyletek nem tartoznak a HÉA hatálya alá:

a) azon termékek Közösségen belüli, egy adóalany által vagy nem adóalany jogi személy által történő beszerzése, amelyek tagállamon belüli értékesítése a 148. és a 151. cikk értelmében adómentes lenne;

b) az *a)* pontban és a 4. cikkben foglaltak, valamint az új közlekedési eszközökön és a jövedéki termékeken kívüli termékek Közösségen belüli beszerzése egy adóalany által saját - a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közösségi szabályozás alá tartozó - mezőgazdasági, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági üzemében való használatára, vagy egy adóalany által, aki csak olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amely tekintetében nem illeti meg az adólevonási jog, vagy nem adóalany jogi személy által.

1 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 1. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában megállapított rendelkezés csak akkor alkalmazható, ha a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) a folyó naptári év során a Közösségen belüli termékbeszerzések összértéke nem haladja meg a tagállamok által megállapított értékhatárt, amely nem lehet kevesebb mint 10 000 EUR vagy ennek nemzeti valutában kifejezett összege;

b) az előző naptári év folyamán a Közösségen belüli termékbeszerzések összértéke nem haladta meg az *a)* pontban megállapított értékhatárt.

Az értékhatárba bele kell számítani a Közösségen belüli termékbeszerzések összértékét, levonva abból a termék feladása illetve fuvarozásának megkezdése szerinti tagállamban esedékes vagy megfizetett HÉA-t az (1) bekezdés *b)* pontjában említetteknek megfelelően.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja alapján jogosult adóalanyoknak és nem adóalany jogi személyeknek a tagállamok megadják a jogot, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja i. Alpontjában megállapított általános szabályozás szerinti adózást válasszák. Az első albekezdésben említett - minden esetben két naptári évre vonatkozó - választási lehetőség gyakorlására a tagállamok meghatározzák a részletes szabályokat.

4. cikk

A 3. cikkben említett ügyleteken kívül nem tartoznak a HÉA alá a következő ügyletek:

a) a 311. cikk (1) bekezdésének 1-4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek Közösségen belüli beszerzése, amennyiben az eladó használtcikk-kereskedőként jár el, és amennyiben a termékértékesítést a feladás vagy a fuvarozás megkezdése szerinti tagállamban a HÉA szerint a 312-325. cikkben foglalt, a különbözet szerinti adózásra vonatkozó szabályozásnak megfelelően megadóztatták;

b) a használt közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzése a 327. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint, amenynyiben az eladó használtcikk-kereskedőként jár el, és amennyiben a beszerzett használt közlekedési eszközt a feladás vagy a fuvarozás megkezdése szerinti tagállamban a HÉA szerint a használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti rendelkezéseknek megfelelően megadóztatták;

c) a 311. cikk (1) bekezdésének 1-4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek Közösségen belüli beszerzése, amennyiben az eladó nyilvános árverés szervezőjeként jár el, és amenynyiben a termékértékesítést a feladás vagy a fuvarozás megkezdése szerinti tagállamban a HÉA szerint a nyilvános árveréseken történt vásárlásra vonatkozó különös rendelkezéseknek megfelelően megadóztatták.

II. CÍM

TERÜLETI HATÁLY

5. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „Közösség” és „a Közösség területe”: a tagállamok területeinek összessége a 2. pontban meghatározottak szerint;

2. „tagállam” és „egy tagállam területe”: a Közösség valamennyi tagállamának azon területe, amelyre az Európai Közösséget létrehozó szerződést annak 299. cikke értelmében alkalmazni kell, az ezen irányelv 6. cikkében meghatározott terület vagy területek kivételével;

3. „harmadik terület”: a 6. cikkben meghatározott területek;

4. „harmadik ország”: minden olyan állam vagy terület, amelyre a Szerződés nem vonatkozik.

6. cikk

(1) Ezen irányelv nem alkalmazandó a Közösség vámterületének részét képező következő területekre:
a) Athos-hegy;
b) Kanári-szigetek;
c) [1] az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkében, valamint 355. cikkének (1) bekezdésében említett francia területek;
d) Åland-szigetek;
e) Csatorna-szigetek;
f) [2] Campione d’Italia;
g) [3] a Luganói-tó olaszországi vizei.
(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó a Közösség vámterületének részét nem képező következő területekre:
a) Helgoland szigete;
b) Büsingen területe;
c) Ceuta;
d) Melilla;
e) Livigno;
f) [4]
g) [5]

7. cikk

(1) A Franciaországgal, az Egyesült Királysággal, illetve Ciprussal kötött egyezményekre és szerződésekre figyelemmel, a Monacói Hercegséget, a Man-szigetet, illetve az Egyesült Királyság ciprusi felségterületeit, Akrotirit és Dhekeliát, ezen irányelv alkalmazásában nem kell harmadik országnak tekinteni.
(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a Monacói Hercegségből kiinduló vagy oda irányuló ügyleteket úgy kezeljék, mintha Franciaországból kiinduló vagy oda irányuló ügyletek lennének, és hogy a Man szigetéről kiinduló vagy oda irányuló ügyleteket úgy kezeljék, mintha az Egyesült Királyságból kiinduló vagy oda irányuló ügyletek lennének, valamint hogy az Egyesült Királyság ciprusi felségterületeiről, Akrotiriből és Dhekeliából kiinduló vagy oda irányuló ügyleteket úgy kezeljék, mintha Ciprusról kiinduló vagy oda irányuló ügyletek lennének.

8. cikk

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 6. és 7. cikkben megállapított rendelkezések - különösen a verseny semlegessége vagy a saját források szempontjából - már nem indokoltak, megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé.

---

1 Megállapította: a Tanács 2013/61/EU irányelve 1. cikk (HL L 353., 2013.12.28., 5. o.). Hatályos: 2014. I. 1-től.
2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2019/475 irányelve 1. cikk 1. (HL L 83., 2019.3.25., 42. o.). Hatályos: 2019. IV. 14-től.
3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2019/475 irányelve 1. cikk 1. (HL L 83., 2019.3.25., 42. o.). Hatályos: 2019. IV. 14-től.
4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2019/475 irányelve 1. cikk 2. (HL L 83., 2019.3.25., 42. o.). Hatálytalan: 2019. IV. 14-től.
5 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2019/475 irányelve 1. cikk 2. (HL L 83., 2019.3.25., 42. o.). Hatálytalan: 2019. IV. 14-től.

III. CÍM

ADÓALANYOK

9. cikk

(1) „Adóalany” az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

„Gazdasági tevékenység” a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelőipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyeken kívül adóalanynak kell tekinteni minden olyan személyt, aki eseti alapon új közlekedési eszközt értékesít úgy, hogy azt az eladó, a megrendelő vagy ezek képviseletében harmadik személy egy, a tagállamon kívüli, de a Közösség területén belüli területre ad fel vagy fuvaroz el.

10. cikk

A 9. cikk (1) bekezdése szerinti azon feltétel, mely szerint az adóalany a gazdasági tevékenységet „önállóan végzi”, kizárja az adózás alól a munkavállalókat és egyéb személyeket, amennyiben őket munkaadójukhoz munkaszerződés vagy alkalmazójukhoz egyéb olyan jogviszony köti, amely a munkakörülmények, a díjazás és a munkavállaló felelőssége tekintetében aláfölérendeltségi viszonyt teremt.

11. cikk

A hozzáadottérték-adóval foglalkozó bizottsággal (a továbbiakban: HÉA-bizottság) folytatott konzultáció után minden tagállam egyetlen adóalanyként kezelheti azon ugyanebben a tagállamban letelepedett alanyokat, amelyek ugyan jogilag függetlenek, de amelyeket kölcsönös pénzügyi, gazdasági és szervezeti kapcsolatok egymással szorosan összefűznek.

Az első albekezdésben meghatározott lehetőséggel élő tagállam bármely olyan intézkedést elfogadhat, amely szükséges annak elkerüléséhez, hogy e rendelkezés alkalmazása lehetővé tegye az adócsalást vagy adókikerülést.

12. cikk

(1) A tagállamok adóalanynak tekinthetnek bármely olyan személyt, aki a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott ügyletek valamelyikét eseti jelleggel folytatja és különösen a következő ügyletek valamelyikét végzi:

a) épületek, illetve épületrészek és a hozzátartozó telkek első használatbavétele előtti értékesítése;

b) építési telkek értékesítése.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjának alkalmazásában „épület” minden, a földhöz rögzített vagy a földön létesített építmény.

A tagállamok megállapíthatják az (1) bekezdés *a)* pontjában említett kritérium alkalmazásának feltételeit az átalakított épületekre és a hozzátartozó telekre vonatkozóan.

A tagállamok alkalmazhatnak az első használatbavételtől eltérő követelményt is, mint pl.: az épület befejezése és az első értékesítés időpontja közötti időtartamot, illetve az első használatbavétel és a rákövetkező értékesítés közötti időpont közötti időtartamot, feltéve, hogy ezen időtartamok az öt, illetve két évet nem haladják meg.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjának alkalmazásában „építési teleknek” kell tekinteni minden közművesítetlen vagy közművesített földterületet, amelyet a tagállamok ennek minősítenek.

13. cikk

(1) Az állami, regionális és helyi közigazgatási szervek és egyéb közjog által szabályozott szervek nem minősülnek adóalanynak az olyan tevékenységek, illetve ügyletek vonatkozásában, amelyeket hatóságként folytatnak, még akkor sem, ha e tevékenységekkel, illetve ügyletekkel összefüggésben adókat, díjakat, illetékeket, járulékokat vagy egyéb közterheket szednek be.

Amennyiben azonban e szervek nem adóalanyként való kezelése a verseny jelentős torzulását eredményezné, az ilyen tevékenységek vagy ügyletek folytatása tekintetében adóalanynak minősülnek.

A közjog által szabályozott szervek minden esetben adóalanynak minősülnek az I. mellékletben meghatározott tevékenységeket illetően, amennyiben e tevékenységek mértéke nem elhanyagolható.

(2)[1] A tagállamok hatóságként folytatott tevékenységnek tekinthetik a közjogi intézmények olyan tevékenységeit, amelyek a 132., 135., 136. és 371. cikk, a 374-377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése vagy a 380-390b. cikk értelmében adómentességet élveznek.

IV. CÍM

ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK

1. FEJEZET

Termékértékesítés

14. cikk

(1) „Termékértékesítés” a birtokba vehető dolog átengedése, amely tulajdonosként való rendelkezésre jogosít fel.

(2) Az (1) bekezdésben említetten kívül termékértékesítésnek minősülnek a következők:

a) termékre vonatkozó tulajdon átruházása hatóság által vagy nevében vagy törvény értelmében történő kisajátítás útján, ellenérték fejében;

b) termék olyan szerződés alapján történő birtokbaadása, amely a termék határozott időre szóló bérletéről vagy részletvételéről szól, azzal a kikötéssel, hogy a tulajdonjogot legkésőbb az utoljára esedékes részlet kiegyenlítésével szerzik meg;

c) termék vásárlásra vagy eladásra szóló bizományi szerződés alapján történő átadása.

(3) A tagállamok bizonyos építési munkák elvégzését termékértékesítésnek tekinthetik.

---

1 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 2. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

(4)[1] Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „termékek Közösségen belüli távértékesítése”: olyan termékek értékesítése, amelyeket az értékesítő adott fel vagy fuvarozott el, illetve amelyeket az értékesítő megbízásából - többek között az értékesítő közvetett részvételével - adtak fel vagy fuvaroztak el olyan tagállamból, amely eltér attól a tagállamtól, amelyben a feladott, illetve fuvarozott termékek a beszerzőhöz megérkeznek, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a termékértékesítést olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére teljesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany személy részére;

b) az értékesített termék nem új közlekedési eszköz és nem olyan termék, amelyet próbaüzemmel vagy anélkül történő összeszerelés vagy üzembe helyezés után értékesít az eladó vagy az ő megbízásából eljáró személy;

2. „harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése”: olyan termékek értékesítése, amelyeket az értékesítő adott fel vagy fuvarozott el, illetve amelyeket az értékesítő megbízásából - többek között az értékesítő közvetett részvételével - adtak fel vagy fuvaroztak el harmadik területről vagy harmadik országból egy valamely tagállamban lévő beszerző részére, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a termékértékesítést olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére teljesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany személy részére;

b) az értékesített termék nem új közlekedési eszköz és nem olyan termék, amelyet próbaüzemmel vagy anélkül történő összeszerelés vagy üzembe helyezés után értékesít az eladó vagy az ő megbízásából eljáró személy.

14a. cikk[2]

(1) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által harmadik területekről vagy harmadik országokból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált termékek távértékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az említett adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.

(2) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által termékek Közösségen belüli - a Közösségben nem letelepedett adóalany által nem adóalany részére történő - értékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az értékesítést elősegítő adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.

15. cikk

(1)[3] A villamos energia, a gáz, a hő- vagy hűtési energia és hasonlók birtokba vehető dolognak minősülnek.

(2) A tagállamok birtokba vehető dolgonak tekinthetik:

a) az ingatlanokkal kapcsolatos bizonyos jogokat;

b) az olyan dologi jogokat, amelyek birtokosuk számára használati jogot biztosítanak az ingatlan felett;

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 1. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 2. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

3 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 3. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

c) az olyan értékpapírokat, amelyek birtoklása ingatlanra vagy annak egy részére jogilag vagy ténylegesen tulajdon- vagy használati jogot biztosít.

16. cikk

Ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősül, ha a terméket az adóalany a saját vállalkozásából személyes szükségletei, alkalmazottainak szükségletei kielégítése végett, ingyenes juttatásként, vagy általában vállalkozásidegen célokra vonja ki, ha a kérdéses termék vagy annak alkotórészei vonatkozásában a HÉA teljesen vagy részben levonható volt.

Ugyanakkor a termékminták vagy kis értékű ajándékok üzleti céllal történő átadása nem minősül ellenérték fejében történő termékértékesítésnek.

17. cikk

(1) Ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősül az adóalany vállalkozásából származó termékek továbbítása egy másik tagállamba.

„Másik tagállamba történő továbbításnak” kell tekinteni bármilyen birtokba vehető dolog adóalany általi vagy megbízásából történő feladását vagy fuvarozását vállalkozása céljára, ha az a termék fekvésének tagállamán kívüli területre, de a Közösség területére történik.

(2) Nem minősül másik tagállamba történő továbbításnak a termék feladása vagy fuvarozása, ha az a következő célok valamelyike miatt történik:

a) az adóalany által a 33. cikkben meghatározott feltételek alapján teljesített termékértékesítés a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban;

b) az adóalany által a 36. cikkben meghatározott feltételek alapján teljesített termékértékesítés a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban, amely során a termék fel- vagy összeszerelését az eladó által vagy az ő megbízásából végzik;

c) az adóalany által a 37. cikkben meghatározott feltételek alapján végzett termékértékesítés hajó vagy repülőgép fedélzetén, vagy vonaton végzett személyszállítás során;

d)[1] a Közösség területén található földgázrendszeren vagy ilyen rendszerhez kapcsolt bármely hálózaton keresztül történő gázértékesítés, a villamosenergia-értékesítés, illetve a hő- vagy hűtési energia távfűtési vagy távhűtési hálózaton keresztül történő értékesítése a 38. és 39. cikkben meghatározott feltételek alapján;

e) az adóalany általi termékértékesítés a tagállam területén a 138., 146., 147., 148., 151. és 152. cikkben meghatározott feltételek alapján;

f)[2] az adóalany részére nyújtott szolgáltatás, amely a termékre vonatkozó azon értékbecslést vagy a terméken végzett azon munkát foglalja magában, amelyet fizikailag a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam területén végeztek el, amennyiben a terméket az értékbecslést vagy a megmunkálást követően visszaszállítják ezen adóalany számára abba a tagállamba, ahonnan a terméket eredetileg feladták vagy elfuvarozták;”;

g) a termék ideiglenes használata a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam területén belül, a termék feladásának vagy fuvarozásának indulási helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany által nyújtandó szolgáltatások céljából;

---

1 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 4. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

2 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 1. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

h) a termék huszonnégy hónapot meg nem haladó időszakon belül történő ideiglenes használata egy másik tagállam területén, ahol ugyanazon termék harmadik országból történő importja - tekintettel az ideiglenes használatra - az ideiglenes behozatalra vonatkozó szabályozás értelmében az importvámok alóli teljes adómentességet élvezne.

(3) Amennyiben a (2) bekezdésben megállapított feltételek valamelyike nem teljesül, akkor úgy kell tekinteni, mintha a terméket egy másik tagállamba továbbították volna. Ez esetben a továbbítást abban az időpontban kell megtörténtnek tekinteni, amikor az adott feltétel már nem áll fenn.

17a. cikk [1]

(1) Nem minősül ellenérték fejében történő termékértékesítésnek, ha az adóalany a vállalkozásából származó termékeket vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében egy másik tagállamba továbbítja.

(2) E cikk alkalmazásában akkor kell úgy tekinteni, hogy vevői készletre vonatkozó megállapodás áll fenn, ha teljesülnek a következő feltételek:

a) az adóalany vagy a megbízásából eljáró harmadik fél termékeket ad fel vagy fuvaroz el egy másik tagállamba abból a célból, hogy ezeket a termékeket ott megérkezésük után egy későbbi szakaszban egy másik adóalany részére értékesítse, mely utóbbi a két adóalany között fennálló megállapodással összhangban jogosult e termékek tulajdonjogára;

b) a termékeket feladó vagy elfuvarozó adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem abban a tagállamban van, amelybe a termékeket feladja vagy elfuvarozza, és ott nem rendelkezik állandó telephellyel sem;

c) az az adóalany, akinek a részére a termékeket értékesíteni szánják, héaazonosító számmal rendelkezik abban a tagállamban, amelybe a termékeket feladják vagy elfuvarozzák, és mind az azonossága, mind az említett tagállam által számára kiadott héaazonosító szám ismert a *b)* pontban említett adóalany előtt a feladás vagy az elfuvarozás megkezdésének időpontjában;

d) a termékeket feladó vagy elfuvarozó adóalany bejegyzi a termékek továbbítását a 243. cikk (3) bekezdésében meghatározott nyilvántartásba, valamint a 262. cikk (2) bekezdésében meghatározott összesítő nyilatkozatban feltünteti a vevő azonosságát és a számára azon tagállam által kiadott héaazonosító számot, amelybe a termékeket feladta vagy elfuvarozta.

(3) Ha a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a következő szabályokat kell alkalmazni a termékek feletti tulajdonosként való rendelkezési jognak a (2) bekezdés *c)* pontjában említett adóalanyra történő átengedésekor, feltéve, hogy az átengedésre a (4) bekezdésben említett határidőn belül sor kerül:

a) úgy kell tekinteni, hogy az az adóalany, aki vagy akinek a megbízásából egy harmadik személy a termékeket feladta vagy elfuvarozta, a 138. cikk (1) bekezdésével összhangban termékértékesítést végez abban a tagállamban, amelyből a termékeket feladták vagy elfuvarozták;

b) úgy kell tekinteni, hogy az az adóalany, akinek a részére a termékeket értékesítik, Közösségen belüli termékbeszerzést végez abban a tagállamban, amelybe a termékeket feladták vagy elfuvarozták.

(4) Amennyiben a termékek azon tagállamba való megérkezését követő 12 hónapon belül, amelybe a termékeket feladták vagy elfuvarozták a termékeket nem értékesítették a (2) bekezdés *c)* pontjában illetve a (6) bekezdésben említett azon adóalanynak, akinek azokat szánták, és nem merült fel a (7) bekezdésben megállapított körülmények egyike sem, úgy kell tekinteni, hogy a 12 hónapos időtartam leteltét követő napon megtörténik a 17. cikk értelmében vett továbbítás.

(5) Nem tekinthető úgy, hogy megtörténik a 17. cikk értelmében vett továbbítás, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 1. (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatályos: 2018. XII. 27-től.

a) a termékekkel való rendelkezés jogát nem engedték át és ezeket a termékeket visszaküldik abba a tagállamba, amelyből azokat feladták vagy elfuvarozták, a (4) bekezdésben említett határidőn belül; és

b) az az adóalany, aki feladta vagy elfuvarozta a termékeket, bejegyzi azok visszaküldését a 243. cikk (3) bekezdésében meghatározott nyilvántartásba.

(6) Amennyiben a (4) bekezdésben említett időtartamon belül a (2) bekezdés *c)* pontjában említett adóalany helyébe másik adóalany lép, nem tekintendő úgy, hogy abban az időpontban, amikor az egyik adóalany helyébe másik adóalany lép megtörténik a 17. cikk érelmében vett továbbítás, feltéve, hogy:

a) teljesül a (2) bekezdésben szereplő valamennyi egyéb alkalmazandó feltétel; és

b) a (2) bekezdés *b)* pontjában említett adóalany bejegyzi a 243. cikk (3) bekezdésében meghatározott nyilvántartásba azt, hogy az egyik adóalany helyébe másik adóalany lépett.

(7) Amennyiben a (4) bekezdésben említett határidőn belül a (2) és a (6) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike már nem teljesül, úgy kell tekinteni, hogy a 17. cikk szerinti terméktovábbítás abban az időpontban megtörténik, amikor az adott feltétel már nem teljesül.

Ha a termékeket a (2) bekezdés *c)* pontjában vagy a (6) bekezdésben említett adóalanytól eltérő személy részére értékesítik, úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben foglalt feltételek ezt az értékesítést közvetlenül megelőzően már nem teljesülnek.

Ha a termékeket egy olyan országba adják fel vagy fuvarozzák el, amely eltér attól a tagállamtól, amelyből azokat eredetileg átmozgatták, úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben foglalt feltételek az említett feladás vagy elfuvarozás kezdetét közvetlenül megelőzően már nem teljesülnek.

A termékek megsemmisülése, elvesztése vagy ellopása esetén úgy kell tekinteni, hogy a (2) és a (6) bekezdésben foglalt feltételek abban az időpontban már nem teljesülnek, amikor a termékek ténylegesen eltűntek vagy megsemmisültek, vagy ha lehetetlen meghatározni ezt az időpontot, abban az időpontban, amikor kiderült, hogy a termékek megsemmisültek vagy hiányoznak.

18. cikk

A tagállamok ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősíthetik a következő ügyleteket:

a) az adóalany által vállalkozása keretében előállított, összeállított, kitermelt, feldolgozott, vásárolt vagy importált termékek saját vállalkozása céljaira történő felhasználása, amennyiben az ilyen terméknek egy másik adóalanytól történő beszerzése nem jogosítaná fel a HÉA teljes levonására;

b) a terméknek az adóalany által nem adóztatandó ügylethez történő felhasználása, ha e termék beszerzése vagy az *a)* pont szerinti felhasználása az adóalanyt a HÉA teljes vagy részleges levonására jogosította;

c) a 19. cikkben foglalt esetek kivételével, a termékek valamely adóalany vagy jogutódja által történő megtartása az adóköteles gazdasági tevékenység megszüntetése után, ha e termékek beszerzése vagy az *a)* pont szerinti felhasználása az adóalanyt vagy jogutódját a HÉA teljes vagy részleges levonására jogosította.

19. cikk

A vállalkozás vagyonának egészben vagy részben történő átruházását - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen, akár apportként történő bevitellel - a tagállamok úgy tekinthetik, mintha nem történt volna termékértékesítés, és az átruházás kedvezményezettjét az átruházó jogutódjának tekintik.

A tagállamok megtehetik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny torzulásait elkerüljék azon esetekben, amikor a kedvezményezett nem teljes mértékben folytat adóztatandó tevékenységet. A tagállamok azokat az intézkedéseket is megtehetik, amelyek szükségesek annak elkerüléséhez, hogy e cikk alkalmazása lehetővé tegye az adócsalást vagy adókikerülést.

2. FEJEZET

Közösségen belüli termékbeszerzés

20. cikk

„Közösségen belüli termékbeszerzésnek” kell tekinteni a tulajdonosként történő rendelkezési jog megszerzését olyan ingóság felett, amelyet az eladó, a vevő vagy bármelyik megbízásából harmadik személy a vevő számára egy olyan tagállamba ad fel vagy fuvaroz el, amely nem egyezik meg a termék feladásának vagy elfuvarozásának kiindulási helyével.

Amennyiben a nem adóalany jogi személy által beszerzett terméket e nem adóalany jogi személy harmadik területről vagy harmadik országból adja fel vagy fuvarozza el, és egy olyan tagállamba importálja, amely nem egyezik meg a feladás vagy elfuvarozás érkezési helye szerinti tagállammal, azt úgy kell tekinteni, mintha a terméket az import szerinti tagállamból adták volna fel vagy fuvarozták volna el. E tagállam HÉA-viszszatérítésben részesíti a 201. cikk értelmében adófizetésre kötelezettként kijelölt vagy elismert importőrt az importtal összefüggésben fizetett hozzáadottérték-adó után, amennyiben az importőr igazolja, hogy a termék beszerzését a feladás vagy fuvarozás érkezési helye szerinti tagállamban megadóztatták.

21. cikk

Közösségen belüli, ellenérték fejében végzett termékbeszerzésnek kell tekinteni az adóalanynak a vállalkozása céljaira az általa vagy részére feladott vagy fuvarozott termékek használatát, ha a feladás vagy elfuvarozás egy másik tagállamból történik, mint amelyben a termékeket előállították, kitermelték, feldolgozták, megvásárolták, a 2. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározottak szerint beszerezték, vagy ahol az adóalany e termékeket vállalkozása keretében importálta e másik tagállamba.

22. cikk [1]

A Közösségen belüli, ellenérték fejében végzett termékbeszerzésnek kell tekinteni az Észak-atlanti Szerződés valamelyik résztvevő államának fegyveres erői vagy az őket kísérő polgári állomány által végzett azon termékek használatát, felhasználását, amelyek megvásárlása nem a tagállamok valamelyikének hazai piacára vonatkozó adózási rendet szabályozó általános szabályok alapján történt, amennyiben az ilyen termékek importja nem részesülhetne a 143. cikk (1) bekezdésének *h)* pontjában megállapított adómentességben.

1 Megállapította: a Tanács 2009/69/EK irányelve 1. cikk 1. (HL L 175., 2009.7.4., 12. o.).
Módosította: a Tanács (EU) 2019/2235 irányelve 1. cikk 1. (HL L 336., 2019.12.30., 10. o.).

Közösségen belüli, ellenérték fejében végzett termékbeszerzésnek kell tekinteni az olyan termékeknek a közös biztonság- és védelempolitika keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladat ellátásában részt vevő tagállami fegyveres erők vagy az őket kísérő polgári állomány általi felhasználását, amelyek megvásárlása nem a tagállamok valamelyikének nemzeti piacára vonatkozó adózási rendet szabályozó általános szabályok alapján történt, amennyiben az ilyen termékek importja nem részesülhetne a 143. cikk (1) bekezdésének *ga)* pontjában megállapított mentességben.

23. cikk

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősítsék azon ügyleteket, amelyeket termékértékesítésnek minősítettek volna, ha azokat területükön belül teljesített volna adóalanyként eljáró személy vagy szervezet.

3. FEJEZET

Szolgáltatásnyújtás

24. cikk

(1) „Szolgáltatásnyújtás” minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek.

(2) „Távközlési szolgáltatás” a jelek, az írás, a képek és a hangok, illetve bármilyen formájú adat vezetékes, rádióhullám, optikai vagy egyéb elektromágneses rendszer útján történő továbbításával, kibocsátásával, illetve vételével kapcsolatos szolgáltatások, ideértve az adási, sugárzási vagy vételi kapacitások használati jogának átruházását, illetve átengedését is, beleértve a globális információs hálózatokhoz való hozzáférés biztosítását.

25. cikk

Szolgáltatásnyújtásnak minősül többek között:

a) immateriális javak átengedése, függetlenül attól, hogy értékpapírba foglalták-e őket;

b) kötelezettségvállalás valamely cselekménytől való tartózkodásra vagy valamely helyzet, állapot tűrésére;

c) hatóság által vagy nevében vagy törvény által előírt szolgáltatás végrehajtása.

26. cikk

(1) Ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősülnek a következő ügyletek:

a) a vállalkozás vagyonát képező termék használata, felhasználása az adóalany saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra, amennyiben az ilyen termékek HÉA-ja teljesen vagy részben levonható volt;

b) az adóalany által ingyenesen végzett szolgáltatásnyújtás saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra.

(2) A tagállamok eltérhetnek az (1) bekezdésben foglaltaktól, amennyiben ezen eltérés nem eredményezi a verseny torzulását.

27. cikk

A verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok - a HÉA-bizottsággal folytatott konzultáció után - ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősíthetik az adóalany saját vállalkozása részére nyújtott szolgáltatását abban az esetben, ha egy másik adóalany által a részére végzett ezen szolgáltatásnyújtás nem jogosította volna őt a HÉA teljes levonására.

28. cikk

Azt az adóalanyt, aki a szolgáltatások nyújtásakor saját nevében, de harmadik személyek megbízásából jár el, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga vette volna igénybe és nyújtotta volna.

29. cikk

A 19. cikk azonos feltételek mellett a szolgáltatásnyújtásra is alkalmazandó.

4. FEJEZET

Termékimport

30. cikk

„Termékimportnak” kell tekinteni azon termék behozatalát a Közösségbe, amely a Szerződés 24. cikkének értelmében nincs szabad forgalomban.

Az első albekezdésben megállapított ügyleteken kívül termékimportnak kell tekinteni a szabad forgalomban lévő terméknek a Közösség vámterületének részét alkotó harmadik területről történő behozatalát a Közösségbe.

5. FEJEZET [1]

Az 1. és a 3. fejezetre vonatkozó közös rendelkezések

30a. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „utalvány”: olyan eszköz, amelyet termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás ellenértékeként, illetve rész-ellenértékeként kell elfogadni, és amely esetében magán az eszközön vagy a kapcsolódó dokumentációban - beleértve az eszköz általános szerződési feltételeit is - fel van tüntetve az igénybe vehető termékeknek, illetve szolgáltatásoknak vagy azok potenciális értékesítőinek/szolgáltatóinak a megnevezése;
2. „egycélú utalvány”: olyan utalvány, amelynek esetében az utalvány kibocsátásakor ismert az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások értékesítésének, illetve nyújtásának teljesítési helye, valamint az adott termékek, illetve szolgáltatások után fizetendő héa összege;
3. „többcélú utalvány”: az egycélú utalványtól eltérő utalvány.

30b. cikk

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2016/1065 irányelve 1. cikk 1. (HL L 177., 2016.7.1., 9. o.). Hatályos: 2016. VII. 2-től.

(1) Az egycélú utalvány minden egyes, a saját nevében eljáró adóalany általi átengedését úgy kell tekinteni, mint az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások értékesítését, illetve nyújtását. A terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó által ellenértékként vagy rész-ellenértékként elfogadott egycélú utalvány ellenében történő termékek tényleges átadása vagy a szolgáltatások tényleges nyújtása nem minősül önálló ügyletnek.

Ha az egycélú utalványt más nevében eljáró adóalany engedi át, az említett átengedés az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások azon másik adóalany általi értékesítésének, illetve nyújtásának minősül, akinek a nevében az adóalany eljár.

Amennyiben azonban a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó nem az egycélú utalványt saját nevében kibocsátó adóalany, úgy kell tekinteni, hogy az utalvány tárgyát képező terméket, illetve szolgáltatást ő értékesítette, illetve nyújtotta az említett adóalany részére.

(2) A terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó által ellenértékként vagy rész-ellenértékként elfogadott többcélú utalvány ellenében történő termékek tényleges átadása vagy a szolgáltatások tényleges nyújtása a 2. cikk értelmében a héa hatálya alá tartozik, míg az említett többcélú utalványnak az ezt megelőző valamennyi átengedése nem tartozik a héa hatálya alá.

Amennyiben a többcélú utalványt az első albekezdés értelmében a héa hatálya alá tartozó ügyletet teljesítő adóalanytól eltérő adóalany engedi át, valamennyi azonosítható szolgáltatásnyújtás - például forgalmazási, illetve promóciós szolgáltatások nyújtása - a héa hatálya alá tartozik.

V. CÍM

AZ ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK TELJESÍTÉSI HELYE

1. FEJEZET

A termékértékesítés teljesítési helye

1. szakasz

Termékértékesítés fuvarozás nélkül

31. cikk

Abban az esetben, ha a terméket nem adják fel vagy nem fuvarozzák el, a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék az értékesítés időpontjában található.

2. szakasz

Termékértékesítés fuvarozással

32. cikk

Abban az esetben, ha a terméket akár az eladó, akár a megrendelő, akár harmadik személy adja fel, illetve fuvarozza el, a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék a megrendelő részére történő feladás vagy fuvarozás megkezdésének időpontjában található.

Ugyanakkor, amennyiben a termék feladásának vagy fuvarozásának megkezdése szerinti hely harmadik területen vagy harmadik országban található, akkor a 201. cikk értelmében adófizetésre kötelezettként kijelölt vagy elismert importőr általi termékértékesítés teljesítési helyének, valamint a további termékértékesítés teljesítési helyének azt a tagállamot kell tekinteni, ahova a terméket importálják.

33. cikk [1]

A 32. cikktől eltérve:

a) a termékek Közösségen belüli távértékesítése esetében teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a beszerző részére történő feladás, illetve fuvarozás befejezésekor vannak;

b) harmadik területekről vagy harmadik országokból olyan tagállamba importált termékek távértékesítése esetében, amely tagállam eltér attól a tagállamtól, ahol a termékek beszerző részére történő feladása, illetve fuvarozása befejeződik, teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a beszerző részére történő feladás, illetve fuvarozás befejezésekor vannak;

c) harmadik területekről vagy harmadik országokból azon tagállamba importált termékek távértékesítése esetén, amely tagállamban a termékek beszerző részére történő feladása, illetve fuvarozása befejeződik, az említett tagállamot kell teljesítési helynek tekinteni, feltéve, hogy az említett termékekre vonatkozó héát a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában foglalt különös szabályozás keretében kell bevallani.

34. cikk [2]

35. cikk [3]

A 33. cikk nem alkalmazandó a 311. cikk (1) bekezdésének 1-4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, valamint a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározott használt közlekedési eszközök értékesítésére, amelyek ezen különös szabályozás szerinti héa hatálya alá tartoznak.

36. cikk

Abban az esetben, ha az eladó, a megrendelő vagy egy harmadik személy által feladott vagy elfuvarozott terméket - próbaüzemmel vagy anélkül - az eladó vagy megbízásából harmadik személy helyez üzembe vagy szerel össze, akkor a teljesítés helyének az a hely minősül, ahol az üzembehelyezést vagy összeszerelést elvégzik.

Ha a terméket nem az eladó tagállamában helyezik üzembe vagy szerelik össze, akkor azon tagállam, amelynek területén az üzembehelyezést vagy összeszerelést elvégzik, megteszi az ebben a tagállamban történő kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges intézkedéseket.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 3. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

2 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 4. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatálytalan: 2021. VII. 1-től.

3 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 5. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

36a. cikk [1]

(1) Amennyiben ugyanazokat a termékeket egymást követően értékesítik és ezeket a termékeket az egyik tagállamból egy másik tagállamba adják fel vagy fuvarozzák el közvetlenül az első értékesítőtől a lánc legvégén álló megrendelőnek, a feladás vagy az elfuvarozás csak a közbenső gazdasági szereplő részére történő értékesítés vonatkozásában vehető figyelembe.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a feladás vagy az elfuvarozás csak a termékek közbenső gazdasági szereplő általi értékesítése vonatkozásában vehető figyelembe, amennyiben a közbenső gazdasági szereplő közölte a részére terméket értékesítővel a számára az az által a tagállam által kiadott héaazonosító számot, amelyből a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

(3) E cikk alkalmazásában „közbenső gazdasági szereplő”: a lánc egyik - az első értékesítőtől eltérő - értékesítője, aki saját maga vagy aki egy megbízásából eljáró harmadik félen keresztül feladja vagy elfuvarozza a termékeket.

(4) Ez a cikk nem alkalmazandó a 14a. cikk hatálya alá tartozó helyzetekre.

36b. cikk [2]

Amennyiben a 14a. cikknek megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a terméket, a termékek feladását vagy fuvarozását az említett adóalany által teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni.

3. szakasz

Hajó vagy repülőgép fedélzetén illetve vonaton teljesített termékértékesítés

37. cikk

(1) Abban az esetben, ha a termékértékesítés hajó vagy repülőgép fedélzetén, illetve vonaton történik a személyszállítás Közösségen belül lebonyolított része során, a termékértékesítés teljesítési helyének a személyszállítás kiindulási helyét kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „a személyszállítás Közösségen belül lebonyolított része” a személyszállításnak azon, a Közösségen kívül nem megszakított része, amely a személyszállítás indulási és érkezési helye között történik.

„A személyszállítás indulási helye” az a Közösségen belüli első felszállóhely, amelyet az utasok számára a Közösségben biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást követően.

„A személyszállítás érkezési helye” az a Közösségen belüli utolsó leszállóhely, amelyet a Közösségen belül felszállt utasok számára biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást megelőzően.

Oda-vissza út esetén a visszautat külön útnak kell tekinteni.

(3) A Bizottság, szükség esetén megfelelő javaslatok kíséretében, a legrövidebb határidőn belül jelentést nyújt be a Tanácshoz a fedélzeten való fogyasztásra szánt termékek értékesítése, valamint a hajók és repülőgépek fedélzetén, vagy vonaton utazók részére nyújtott szolgáltatások - beleértve az éttermi szolgáltatásokat - adóztatási helyének meghatározására.

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 2. (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatályos: 2018. XII. 27-től.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 1. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 22-től.

Az első albekezdésben meghatározott javaslatok elfogadásáig a korábbi szakaszban megfizetett HÉA levonási joga mellett a tagállamok mentességben részesíthetik a járművön való elfogyasztásra szánt azon termékek értékesítését - illetve eddig az időpontig fenntarthatják annak adómentességét -, amelyek adóztatási helyének meghatározása az (1) bekezdéssel összhangban történt.

4.szakasz [1]

A földgázrendszeren keresztül történő gázértékesítés, a villamosenergia-értékesítés, illetve a hő- vagy hűtési energia távfűtési vagy távhűtési hálózaton keresztül történő értékesítése

38. cikk

(1) Az adóköteles viszonteladó számára a Közösség területén található földgázrendszeren vagy ilyen rendszerhez kapcsolt bármely hálózaton keresztül történő gázértékesítés, a villamosenergia-értékesítés, illetve a hő- vagy hűtési energia távfűtési vagy távhűtési hálózaton keresztül történő értékesítése esetén a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol az adóköteles viszonteladó azon gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye van, amely részére a terméket értékesítik, ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában pedig, ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az »adóköteles viszonteladó« az az adóalany, akinek/amelynek főtevékenysége a gáz, a villamos energia, illetve a hő- vagy hűtési energia beszerzése tekintetében az ilyen termékek tovább-értékesítése, és akinek/amelynek ezen termékekből történő saját fogyasztása elhanyagolható mértékű.

39. cikk

A 38. cikk hatálya alá nem tartozó, a Közösség területén található földgázrendszeren vagy ilyen rendszerhez kapcsolt bármely hálózaton keresztül történő gázértékesítés, a villamosenergia-értékesítés, illetve a hő- vagy hűtési energia távfűtési vagy távhűtési hálózaton keresztül történő értékesítése esetén a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a megrendelő a termékeket ténylegesen használja vagy fogyasztja.

Ha a gáz, a villamos energia, illetve a hő- vagy hűtési energia egészét vagy egy részét a megrendelő nem fogyasztja el ténylegesen, ezeket az el nem fogyasztott termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket a megrendelő gazdasági tevékenységének székhelyén vagy azon az állandó telephelyén használt fel vagy fogyasztott el, ahova a termékeket értékesítették. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában az említett termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket a megrendelő az állandó lakóhelyén vagy a szokásos tartózkodási helyén használt fel, illetve fogyasztott el.

2. FEJEZET

A Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helye

1 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 5. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

40. cikk

A Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék a vevő részére történő feladás vagy fuvarozás befejezésekor található.

41. cikk

A 40. cikk sérelme nélkül, a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának i. alpontjában foglalt Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amely kiadta azt a HÉA-azonosítószámot, amelyet a terméket beszerző személy a beszerzéskor használt, amennyiben a termékeket beszerző nem igazolja, hogy a beszerzést a 40. cikknek megfelelően megadóztatták.

Amennyiben, a 40. cikk értelmében, a beszerzést a termék feladásának vagy elfuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban megadóztatják - miután az első albekezdésnek megfelelően is megadóztatták -, abban a tagállamban, amely kiadta azt a HÉA-azonosítószámot, amelyet a terméket beszerző a beszerzéskor használt, az adóalapot ennek megfelelően csökkenteni kell.

42. cikk

A 41. cikk első albekezdése nem alkalmazandó, és a Közösségen belüli termékbeszerzéseket úgy kell tekinteni, mint amelyeket a 40. cikkben foglaltaknak megfelelően megadóztattak, amenynyiben a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) a beszerző igazolja, hogy e beszerzést - a 40. cikknek megfelelően meghatározott tagállam területén - egy olyan további értékesítés céljából hajtotta végre, amellyel kapcsolatban a 197. cikkben foglaltak szerint a megrendelő minősül az adó megfizetésére kötelezett személynek;

b) a 265. cikkben meghatározott összesítő nyilatkozatra vonatkozó kötelezettségeinek a beszerző eleget tett.

3. FEJEZET[1]

A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye

1. szakasz

Fogalommeghatározások

43. cikk

A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok alkalmazásában:

1. azon adóalanyt, aki olyan tevékenységet vagy ügyletet is végez, amely a 2. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem minősül adóztatandó termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnak, adóalanynak kell tekinteni a részére nyújtott valamennyi szolgáltatás tekintetében;
2. azon nem adóalany jogi személyt, aki HÉA-azonosítószámmal rendelkezik, adóalanynak kell tekinteni.

1 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 1. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.

2. szakasz

Általános szabályok

44. cikk

Az adóalany - aki ilyen minőségében jár el - részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal, amennyiben ezen szolgáltatásokat az adóalany olyan állandó telephelye részére nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást igénybe vevő adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

45. cikk

Nem adóalanyok részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal, amennyiben ezen szolgáltatásokat a szolgáltatást nyújtó olyan állandó telephelyéről nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

3. szakasz

Különös rendelkezések

1. alszakasz

Közvetítő által nyújtott szolgáltatások

46. cikk

A nem adóalanyok részére, más személy nevében és javára eljáró közvetítő által nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a közvetített ügyletet ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban teljesítik.

2. alszakasz

Ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatás-nyújtás

47. cikk

Az ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásnyújtás - ideértve az ingatlanügynökök és szakértők szolgáltatásait, a szálláshelyadási szolgáltatást a szállodaiparban és a hasonló kereskedelmi ágazatokban, mint például a nyári táborhelyek vagy a kempingek, az ingatlan használati jogának biztosítását, valamint az építési munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatásokat, mint például az építészek és építéskivitelező cégek munkái - teljesítési helye az a hely, ahol az ingatlan fekszik.

3. alszakasz

Árufuvarozás és személyszállítás

48. cikk

A személyszállítás teljesítési helye az a hely, ahol - a megtett útszakasszal arányosan - a személyszállítást ténylegesen teljesítik.

49. cikk

A nem adóalanyok részére nyújtott, a Közösségen belüli árufuvarozástól eltérő árufuvarozás teljesítési helye az a hely, ahol - a megtett útszakasszal arányosan - a fuvarozást ténylegesen teljesítik.

50. cikk

A nem adóalanyok részére nyújtott, Közösségen belüli árufuvarozás teljesítési helye a fuvarozás indulási helye.

51. cikk

»Közösségen belüli árufuvarozás«: minden olyan árufuvarozás, amely során az indulás és az érkezés helye két különböző tagállam területén található.

»Az indulás helye«: az a hely, ahol az áru fuvarozása ténylegesen megkezdődik, függetlenül a ténylegesen megtett útszakasztól addig a helyig, ahol az áruk vannak, és az »érkezés helye«: az a hely, ahol az áru fuvarozása ténylegesen befejeződik.

52. cikk

A tagállamoknak lehetőségük van eltekinteni a HÉA szerinti adóztatástól a nem adóalanyok részére nyújtott, Közösségen belüli árufuvarozás azon része vonatkozásában, amely a Közösség területének részét nem képező vizeken valósul meg.

4. alszakasz

A kulturális, a művészeti, a sport-, a tudományos, az oktatási, a szórakoztatási, valamint hasonló szolgáltatások, az árufuvarozáshoz és személyszállításhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, az ingóságok értékbecslése és az ezeken végzett munkák

53. cikk [1]

Az adóalany részére nyújtott kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló eseményekre, mint például vásárokra és kiállításokra történő belépésre vonatkozó szolgáltatások, valamint a belépéshez kapcsolódó járulékos szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a fenti események megrendezésére ténylegesen sor kerül.

Ez a cikk nem alkalmazandó az első bekezdésben említett eseményekre történő belépésre, ha a részvételre virtuális jelleggel kerül sor.

54. cikk [2]

(1) [3] A nem adóalanyok részére nyújtott kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tevékenységekkel - mint például vásárok vagy kiállítások - kapcsolatos szolgáltatások - beleértve az ilyen tevékenységek szervezőinek szolgáltatásnyújtását is -, valamint az ehhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a tevékenységeket ténylegesen végzik.

Amennyiben azonban a szolgáltatások és kiegészítő szolgáltatások olyan tevékenységekhez kapcsolódnak, amelyeket online közvetítés útján vagy egyéb virtuális megoldás segítségével tesznek hozzáférhetővé, a teljesítés helye az a hely, ahol az adott, adóalanynak nem minősülő személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják:

a) a fuvarozáshoz és személyszállításhoz járulékosan kapcsolódó tevékenységek, mint a be-, ki- és átrakodás és hasonló tevékenységek;

b) ingóságok értékbecslése és az ezeken végzett munka.

5. alszakasz

Éttermi és vendéglátó-ipari szolgáltatások

55. cikk

Az éttermi és vendéglátó-ipari szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol ezeket a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják, a hajók, repülőgépek és vonatok fedélzetén történő személyszállításnak a Közösség területén belül lebonyolított szakasza során ténylegesen végzett szolgáltatások kivételével.

6. alszakasz

Közlekedési eszközök bérbeadása

56. cikk

1 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 3. cikk (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Módosította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 1. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.).

2 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 3. cikk (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2011. I. 1-től.

3 Módosította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 2. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.).

(1) A közlekedési eszközök rövid távú bérbeadásának helye az a hely, ahol a közlekedési eszközt ténylegesen a megrendelő rendelkezésére bocsátják.

(2)[1] A közlekedési eszközök nem adóalany részére történő bérbeadásának - a rövid távú bérbeadás kivételével - teljesítési helye az a hely, ahol a megrendelő letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Azonban kedvtelési célú hajó nem adóalany részére történő bérbeadásának helye - a rövid távú bérbeadás kivételével - az a hely, ahol a kedvtelési célú hajót ténylegesen a megrendelő rendelkezésére bocsátják, ha a szolgáltatást nyújtó ezt a szolgáltatást ténylegesen az említett helyen található székhelyéről vagy állandó telephelyéről nyújtja.

(3)[2] Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a „rövid távú” kifejezés a közlekedési eszköz folyamatos, harminc - illetve hajók esetében nem több mint kilencven - napos időszakot meg nem haladó birtoklását vagy használatát jelenti.

7. alszakasz

Hajók és repülőgépek fedélzetén, valamint vonatokon történő fogyasztásra szánt éttermi és vendéglátó-ipari fogyasztási szolgáltatások

57. cikk

(1) Azon éttermi és vendéglátó-ipari szolgáltatások teljesítési helye, amelyeket ténylegesen hajók, repülőgépek és vonatok fedélzetén nyújtanak a személyszállításnak a Közösség területén belül lebonyolított szakasza során, a személyszállítás indulási helye.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »a személyszállítás Közösségen belül lebonyolított szakasza«: a személyszállításnak azon, a Közösségen kívül meg nem szakított szakasza, amely a személyszállítás indulási és érkezési helye között történik.

»A személyszállítás indulási helye«: az a Közösségen belüli első felszállóhely, amelyet az utasok számára a Közösségben biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást követően.

»A személyszállítás érkezési helye«: az a Közösségen belüli utolsó leszállóhely, amelyet a Közösségen belül felszállt utasok számára biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást megelőzően.

Oda-vissza út esetén a visszautat külön útnak kell tekinteni.

8. alszakasz[3]

Nem adóalanyok részére nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások

58. cikk[4]

1 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 4. cikk (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 4. cikk (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 1. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
4 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 1. cikk 1. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2019. I. 1-től.

(1) A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

a) távközlési szolgáltatások;

b) rádió- és televízióműsor-szolgáltatások;

c) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, különösen a II. mellékletben említettek.

Ha a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás igénybevevője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a nyújtott szolgáltatás elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

(2)-(6) [1]

9. alszakasz

Közösségen kívüli, nem adóalanyok részére nyújtott szolgáltatások

59. cikk [2]

A Közösségen kívül letelepedett, vagy a Közösségen kívül állandó lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

a) szerzői jogok, szabadalmak, licenciák, védjegyek és hasonló jogok átruházása és átengedése;

b) reklámszolgáltatások;

c) tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás;

d) valamely üzleti tevékenység gyakorlásától részben vagy egészben való tartózkodásra vagy az e cikkben említett valamely jog gyakorlásától való tartózkodásra irányuló kötelezettségek;

e) banki, pénzügyi és biztosítási ügyletek, beleértve a viszontbiztosítási ügyleteket, a széf-bérbeadás kivételével;

f) munkaerő-kölcsönzés;

g) ingóságok bérbeadása, a közlekedési eszközök kivételével;

h) [3] a Közösség területén található földgázrendszerhez vagy ilyen rendszerhez kapcsolt bármely hálózathoz, a villamosenergia-rendszerhez, illetve a távfűtési vagy távhűtési hálózatokhoz történő hozzáférés biztosítása, továbbá az e rendszereken vagy hálózatokon keresztül történő szállítás vagy elosztás biztosítása, valamint más, ezekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása;

i)-k) [4]

10. alszakasz

A kettős adóztatás vagy a nem adóztatás elkerülése

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 6. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
2 Módosította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 2. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.).
3 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 6. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.
4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 2. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.

59a. cikk [1]

A kettős adóztatás, a nem adóztatás, illetve a verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok - azon szolgáltatások nyújtása esetén, amelyek teljesítési helyét a 44. cikk, a 45. cikk, az 54. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, valamint az 56., 58. és 59. cikk szabályozza - a következőképpen rendelkezhetnek: [2]

a) egyes vagy az összes ilyen szolgáltatás területükre eső teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a Közösségen kívül lenne, amennyiben a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a Közösségen kívül történik;

b) egyes vagy az összes ilyen szolgáltatás Közösségen kívüli teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a területükre esne, ha a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a területükön történik.

59b. cikk [3]

3a. FEJEZET [4]

A 33. cikk *a)* pontjának hatálya alá tartozó termékértékesítéseket és az 58. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtásokat teljesítő adóalanyokra vonatkozó értékhatár

59c. cikk

(1) A 33. cikk (1) bekezdésének *a)* pontja és az 58. cikk a következő feltételek teljesülése esetén nem alkalmazandó:

a) a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, vagy letelepedés hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található;

b) a szolgáltatásokat olyan nem adóalanyok részére nyújtják, akik, illetve amelyek az *a)* pontban említett tagállamtól eltérő tagállamban telepedtek le, illetve állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük attól eltérő tagállamban található, vagy a termékeket az *a)* pontban említett tagállamtól eltérő tagállamba adják fel vagy fuvarozzák el; és

c) a *b)* pontban említett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás héa nélküli összesített értéke a folyó naptári év során nem haladja meg, és az előző naptári év során sem haladta meg a 10 000 EUR-t, illetve a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget.

(2) Amennyiben a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás összesített értéke valamely naptári év során meghaladja az (1) bekezdés *c)* pontjában említett értékhatárt, attól az időponttól a 33. cikk (1) bekezdésének *a)* pontja és az 58. cikk alkalmazandó.

---

1 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 3. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 3. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 4. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 7. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

(3) Az a tagállam, amelynek a területén a termékek feladásuk, illetve fuvarozásuk megkezdésekor találhatók, vagy amelyben a távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat nyújtó adóalany letelepedett, az (1) bekezdés szerinti termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyokat feljogosítja arra, hogy választhassák a teljesítési hely 33. cikk *a)* pontjának és az 58. cikknek megfelelő meghatározását, amely választás mindenesetre legalább két naptári évre szól.

(4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy nyomon kövessék, az adóalany teljesíti-e az (1), (2) és (3) bekezdésben említett feltételeket.

(5) Az (1) bekezdés *c)* pontjában említett, nemzeti pénznemben kifejezett egyenértékű összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által az (EU) 2017/2455 irányelv elfogadásának napján közzétett árfolyamot kell alkalmazni.

4. FEJEZET

A termékimport teljesítési helye

60. cikk

A termékimport teljesítési helye azon tagállam, amelynek területén a termék a Közösség területére történő belépéskor található.

61. cikk

A 60. cikktől eltérve, amennyiben a termék, amely nincs szabad forgalomban, és a Közösségbe történő behozatala óta a 156. cikkben említett eljárások valamelyike alatt áll, vagy az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatali, illetve a külső közösségi árutovábbítási eljárás alatt áll, akkor e termék importjának teljesítési helye az a tagállam, amelynek területén a termék már nem áll ezen eljárások egyike alatt sem.

Hasonlóképpen, amennyiben a szabad forgalomban lévő termék Közösség területére való behozatalakor a 276. és 277. cikkben említett eljárások alá tartozik, az import teljesítési helye azon tagállam, amelynek területén a termékre már nem vonatkoznak ezek az eljárások.

VI. CÍM

ADÓZTATANDÓ TÉNYÁLLÁS ÉS AZ ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

62. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „adóztatandó tényállás” az az esemény, amely bekövetkezésekor az adófizetési kötelezettség keletkezésének törvényes feltételei megvalósulnak;

2. „az adófizetési kötelezettség” azon időpontban keletkezik, amikor az adóhatóság törvény alapján jogosulttá válik, hogy az adófizetésre kötelezett személlyel szemben az adót követelje, függetlenül attól, hogy a tényleges megfizetés időben később is történhet.

2. FEJEZET

Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás

63. cikk

Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg és az adófizetési kötelezettség abban az időpontban keletkezik, amikor a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítése megtörténik.

64. cikk

(1) Amennyiben a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás során egymást követő időszakonkénti elszámolásra vagy fizetésre kerül sor, a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás mindig azon időszak lejártakor minősül teljesítettnek, amelyre ezen elszámolások vagy fizetések vonatkoznak, kivéve a 14. cikk (2) bekezdésének *b)* pontja alá tartozó azon termékértékesítést, mely a termék meghatározott időszakra vonatkozó bérletéből vagy részletvételéből áll.

(2)[1] Az egy naptári hónapot meghaladó időszakon át történő, olyan folyamatos termékértékesítést, amely során a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy fuvarozott termékeket a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint héa-mentesen értékesítik, vagy amely során a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint héa-mentesen egy másik tagállamba fuvarozza, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári hónap végén teljesül mindaddig, amíg az értékesítés véget nem ér.

Az olyan szolgáltatásnyújtást, amely után a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének kell a héát megfizetnie, amely egy évet meghaladóan folyamatosan tart és amely ezen időszak alatt sem elszámolás, sem kifizetés tárgyát nem képezi, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári év végén teljesül mindaddig, amíg a szolgáltatás-nyújtás véget nem ér.

A tagállamok bizonyos - az első és a második albekezdésben említetteken kívüli - esetekben elrendelhetik, hogy az egy meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek legalább egyéves időszakonként teljesülnek.

65. cikk

Amennyiben előlegfizetésekre kerül sor a termék értékesítését vagy a szolgáltatás teljesítését megelőzően, úgy az adófizetési kötelezettség az ellenérték átvételének időpontjában keletkezik, az ellenérték összegének megfelelően.

66. cikk

A 63., 64. és 65. cikktől eltérve, a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetési kötelezettség - egyes ügyletekre vagy az adóalanyok meghatározott csoportjaira vonatkozóan - a következő időpontok egyikében keletkezzen:

a) legkésőbb a számla kibocsátásának időpontjában;

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 2. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

b) legkésőbb az ellenérték átvételének időpontjában;
c) [1] meghatározott időszakon belül - legkésőbb a tagállamok által a 222. cikk második bekezdése alapján a számlakibocsátásra meghatározott határidő lejártakor, vagy ha a tagállam ilyen határidőt nem határozott meg, akkor az adóztatandó tényállás bekövetkeztétől számított meghatározott időszakon belül -, abban az esetben, ha a számla kiállítása nem, vagy csak késedelmesen valósul meg.
Az első bekezdésben előírt eltérés azonban nem alkalmazható azokra a szolgáltatásnyújtásokra, amelyek esetében a héát a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevője fizeti, továbbá a 67. cikkben említett termék-értékesítésekre vagy -terméktovábbításokra.
Az első albekezdésben szereplő eltérés azonban nem alkalmazható azon szolgáltatásnyújtásokra, amelyek esetében a héát a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevője fizeti. [2]

66a. cikk [3]

A 63., 64. és 65. cikktől eltérve, olyan termékértékesítés esetében, amikor a héát a termékértékesítést a 14a. cikk szerint elősegítő személynek kell megfizetnie, az adóztatandó tényállás a fizetés elfogadásának időpontjában keletkezik és a héa ekkor válik felszámítandóvá.

67. cikk [4]

Amennyiben a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy elfuvarozott termékeket héamentesen értékesítik, vagy a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira héamentesen egy másik tagállamba továbbítja, az adófizetési kötelezettség a számla kibocsátásakor, vagy a 222. cikk első bekezdésében említett határidő lejártakor keletkezik, amennyiben addig az időpontig nem bocsátottak ki számlát.
Az első bekezdésben említett termékértékesítések és terméktovábbítások tekintetében a 64. cikk (1) bekezdését, a 64. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdését és a 65. cikket nem kell alkalmazni.

3. FEJEZET

Közösségen belüli termékbeszerzés

68. cikk

Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, amikor a Közösségen belüli termékbeszerzés megtörténik.
A Közösségen belüli termékbeszerzés abban az időpontban tekinthető megtörténtnek, amikor a hasonló termékek tagállamon belüli értékesítése megtörténtnek tekinthető.

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 3. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
2 Beiktatta: a Tanács 2008/117/EK irányelve 1. cikk 2. (HL L 14., 2009.1.20., 7. o.). Hatályos: 2009. I. 21-től.
3 Megállapítva: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 8. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.) alapján. Hatályos: 2021. VII. 1-től.
4 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 4. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

69. cikk [1]

A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében a héa-fizetési kötelezettség a számla kibocsátásakor, vagy - amennyiben addig az időpontig nem bocsátottak ki számlát - a 222. cikk első bekezdésében említett határidő lejártakor keletkezik.

4. FEJEZET

Termékimport

70. cikk

Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a termékimport megtörténik.

71. cikk

(1) Amennyiben a termék a Közösségbe történő behozatalakor a 156., 276. és 277. cikkben meghatározott eljárások valamelyike alatt vagy az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatali, illetve a külső közösségi árutovábbítási eljárás alatt áll, az adóztatandó tényállás csak akkor valósul meg, és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a termék már nem áll ezen eljárások egyike alatt sem.

Amennyiben azonban az importált termékre vámok, mezőgazdasági lefölözések vagy más közös politika által megállapított azonos hatású közterhek vonatkoznak, az adóztatandó tényállás akkor valósul meg és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor az adóztatandó tényállás e terhek tekintetében megvalósul, és e terhek fizetési kötelezettsége keletkezik.

(2) Amennyiben az importált termékre az (1) bekezdés második albekezdésében meghatározott közösségi közterhek egyike sem vonatkozik, a tagállamok az adóztatandó tényállásra és az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjára vonatkozóan a vámokra érvényes hatályos rendelkezéseket alkalmazzák.

VII. CÍM

ADÓALAP

1. FEJEZET

Fogalommeghatározás

72. cikk

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 5. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

Ezen irányelv alkalmazásában a „szabadpiaci forgalmi érték” az a teljes összeg, amelyet tisztességes versenyfeltételek mellett a megrendelőnek ugyanazon értékesítési szinten, mint amelyen a termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra sor kerül, egy független értékesítőnek vagy szolgáltatónak kellene fizetnie abban az időpontban a kérdéses termékért vagy szolgáltatásért azon tagállamban, amelyben az értékesítés vagy szolgáltatás adóztatandó.

Összehasonlítható termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás hiányában a „szabadpiaci forgalmi érték” a következőket jelenti:

1. termékek esetében azt az összeget, amely nem alacsonyabb a termék vagy egy hasonló termék vételáránál, vagy vételár hiányában az értékesítés időpontjában meghatározott önköltségi áránál;

2. a szolgáltatások esetében pedig azt az összeget, amely nem alacsonyabb az adóalanynak a szolgáltatás nyújtásával kapcsolatban felmerülő teljes költségénél.

2. FEJEZET

Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás

73. cikk

A 74-77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat.

73a. cikk [1]

A 73. cikk sérelme nélkül, a többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapját az utalványért fizetett ellenértéknek vagy - az ellenértékre vonatkozó információ hiányában - a magán a többcélú utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értéknek kell képeznie, csökkentve az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegével.

74. cikk

Azon ügyletek esetén, amikor a 16. és 18. cikkben foglaltak szerint az adóalany a terméket a saját vállalkozásából kivonja vagy felhasználja, illetve az adóalany vagy jogutódjai az adóköteles gazdasági tevékenység megszüntetése után a terméket megtartják, az adóalap a termék, illetve a hasonló termékek beszerzési ára, vagy beszerzési ár hiányában az ezen ügylet időpontjában meghatározott önköltségi ár.

75. cikk

A 26. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás esetén, amikor az adóalany a vállalkozás vagyonát képező termékeket magán szükségleteinek kielégítésére használja fel, vagy ingyenesen nyújt szolgáltatást, az adóalap az az összeg, amely az adóalanynál a szolgáltatás nyújtása érdekében kiadásként felmerült.

76. cikk

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2016/1065 irányelve 1. cikk 2. (HL L 177., 2016.7.1., 9. o.). Hatályos: 2016. VII. 2-től.

Más tagállamba történő terméktovábbítás formájában történő értékesítés esetén az adóalap a termék, illetve a hasonló termékek beszerzési ára, vagy beszerzési ár hiányában az ezen ügylet időpontjában meghatározott önköltségi ár.

77. cikk

A 27. cikkben meghatározott szolgáltatásnyújtás esetében, amikor az adóalany a saját vállalkozása részére nyújt szolgáltatást, az adóalap a vonatkozó szolgáltatás szabadpiaci forgalmi értéke.

78. cikk

Az adóalap részét képezik a következő tényezők:

a) adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát a HÉA-t;

b) azon járulékos költségek - így különösen a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek -, amelyeket az értékesítést teljesítő a megrendelőre terhel.

Az első albekezdés *b)* pontjának alkalmazásában a tagállamok járulékos költségeknek tekinthetnek olyan költségeket, amelyek külön megállapodás tárgyát képezik.

79. cikk

Az adóalap nem tartalmazza a következő tényezőket:

a) a korábbi fizetés miatt adott árengedmények;

b) a megrendelőnek adott és az értékesítés időpontjában elszámolt árengedmények és visszatérítések;

c) azon költségtérítési összegek, amelyeket valamely adóalany a megrendelőjétől az ő nevében vagy javára kifizetett összegek térítéseként kap, és amelyeket a könyvelésében átmenő tételként könyvel.

Az adóalanynak igazolnia kell az első albekezdés *c)* pontjában foglalt kiadások tényleges összegét, és nem vonhatja le e kiadásokra esetlegesen felszámított HÉA-t.

80. cikk

(1) Az adócsalás vagy adókikerülés megakadályozása érdekében a tagállamok a következő esetekben rendelkezhetnek arról, hogy az olyan kedvezményezettek részére értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatások esetében, akikhez (amelyekhez) az értékesítőt (szolgáltatót) - a tagállam meghatározása szerinti - családi vagy más szoros személyes kapcsolat, vezetői beosztás vagy tagság szerinti kapcsolat, valamint tulajdonosi, pénzügyi vagy jogi kapcsolat fűzi, az adóalap a szabadpiaci forgalmi érték legyen:

a) amennyiben az ellenérték alacsonyabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték, és a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás kedvezményezettje nem teljes mértékben jogosult a 167-171. cikk és a 173-177. cikk szerinti adólevonásra;

b) [1] amennyiben az ellenérték alacsonyabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték, és az értékesítő vagy a szolgáltató nem teljes mértékben jogosult a 167-171. cikk és 173-177. cikk szerinti adólevonásra, valamint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás a 132., 135., 136., 371., 375., 376., 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése és a 380-390b. cikk értelmében adómentes;

c) amennyiben az ellenérték magasabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték, és az értékesítő vagy a szolgáltató nem teljes mértékben jogosult a 167-171. cikk és a 173-177. cikk szerinti adólevonásra

1 Módosította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 7. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.).

Az első albekezdés alkalmazásában a jogi kapcsolat magában foglalhatja a munkáltató és a munkavállaló, a munkavállaló családja vagy más, a munkavállalóhoz közel álló személyek közötti kapcsolatot.

(2) Amennyiben a tagállamok élnek az (1) bekezdésben biztosított lehetőséggel, meghatározhatják az értékesítők, szolgáltatók vagy terméket beszerzők, szolgáltatást igénybevevők azon kategóriáit, amelyekre az intézkedések alkalmazhatók.

(3) A tagállamok tájékoztatják a HÉA-bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően nemzeti jogukban elfogadott intézkedésekről, amennyiben azok nem a 77/388/EGK irányelv 27. cikke (1)- (4) bekezdésével összhangban a Tanács által 2006. augusztus 13- a előtt engedélyezett és az e cikk (1) bekezdése értelmében fenntartott intézkedések.

81. cikk [1]

Azon tagállamoknak, amelyek 1993. január 1-jén még nem éltek azzal lehetőséggel, hogy a 98. cikk szerinti kedvezményes adómértéket alkalmazzanak, lehetőségük van arra, hogy a 89. cikkben meghatározott lehetőség igénybevételekor úgy rendelkezzenek, hogy a III. melléklet 26. pontjában említett műalkotások értékesítése esetében az adóalap a 73., 74., 76., 78. és 79. cikk szerint meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

Az első albekezdésben foglalt összeghányadot úgy kell meghatározni, hogy az ez alapján fizetendő HÉA elérje vagy meghaladja a 73., 74., 76., 78. és 79. cikk szerint meghatározott összeg 5 %-át.

82. cikk

A 346. cikk értelmében a tagállamok előírhatják, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás tekintetében az adóalap részét képezze az olyan adómentes befektetési arany értéke, amelyet a megrendelő feldolgozás céljából bocsátott rendelkezésre és a feldolgozást követően ezen termékek értékesítésekor vagy szolgáltatások nyújtásakor elveszíti a HÉA-mentes befektetési arany státuszát. Az alkalmazandó érték a befektetési aranynak az említett termékek értékesítésekor vagy szolgáltatások nyújtásakor érvényes szabadpiaci forgalmi értéke.

3. FEJEZET

Közösségen belüli termékbeszerzés

83. cikk

A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében az adóalapot ugyanazon tényezők alapján kell megállapítani, mint amelyeket a 2. fejezetnek megfelelően ugyanazon termékeknek a tagállam területén történő értékesítésére vonatkozó adóalap meghatározása során alkalmaznak. A 21. és 22. cikk szerinti, Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősülő ügyletek esetében az adóalap a termék, illetve a hasonló termék beszerzési ára, vagy beszerzési ár hiányában az ezen ügylet időpontjában meghatározott önköltségi ár. [2]

84. cikk

1 Módosította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 4. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.).
2 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jövedéki termék Közösségen belüli beszerzését megvalósító személy által fizetendő vagy megfizetett jövedéki adó az adóalap részét képezze a 78. cikk első albekezdése *a)* pontjának megfelelően.

(2) Amennyiben a Közösségen belüli termékbeszerzés megvalósításának időpontját követően a beszerző részére visszatérítik a termékek feladásának vagy fuvarozásának indulása szerinti tagállamban megfizetett jövedéki adó összegét, az adóalapot megfelelő módon csökkenteni kell a Közösségen belüli beszerzés tagállamában.

4. FEJEZET

Termékimport

85. cikk

Termékimport esetében az adóalap a hatályos közösségi rendelkezéseknek megfelelően megállapított vámérték.

86. cikk

(1) Az adóalap részét képezik a következő tényezők, feltéve, hogy azokat az adóalap részeként még nem vették figyelembe:

a) az import szerinti tagállamon kívül esedékes, valamint az import miatt fizetendő adók, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát a felszámítandó HÉA-t;

b) azon járulékos költségek - így különösen a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek - amelyek az import szerinti tagállam területén a termék első rendeltetési helyéig felmerültek, valamint azon járulékos költségek, amelyek a terméknek egy másik, a Közösségen belül található rendeltetési helyre történő fuvarozásából adódnak, amennyiben ez a hely az adóztatandó tényállás megvalósulásának időpontjában ismert.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja alkalmazásában „első rendeltetési helynek” azt a helyet kell tekinteni, amelyet a fuvarlevélen vagy más olyan kísérőokmányon tüntettek fel, amellyel a terméket az import szerinti tagállam területére beviszik. Amennyiben ezen adat hiányzik, első rendeltetési helynek az a hely minősül, ahol az import szerinti tagállam területén belül az első átrakodás történik.

87. cikk

Az alábbi tényezők nem képezik az adóalap részét:

a) a korábbi fizetés miatt adott árengedmények (skontó);

b) a megrendelőnek adott és a behozatal időpontjában elszámolt árengedmények és visszatérítések (rabatt).

88. cikk

Azon, a Közösségből ideiglenesen kivitt termékeket illetően, amelyeket újra behoznak, miután azokat a Közösségen kívül megjavították, átalakították, megmunkálták vagy feldolgozták, a tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a HÉA vonatkozásában a késztermék adózási megítélése ugyanaz legyen, mint amelyet akkor alkalmaznának, ha a termékeken az említett műveleteket a területükön végezték volna el.

89. cikk

Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén nem éltek azzal lehetőséggel, hogy a 98. cikk értelmében kedvezményes adómértéket alkalmazzanak, úgy rendelkezhetnek, hogy a 311. cikk (1) bekezdésének 2., 3. és 4. pontjában megjelölt műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek importja esetén az adóalap a 85., 86. és 87. cikk szerint meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

Az első albekezdésben foglalt összeghányadot úgy kell meghatározni, hogy az ez alapján az import során fizetendő HÉA elérje vagy meghaladja a 85., 86. és 87. cikk szerint meghatározott összeg 5 %-át.

5. FEJEZET

Vegyes rendelkezések

90. cikk

(1) Elállás, a teljesítés meghiúsulása, teljes vagy részleges nemfizetés, illetve az értékesítés bekövetkezte utáni árengedmény esetén az adóalapot a tagállamok által meghatározott feltételek szerint megfelelő mértékben csökkenteni kell.

(2) A tagállamok a teljes vagy részleges nemfizetés esetén eltérhetnek az (1) bekezdéstől.

91. cikk

(1) Amennyiben az import után fizetendő adó összegének meghatározásához szükséges tételeket nem azon tagállam fizetőeszközében fejezik ki, amelyben az adófizetési kötelezettség keletkezik, az átváltási árfolyamot a vámérték kiszámítását szabályozó közösségi rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni.

(2)[1] Amennyiben az importtól eltérő ügyletek esetében a fizetendő adó összegének meghatározásához szükséges tételeket eltérő fizetőeszközben fejezik ki, mint az adófizetési kötelezettség keletkezése szerinti tagállam fizetőeszköze, az alkalmazandó átváltási árfolyam azon utolsó eladási ár, amelyet az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az érintett tagállam legreprezentatívabb valutapiacán vagy valutapiacain legutóbb nyilvántartottak, vagy az ilyen piacra vagy piacokra hivatkozással, az adott tagállam által lefektetett részletekkel összhangban meghatározott átváltási árfolyam.

A fentiek helyett a tagállamok elfogadják az Európai Központi Bank által az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában közzétett legutolsó átváltási árfolyam alkalmazását. Az eurótól eltérő fizetőeszközök közötti átváltást az egyes fizetőeszközök euróhoz viszonyított árfolyamának alkalmazásával kell végezni. A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany értesítse őket e lehetőség igénybevételéről.

Néhány, az első albekezdésben foglalt ügylet esetében vagy az adóalanyok egyes csoportjainál azonban a tagállamok alkalmazhatják azt az átváltási árfolyamot, amelyet a közösségi rendelkezésekkel összhangban a vámérték meghatározására alkalmaznak.

92. cikk

A visszaváltható göngyölegek betétdíját illetően a tagállamok a következő rendelkezések egyike szerint járhatnak el:

1 Módosította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 6. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.).

a) vagy kizárhatják ezeket az adóalapból, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék abban az esetben, ha a göngyöleget nem váltják vissza;

b) vagy bevonhatják azokat az adóalapba, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék abban az esetben, ha a göngyöleget ténylegesen visszaváltják.

VIII. CÍM

ADÓMÉRTÉK

1. FEJEZET

Az adómérték alkalmazása

93. cikk

Az adóztatandó ügyletekre azon adómértéket kell alkalmazni, amely az adóztatandó tényállás megvalósulásának időpontjában érvényes.

A következő esetekben azonban azon adómértéket kell alkalmazni, amely az adófizetési kötelezettség keletkezésekor érvényes:

a) a 65. és 66. cikkben meghatározott esetek;

b) Közösségen belüli termékbeszerzés;

c) a 71. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és (2) bekezdésében foglalt termékimport.

94. cikk

(1) A Közösségen belüli termékbeszerzésre ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely az ugyanolyan termék tagállam területén történő értékesítésére vonatkozik.

(2)[1] A termékimportra ugyanazon héamértéket kell alkalmazni, mint amely az ugyanolyan termék tagállam területén történő értékesítésére vonatkozik.

(3)[2] E cikk (2) bekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek általános héamértéket alkalmaznak a IX. melléklet A., B. és C. részében felsorolt műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, a 98. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározottak szerint kedvezményes héamértéket alkalmazhatnak ezen termékeknek a tagállam területére történő importálására.

95. cikk

Az adómérték módosítása esetében, a tagállamok a 65. és 66. cikkben meghatározott esetekben helyesbítéseket tehetnek annak érdekében, hogy azt az adómértéket vegyék figyelembe, amelyet a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás megvalósulásának időpontjában kell alkalmazni.

A tagállamok szükség esetén átmeneti intézkedéseket is elfogadhatnak.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 5. a) (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 5. b) (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

2. FEJEZET

Az adómértékek szerkezete és mértéke

1. szakasz

Általános adómérték

96. cikk

A tagállamok egy általános HÉA-mértéket alkalmaznak, amelyet minden egyes tagállam az adóalap százalékában határoz meg, és amely azonos a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra.

97. cikk [1]

Az általános adómérték nem lehet kevesebb, mint 15%.

2. szakasz

Kedvezményes adómérték

98. cikk [2]

(1) A tagállamok legfeljebb két kedvezményes héamértéket alkalmazhatnak.

A kedvezményes héamértékeket az adóalap százalékában kell meghatározni, azoknak legalább 5%-osnak kell lenniük, és azokat kizárólag a III. mellékletben felsorolt termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra lehet alkalmazni.

A tagállamok a III. melléklet legfeljebb 24 pontja alá tartozó termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra alkalmazhatják a kedvezményes héamértékeket.

(2) A tagállamok az e cikk (1) bekezdésében említett két kedvezményes héamérték mellett egy, az 5%-os minimális mértéknél alacsonyabb kedvezményes héamértéket, valamint egy, az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességet is alkalmazhatnak a III. melléklet legfeljebb hét pontja alá tartozó termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra.

Az 5%-os minimális mértéknél alacsonyabb kedvezményes héamérték és az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentesség kizárólag a III. melléklet következő pontjai alá tartozó termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra alkalmazható:

a) 1 - 6. és 10c. pont;

b) a III. melléklet bármely egyéb olyan pontja, amely a 105a. cikk (1) bekezdésében meghatározott választási lehetőségek körébe tartozik.

E bekezdés második albekezdése *b)* pontjának alkalmazásában a 105a. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett lakóingatlan-ügyleteket a III. melléklet 10. pontjának hatálya alá tartozónak kell tekinteni.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2018/912 irányelve 1. cikk (HL L 162., 2018.6.27., 1. o.). Hatályos: 2018. VII. 17-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 6. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

Azoknak a tagállamoknak, amelyek 2021. január 1-jén a III. melléklet hétnél több pontja alá tartozó termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra alkalmaztak az 5%-os minimális mértéknél alacsonyabb kedvezményes héamértékeket vagy az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességet, 2032. január 1-jéig vagy a 402. cikkben említett végleges szabályozás elfogadásának időpontjáig - a kettő közül a korábbi időpontot figyelembe véve - olyan módon kell korlátozniuk az említett héamértékek alkalmazását, illetve az említett mentességek nyújtását, hogy megfeleljenek e bekezdés első albekezdésének. A tagállamok szabadon határozhatják meg, hogy mely termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra alkalmazzák a továbbiakban is az említett kedvezményes héamértékeket vagy mentességeket.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett kedvezményes héamértékek és mentességek nem alkalmazhatók az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra, kivéve a III. melléklet 6., 7., 8. és 13. pontjában felsoroltakat.

(4) Az ebben az irányelvben meghatározott kedvezményes héamértékek és mentességek alkalmazásakor a tagállamok a Kombinált Nómenklatúrát és/vagy a termékek tevékenység szerinti osztályozását alkalmazhatják az érintett kategória pontos tartalmának meghatározására.

98a. cikk [1]

A 98. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kedvezményes héamértékek és mentességek nem alkalmazhatók azoknak a műalkotásoknak, gyűjteménydaraboknak és régiségeknek az értékesítésére, amelyekre a XII. cím 4. fejezetében említett különös szabályozást alkalmazzák.

99. cikk [2]

100. cikk [3]

A Bizottság 2028. december 31-ig, majd azt követően ötévenként jelentést nyújt be a Tanácsnak a III. melléklet hatályáról, és a jelentéshez szükség esetén megfelelő javaslatokat csatol.

101. cikk [4]

2a. szakasz [5]

Kivételes helyzetek [6]

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 7. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
2 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 8. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 9. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 10. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
5 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
6 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

101a. cikk [1]

(1) Amennyiben a Bizottság a 2009/132/EK tanácsi irányelv [2] 53. cikkének első bekezdésével összhangban felhatalmazást adott egy tagállamnak arra, hogy mentességet alkalmazzon a katasztrófák áldozatainak javát szolgáló termékek importálására, az adott tagállam azonos feltételek mellett az előzetesen felszámított héa levonásának joga mellett mentesítheti az említett termékeknek és az ilyen termékekhez kapcsolódó szolgáltatásoknak - többek között bérbeadási szolgáltatásoknak - a Közösségen belüli beszerzését és értékesítését.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedést alkalmazni kívánó tagállamoknak tájékoztatniuk kell erről a héabizottságot.

(3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott mentességben részesülő szervezetek által beszerzett termékeket vagy igénybe vett szolgáltatásokat a 2009/132/EK irányelv VIII. címének 4. fejezetében előírtaktól eltérő célokra használják, a szóban forgó termékek és szolgáltatások felhasználásának adóztatandónak kell lennie, az abban az időpontban alkalmazandó feltételek szerint, amely időponttól kezdődően nem teljesülnek a mentesség feltételei.

3. szakasz

Különös rendelkezések

102. cikk [3]

103. cikk [4]

104. cikk [5]

(1) Ausztria Jungholz és Mittelberg településeken (Kleines Walsertal) egy második, az Ausztria többi részén alkalmazott általános héamértéknél alacsonyabb általános héamértéket alkalmazhat, amely azonban nem lehet kevesebb, mint 15%.

(2) Görögország a görög kontinentális területen alkalmazottnál legfeljebb 30%-kal alacsonyabb héamértéket alkalmazhat Leszbosz, Híosz, Számosz, Dodekanészosz és Kikládok tartományban, illetve a következő szigeteken: Thászosz, Északi Szporádok, Szamothráki és Szkírosz.

(3) Portugália az Azori-szigetek és Madeira autonóm régiókban teljesített ügyletekre és az e régiókba irányuló közvetlen importra a kontinentális területen alkalmazott héamértékeknél alacsonyabb héamértékeket alkalmazhat.

(4) Portugália a lisszaboni térségben lévő hidak használati díjára alkalmazhatja a 98. cikk (1) bekezdésében meghatározott két kedvezményes héamérték egyikét.

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

2 A Tanács 2009/132/EK irányelve (2009. október 19.) a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának meghatározásáról bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében (HL L 292., 2009.11.10., 5. o.).

3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 12. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.

4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 12. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.

5 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 13. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

104a. cikk [1]

105. cikk [2]

105a. cikk [3]

(1) Azon tagállamok, amelyek az uniós joggal összhangban 2021. január 1-jén a III. melléklet 1-6. és 10c. pontjában felsoroltaktól eltérő termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan a 98. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumnál alacsonyabb kedvezményes adómértékeket alkalmaztak vagy az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességeket biztosítottak, a 98. cikk (2) bekezdésével összhangban és e cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül továbbra is alkalmazhatják az említett kedvezményes adómértékeket, illetve biztosíthatják az említett mentességeket.

Azon tagállamok, amelyek az uniós joggal összhangban 2021. január 1-jén a nem a szociálpolitika keretében létrejött lakóingatlan-ügyletekre a 98. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumnál alacsonyabb kedvezményes adómértékeket alkalmaztak, a 98. cikk (2) bekezdésével összhangban továbbra is alkalmazhatják az említett kedvezményes adómértékeket.

A tagállamok legkésőbb 2022. július 7-ig közlik a héabizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyek a 98. cikk (2) bekezdése második albekezdésének *b)* pontjával összefüggő kedvezményes adómértékek és mentességek alkalmazására és annak feltételeire vonatkoznak.

E cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, a 98. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban más tagállamok is alkalmazhatnak a 98. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumnál alacsonyabb kedvezményes adómértéket, illetve az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességet ugyanazon termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, mint az e bekezdés első és második albekezdésében említettek és ugyanolyan feltételek mellett, mint amelyek az e bekezdés első és második albekezdésében említett tagállamokban 2021. január 1-jén alkalmazandók.

(2) Azon tagállamok, amelyek az uniós joggal összhangban 2021. január 1-jén a III. mellékletben felsorolt termékértékesítéseken és szolgáltatásnyújtásokon kívüli, egyéb termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan 12%-nál alacsonyabb és ezen belül akár a 98. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumnál is alacsonyabb kedvezményes adómértéket alkalmaztak vagy az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességet biztosítottak, a 98. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban és e cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül 2032. január 1-je és a 402. cikkben említett végleges szabályozás elfogadása közül a korábbi időpontig továbbra is alkalmazhatják az említett kedvezményes adómértéket, illetve biztosíthatják az említett mentességet.

(3) Azon tagállamok, amelyek az uniós joggal összhangban 2021. január 1-jén a III. mellékletben felsorolt termékértékesítéseken és szolgáltatásnyújtásokon kívüli, egyéb termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan 12%-nál nem alacsonyabb kedvezményes adómértéket alkalmaztak, a 98. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban és e cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül továbbra is alkalmazhatják az említett kedvezményes adómértéket.

---

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 14. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.

2 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 14. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.

3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 15. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

A tagállamok legkésőbb 2022. július 7-ig közlik a héabizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyek az e bekezdés első albekezdésében említett kedvezményes adómértékek alkalmazására és annak feltételeire vonatkoznak.

E cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, a 98. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban más tagállamok is alkalmazhatnak 12%-nál nem alacsonyabb kedvezményes adómértéket ugyanazon termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, mint az e bekezdés első albekezdésében említettek és ugyanolyan feltételek mellett, mint amelyek az e bekezdés első albekezdésében említett tagállamokban 2021. január 1-jén alkalmazandók.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérve, a fosszilis tüzelőanyagokra, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás szempontjából hasonló hatású egyéb termékekre, például tőzegre, valamint a tűzifaként felhasznált fára vonatkozó kedvezményes adómértékek vagy az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességek 2030. január 1-jétől kezdődő hatállyal nem alkalmazhatók. A vegyi növényvédő szerekre és vegyi műtrágyákra vonatkozó kedvezményes adómértékek vagy az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességek pedig 2032. január 1-jétől kezdődő hatállyal nem alkalmazhatók.

(5) Azon tagállamok, amelyek e cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésével és (3) bekezdésének harmadik albekezdésével, valamint a 105b. cikkel összhangban alkalmazni kívánják a 12%-nál nem alacsonyabb kedvezményes adómértékeket, a 98. cikk (1) bekezdésében meghatározott minimumnál alacsonyabb kedvezményes adómértékeket vagy az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességet, 2023. október 7-ig elfogadják az említett lehetőségek igénybevételére vonatkozó részletes szabályokat. Az említett tagállamok közlik a héabizottsággal nemzeti joguk e célból elfogadott főbb rendelkezéseinek a szövegét.

(6) A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információk alapján 2025. július 1-jéig benyújtja a Tanácsnak az e cikk (1) és (3) bekezdésében, valamint a 105b. cikkben említett azon termékek és szolgáltatások átfogó jegyzékét tartalmazó jelentést, amelyekre a tagállamok a kedvezményes adómértékeket - ideértve a 98. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumnál alacsonyabb kedvezményes adómértékeket is -, illetve az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó mentességeket alkalmazzák.

105b. cikk [1]

Azon tagállamok, amelyek az uniós joggal összhangban 2021. január 1-jén a nem a szociálpolitika keretében létrejött lakóingatlan-ügyletekre legalább a minimális 5%-ot elérő kedvezményes adómértéket alkalmaztak, a 98. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban továbbra is alkalmazhatják az említett kedvezményes adómértéket. Ilyen esetekben az említett ügyletekre alkalmazandó kedvezményes adómérték 2042. január 1-jétől kezdődően nem lehet 12%-nál alacsonyabb.

A tagállamok legkésőbb 2022. július 7-ig közlik a héabizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyek az első bekezdésben említett kedvezményes adómértékek alkalmazására és annak feltételeire vonatkoznak.

A 98. cikk (1) bekezdése első albekezdésével összhangban más tagállamok is alkalmazhatnak 12%-nál nem alacsonyabb kedvezményes adómértéket az e cikk első bekezdésében említett ügyletekre vonatkozóan, ugyanolyan feltételek mellett, mint amelyek az e cikk első bekezdésében említett tagállamokban 2021. január 1-jén alkalmazandók.

A 98. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazása céljából az e cikkben említett ügyleteket a III. melléklet 10. pontjának hatálya alá tartozónak kell tekinteni.

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 15. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

3. FEJEZET [1]

4. FEJEZET [2]

109-122. cikk [3]

5. FEJEZET

Átmeneti rendelkezések

123. cikk [4]

124. cikk [5]

125. cikk [6]

126. cikk [7]

127. cikk [8]

128. cikk [9]

129. cikk [10]

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2009/47/EK irányelve 1. cikk 3. (HL L 116., 2009.5.9., 18. o.). Hatálytalan: 2009. VI. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 16. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 16. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 17. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
5 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2007/75/EK irányelve 1. cikk 2. (HL L 346., 2007.12.29., 13. o.). Hatálytalan: 2007. XII. 29-től.
6 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 17. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
7 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2007/75/EK irányelve 1. cikk 4. (HL L 346., 2007.12.29., 13. o.). Hatálytalan: 2007. XII. 29-től.
8 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2009/47/EK irányelve 1. cikk 10. (HL L 116., 2009.5.9., 18. o.). Hatálytalan: 2009. VI. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 17. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
10 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 17. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.

129a. cikk [1]

(1) A tagállamok a következő intézkedések valamelyikét hozhatják:

a) kedvezményes adómérték alkalmazása a Covid19-in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök értékesítésére és az ezen eszközökhöz szorosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtására vonatkozóan;

b) az előzetesen felszámított héa levonásának jogával héamentesség biztosítása a Covid19-in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök értékesítése és az ezen eszközökhöz szorosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtása tekintetében.

Csak azon Covid19-in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökre alkalmazhatók az első albekezdésben foglalt intézkedések, amelyek megfelelnek a 98/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [2] vagy az (EU) 2017/746 európai parlamenti és tanácsi rendeletben [3] és az egyéb alkalmazandó uniós jogszabályokban meghatározott irányadó követelményeknek.

(2) A tagállamok az előzetesen felszámított héa levonásának jogával héamentességet biztosíthatnak a Covid19-oltóanyagok értékesítése és az ezen oltóanyagokhoz szorosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtása tekintetében.

Csak a Bizottság vagy a tagállamok által engedélyezett Covid19-oltóanyagokra alkalmazható az első albekezdésben foglalt mentesség.

(3) E cikk 2022. december 31-ig alkalmazandó.

130. cikk [4]

IX. CÍM

ADÓMENTESSÉG

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

131. cikk

A 2-9. fejezetben említett adómentességeket az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az említett adómentességek helyes és egyszerű alkalmazása, valamint az esetleges adócsalás, adókikerülés és visszaélés megelőzése céljából a tagállamok által meghatározott feltételekkel kell alkalmazni.

2. FEJEZET

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/2020 irányelve 1. cikk (HL L 419., 2020.12.11., 1. o.). Hatályos: 2020. XII. 12-től.

2 Az Európai Parlament és a Tanács 98/79/EK irányelve (1998. október 27.) az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről (HL L 331., 1998.12.7., 1. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.).

4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2007/75/EK irányelve 1. cikk 8. (HL L 346., 2007.12.29., 13. o.). Hatálytalan: 2007. XII. 29-től.

Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége

132. cikk

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) az állami postai szolgáltató által nyújtott szolgáltatások, és az ezeket kiegészítő szolgáltatások és termékértékesítések, kivéve a személyszállítást és a távközlési szolgáltatásokat;

b) kórházi és orvosi gyógykezelés, valamint az ehhez szorosan kapcsolódó olyan tevékenységek, amelyeket közintézmények, illetve az ilyen közintézményekkel szociális tekintetben hasonló feltételek mellett működő intézmények, kórházak, rendelőintézetek, egészségügyi ellátási és diagnosztikai központok és egyéb hasonló jellegű hivatalosan elismert intézmények végeznek;

c) azon egészségügyi ellátások, amelyeket az érintett tagállam által meghatározott orvosi és paramedicinális hivatások gyakorlói nyújtanak;

d) emberi szerv, vér és anyatej értékesítése;

e) azon szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatásai;

f) azon szolgáltatások, amelyeket személyek olyan önálló csoportjai nyújtanak, amelyek tevékenysége adómentes vagy amely tevékenységet nem adóalanyként végzik, annak érdekében, hogy tagjaiknak az említett tevékenység gyakorlásához közvetlenül szükséges szolgáltatásokat nyújtsanak, feltéve, hogy e csoportok tagjaiktól kizárólag a közös költségek szigorúan rájuk eső részének megtérítését követelik meg, és hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását;

g) a szociális gondozással és szociális biztonsággal szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések, beleértve a szociális otthonok, közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által szociális jellegűnek elismert intézmények szolgáltatásait és termékértékesítéseit;

h) a közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által szociális jellegűnek elismert intézmények által végzett, a gyermek- és ifjúságvédelemmel szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések;

i) a gyermek- és ifjúságnevelés, az iskolai, illetve egyetemi oktatás, a továbbképzés, illetve szakmai átképzés, beleértve az ezekhez szorosan kapcsolódó szolgáltatásokat vagy termékértékesítéseket, amelyeket az ilyen céllal létrehozott közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismerten hasonló céllal létrehozott intézmények nyújtanak;

j) az iskolai vagy egyetemi oktatáshoz kapcsolódó, tanárok által adott magánórák;

k) a vallási és világnézeti intézmények tagjai által nyújtott, a *b)*, *g)*, *h)* és *i)* pontban megnevezett tevékenységek, valamint a lelkisegélynyújtás;

l) azon szolgáltatások és az ezekkel szorosan összefüggő termékértékesítések, amelyeket alapszabályzatuknak megfelelő tagdíj ellenében politikai, szakszervezeti, vallási, hazafias, világnézeti elkötelezettségű, jótékonysági vagy társadalmi célokat követő, nonprofit jellegű szervezetek nyújtanak tagjaik számára azok közös érdekében, feltéve, hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását;

m) meghatározott, a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatások, amelyeket nonprofit jellegű szervezetek teljesítenek olyan személyek részére, akik sportolnak vagy edzenek;

n) egyes kulturális szolgáltatások és az ezekkel szoros összefüggésben lévő termékértékesítés, amelyeket közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismert kulturális intézmények teljesítenek;

o) a *b)*, *g)*, *h)*, *i)*, *l)*, *m)* és *n)* pont értelmében adómentes szolgáltatást nyújtó vagy termékértékesítést végző szervezetek kizárólag saját javukra szervezett adománygyűjtési rendezvényei, feltéve, hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását;

p) a hatósági engedéllyel végzett beteg- és sérültszállítási tevékenység, a speciálisan e célra felszerelt közlekedési eszközökben;

q) a közszolgálati rádió- és televíziótestületek tevékenységei, kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit.

(2) Az (1) bekezdés *o)* pontjának alkalmazásában a tagállamok minden szükséges korlátozást bevezethetnek, különösen a rendezvények számának vagy az adómentes bevételek összegének korlátozását illetően.

133. cikk

A tagállamok a közintézménynek nem minősülő intézmények esetén a 132. cikk (1) bekezdésének *b)*, *g)*, *h)*, *i)*, *l)*, *m)* és *n)* pontjában említett adómentességek megadását minden egyes esetben a következő feltételek teljesítésétől tehetik függővé:

a) az adott intézmények nem törekedhetnek rendszeres nyereség elérésére, az esetleges nyereséget nem oszthatják fel, hanem azt a nyújtott szolgáltatások fenntartására vagy

javítására kell felhasználni;

b) az intézmények vezetését és igazgatását, alapvetően önkéntes alapon, olyan személyeknek kell ellátniuk, akiknek sem saját személyükben, sem közvetítő személyeken keresztül nem fűződik közvetlen vagy közvetett érdekük az érintett tevékenységek eredményéhez;

c) az intézményeknek hatósági árakat kell alkalmazniuk, illetve olyanokat, amelyek nem haladják meg a hatósági árakat, valamint az olyan tevékenységek esetében, amelyekre nincs hatósági ár, olyan árakat kell alkalmazni, amelyek alacsonyabbak a HÉA hatálya alá tartozó üzleti vállalkozások hasonló ügyleteinek árainál;

d) az adómentességek nem eredményezhetik a verseny torzulásáta HÉA-adóalany üzleti vállalkozások kárára.

Azon tagállamok, amelyek a 77/388/EGK irányelv E. Melléklete értelmében 1989. január 1-jén alkalmazták a HÉA-t a 132. cikk (1) bekezdésének *m)* és n) pontjában említett ügyletekre, az e cikk első albekezdése *d)* pontjában meghatározott feltételeket is alkalmazhatják, amennyiben a közintézmények által nyújtott, említett termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások mentességetélveznek. [1]

134. cikk

A 132. cikk (1) bekezdésének *b)*, *g)*, *h)*, *i)*, *l)*, *m)* és *n)* pontjában meghatározott adómentesség az alábbi esetekben nem vonatkozik a termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra:

a) amennyiben azok nem elengedhetetlenek az adómentes ügyletek teljesítéséhez;

b) amennyiben azok alapvető célja, hogy olyan ügyletek révénbiztosítsanak kiegészítő bevételt az intézmény számára,amelyek közvetlenül versenyeznek a HÉA-adóalany üzleti vállalkozások ügyleteivel.

3. FEJEZET

Egyéb tevékenységekre nyújtott adómentesség

135. cikk

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek, beleértve az ehhez tartozó biztosítási ügynöki és képviselői szolgáltatásokat;

b) hitelnyújtás és -közvetítés, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése;

c) hitelgarancia, kezesség valamint más biztosíték és garancia közvetítése vagy átvétele, valamint a hitelgaranciának a hitelt nyújtó által történő kezelése;

d) azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek betétre, folyószámlára, fizetésre, átutalásra, követelésre, csekkre és egyéb átruházható értékpapírra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást;

e) azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek törvényes fizetőeszközként szolgáló devizára, bankjegyre és érmére vonatkoznak, az érme- és bankjegygyűjtemények, azaz a szokásosan törvényes fizetőeszközként nem használt, illetve numizmatikai értékű, aranyból, ezüstből vagy más fémből készült érmék, valamint bankjegyek kivételével;

f) azon ügyletek, beleértve a közvetítést is - kivéve a kezelést és a letéti kezelést -, amelyek részvényekre, gazdasági társaságokban vagy egyesületekben való részesedésre, kötvényekre vagy egyéb értékpapírokra vonatkoznak, az áruk feletti rendelkezési jogot megtestesítő értékpapírok, valamint a 15. cikk (2) bekezdésében említett jogok illetve értékpapírok kivételével;

g) a tagállamok által meghatározott befektetési alapok kezelése;

h) az egyes tagállamok területén belüli postai szolgáltatásra szolgáló postabélyegeknek, valamint illetékbélyegeknek és egyéb hasonló bélyegeknek a rajtuk feltüntetett értéken történő értékesítése;

i) fogadások, sorsolásos játékok és egyéb szerencsejátékok, a tagállam által megállapított feltételekre és korlátozásokra is figyelemmel;

j) épület vagy épületrész, és a hozzá tartozó telek értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában említettek kivételével;

k) beépítetlen földterület értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában említett építési telkek kivételével;

l) az ingatlanok bérbe- és haszonbérbeadása.

(2) Az alábbi ügyletekre nem vonatkozik az (1) bekezdés *l)* pontjában említett adómentesség:

a) a tagállamok jogszabályaiban meghatározott szállásadás a szállodaiparban vagy hasonló ágazatokban, beleértve a nyári táborokat vagy a kempingeket;

b) közlekedési eszközök parkolására szolgáló helyek bérbeadása;

c) tartósan beépített berendezések és gépek bérbeadása;

d) széfek bérbeadása.

A tagállamok az (1) bekezdés *l)* pontjában említett adómentesség alkalmazási körére vonatkozóan további kivételeket írhatnak elő.

136. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) [1] olyan termékek értékesítése, amelyeket kizárólag a 132., 135., 371., 375., 376., 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése, valamint a 380-390b. cikk értelmében adómentes tevékenységekhez használtak fel, amennyiben a termékekre nem vonatkozott az adólevonás joga;

b) olyan termékek értékesítése, amelyek beszerzésére vagy felhasználására a 176. cikk értelmében nem vonatkozott az adólevonás joga.

136a. cikk [2]

1 Módosította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 9. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.).

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 3. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 22-től.

Ha a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket, a tagállamok mentesítik az adó alól a szóban forgó termékeknek ezen adóalany részére történő értékesítését.

137. cikk

(1) A tagállamok engedélyezhetik adóalanyaiknak az adózás lehetőségének választását az alábbi ügyletek esetében:
a) a 135. cikk (1) bekezdésének *b)-g)* pontjában említett pénzügyi ügyletek;
b) épület vagy épületrész, és a hozzá tartozó telek értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában említettek kivételével;
c) beépítetlen földterület értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában említett építési telkek kivételével;
d) az ingatlanok bérbe- és haszonbérbeadása.
(2) A tagállamok meghatározzák az (1) bekezdésben említett választási jog gyakorlásának részletes szabályait. A tagállamok korlátozhatják e választási jog hatályát.

4. FEJEZET

A Közösségen belüli ügyletekhez kapcsolódó adómentesség

1. szakasz

Termékértékesítésre vonatkozó adómentesség

138. cikk

(1)[1] A tagállamok mentesítik az adó alól a termékértékesítést, ha a termékeket az eladó vagy a beszerző, vagy megbízásukból más személy adta fel vagy fuvarozta el az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területén belülre, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:
a) a termékeket egy másik, a termékek feladásának vagy elfuvarozásának indulási helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban adóalanyként vagy nem adóalany jogi személyként eljáró személy részére értékesítik;
b) az az adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a részére az értékesítés történik, héaazonosító számmal rendelkezik egy, a termékek feladásának vagy elfuvarozásának indulási helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban és ezt a héaazonosító számot közölte az értékesítővel;
(1a)[2] Az (1) bekezdésben meghatározott adómentesség nem alkalmazandó, ha az értékesítő nem tett eleget a 262. és a 263. cikkben meghatározott, összesítő nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettségének, vagy ha az általa benyújtott összesítő nyilatkozat ennek az értékesítésnek a vonatkozásában nem a 264. cikk alapján megkövetelt helyes információkat tünteti fel, kivéve, ha az értékesítő megfelelően és az illetékes hatóságok számára kielégítő módon meg tudja indokolni ezt a hiányosságot.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 3. a) (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatályos: 2018. XII. 27-től.
2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 3. b) (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatályos: 2018. XII. 27-től.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékesítéseken kívül a tagállamok mentesítik továbbá az alábbi ügyleteket:

a) olyan új közlekedési eszközök értékesítése, amelyeket az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területére, a beszerző számára az eladó, a beszerző vagy megbízásukból más személy adott fel vagy fuvarozott el, amennyiben ezen értékesítések beszerzője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá, illetve bármely más nem adóalany;

b) olyan jövedéki termékek értékesítése, amelyeket az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területére a beszerző számára az eladó, a beszerző vagy megbízásukból más személy adott fel vagy fuvarozott el, amennyiben ezen értékesítések beszerzője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a Közösségen belüli, jövedéki adó alá nem eső beszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá, és amennyiben az említett termékek feladása, illetve fuvarozása a 92/12/EGK irányelv 7. cikke (4) és (5) bekezdésének vagy 16. cikkének megfelelően történik; [1]

c) másik tagállamba történő továbbításból álló termékértékesítés, amelyre vonatkozna az (1) bekezdésben és az *a)* ésb) pontban említett adómentesség, amennyiben az értékesített termék beszerzője egy másik adóalany lenne.

139. cikk

(1) [2] A 138. cikk (1) bekezdésében említett adómentesség nem vonatkozik az olyan adóalanyok által végzett termékértékesítésekre, akik vagy amelyek a termékértékesítés teljesítési helye szerinti tagállamban a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.

Az adómentesség nem vonatkozik az olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személyek számára teljesített termékértékesítésekresem, akiknek Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá.

(2) [3] A 138. cikk (2) bekezdésének *b)* pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a jövedéki termékeknek olyan adóalanyok által végzett értékesítésére, akik vagy amelyek a termékértékesítés teljesítési helye szerinti tagállamban a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.

(3) A 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a 312- 325. cikkben meghatározott különbözet szerinti adózás, illetve a nyilvános árverésekre vonatkozó szabályozás értelmében HÉAköteles termékértékesítésekre.

A 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *c)* pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározott használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti HÉA-szabályozás alá tartozó használt közlekedési eszközök értékesítésére.

2. szakasz

Közösségen belülitermékbeszerzésre vonatkozó adómentesség

140. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.
2 Módosította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 2. a) (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.).
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

a) olyan termékek Közösségen belüli beszerzése, amelyek adóalany által történő értékesítése az érintett tagállam területén minden körülmények között adómentes;

b) [1] olyan termékek Közösségen belüli beszerzése, amelyek importja a 143. cikk (1) bekezdésének *a)*, *b)* és *c)*, valamint *e)-l)* pontjában foglalt rendelkezések értelmében minden körülmények között adómentes;

c) olyan Közösségen belüli termékbeszerzés, amely esetében a termékek beszerzője a 170. és 171. cikk értelmében minden körülmények között jogosult a 2. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően fizetendő HÉA teljes visszatérítésére.

141. cikk

Minden tagállam egyedi intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy a területükön végzett, Közösségen belüli termékbeszerzésre - a 40. cikknek megfelelően - a következő feltételek teljesülése esetén ne számítson fel HÉA-t:

a) a termékeket olyan adóalany szerzi be, aki nem telepedett le az érintett tagállamban, de egy másik tagállamban HÉAazonosítóval rendelkezik;

b) a termékbeszerzés célja a termékeknek az *a)* pontban említett adóalany által, ugyanazon tagállamon belül végzett későbbi értékesítése;

c) az *a)* pontban említett adóalany által ilyen módon beszerzett termékeket közvetlenül egy attól eltérő tagállamból adják fel, illetve fuvarozzák el, mint amelyikben az adóalany HÉA-azonosítóval rendelkezik, és a termékek megrendelője az a személy, aki részére az adóalany a későbbi értékesítést teljesíti;

d) a későbbi értékesítés megrendelője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, aki az érintett tagállamban rendelkezik HÉA-azonosítóval;

e) a 197. cikknek megfelelően a *d)* pontban említett megrendelő minősült adófizetésre kötelezettnek az olyan adóalany által végzett értékesítés után, aki nem abban a tagállamban telepedett le, amelyben az adót meg kell fizetni.

3. szakasz

Egyes árufuvarozási szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség

142. cikk

A tagállamok mentesítik az Azori-szigetek és Madeira autonóm területeket alkotó szigetekre érkező, vagy onnan induló, valamint az említett szigetek közötti, Közösségen belüli árufuvarozási szolgáltatásokat.

5. FEJEZET

Adómentességek import esetén

143. cikk

(1) [2] A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) olyan termékek végleges importja, amelyeknek az érintett tagállam területén az adóalanyok által történő értékesítése minden körülmények között adómentes;

---

1 Megállapította: a Tanács 2009/69/EK irányelve 1. cikk 2. (HL L 175., 2009.7.4., 12. o.). Hatályos: 2009. VII. 24-től.

2 Számozását módosította: a Tanács 2009/69/EK irányelve 1. cikk 3. a) (HL L 175., 2009.7.4., 12. o.).

b) a 69/169/EGK[1], a 83/181/EGK[2] és a 2006/79/EK[3] tanácsi irányelvben meghatározott termékek végleges importja;

c) a Közösség vámterületéhez tartozó harmadik területről érkező, szabad forgalomban levő termékek végleges importja, amelyek a *b)* pontban említett adómentességre jogosultak lennének amennyiben azokat a 30. cikk első albekezdése értelmében hoznák be;

ca)[4] termékimport, amennyiben a héát a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában foglalt különös szabályozás keretében kell bevallani, és amennyiben legkésőbb az import árunyilatkozat benyújtásakor az import szerinti tagállam illetékes vámhatósága részére átadták a termékértékesítőnek vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek a 369q. cikk alapján kiadott, a különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számát;

d) harmadik területről vagy harmadik országból feladott vagy fuvarozott termékeknek olyan tagállamba történő importja, amely eltér a feladás vagy a fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamtól, abban az esetben, ha a 201. cikk szerint adófizetésre kötelezett, kijelölt vagy elismert importőr által végzett termékértékesítés a 138. cikknek megfelelően adómentes;

e) az exportáló személy által a termékek változatlan állapotban történő újbóli importja, amennyiben erre vámmentesség vonatkozik;

f) a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében végzett termékimport, amennyiben arra vámmentesség vonatkozik;

fa)[5] az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az Európai Központi Bank és az Európai Beruházási Bank, valamint a Közösségek által létrehozott szervek - amelyekre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv - által végzett termékimport, az említett jegyzőkönyvben és a végrehajtására vonatkozó megállapodásokban vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel, amennyiben ez nem eredményezi a verseny torzulását;

fb)[6] a Bizottság vagy az uniós jog alapján létrehozott valamely ügynökség vagy szerv által végzett termékimport, amennyiben a Bizottság vagy egy ilyen ügynökség, illetve szerv az uniós jog által ráruházott feladatok ellátása keretében, a Covid19-világjárványra való reagálás érdekében importálja az említett termékeket, kivéve, ha az importált termékeket a Bizottság vagy egy ilyen ügynökség, illetve szerv akár azonnal, akár egy későbbi időpontban ellenérték fejében történő további termékértékesítés céljára használja;

g)[7] a fogadó tagállam hatóságai által elismert, az *fa)* pontban említettektől eltérő nemzetközi szervezetek, valamint e szervezetek tagjai által végzett termékimport, a szervezeteket létrehozó nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel;

---

1 A Tanács 1969. május 28-i 69/169/EGK irányelve a nemzetközi utazás során alkalmazott import forgalmi és jövedéki adó alól nyújtott mentességre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról (HL L 133., 1969.6.4., 6. o.). A legutóbb a 2005/93/EK irányelvvek (HL L 346., 2005.12.29., 16. o.) módosított irányelv.

2 A Tanács 1983. március 28-i irányelve a 77/388/EGK irányelv 14. cikk (1) bekezdése d) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról (HL L 105., 1983.4.23., 38. o.). A legutóbb az 1995-ös csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

3 A Tanács 2006. október 5-i 2006/79/EK irányelve a harmadik országokból származó nem kereskedelmi jellegű kis áruszállítmányok behozatalának adómentességéről (kodifikált szöveg) (HL L 286., 2006.10.17., 15. o.).

4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 9. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

5 Beiktatta: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 10. a) (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

6 Beiktatta: a Tanács (EU) 2021/1159 irányelve 1. cikk 1. a) (HL L 250., 2021.7.15., 1. o.). Hatályos: 2021. VII. 15-től. 2021. január 1-től kell alkalmazni.

7 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 10. b) (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

ga)[1] a valamely tagállamba irányuló, más tagállamok fegyveres erői által, ezen erők vagy az őket kísérő polgári állomány általi felhasználásra vagy ezen erők étkezdéinek vagy kantinjainak ellátása céljából végzett termékimport, amennyiben e fegyveres erők a közös biztonság- és védelempolitika keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladat ellátásában vesznek részt;

h) az Észak-atlanti Szerződést aláíró tagállamokba irányuló, a Szerződést aláíró más államok fegyveres erői által végzett termékimport, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;

i) a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, 1960. augusztus 16-i szerződés értelmében az Egyesült Királyságnak a Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erői által végzett termékimport, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására;

j) a fogás tengeri halászati vállalatok által történő behozatala a kikötőbe, feldolgozatlanul vagy értékesítési célból tartósítva, de még az értékesítést megelőzően;

k) arany központi bankok által történő importja;

l)[2] a földgázrendszeren vagy ilyen rendszerhez kapcsolt bármely hálózaton szállított gáz, a gázszállító tartály-hajóból a földgázrendszerbe vagy […] upstream csővezeték-hálózatba betáplált földgáz, a villamos energia, illetve a hő- vagy hűtési energia távfűtési vagy távhűtési hálózaton keresztül történő importja.

(1a)[3] Az e cikk (1) bekezdésének ca) pontjában foglalt mentesség alkalmazása tekintetében a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el az adókijátszás, illetve az adókikerülés bizonyos formáinak megelőzésére szolgáló különös intézkedések bevezetése céljából, ideértve többek között az egyedi küldeményazonosító összekapcsolását az ezen irányelv 369q. cikkében említett, megfelelő egyedi héaazonosító számmal. E végrehajtási jogi aktust a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[4] 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottságot a 904/2010/EU rendelet[5] 58. cikkével létrehozott Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2)[6] Az (1) bekezdés *d)* pontjában szereplő mentesség abban az esetben, ha a termékek importját a 138. cikk (1) bekezdése, valamint (2) bekezdésének *c)* pontja alapján mentesített termékértékesítés követi, csak akkor alkalmazható, ha az importőr az import időpontjáig legalább a következő adatokat közli az import szerinti tagállam illetékes hatóságával:

a) az import szerinti tagállam által kibocsátott saját héa-azonosítószáma vagy a héa megfizetéséért felelős adóügyi képviselőjének az import szerinti tagállam által kibocsátott héa-azonosítószáma;

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2019/2235 irányelve 1. cikk 2. (HL L 336., 2019.12.30., 10. o.). Hatályos: 2020. I. 19-től.

2 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 10. c) (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2025/516 irányelve 1. cikk 1. (HL L 2025.3.25.). Hatályos: 2025. IV. 14-től.

4 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

5 A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).

6 Beiktatta: a Tanács 2009/69/EK irányelve 1. cikk 3. b) (HL L 175., 2009.7.4., 12. o.). Hatályos: 2009. VII. 24-től.

b) azon megrendelőnek egy másik tagállam által kibocsátott héa-azonosítószáma, akinek a részére a termékeket a 138. cikk (1) bekezdése szerint értékesítik, vagy a termék feladásának vagy fuvarozásának rendeltetési helye szerinti tagállam által kibocsátott saját héa-azonosítószáma, ha a termékek a 138. cikk (2) bekezdésének *c)* pontja szerint továbbítják;

c) annak bizonyítéka, hogy az importált termékeket az import szerinti tagállamból egy másik tagállamba szándékoznak elfuvarozni vagy feladni.

A tagállamok azonban előírhatják, hogy a *c)* pontban említett bizonyítékot kizárólag kérésre kell közölni az illetékes hatósággal.

(3)[1] Amennyiben az (1) bekezdés fb) pontjában meghatározott mentességre vonatkozó feltételek már nem alkalmazhatók, a Bizottság vagy az érintett ügynökség, illetve szerv tájékoztatja azt a tagállamot, amelyben a mentességet alkalmazták, és az említett termékek importjának héakötelesnek kell lennie az adott időpontban alkalmazandó feltételeknek megfelelően.

144. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a termékimporthoz kapcsolódó olyan szolgáltatások nyújtását, amelyek értéke a 86. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében az adóalap részét képezi.

145. cikk

(1) A Bizottság szükség esetén - a lehető legrövidebb időn belül - javaslatokat nyújt be a Tanácsnak annak érdekében, hogy pontosítsa a 143. és a 144. cikkben meghatározott adómentességek alkalmazási körét, valamint azok végrehajtásának részletes szabályait.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok továbbra is alkalmazhatják hatályos nemzeti rendelkezéseiket.

A tagállamok módosíthatják nemzeti rendelkezéseiket annak érdekében, hogy csökkentsék a verseny torzulását, és különösen annak érdekében, hogy elkerüljék a nem adóztatást, illetve a kettős adóztatást a Közösségen belül.

A tagállamok az adómentesség biztosítása céljából az általuk legalkalmasabbnak ítélt igazgatási eljárásokat alkalmazhatják.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot azon hatályos nemzeti rendelkezéseikről, amelyekről még nem küldtek értesítést, valamint a (2) bekezdés értelmében elfogadott nemzeti rendelkezéseikről, mindezekről a Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot.

6. FEJEZET

Export adómentességek

146. cikk

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) az eladó által vagy nevében a Közösségen kívülre feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése;

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2021/1159 irányelve 1. cikk 1. b) (HL L 250., 2021.7.15., 1. o.). Hatályos: 2021. VII. 15-től. 2021. január 1-től kell alkalmazni.

b) nem az érintett tagállam területén letelepedett megrendelő által vagy nevében a Közösségen kívülre feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése, kivéve a kirándulóhajók és turista-repülőgépek, valamint az egyéb, magánhasználatra szánt közlekedési eszközök felszerelésére és ellátására szolgáló termékeket, amennyiben ezeket a megrendelő maga fuvarozta el;

c) termékek olyan elismert szervezetek számára történő értékesítése, amelyek a Közösség területén kívül végzett humanitárius, jótékonysági vagy oktatói tevékenységük keretében azokat a Közösség területéről kiviszik;

d) az olyan ingóságokon végzett munkából álló szolgáltatások, amely ingóságokat az ilyen munkának a Közösségben történő elvégzése céljából szereztek be vagy importáltak, és amelyeket a szolgáltatást nyújtó személy vagy a nem az érintett tagállam területén letelepedett megrendelő, illetve azok nevében eljáró személy adott fel vagy fuvarozott el a Közösség területén kívülre;

e) szolgáltatásnyújtás - beleértve a fuvarozást és a kiegészítő ügyleteket is, de a 132. és 135. cikk értelmében adómentes szolgáltatások kivételével - amennyiben az közvetlenül kapcsolódik a 61. cikkben, illetve a 157. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában foglalt rendelkezések hatálya alá tartozó termékek exportjához vagy importjához.

(2) Az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott adómentesség HÉA-visszatérítés útján is biztosítható.

147. cikk

(1) Amennyiben a 146. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában említett értékesítés az utasok személyi poggyászában szállítható termékekre vonatkozik, az adómentességet csak a következő feltételek teljesülése mellett lehet alkalmazni:

a) az utas a Közösségben nem telepedett le;

b) a termékeket az értékesítés hónapját követő három hónapon belül a Közösségen kívülre kiviszik;

c) az értékesítés összértéke - beleértve a HÉA összegét is - meghaladja a 175 EUR-t, illetve ennek az október első munkanapján érvényes átváltási árfolyam szerinti, nemzeti valutában kifejezett ellenértékét, amelyet évente egyszer kell megállapítani, és a következő év január 1-jétől kezdődően kell alkalmazni. Mindazonáltal a tagállamok mentesíthetik az első albekezdés *c)* pontjában említett összegnél alacsonyabb összértékű értékesítéseket.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „a Közösségben nem letelepedett utas” az az utas, akinek állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nem a Közösségben található. Ebben az esetben „állandó lakóhely vagy szokásos tartózkodási hely” az a hely, amely az útlevélben, a személyi igazolványban, vagy bármilyen más olyan okmányban szerepel, amelyet személyazonosság igazolására érvényesként ismer el az a tagállam, amelynek területén az értékesítés történik.

A kivitelt a számlával vagy más igazoló okmánnyal kell bizonyítani, amelyet a termékeket a Közösségből kiléptető vámhivatal lebélyegzett.

Minden tagállam eljuttatja a Bizottsághoz azoknak a bélyegzőknek a mintapéldányait, amelyeket a második albekezdésben említett igazolás céljára alkalmaz. A Bizottság továbbítja ezt az információt a többi tagállam adóhatóságához.

7. FEJEZET

A nemzetközi árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó adómentesség

148. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a nyílt tengeren közlekedő és fizető utasokat szállító, illetve kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenységet folytató hajók ellátására szolgáló termékek értékesítése, valamint a tengeri mentést és segítségnyújtást biztosító és a part menti halászatot végző hajók ellátására szolgáló termékek értékesítése, kivéve, ez utóbbiak esetében, a fedélzeti ellátást;

b) a 8906 10 00 kombinált nómenklatúra-szám (KN-kódszám) alá tartozó olyan hadihajók ellátására szolgáló termékek értékesítése, amelyek területükről a tagállamon kívül található kikötőkbe vagy horgonyzóhelyekre hajóznak;

c) az *a)* pontban említett tengerjáró hajók értékesítése, átépítése, javítása, karbantartása, haszonbérbe adása és bérbeadása, valamint az e hajókba beépített vagy üzemeltetésükhöz használt felszerelések - beleértve a halászati felszereléseket - értékesítése, bérbeadása, javítása és karbantartása;

d) az *a)* pontban meghatározott hajók és rakományaik közvetlen szükségleteit kielégítő, a *c)* pontban említettektől eltérő egyéb szolgáltatások nyújtása;

e) az elsődlegesen fizető nemzetközi forgalmat lebonyolító légiforgalmi vállalatok által használt repülőgépek ellátásához szükséges termékek értékesítése;

f) az *e)* pontban meghatározott repülőgépek értékesítése, átépítése, javítása, karbantartása, haszonbérbe adása és bérbeadása, valamint az e repülőgépekbe beépített vagy üzemeltetésükhöz használt termékek értékesítése, bérbeadása, javítása és karbantartása;

g) az *e)* pontban meghatározott repülőgépek és rakományaik közvetlen szükségleteit kielégítő, az *f)* pontban említettektől eltérő egyéb szolgáltatások nyújtása.

149. cikk

Portugália nemzetközi fuvarozásként és személyszállításként kezelheti az Azori-szigetek és Madeira autonóm területet alkotó szigetek közötti, valamint az e szigetek és a kontinens közötti tengeri és légi árufuvarozást és személyszállítást.

150. cikk

(1) A Bizottság szükség esetén - a lehető legrövidebb időnbelül - javaslatokat nyújt be a Tanácsnak annak érdekében, hogy pontosítsa a 148. cikkben meghatározott adómentességek alkalmazási körét, valamint azok végrehajtásának részletes szabályait.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok korlátozhatják a 148. cikk *a)* és *b)* pontjában meghatározott adómentesség terjedelmét

8. FEJEZET

Egyes, exportnak minősülő ügyletekre vonatkozó adómentesség

151. cikk

(1) [1] A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

1 Módosította: a Tanács (EU) 2021/1159 irányelve 1. cikk 2. a) ii. (HL L 250., 2021.7.15., 1. o.). 2021. január 1-től kell alkalmazni.

aa)[1] Az Európai Közösség, az Európai Atomenergiaközösség, az Európai Központi Bank és az Európai Beruházási Bank, valamint a Közösségek által létre-hozott szervek - amelyekre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv - számára végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, az említett jegyzőkönyvben és a végrehajtására vonatkozó megállapodásokban vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel, amennyiben ez nem eredményezi a verseny torzulását;

ab)[2] a Bizottság vagy az uniós jog alapján létrehozott valamely ügynökség vagy szerv részére történő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, amennyiben a Bizottság vagy egy ilyen ügynökség, illetve szerv az uniós jog által ráruházott feladatok ellátása keretében, a Covid19-világjárványra való reagálás érdekében szerzi be a termékeket vagy szolgáltatásokat, kivéve, ha a beszerzett termékeket és szolgáltatásokat a Bizottság vagy egy ilyen ügynökség, illetve szerv akár azonnal, akár egy későbbi időpontban ellenérték fejében történő további értékesítés céljára használja;

b)[3] a fogadó tagállam hatóságai által elismert, az *aa)* pontban említettektől eltérő nemzetközi szervezetek, valamint e szervezetek tagjai számára végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, a szervezeteket létrehozó nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel;”.

ba)[4] a valamely tagállamon belül más tagállamok fegyveres erői számára, az e fegyveres erők vagy az őket kísérő polgári állomány általi felhasználás céljából, illetve a szóban forgó fegyveres erők étkezdéinek vagy kantinjainak ellátása céljából teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, amennyiben e fegyveres erők a közös biztonság- és védelempolitika keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladat ellátásában vesznek részt;

bb)[5] a valamely másik tagállamba irányuló, a rendeltetési hely szerinti tagállamtól eltérő bármely más tagállam fegyveres erői számára, az e fegyveres erők vagy az őket kísérő polgári állomány általi felhasználás céljából, illetve a szóban forgó fegyveres erők étkezdéinek vagy kantinjainak ellátása céljából teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, amennyiben e fegyveres erők a közös biztonság- és védelempolitika keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladat ellátásában vesznek részt;

c) az Észak-atlanti Szerződést aláíró tagállamokban, a Szerződést aláíró más államok fegyveres erői számára végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;

d) más tagállamba irányuló termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, amelyet az Észak-atlanti Szerződést aláíró, de a rendeltetési tagállamtól eltérő bármilyen más állam fegyveres erői számára végeztek, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;

---

1 Beiktatta: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 11. a) (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2021/1159 irányelve 1. cikk 2. a) i. (HL L 250., 2021.7.15., 1. o.). Hatályos: 2021. VII. 15-től. 2021. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 11. b) (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2019/2235 irányelve 1. cikk 3. (HL L 336., 2019.12.30., 10. o.). Hatályos: 2020. I. 19-től.

5 Beiktatta: a Tanács (EU) 2019/2235 irányelve 1. cikk 3. (HL L 336., 2019.12.30., 10. o.). Hatályos: 2020. I. 19-től.

e) a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, 1960. augusztus 16-i szerződés értelmében az Egyesült Királyságnak a Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erői számára végzett termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására.

Az első albekezdésben meghatározott adómentességeket az ab) pontban említett mentesség kivételével az egységes adószabályozás elfogadásáig a fogadó tagállam által megállapított korlátozásokkal kell alkalmazni.

(2) Azokban az esetekben, amikor a termékeket nem adják fel és nem fuvarozták el abból a tagállamból, amelyben a termékértékesítésre sor kerül, valamint a szolgáltatások esetében, az adómentesség HÉA-visszatérítés útján is biztosítható.

(3)[1] Amennyiben az (1) bekezdés első albekezdésének ab) pontjában megállapított mentességre vonatkozó feltételek már nem alkalmazhatók, a Bizottság vagy az érintett ügynökség, illetve szerv, amely részére adómentesen terméket értékesítettek vagy szolgáltatást nyújtottak, tájékoztatja azt a tagállamot, amelyben a mentességet alkalmazták, és az említett termékértékesítésnek, illetve szolgáltatásnyújtásnak héakötelesnek kell lennie az adott időpontban alkalmazandó feltételeknek megfelelően.

151a. cikk[2]

(1) A tagállamok elektronikus igazolást alkalmaznak annak megerősítésére, hogy egy ügylet a 151. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében biztosított adómentességben részesül. Azon beszerző vagy igénybevevő, amely vagy aki számára az adómentes termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítik (a továbbiakban: egy jogosult szervezet vagy magánszemély), kiállítja az igazolást, és azt a fogadó tagállammal együtt elektronikus úton aláírja.

(2) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó olyan ügyletekre, ahol a mentességet a 151. cikk (2) bekezdésében említett visszatérítés útján biztosítják, és ahol a héát a fogadó tagállamban kell megfizetni. A tagállamok mindazonáltal dönthetnek úgy, hogy az említett ügyletek tekintetében - e cikk (1) bekezdésével összhangban - elektronikus igazolás használatát írják elő.

(3) Az elektronikus igazolás adatkészlete legalább a következőket tartalmazza:

a) a jogosult szervezet vagy magánszemély azonosító adatai, beleértve a fogadó tagállam által kiadott azonosító számot, amennyiben rendelkezésre áll;

b) a mentességet igazoló illetékes hatóság azonosító adatai;

c) a jogosult szervezet vagy magánszemély nyilatkozata a beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások tervezett felhasználásáról, valamint a releváns tagállam által meghatározott mentességi feltételek teljesítéséről;

d) azon termékek és szolgáltatások leírása, mennyisége és értéke héa és jövedéki adó nélkül, amelyekre a mentességet kérik, beleértve szükség esetén a jármű-azonosító számot, vagy az ingatlan címét és hasznosításának célját;

e) a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi igazolás; és

f) a termékértékesítőre vagy a szolgáltatásnyújtóra vonatkozó információk, beleértve a nevet és címet, a letelepedés helye szerinti tagállamot, valamint a héaazonosító számot/a jövedéki engedély számát vagy az adónyilvántartási számot.

(4) Az elektronikus igazolás igénybevételekor a fogadó tagállam dönthet arról, hogy vagy közös héa- és jövedékiadó-mentességi igazolást, vagy két külön igazolást használ-e.

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2021/1159 irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 250., 2021.7.15., 1. o.). Hatályos: 2021. VII. 15-től. 2021. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2025/425 irányelve 1. cikk (HL L 2025.2.28.). Hatályos: 2025. III. 20-tól.

(5) Ha a termékeket vagy a szolgáltatásokat hivatalos felhasználásra szánják, a tagállamok - az általuk adott esetben megállapított feltételek mellett - felmenthetik a jogosult szervezetet azon követelmény alól, hogy az igazolást a fogadó tagállammal aláírassa. Az ilyen felmentés visszaélés esetén visszavonható. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az igazolás elektronikus úton történő aláírásáért felelős szolgálatok azonosítására kijelölt kapcsolattartóról és arról, hogy milyen mértékben biztosítanak mentességet e követelmény alól. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot a tagállamoktól kapott információkról.

(6) E cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy bármely, 2032. június 30-ig végrehajtott ügylet tekintetében a következőket használják:

a) a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet[1] II. mellékletében meghatározott papíralapú igazolás; vagy

b) amennyiben a héát a fogadó tagállamban kell megfizetni, bármely, a tagállam által bevezetett elektronikus rendszer vagy az igazolás bármely egyéb, a tagállam által biztosított papíralapú változata.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az igazolás elektronikus formátumára és kezelésére vonatkozó technikai részleteket és előírásokat, figyelembe véve a tagállamok szükségleteit, többek között az e célból alkalmazandó informatikai rendszert illetően. Az adatkezelés különösen a következőkre terjed ki:

a) a jogosult szervezetek vagy magánszemélyek, a tagállamok és a termékértékesítők vagy a szolgáltatásnyújtók hozzáférése az informatikai rendszerhez;

b) a mentességi igazolás elektronikus úton történő kiállítása és aláírása;

c) a jogosult szervezetek és magánszemélyek által kiállított elektronikus igazolások rögzítése és tárolása;

d) elektronikus igazolások rendelkezésére bocsátása a jogosult szervezetek és magánszemélyek, adómentes termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző termékértékesítők vagy szolgáltatásnyújtók, valamint a tagállamok illetékes hatóságai számára.

E végrehajtási jogi aktusokat a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[2] 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, és az e célból eljáró bizottság a 904/2010/EU tanácsi rendelet[3] 58. cikkével létrehozott bizottság lesz.

(8) A Bizottság az elektronikus igazolások tárolása és kezelése céljából kifejleszti, karbantartja, üzemelteti és technikailag kezeli a központi informatikai rendszert.

151b. cikk[4]

A 151. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, ha a termékek és/vagy szolgáltatások nem felelnek meg a mentességre vonatkozó feltételeknek, vagy ha a termékeket és/vagy szolgáltatásokat nem a szándékolt módon használták fel, az igazolást kiállító és aláíró jogosult szervezet vagy magánszemély köteles megfizetni a héát azon tagállamnak, ahol a héa esedékes.

---

1 A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

3 A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).

4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2025/425 irányelve 1. cikk (HL L 2025.2.28.). Hatályos: 2025. III. 20-tól.

152. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól az aranynak a központi bankok számára történő értékesítését.

9. FEJEZET

Közvetítők által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség

153. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a mások nevében és javára eljáró közvetítők által nyújtott szolgáltatásokat, amennyiben az említett közvetítő a 6., 7. és 8. fejezetben meghatározott, illetve a Közösségen kívül végzett ügyletekben működik közre.

Az első albekezdésben meghatározott adómentesség nem vonatkozik azokra az utazási irodákra, amelyek az utas nevében és javára más tagállamokban végzett szolgáltatásokat nyújtanak.

10. FEJEZET

A nemzetközi termékforgalomhoz kapcsolódó ügyletekre vonatkozó adómentességek

1. szakasz

Vámraktárak, vámraktártól eltérő raktárak és hasonló szabályozások

154. cikk

E szakasz alkalmazásában „vámraktártól eltérő raktárak” a jövedéki termékek esetében a 92/12/EGK irányelv 4. cikkének *b)* pontjában adóraktárként meghatározott helyek, a nem jövedéki termékek esetében pedig a tagállamok által ilyenként meghatározott helyek.

155. cikk

A tagállamok az egyéb közösségi adózási rendelkezések sérelme nélkül, és a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően különös intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy mentesítsék az adó alól az ebben a szakaszban meghatározott ügyleteket vagy azok közül egyes ügyleteket, feltéve, hogy azok nem végső felhasználásra vagy fogyasztásra szolgálnak, továbbá, hogy az ebben a szakaszban meghatározott eljárások alóli kivonáskor esedékes HÉA összege megfelel annak az adóösszegnek, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a tagállamok a területükön minden ügyletet megadóztattak volna.

156. cikk

(1) A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő ügyleteket:

a) vám elé állított és adott esetben ideiglenes raktározás alatt álló termékek értékesítése;
b) vámszabad területre vagy vámraktárban történő termékértékesítés;
c) vámraktározási eljárás vagy aktív feldolgozási eljárás alá vonandó termékek értékesítése
d) a felségvizeken található fúró- vagy kitermelő-platformokba történő beépítésre szánt termékek értékesítése, az említett platformok építése, javítása, karbantartása, átalakítása vagy felszerelése céljából, illetve a fúró- vagy kitermelő-platformnak a szárazfölddel való összekötése céljából;
e) a felségvizeken található fúró- vagy kitermelő-platformok ellátására szánt termékek értékesítése.
(2) Az (1) bekezdésben említett helyek meghatározásában a hatályos közösségi vámrendelkezéseket kell alkalmazni.

157. cikk

(1) A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő ügyleteket:
a) a vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárás alá vonandó termékek importja;
b) a tagállam területén a vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárás alá vonandó termékek értékesítése.
(2) A tagállamok nem rendelkezhetnek vámraktározás eljárástól eltérő raktározási eljárásról jövedéki termékektől eltérő termékek esetében, amennyiben e termékeket kiskereskedelmi szinten kívánják értékesíteni.

158. cikk

(1) A 157. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezésektől eltérve a tagállamok vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárásról rendelkezhetnek az alábbi esetekben:
a) amennyiben a termékeket vámmentes üzletekben, légi járatokon vagy tengeri átkeléssel harmadik területre vagy harmadik országba tartó utasok számára, személyi pogygyászukban való kivitel céljából értékesítik, és e termékek értékesítése a 146. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében vámmentes;
b) amennyiben a termékeket olyan adóalanyoknak szánták, akik légi járatokon vagy tengeri átkeléskor a repülőgép vagy hajó utasait látják el, és az érkezés helye a Közösségen kívül van;
c) amennyiben a termékeket olyan adóalanyoknak szánták, akik a 151. cikk értelmében HÉA-mentes értékesítést végeznek.
(2) Amennyiben a tagállamok élnek az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott adómentességi lehetőséggel, akkor megtesznek minden szükséges intézkedést ezen adómentesség helyes és egyszerű alkalmazására, valamint az esetleges adócsalás, adókikerülés és visszaélés megelőzésére.
(3) Az (1) bekezdés *a)* pontjának alkalmazásában „vámmentes üzlet” minden olyan intézmény, amely repülőtér vagy kikötő területén található, és megfelel az illetékes hatóságok által meghatározott követelményeknek.

159. cikk

A tagállamok mentesíthetik az adó alól a 156. cikkben, a 157. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában és a 158. cikkben említett termékértékesítésekhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtásokat.

160. cikk

(1) A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a 156. cikk (1) bekezdésében említett helyeken végzett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, amennyiben területükön továbbra is fennáll az ugyanabban a bekezdésben meghatározott valamelyik helyzet;

b) a 157. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában és a 158. cikkben említett helyeken végzett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, amennyiben területükön továbbra is fennáll az említett cikkek (1) bekezdésének *b)* pontjában, illetve (1) bekezdésében meghatározott valamelyik helyzet.

(2) Amennyiben a vámraktárban lebonyolított ügyletek esetében a tagállamok élnek az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott választási lehetőséggel, megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárásról rendelkezzenek, amely lehetővé teszi az (1) bekezdés *b)* pontjában foglalt rendelkezések alkalmazását ugyanazokra az ügyletekre, amelyeket az V. Mellékletben felsorolt termékekkel, vámraktártól eltérő raktárban végeznek.

161. cikk

A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő termékértékesítéseket, valamint az azokhoz kapcsolódó szolgáltatásnyújtásokat:

a) a 30. cikk első albekezdésében említett termékértékesítések, amelyekre továbbra is fennáll a teljes importvám-mentességet biztosító ideiglenes behozatali szabályozás, vagy a külső árutovábbítási eljárás;

b) a 30. cikk második albekezdésében említett termékértékesítések, amelyekre továbbra is érvényes a 276. cikkben említett, közösségi belső árutovábbítási eljárás.

162. cikk

Amennyiben a tagállamok élnek az ebben a szakaszban meghatározott választási lehetőséggel, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az olyan termékek Közösségen belüli beszerzéseire, amelyeket a 156. cikkben, a 157. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában és a 158. cikkben foglalt valamelyik eljárás hatálya alá kívánnak vonni, ugyanazok a rendelkezések vonatkozzanak, mint a tagállam területén azonos feltételekkel végzett termékértékesítésekre.

163. cikk

Ha a termékek kikerülnek az ebben a szakaszban említett eljárások hatálya alól, és ez a 61. cikk értelmében importot valósít meg, akkor az import szerinti tagállam meghozza a kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges intézkedéseket.

2. szakasz

Export célú és a tagállamok közötti kereskedelem keretében adómentes ügyletek

164. cikk

(1) A tagállamok a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően az adóalany által a megelőző tizenkét hónap folyamán teljesített export összegének határáig mentesíthetik az adó alól az adóalany által vagy számára végzett alábbi ügyleteket:

a) az adóalany által végzett, Közösségen belüli termékbeszerzés, valamint az adóalany részére történő termékimport és -értékesítés, amelyek célja a termékek - változatlan állapotban vagy feldolgozás után - a Közösségen kívülre történő exportja;

b) az érintett adóalany export tevékenységéhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtás.

(2) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdésben meghatározott mentesség lehetőségével, akkor a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően, mentesítik az adóalany által a 138. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően végzett ügyleteket is, a megelőző tizenkét hónap folyamán azonos feltételekkel lebonyolított ügyletek összegének határáig.

165. cikk

A tagállamok közös határértéket állapíthatnak meg a 164. cikk értelmében nyújtott adómentességek összegére.

3. szakasz

Az 1. és 2. szakaszra vonatkozó közös rendelkezés

166. cikk

A Bizottság szükség esetén - a lehető legrövidebb időn belül - a HÉA 1. és 2. szakaszban meghatározott ügyletekre való alkalmazásának közös részletes szabályairól szóló javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

X. CÍM

ADÓLEVONÁS

1. FEJEZET

Az adólevonási jog keletkezése és hatálya

167. cikk

Az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik.

167a. cikk [1]

Egy választható rendszer keretében a tagállamok előírhatják, hogy azon adóalany adólevonási jogának érvényesítését, akinek kizárólag a 66. cikk *b)* pontjával összhangban keletkezik héafizetési kötelezettsége, addig az időpontig kell halasztani, ameddig a számára értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás utáni héát a részére terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó számára ki nem fizette.

Az első bekezdésben említett választható rendszert alkalmazó tagállamok értékhatárt állapítanak meg azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek az említett rendszert alkalmazzák a területükön; az értékhatár az adóalanynak a 288. cikknek megfelelően kiszámított éves árbevételén alapul. Az értékhatár nem haladhatja meg a 2 000 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.

1 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 7. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Módosította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 3. a)-b) (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.).

168. cikk

Az adóalany, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat az adóköteles tevékenységének folytatása szerinti tagállamban adóköteles tevékenységéhez használja fel, jogosult az általa fizetendő adó összegéből levonni a következő összegeket:

a) a részére más adóalany által teljesített vagy teljesítendő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás után az ebben a tagállamban fizetendő vagy megfizetett HÉA-t;

b) a 18. cikk *a)* pontja és 27. cikk értelmében termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő tevékenység után fizetendő HÉA-t;

c) a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának i. Alpontjával összhangban a Közösségen belüli termékbeszerzés után fizetendő HÉA-t;

d) a 21. és 22. cikkel összhangban Közösségen belüli beszerzésnek minősülő tevékenység után fizetendő HÉA-t;

e) az ebbe a tagállamba importált termékek után fizetendő vagy megfizetett HÉA-t.

168a. cikk [1]

(1) Egy adóalany vállalkozásának vagyonát képező, az adóalany által egyrészt a vállalkozási tevékenység céljára, másrészt saját, illetve alkalmazottai általi használatra szolgáló vagy általában vállalkozásidegen célokra is használt ingatlan esetében az ezen ingatlannal kapcsolatos ráfordítások héája a 167., 168., 169. és 173. cikkben foglalt elvekkel összhangban csak a vállalkozási tevékenység céljára való használat arányában vonható le.

A 26. cikkben foglalt rendelkezésektől eltérve, az első albekezdésben említett ingatlanhasználati arányban bekövetkező változásokat a 184-192. cikkben megállapított elvekkel összhangban az érintett tagállamban meghozott előírások szerint kell figyelembe venni.

(2) A tagállamok az (1) bekezdést olyan egyéb termékekhez kapcsolódó ráfordítások héájára is alkalmazhatják, amelyek meghatározásuk szerint a vállalkozás vagyonának részét képezik.

169. cikk

A 168. cikkben említett adólevonáson kívül az adóalany jogosult az ezen cikkben említett HÉA levonására, amennyiben a termékeketés szolgáltatásokat a következő tevékenységek céljára használja fel:

a) [2] a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az adó esedékességének vagy megfizetésének helye szerinti tagállamon kívül végzett tevékenységekkel összefüggő ügyletek - a 284. cikk alapján mentességet élvezők kivételével -, amely tevékenységek után adólevonásra volna jogosult, ha az érintett tagállamban végezte volna azokat;

b) [3] a 136a., 138., 142. vagy 144. cikk, a 146-149. cikk, a 151., 152., 153. vagy 156. cikk, a 157. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja, a 158-161. cikk vagy a 164. cikk értelmében adómentes ügyletek;

c) a 135. cikk (1) bekezdésének *a)-f)* pontja értelmében adómentes ügyletek, ha a megrendelő a Közösség területén kívül telepedett le, vagy ha ez az ügylet közvetlenül a Közösségen kívüli országba történő termékexportjával kapcsolatos.

---

1 Beiktatta: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 12. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 4. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

3 Megállapította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 4. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 22-től.

170. cikk

Minden olyan adóalanynak, aki a 86/560/EGK irányelv[1] 1. cikke, a 2008/9/EK irányelv[2] 2. cikk 1. pontja és 3. cikke, valamint ezen irányelv 171. cikke értelmében nem letelepedett abban a tagállamban, amelyben HÉA hatálya alá tartozó terméket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe vagy termékimportot teljesít, joga van ezen adó visszatérítéséhez, amennyiben a termékeket és a szolgáltatásokat a következőkre használják:[3]

a) a 169. cikkben meghatározott ügyletek;

b) azon ügyletek, amelyek esetében az adófizetésre kötelezett személy a terméket beszerző vagy a szolgáltatást megrendelő a 194., 195., 196., 197. vagy a 199. cikknek megfelelően.

171. cikk

(1)[4] Azon adóalany részére, aki nem telepedett le abban a tagállamban, ahol a HÉA hatálya alá tartozó termékeket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe vagy termékimportot teljesít, de egy másik tagállamban letelepedett, a HÉA-visszatérítés a 2008/9/EK irányelvben megállapított részletes szabályoknak megfelelően történik.

(2) A Közösség területén le nem telepedett adóalanyok részére a HÉA-visszatérítés a 86/560/EGK irányelvben megállapított részletes végrehajtási szabályoknak megfelelően történik.

A 86/560/EGK irányelv alkalmazásában szintén a Közösségben le nem telepedett adóalanyoknak kell tekinteni az említett irányelv 1. cikkében említett adóalanyokat, ha a HÉA-hatálya alá tartozó termékbeszerzés, szolgáltatásigénybevétel vagy termékimport folytatása szerinti tagállamban csak olyan termékértékesítést illetve szolgáltatásnyújtást teljesítenek, amelyek esetében a terméket beszerzőt vagy a szolgáltatást igénybevevőt tekintik adófizetésre kötelezett személynek a 194-197. és a 199. cikknekmegfelelően.

(3)[5] A 86/560/EGK irányelv nem alkalmazható a következőkre:

a) a tagállami jogszabályok értelmében tévesen kiszámlázott HÉA;

b) az olyan termékértékesítés tekintetében kiszámlázott HÉA, amely a 138. cikk vagy 146. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében adómentes vagy az lehet.

171a. cikk[6]

1 A Tanács 1986. november 17-i 86/560/EGK tizenharmadik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról - a hozzáadottérték- adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályai (HL L 326., 1986.11.21., 40. o.)

2 A Tanács 2008. február 12., 2008/9/EK irányelve a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben biztosított hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról (HL L 44, 2008.2.20., 23. o.).

3 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 3. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.

4 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 4. a) (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.

5 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 4. b) (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.

6 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 5. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.

A tagállamok ahelyett, hogy a 86/560/EGK vagy a 2008/9/EK irányelv alapján visszatérítenék a HÉA-t egy adóalanynak azon termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások tekintetében, amelyekhez kapcsolódóan ez az adóalany a 194-197. cikk vagy a 199. cikk alapján adófizetésre kötelezett, engedélyezhetik ennek az adónak a 168. cikk szerinti eljárásnak megfelelő levonását. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése, valamint 4. cikkének (2) bekezdése szerinti, meglévő korlátozásokat meg lehet tartani.

E célból a tagállamok az adófizetésre kötelezett adóalanyt kizárhatják a 86/560/EGK vagy a 2008/9/EK irányelv szerinti visszatérítési eljárásból.

172. cikk

(1) Minden olyan személy, aki a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *a)* pontjában megállapított feltételekkel eseti jelleggel új közlekedési eszközt értékesít, és ennek következtében adóalanynak minősül, jogosult levonni a vételárban foglalt, illetve az érintett közlekedési eszköz importja vagy Közösségen belüli beszerzése után megfizetett HÉA-t legfeljebb azon összeg erejéig, amely adóösszeg fizetésére kötelezett lenne, ha az értékesítés nem lenne adómentes.

Az adólevonási jog kizárólag az új közlekedési eszköz értékesítésének időpontjában keletkezik, és kizárólag akkor gyakorolható.

(2) Az (1) bekezdés végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

2. FEJEZET

Arányos levonás

173. cikk

(1) Amennyiben az adóalany egyidejűleg használ fel termékeket és szolgáltatásokat olyan ügyletekhez, amelyek esetében a 168., 169. és 170. cikk értelmében adólevonási jog illeti meg, valamint olyan ügyletekhez, amelyekre vonatkozóan nincs adólevonási joga, akkor az előzetesen felszámított HÉA összege kizárólag olyan mértékben vonható le, amilyen mértékben az az először említett ügyletekhez köthető.

A levonási hányadot a 174. és 175. cikknek megfelelően az adóalany által lebonyolított összes ügyletre kell meghatározni.

(2) A tagállamok a következő intézkedéseket hozhatják:

a) engedélyezhetik az adóalanynak, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön levonási hányadot alkalmazzon, ha minden ilyen részterületről külön nyilvántartást vezet;

b) kötelezhetik az adóalanyt, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön levonási hányadot alkalmazzon, és hogy valamennyi ilyen részterületről külön nyilvántartást vezessen;

c) engedélyezhetik vagy kötelezővé tehetik, hogy az adóalany az adólevonást a termékek vagy szolgáltatások összességére vagy egy részére alkalmazza;

d) engedélyezhetik vagy kötelezővé tehetik, hogy az adóalany az adólevonást az (1) bekezdés első albekezdésébenmegállapított szabállyal összhangban az ott megnevezettügyletek valamennyi céljára felhasznált termékre és szolgáltatásraalkalmazza;

e) amennyiben az adóalany által le nem vonható HÉA jelentéktelen összegű, engedélyezhetik annak figyelmen kívül hagyását.

174. cikk

(1) A levonási hányad a következő összegekből álló törttel számítható ki:

a) a számlálóban a 168. és 169. cikk értelmében adólevonásra jogosító tevékenységből származó éves árbevétel HÉA nélküli teljes összege szerepel;

b) a nevezőben pedig mind a számlálóban szereplő, mind az adólevonásra nem jogosító tevékenységből származó éves árbevétel HÉA nélküli teljes összege szerepel.

A tagállamok figyelembe vehetik a nevezőben mindazon támogatások összegét is, amelyek közvetlenül nem befolyásolják a 73. cikkben említett termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások árát.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a levonási hányad kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni az alábbi összegeket:

a) az adóalany saját üzleti céljaira használt tágyi eszközök értékesítéséből származó árbevétel összege;

b) a kiegészítő jellegű ingatlan- és pénzügyi ügyletekből származó árbevétel összege;

c) a 135. cikk (1) bekezdésének *b)-g)* pontjában meghatározott ügyletekhez kapcsolódó árbevétel összege, amennyiben kiegészítő jellegű ügyletekről van szó.

(3) Ha a tagállamok élnek a 191. cikkben említett lehetőséggel, azaz nem írnak elő korrekciót a tárgyi eszközök tekintetében, akkor a levonási hányad kiszámításakor figyelembe lehet venni a tárgyi eszközök értékesítéséből származó bevételt.

175. cikk

(1) A levonási hányadot éves szinten százalékban kell megállapítani, és azt egész százalékegységre kell felkerekíteni.

(2) Az egy évre vonatkozó, ideiglenesen érvényes levonási hányad az előző évi ügyletek alapján kiszámított levonási hányad lesz. Ilyen hivatkozási alapul szolgáló ügylet hiányában vagy annak jelentéktelen mértéke esetén a levonási hányadot az adóhatóság ellenőrzése mellett ideiglenesen az adóalany becsüli meg a várható előrejelzések szerint.

A tagállamok azonban továbbra is alkalmazhatják vagy az 1979. január 1-jén, vagy - a Közösséghez az említett időpontot követően csatlakozó tagállamok esetében - a csatlakozás időpontjában hatályos szabályozásukat.

(3) Az ideiglenes levonási hányad alapján alkalmazott adólevonást korrigálni kell, amikor a következő évben a végleges levonási hányadot megállapítják.

3. FEJEZET

Az adólevonási jog korlátozása

176. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag megállapítja, hogy milyen kiadások nem jogosítanak a HÉA levonására.

Semmiképpen nem lehet adólevonást alkalmazni az üzleti tevékenységhez szorosan nem kapcsolódó kiadások esetén, mint a luxuskiadások, szórakozási célú kiadások és reprezentációs költségek.

Az első albekezdésben említett rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok fenntarthatnak minden olyan korlátozást, amelyet az 1979. január 1-jén, vagy - a Közösséghez az említett időpontot követően csatlakozó tagállamok esetében - a csatlakozás időpontjában hatályos nemzeti jogszabályaik előírnak.

177. cikk

A HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően, konjunkturális okokból a tagállamok részben vagy egészben kizárhatják az adólevonás köréből a tárgyi eszközök vagy más termékek egy részét vagy egészét.

A tagállamok az azonos versenyfeltételek biztosítása érdekében az adólevonásból való kizárás helyett azokat a termékeket, amelyeket az adóalany maga állított elő, vagy amelyeket a Közösségen belül szerzett be, illetve importált, úgy is megadóztathatják, hogy az adó ne haladja meg azt a HÉAösszeget, amelyet hasonló termékek beszerzése esetén kellene megfizetni.

4. FEJEZET

Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai

178. cikk

Az adóalanynak adólevonási joga gyakorlásához az alábbi feltételeket kell teljesítenie:

a)[1] a 168. cikk *a)* pontjában említett, termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó adólevonáshoz a XI. cím 3. fejezete 3-6. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie”;

b) a 168. cikk *b)* pontjában említett, termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő tevékenységhez kapcsolódó adólevonáshoz az egyes tagállamok által előírt alaki követelményeknek kell megfelelnie;

c)[2] a 168. cikk *c)* pontjában említett, a Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonáshoz minden olyan adatot szerepeltetnie kell a 250. cikkben előírt héa-bevallásban, amely a Közösségen belüli beszerzéseket terhelő héa összegének megállapításához szükséges, és rendelkeznie kell a XI. cím 3. fejezete 3-5. szakaszának megfelelően kiállított számlával;

d) a 168. cikk *d)* pontjában említett, a Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősülő ügyletekhez kapcsolódó adólevonáshoz az egyes tagállamok által előírt alaki követelményeknek kell megfelelnie;

e) a 168. cikk *e)* pontjában említett, a termékimporthoz kapcsolódó adólevonáshoz olyan import okmánnyal kell rendelkeznie, amely őt megrendelőként vagy importőrként tünteti fel, és amelyen szerepel a fizetendő HÉA összege, vagy azok az adatok, amely alapján ezt az összeget ki lehet számítani;

f) amennyiben a 194-197. cikk és a 199. cikk értelmében termék beszerzőjeként vagy szolgáltatás igénybevevőjeként adófizetésre kötelezett, az egyes tagállamok által előírt alaki követelményeknek kell megfelelnie.

179. cikk

Az adó levonását az adóalany összesítve végzi, úgy, hogy az adott adómegállapítási időszakban fizetendő összes adó összegéből levonja azt a HÉA-összeget, amelyre nézve ugyanazon időszak alatt keletkezett adólevonási joga, amelyet a 178. cikk értelmében gyakorol.

A tagállamok azonban megkövetelhetik, hogy a 12. cikkben említett eseti ügyleteket lebonyolító adóalanyok adólevonási jogukat csak az értékesítés időpontjában gyakorolják.

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 8. a) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

2 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 8. b) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

180. cikk

A tagállamok engedélyezhetik az adóalany számára, hogy - amennyiben ez nem történt meg - később éljen a 178. és 179. cikk szerinti adólevonási jogával

181. cikk [1]

A tagállamok abban az esetben is engedélyezhetik az adóalanynak a 168. cikk *c)* pontjában említett, Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonást, ha az nem rendelkezik a XI. cím 3. fejezete 3-5. szakaszának megfelelően kiállított számlával.”;

182. cikk

A 180. és 181. cikk alkalmazására vonatkozó feltételeket és részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

183. cikk

Amennyiben a levonások összege meghaladja az adómegállapítási időszakban fizetendő HÉA összegét, a tagállamok engedélyezhetik a különbözet következő időszakra történő átvitelét vagy az általuk meghatározott szabályok szerinti visszatérítését.

Az egyes tagállamok azonban úgy is rendelkezhetnek, hogy a csekély összegű különbözetet sem átvinni, sem visszatéríteni nem lehet.

5. FEJEZET

Az adólevonások korrekciója

184. cikk

Az eredeti adólevonást korrigálni kell, ha az több vagy kevesebb, mint amelyre az adóalany jogosult volt.

185. cikk

(1) Korrekcióra különösen akkor kerül sor, ha az adólevonás összegének meghatározásakor figyelembe vett tényezők a HÉAbevallás benyújtása után módosultak, többek között meghiúsult beszerzések vagy kapott árengedmények esetén.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve nem kerülhet sor korrekcióra részben vagy egészben kifizetetlen ügyletek esetében, a termék megfelelően bizonyított vagy igazolt megsemmisülése, elvesztése vagy ellopása esetében, valamint a 16. cikkben említett kis értékű ajándékok és minták céljára felhasznált termék esetében.

Részben vagy egészben kifizetetlen ügyletek és lopás esetében azonban a tagállamok megkövetelhetik a korrekciót.

186. cikk

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 9. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

A 184. és 185. cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

187. cikk

(1) A tárgyi eszközök esetében a korrekció ötéves időtartamot ölel fel, beleértve azt az évet is, amelyben a termékeket beszerezték vagy előállították.

A tagállamok a korrekciót azonban a termékek első használatbavételével kezdődő, öt teljes évből álló időszakra is alapozhatják.

A tárgyi eszközként beszerzett ingatlanok esetében a korrekció számításának alapjául szolgáló időszakot legfeljebb húsz évre lehet kiterjeszteni.

(2) Az éves korrekció a tárgyi eszközöket terhelő HÉA-nak csak egyötöd részére, illetve kiterjesztett korrekciós időszak esetén a megfelelő hányadára vonatkozik.

Az első albekezdésben említett korrekciót az adólevonási jog következő években bekövetkező, ahhoz az évhez viszonyított változásainak figyelembevételével kell elvégezni, amelyben a terméket beszerezték, előállították vagy adott esetben első alkalommal használatba vették.

188. cikk

(1) A korrekciós időszak alatt történő értékesítés esetén a tárgyi eszközöket úgy kell tekinteni, mintha azokat a korrekciós időszak lejártáig továbbra is az adóalany gazdasági tevékenységéhez használták volna fel.

A gazdasági tevékenységet teljes mértékben adókötelesnek kell tekinteni, ha az említett tárgyi eszközök értékesítése adóköteles.

A gazdasági tevékenységet teljes mértékben adómentesnek kell tekinteni, ha az említett tárgyi eszközök értékesítése adómentes.

(2) Az (1) bekezdésben említett korrekciót az egész fennmaradó korrekciós időszakra vonatkoztatva egyszerre kell elvégezni. Ha azonban a tárgyi eszközök értékesítése adómentes, a tagállamok eltekinthetnek a korrekciótól, amennyiben a beszerző olyan adóalany, amely az érintett tárgyi eszközöket kizárólag olyan ügyletekhez használja, amelyek esetében a HÉA levonható.

189. cikk

A 187. és 188. cikk alkalmazása céljából a tagállamok a következő intézkedéseket hozhatják:

a) meghatározzák a tárgyi eszközök fogalmát;

b) megállapítják azt a HÉA-összeget, amelyet a korrekció céljából figyelembe kell venni;

c) megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a korrekcióból ne származzanak indokolatlan előnyök; [1]

d) ügyviteli egyszerűsítéseket engedélyeznek.

190. cikk

A 187., 188., 189. és 191. cikk alkalmazásában a tagállamok tárgyi eszközöknek tekinthetik azokat a szolgáltatásokat, amelyek jellemzői hasonlóak, mint amelyeket szokásosan a tárgyi eszközöknek tulajdonítanak.

191. cikk

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2015. évi L 323. száma.

Ha valamelyik tagállamban a 187. és 188. cikk alkalmazása elhanyagolható eredménnyel jár, a tagállam a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően a HÉA összes, érintett tagállamon belüli hatásának és az ügyviteli egyszerűsítések szükségességének figyelembevételével eltekinthet e cikkek alkalmazásától, feltéve, hogy ez nem vezet a verseny torzulásához.

192. cikk

Amennyiben az adóalany az általános szabályozásról különös szabályozásra tér át, vagy fordítva, a tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalanynak se indokolatlan előnyei, se indokolatlan hátrányai ne keletkezzenek.

XI. CÍM

AZ ADÓALANYOK ÉS EGYES NEM ADÓALANYOK KÖTELEZETTSÉGEI

1. FEJEZET

Fizetési kötelezettség

1. szakasz

Az adóhatósággal szemben HÉA fizetésére kötelezett személyek

192a. cikk [1]

E szakasz alkalmazásában azt az adóalanyt, aki az adó megfizetésének helye szerinti tagállam területén állandó telephellyel rendelkezik, az adott tagállam területén nem letelepedett adóalanynak kell tekinteni, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) az adóalany adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesít az adott tagállamban;

b) a szolgáltatást nyújtónak az érintett tagállam területén található állandó telephelye nem vesz részt ebben a teljesítésben.

193. cikk [2]

A 194-199b. cikkben és a 202. cikkben említett esetek kivételével a héát az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatást végző adóalany köteles megfizetni.

194. cikk

1 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 6. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2018/1695 irányelve 1. cikk 4. (HL L 282., 2018.11.12., 5. o.). Hatályos: 2018. XII. 2-től.

(1) Ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást nem abban a tagállamban letelepedett adóalany teljesíti, mint amelyikben a HÉA-t meg kell fizetni, a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetésre a termékértékesítés beszerzője illetve a szolgáltatás igénybevevője legyen kötelezett.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltételeit a tagállamok állapítják meg.

195. cikk

A HÉA-t annak a személynek kell megfizetnie, akit abban a tagállamban, amelyben az adót meg kell fizetni, HÉA-alanyként nyilvántartásba vettek, és akinek a 38. vagy 39. cikkben megállapított feltételekkel terméket értékesítettek, amennyiben a termékértékesítést nem az érintett tagállamban letelepedett adóalany végzi.

196. cikk [1]

A HÉA megfizetésére a HÉA-azonosítószámmal rendelkező azon adóalany, vagy nem adóalany jogi személy kötelezett, aki a 44. cikk szerinti szolgáltatást igénybe veszi, amennyiben a szolgáltatást nem az érintett tagállamban letelepedett adóalany nyújtja.

197. cikk

(1) HÉA fizetésre a terméket beszerző kötelezett, a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

a) az adóztatandó ügylet a 141. cikkben meghatározott feltételekkel végzett termékértékesítés;

b) ezen termékértékesítés megrendelője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, aki abban a tagállamban rendelkezik HÉA-azonosítóval, amelyben az értékesítést végzik;

c) [2] az értékesített termék beszerzőjének tagállamától eltérő tagállamában letelepedett adóalany által kibocsátott számla megfelel a 3. fejezet 3-5. szakaszában foglaltaknak.

(2) Ha a 204. cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az adófizetésre kötelezettként adóügyi képviselőt jelöltek ki, a tagállamok eltérhetnek e cikk (1) bekezdésétől.

198. cikk

(1) Amennyiben a befektetési aranyra vonatkozó, a szabályozott nemesfémpiacon tag adóalany és az ilyen piacon nem tag másik adóalany között létrejövő egyedi ügyleteket a 352. cikk értelmében megadóztatják, a tagállamok a beszerzőt tekintik adófizetésre kötelezettnek.

Ha a szabályozott nemesfémpiacon nem tag beszerző kizárólag a 352. cikkben meghatározott ügyletek esetében köteles az adófizetés helye szerinti tagállamban HÉA-azonosítóval rendel- kezni, akkor az ezen tagállam rendelkezéseinek megfelelően a beszerző nevében az eladó teljesíti az adófizetési kötelezettségeket.

(2) Ha az adóalany befektetési aranyat, illetve legalább 325 ezrelék tisztaságú aranyat nyersanyag, illetve félkésztermék formájában értékesít, a 344. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint, és él a 348., 349. és 350. cikkben említett választási lehetőségek egyikével, a tagállamok a beszerzőt kötelezhetik az adó megfizetésére.

---

1 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 7. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.

2 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 10. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazására vonatkozó eljárásokat és feltételeket a tagállamok állapítják meg.

199. cikk

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a HÉA megfizetésére azon adóalany kötelezett, aki részére a következő termékértékesítések vagy szolgáltatások bármelyikét teljesítették:

a) építési szolgáltatások, ideértve az ingatlanhoz kapcsolódó javítási, tisztítási, karbantartási, átalakítási és bontási szolgáltatásokat, valamint a 14. cikk (3) bekezdése értelmében termékértékesítésnek minősülő építési munkák átadása;

b) az *a)* pontban szereplő tevékenységeket végző személyzet biztosítása;

c) a 135. cikk (1) bekezdésének *j)* és *k)* pontjában említett ingatlan értékesítése, amennyiben az értékesítő a 137. cikk értelmében az értékesítésre adófizetési kötelezettséget választott;

d) a VI. mellékletben felsoroltak szerinti használt anyagok, adott állapotukban újrafelhasználásra alkalmatlan használt anyagok, törmelék, ipari és nem ipari hulladék, anyagában hasznosítható hulladék, részben feldolgozott hulladék értékesítése, valamint az ott meghatározott termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása;

e) biztosítékként adott termékek átadása az egyik adóalany által egy másik adóalany részére, a biztosíték érvényesítéseként;

f) a tulajdonjog fenntartás megszüntetését követően termék értékesítése az engedményes részére és e jognak a gyakorlása;

g) ingatlanvagyonnak a végrehajtó által kényszereladási eljárás keretében történő értékesítése.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott lehetőség igénybevételekor a tagállamok meghatározhatják az annak hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások, valamint az értékesítők, szolgáltatók vagy beszerzők, illetve igénybevevők azon kategóriáinak körét, amelyekre ezen intézkedések alkalmazhatók.

(3) A (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok a következő intézkedéseket hozhatják:

a) előírhatják, hogy azon adóalanyt, aki olyan tevékenységet vagy ügyletet is végez, amely a 2. cikknek megfelelően nem minősül adóztatandó termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnak, adóalanynak kell tekinteni a részére nyújtott, az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatások tekintetében;

b) előírhatják, hogy a nem adóalany közjogi szerveket a részükre nyújtott, az (1) bekezdés *e)*, *f)* és *g)* pontjában említett értékesítések vagy szolgáltatások tekintetében adóalanynak kell tekinteni.

(4) A tagállamok tájékoztatják a HÉA-bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően nemzeti jogukban elfogadott intézkedésekről, amennyiben azok nem a 77/388/EGK irányelv 27. cikke (1)-(4) bekezdésével összhangban aTanács által 2006. augusztus 13- a előtt engedélyezett és az e cikk (1) bekezdése értelmében fenntartott intézkedések.

199a. cikk [1]

(1) 2026. december 31-ig a tagállamok előírhatják, hogy az alábbiakban felsorolt termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetében a héa megfizetésére kötelezett személy az az adóalany, akinek a részére azokat teljesítették: [2]

1 Beiktatta: a Tanács 2010/23/EU irányelve 1. cikk (HL L 72., 2010.3.20., 1. o.). Hatályos: 2010. IV. 9-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/890 irányelve 1. cikk 1. a) (HL L 155., 2022.6.8., 1. o.). Hatályos: 2022. VI. 11-től.

a) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv [1] 3. cikkében meghatározott, üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, az említett irányelv 12. cikke szerint átruházható egységek átruházása;

b) más, a gazdasági szereplők által az említett irányelvnek való megfelelés céljából felhasználható egységek átruházása.

c) [2] engedélyezett hálózatokhoz kapcsolódó használatra készült vagy erre alkalmassá tett és meghatározott frekvencián üzemeltetett mobiltelefonok értékesítése, függetlenül esetleges egyéb felhasználási lehetőségeiktől;

d) [3] integrált áramkörű eszközök, úgymint mikroprocesszorok és központi feldolgozó egységek értékesítése a végtermékbe történő beépítést megelőző állapotukban;

e) [4] gáz és villamos energia a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott adóköteles viszonteladó részére történő értékesítése;

f) [5] gáz- és villamosenergia tanúsítványok értékesítése;

g) [6] a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott távközlési szolgáltatások nyújtása;

h) [7] videojáték-konzolok, tábla PC-k és laptopok értékesítése;

i) [8] gabonafélék és ipari növények - ideértve az olajos magvakat és a cukorrépát - értékesítése, amelyek eredeti állapotukban végső fogyasztásra általában alkalmatlanok;

j) [9] nyers és félig feldolgozott fémek értékesítése, ideértve a nemesfémeket, amennyiben azok egyébként nem tartoznak a 199. cikk (1) bekezdés *d)* pontja, a 311-343. cikk szerinti, használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás vagy a 344-356. cikk szerinti, befektetési aranyra vonatkozó különös szabályozás hatálya alá.

(1a) [10] A tagállamok megállapíthatják az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmus alkalmazási feltételeit.

(1b) [11] Az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmust azzal a feltétellel lehet ezen bekezdés *c)-j)* pontjában felsorolt bármely termék értékesítésére vagy szolgáltatás nyújtására alkalmazni, ha az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmus hatálya alá tartozó terméket értékesítő vagy szolgáltatást nyújtó adóalany számára megfelelő és hatékony jelentéstételi kötelezettséget írnak elő.

(2) [12] A tagállamok tájékoztatják a héabizottságot az (1) bekezdésben előírt mechanizmus alkalmazásáról annak bevezetésekor, és a héabizottság rendelkezésére bocsátják a következő információkat:

---

1 HL L 275., 2003.10.25., 32. o.
2 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
3 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
4 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
5 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
6 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
7 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
8 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
9 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. b) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
10 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. c) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
11 Beiktatta: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. c) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.
12 Megállapította: a Tanács 2013/43/EU irányelve 1. cikk 2. d) (HL L 201., 2013.7.26., 4. o.). Hatályos: 2013. VIII. 15-től.

a) a mechanizmust alkalmazó intézkedés hatálya, a csalás típusa és jellemzői, továbbá a kísérő intézkedések részletes leírása, beleértve az adóalanyok jelentéstételi kötelezettségeit és az ellenőrző intézkedéseket;

b) az érintett adóalanyok számára a mechanizmus alkalmazásának bevezetéséről nyújtandó tájékoztatás érdekében hozott intézkedések;

c) azok az értékelési kritériumok, amelyek lehetővé teszik a mechanizmus alkalmazását megelőzően, illetve azt követően az (1) bekezdésben felsorolt termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban elkövetett, illetve más termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban elkövetett csalások összehasonlítását, valamint a más típusú csalárd tevékenységek tekintetében esetlegesen bekövetkezett növekedés felmérését;

d) a mechanizmust alkalmazó intézkedés alkalmazásának kezdete és érvényességének időtartama.

(3) [1]

(4) [2]

(5) [3]

199b. cikk [4]

(1) Rendkívüli sürgősségű esetekben, valamint a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban az adott tagállam - az adócsalás hirtelen és súlyos, potenciálisan számottevő és helyreállíthatatlan pénzügyi veszteségekhez vezető esetei elleni fellépés céljából hozott, a gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedésként - a 193. cikktől eltérve az adóalany vevőre telepítheti az egyes termékekértékesítések és szolgáltatásnyújtások utáni héa fizetési kötelezettséget.

A tagállam megfelelő ellenőrző intézkedéseket hoz a gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedést alkalmazó, terméket értékesítő vagy szolgáltatást nyújtó adóalanyokat illetően, amely gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedés kilenc hónapot meg nem haladó időtartamra szól.

(2) Az (1) bekezdés szerinti, gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedést bevezetni kívánó tagállam a (4) bekezdéssel összhangban elkészített egységes formanyomtatvány felhasználásával értesíti erről a Bizottságot, és ezzel egy időben a többi tagállamot is. Értesítésében a tagállam tájékoztatja a Bizottságot az érintett ágazatra, a csalás típusára és jellemzőire, a rendkívüli sürgősség tényére, a csalás hirtelen és súlyos jellegére, valamint a csalás által okozott számottevő és helyreállíthatatlan pénzügyi veszteségekre vonatkozó információkról. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, az értesítés beérkezésétől számított két héten belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információkra van szüksége. Az érintett tagállam által a Bizottságnak nyújtott minden kiegészítő információt egyidejűleg a többi tagállamnak is meg kell küldeni. Amennyiben a közölt kiegészítő információk nem bizonyulnak elégségesnek, a Bizottság erről egy héten belül tájékoztatja az érintett tagállamot.

Az e cikk (1) bekezdése szerinti, gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedést bevezetni kívánó tagállam a 395. cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított eljárással összhangban egyúttal kérelmet küld a Bizottsághoz.

---

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/890 irányelve 1. cikk 1. b) (HL L 155., 2022.6.8., 1. o.). Hatálytalan: 2022. VI. 11-től.

2 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/890 irányelve 1. cikk 1. b) (HL L 155., 2022.6.8., 1. o.). Hatálytalan: 2022. VI. 11-től.

3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/890 irányelve 1. cikk 1. b) (HL L 155., 2022.6.8., 1. o.). Hatálytalan: 2022. VI. 11-től.

4 Megállapította: a Tanács (EU) 2018/1695 irányelve 1. cikk 2. (HL L 282., 2018.11.12., 5. o.). Hatályos: 2018. XII. 2-től.

Az e cikk (1) bekezdésében foglalt rendkívüli sürgősségű esetekben a 395. cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított eljárást a kérelemnek a Bizottsághoz való beérkezésétől számított hat hónapon belül be kell fejezni.

(3) Amint a Bizottság rendelkezésére áll a (2) bekezdés első albekezdésében említett értesítés értékeléséhez általa szükségesnek ítélt valamennyi információ, a Bizottság értesíti erről a tagállamokat. Amennyiben a Bizottság kifogást emel a gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedéssel szemben, az említett értesítéstől számított egy hónapon belül negatív véleményt ad ki, és erről értesíti az érintett tagállamot és a héabizottságot. Amennyiben a Bizottság nem emel kifogást, erről, ugyanezen határidőn belül, írásos megerősítést küld az érintett tagállamnak és a héabizottságnak. A tagállam ezen megerősítés beérkezésének időpontjától kezdődően fogadhatja el a gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedést. A Bizottság az értesítés értékelése során figyelembe veszi más tagállamok írásban beküldött véleményét.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el a (2) bekezdésben említett gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedésről való értesítés benyújtása és a (2) bekezdés első albekezdésében említett információk közlése céljára szolgáló egységes formanyomtatvány elkészítése céljából. Ezt a végrehajtási jogi aktust az (5) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 5. cikkét kell alkalmazni, és ennek alkalmazásában a bizottság a 904/2010/EU tanácsi rendelet [2] 58. cikkével létrehozott bizottság.

(6) [3] Az (1) bekezdés szerinti, gyorsreagálási mechanizmus keretében megvalósuló különös intézkedést 2026. december 31-ig kell alkalmazni.

200. cikk

A HÉA-t a Közösségen belüli adóztatandó termékbeszerzést teljesítő személynek kell megfizetnie.

201. cikk

Import esetén a HÉA az import szerinti tagállam által adófizetésre kijelölt vagy olyanként elismert személyt vagy személyeket terheli.

202. cikk

A HÉA-t annak a személynek kell megfizetnie, aki révén a termék kikerül a 156., 157., 158., 160. és 161. cikkben felsorolt eljárások hatálya alól.

203. cikk

A HÉA-t bármely olyan személynek meg kell fizetnie, aki HÉA-t tüntet fel a számlán.

204. cikk [4]

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2 A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

3 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/890 irányelve 1. cikk 2. (HL L 155., 2022.6.8., 1. o.). Hatályos: 2022. VI. 11-től.

4 Módosította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 5. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.).

(1) Ha a 193-197. cikknek valamint a 199 és 200. cikknek megfelelően az adófizetésre kötelezett személy nem abban a tagállamban letelepedett adóalany, mint amelyikben a HÉA-t meg kell fizetni, akkor a tagállamok engedélyezhetik számára, hogy adófizetésre kötelezett személyként adóügyi képviselőt jelöljön ki.

Ezenkívül, ha az adóztatandó ügyletet nem abban a tagállamban letelepedett adóalany teljesíti, mint amelyikben a HÉA-t meg kell fizetni, és azzal az országgal, amelyben az adóalany székhelye van, vagy letelepedett, nincs érvényben a 76/308/EGK irányelvben[1] és az 1798/2003/EK rendeletben[2] foglalthoz hasonló hatályú, kölcsönös segítségnyújtási jogi eszköz, a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az adófizetésre kötelezett személy az érintett tagállamban nem letelepedett adóalany által kijelölt adóügyi képviselő legyen.

A tagállamok azonban nem alkalmazhatják a második albekezdésben említett lehetőséget a 358a. cikk 1. pontjában meghatározott olyan adóalanyra, aki a Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást választotta.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőség feltételeit és részletes szabályait az egyes tagállamok állapítják meg.

205. cikk

A 193-200. és a 202., 203. és 204. cikkben említett helyzetekben a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetésre kötelezett személytől eltérő személy az adófizetésre kötelezett személlyel egyetemlegesen felelős legyen a HÉA megfizetéséért.

2. szakasz

Fizetési feltételek

206. cikk

Minden adófizetésre kötelezett adóalanynak a 250. cikkben előírt adóbevallás benyújtásakor kell megfizetnie a HÉA nettó összegét. A tagállamok azonban az összeg megfizetésére más határidőt is megállapíthatnak, vagy időközi fizetést írhatnak elő.

207. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 194-197. cikknek valamint a 199. és 204. cikknek megfelelően a nem az érintett tagállam területén letelepedett adóalanyok helyett adófizetésre kötelezett személynek minősülnek, teljesítsék az ebben a szakaszban megállapított fizetési kötelezettségeiket.

A tagállamok megteszik továbbá a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 205. cikknek megfelelően a HÉA megfizetéséért egyetemlegesen felelősnek minősülnek, teljesítsék ezen fizetési kötelezettségeiket.

208. cikk

---

1 A Tanács 1976. március 15-i 76/308/EGK irányelve az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből és a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös jogsegélyről (HL L 73., 1976.3.19., 18. o.). A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

2 A Tanács 2003. október 7-i 1798/2003/EK rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 264.,2003.10.15., 1. o.). A legutóbb a 885/2004/EK rendelettel (HL L 168., 2004.5.1., 1. o.) módosított rendelet.

Ha a tagállamok a 198. cikk (1) bekezdése szerint a befektetési arany beszerzőjét tekintik adófizetésre kötelezett személynek vagy élnek a 198. cikk (2) bekezdésében meghatározott azon lehetőséggel, hogy a nyersanyag illetve félkésztermék formájában lévő vagy befektetési arany beszerzőjét tekintsék adófizetésre kötelezettnek a 344. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az említett személy teljesítse az ebben a szakaszban megállapított fizetési kötelezettségeit.

209. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a nem adóalany jogi személyek, akik a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának i. alpontjában foglalt, Közösségen belüli termékbeszerzés következtében adófizetésre kötelezettek, teljesítsék az ebben a szakaszban megállapított fizetési kötelezettségeiket.

210. cikk

A tagállamok megállapítják a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának ii. alpontjában foglalt, új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzésére, valamint a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának iii. alpontjában foglalt, jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzésére vonatkozó HÉA fizetési feltételeket.

211. cikk

A tagállamok megállapítják a termékimportra vonatkozó adófizetési feltételeket.

A tagállamok különösen rendelkezhetnek arról, hogy az adóalanyok, vagy az adófizetésre kötelezett személyek, vagy ezek bizonyos csoportjai nem kötelesek az általuk behozott termékek után fizetendő HÉA-t a behozatal időpontjában megfizetni, feltéve, hogy a 250. cikknek megfelelően benyújtandó HÉA-bevallásban ezt ennek megfelelően tüntették fel.

212. cikk

A tagállamok mentesíthetik az adóalanyokat az esedékes HÉA megfizetése alól, amennyiben ennek összege jelentéktelen.

2. FEJEZET

Az adózó nyilvántartása

213. cikk

(1) Minden adóalany bejelenti adóalanyként folytatott tevékenységének megkezdését, módosítását vagy megszüntetését.

A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik, és meg is követelhetik az elektronikus úton történő bejelentést.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül minden adóalany, illetve nem adóalany jogi személy, aki a 3. cikk (1) bekezdése szerinti, a HÉA hatálya alá nem tartozó Közösségen belüli termékbeszerzést végez, köteles bejelenteni az ilyen termékbeszerzést, amennyiben az említett cikkben meghatározott azon feltételek, amelyek alapján az ügylet a nem tartozik a HÉA hatálya alá, már nem teljesülnek.

214. cikk

(1) Valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a következő személyeket egyedi adószámmal tartsa nyilván:

a) a 9. cikk (2) bekezdésében említettek kivételével minden adóalany, aki az érintett tagállam területén olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amely őt a levonási jog gyakorlására jogosítja, kivéve az olyan termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat, amelyek tekintetében a HÉA-t a 194-197. és a 199. cikknek megfelelően kizárólag az fizeti, akinek a részére a terméket értékesítették illetve a szolgáltatást nyújtották;

b) minden adóalany, illetve nem adóalany jogi személy, aki a 2. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében a HÉAhatálya alá tartozó, Közösségen belüli termékbeszerzést végez, vagy aki élt a 3. cikk (3) bekezdésében meghatározott választási lehetőséggel, és a Közösségen belüli beszerzéseit a HÉA hatálya alá vonta;

c) minden adóalany, aki az érintett tagállam területén Közösségen belüli termékbeszerzést végez a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az érintett területen kívül végzett tevékenységekhez kapcsolódó ügyletei számára;

d)[1] minden adóalany, aki az érintett tagállam területén olyan szolgáltatásban részesül, amely után a HÉA megfizetésére a 196. cikk alapján kötelezett;

e)[2] minden adóalany, aki az érintett tagállam területén letelepedett, és egy másik tagállam területén olyan szolgáltatást nyújt, amely után a HÉA megfizetésére kizárólag a szolgáltatás igénybe vevője kötelezett a 196. cikk alapján.

(2) A tagállamoknak nem kell nyilvántartaniuk a 12. cikkben említett egyes, eseti ügyleteket lebonyolító adóalanyokat.

215. cikk[3]

Minden egyéni HÉA-azonosítószám rendelkezik egy előtaggal az ISO 3166 alpha-2-es kódnak megfelelően, amelynek alapján a kibocsátó tagállamot azonosítani lehet.

Mindazonáltal Görögország jogosult az „EL” előtag használatára.

Észak-Írország esetében az »XI« előtagot kell használni.

216. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy nyilvántartási rendszereik meg tudják különböztetni a 214. cikkben említett adóalanyokat, és így a 402. cikkben említett, Közösségen belüli ügyletek adózására vonatkozó átmeneti rendelkezéseket megfelelő módon alkalmazzák.

3. FEJEZET

Számlázás

1. szakasz

Fogalommeghatározások

1 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 8. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.
2 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 8. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.
3 Módosította: a Tanács (EU) 2020/1756 irányelve 1. cikk (HL L 396., 2020.11.25., 1. o.).

217. cikk [1]

Ezen irányelv alkalmazásában »elektronikus számla«: az ezen irányelvben előírt adatokat tartalmazó számla, amelyet elektronikus formában bocsátottak ki és fogadtak be.

2. szakasz

A számla fogalma

218. cikk [2]

Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok elfogadják a papír vagy elektronikus formában létező dokumentumokat vagy üzeneteket számlaként, ha azok megfelelnek az e fejezetben meghatározott feltételeknek.

E cikk első bekezdésétől eltérve, a tagállamok az általuk meghatározott feltételekkel összhangban előírhatják a területükön letelepedett adóalanyok számára, hogy elektronikus számlát bocsátsanak ki a 262. cikkben említettektől eltérő, területükön teljesített termékértékesítésekről és szolgáltatásnyújtásokról.

219. cikk

Számlának kell tekinteni bármely dokumentumot vagy üzenetet, amely kifejezetten és egyértelműen az eredeti számlára hivatkozik, vagy módosítja azt.

219a. cikk [3]

(1) A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a számlázásra a következő szabályok vonatkoznak:

a) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályai, amelyben a termék értékesítőjének vagy a szolgáltatás nyújtójának állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

i. a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem telepedett le abban a tagállamban, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, vagy az adott tagállambeli állandó telephelye a 192a. cikk *b)* pontja értelmében nem vesz részt a termék értékesítésében vagy a szolgáltatás nyújtásában, és a héa fizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője, kivéve, ha a számlát a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője állítja ki (önszámlázás);

ii. az V. címben foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének;

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 11. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
2 Módosította: a Tanács (EU) 2025/516 irányelve 1. cikk 2. (HL L 2025.3.25.).
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 1. cikk 2. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2019. I. 1-től.

b) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a XII. cím 6. fejezetében említett különös szabályozások egyikét alkalmazó termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó számára azonosítót adnak ki.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdését a 244-248. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

3. szakasz

Számla kibocsátása

220. cikk [1]

(1) Minden adóalany köteles biztosítani, hogy az alábbi esetekben saját maga, vagy az, akinek részére a terméket értékesíti, illetve a szolgáltatást nyújtja, vagy egy, az adóalany nevében és megbízásából eljáró harmadik fél számlát bocsásson ki:

1. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

2. [2] a 33. cikk *a)* pontjában említett termékértékesítés, kivéve, ha az adóalany alkalmazza a XII. cím 6. fejezetének 3. szakaszában foglalt különös szabályozást;

3. a 138. cikkben megállapított feltételekkel végzett termékértékesítés;

4. az 1. és a 2. pontban említett termékértékesítések valamelyikének teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg;

5. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy által a szolgáltatás teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg esetén.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően és a 221. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a 135. cikk (1) bekezdésének *a)-g)* pontja alapján adómentes szolgáltatásnyújtás esetében nem kötelező számlát kiállítani.

220a. cikk [3]

(1) A tagállamok engedélyezik, hogy az adóalanyok az alábbi esetek bármelyikében egyszerűsített számlát állítsanak ki:

a) ha a számla összege legfeljebb 100 EUR, vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összeg;

b) ha a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekintett dokumentum vagy üzenet;

c) [4] ha az adóalany a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesül.

(2) A tagállamok nem engedélyezik az adóalanyok számára egyszerűsített számla alkalmazását, ha a számlát a 220. cikk (1) bekezdése 2. vagy 3. pontja alapján kell kibocsátani, vagy ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást olyan adóalany végzi, aki nem abban a tagállamban letelepedett, amelyben a héát meg kell fizetni, vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a 192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és a héa fizetésre a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybe vevője kötelezett.

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 13. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 10. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

3 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 14. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 5. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

221. cikk [1]

(1) A tagállamok a 226. cikk vagy a 226b. cikk alapján megkívánt adatokat tartalmazó számla kiállítására kötelezhetik az adóalanyokat a 220. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében.

(2) A tagállamok a 226. vagy a 226b. cikkben megkívánt adatokat tartalmazó számla kiállítására kötelezhetik a területükön letelepedett adóalanyokat vagy azokat az adóalanyokat, amelyeknek az adott tagállam területén található az az állandó telephelye, ahonnan a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás történik, a 135. cikk (1) bekezdésének *a)-g)* pontja értelmében adómentes olyan szolgáltatásnyújtás tekintetében, amelyet az említett adóalanyok a területükön vagy a Közösség területén kívül teljesítenek.

(3) [2] A tagállamok felmenthetik az adóalanyokat a 220. cikk (1) bekezdésében vagy a 220a. cikkben megállapított számlaadási kötelezettség alól a területükön teljesített olyan termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, amelyek a 98. cikk (2) bekezdése, a 105a. és a 132. cikk, a 135. cikk (1) bekezdésének *h)-l)* pontja, a 136., a 371., a 375., a 376. és a 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése és a 380-390c. cikk értelmében - az előzetesen felszámított héa levonásának jogával vagy anélkül - adómentesek.

222. cikk [3]

A 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően teljesített termékértékesítés vagy az olyan szolgáltatásnyújtás esetén, amelynél a héát a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napján kell kibocsátani.

Egyéb termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetében a tagállamok számlakibocsátási határidőket írhatnak elő az adóalanyok számára.

223. cikk [4]

A tagállamok engedélyezik az adóalanyoknak több különböző termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról szóló összesítő számlák kibocsátását, feltéve, hogy az összesítő számlán feltüntetett termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan ugyanabban a naptári hónapban keletkezik a héafizetési kötelezettség.

A 222. cikk sérelme nélkül a tagállamok engedélyezhetik, hogy az összesítő számlán olyan termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások szerepeljenek, amelyekre vonatkozóan egy naptári hónapot meghaladó időszakban keletkezik a héafizetési kötelezettség.

224. cikk [5]

---

1 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 15. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 18. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

3 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 15. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

4 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 15. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

5 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 15. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

Az adóalany által teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlát kiállíthatja a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő is, feltéve, hogy a felek előzetes megállapodást kötöttek, valamint létezik minden ilyen számlának a termékértékesítést végző vagy szolgáltatást nyújtó adóalany általi elfogadására vonatkozó eljárás. A tagállamok megkövetelhetik azt, hogy e számlákat az adóalany nevében és megbízásából bocsássák ki.

225. cikk [1]

A tagállamok az adóalanyok számára egyedi feltételeket állapíthatnak meg azon esetekben, amikor a számlát kiállító harmadik fél, illetve a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő olyan országban telepedett le, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben [2] és az 1798/2003/EK rendeletben [3] foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.

4. szakasz

A számlák tartalma

226. cikk

Az ebben az irányelvben meghatározott különös rendelkezések sérelme nélkül, a 220. és 221. cikk értelmében kiállított számlákon a HÉA megállapítása céljából kizárólag a következő adatokat kell kötelezően feltüntetni:

1. a számla kibocsátásának dátuma;
2. a számlát egyedileg azonosító, egy vagy több számsorból álló sorszám;
3. a 214. cikkben említett HÉA-azonosítószám, amelynek felhasználásával az adóalany a termékértékesítéseket vagy a szolgáltatásnyújtásokat végezte;
4. a megrendelőnek a 214. cikkben említett HÉA-azonosítószáma, amelynek felhasználásával számára azon termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végezték, amely esetében ő az adófizetésre kötelezett, vagy amelynek felhasználásával a 138. cikk értelmében értékesítettek számára termékeket;
5. az adóalany és a vevő (megrendelő) teljes neve és címe;
6. az értékesített termékek mennyisége és jellege, vagy a nyújtott szolgáltatás mértéke és jellege;
7. a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítésének vagy befejezésének dátuma, vagy a 220. cikk 4. és 5. pontjában említett előleg átadásának (átutalásának) dátuma, amennyiben ezt a dátumot meghatározták, és az eltér a számla kiállításának dátumától;

7a. [4] ha az adófizetési kötelezettség a 66. cikk *b)* pontjának megfelelően az ellenérték kézhezvételének időpontjában keletkezik, és az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik, a »pénzforgalmi elszámolás« kifejezés;

8. az adó alapja adómértékenként vagy adómentességenként, a HÉA nélküli egységár valamint az esetleges levonások, árengedmények vagy visszatérítések, ha az egységár ezeket nem tartalmazza;

---

1 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 15. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
2 A Tanács 2010. március 16-i 2010/24/EU irányelve az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).
3 A Tanács 2003. október 7-i 1798/2003/EK rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről (HL L 264., 2003.10.15., 1. o.).
4 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 16. a) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

9. az alkalmazott HÉA-adómérték;
10. a fizetendő HÉA összege, kivéve ha olyan különös szabályozást alkalmaznak, amely esetében ez az irányelv kizárja az adat feltüntetését;
10a.[1] ha a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő állítja ki a számlát a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója helyett, az »önszámlázás« kifejezés;
11.[2] adómentesség esetén az ezen irányelv alkalmazandó rendelkezésére vagy a megfelelő nemzeti rendelkezésre történő hivatkozás, illetve bármilyen más utalás arra, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adómentes;
11a.[3] ha az adófizetési kötelezettség a terméket beszerzőt vagy a szolgáltatást igénybevevőt terheli, a »fordított adózás« kifejezés;
12. új közlekedési eszköznek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *a)* pontjában megállapított feltételekkel összhangban végzett értékesítése esetén a 2. cikk (2) bekezdésének *b)* pontjában felsorolt adatok;
13.[4] az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás alkalmazása esetén a „Különbözet szerinti szabályozás - utazási irodák« kifejezés;
14.[5] használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó valamely különös szabályozás alkalmazása esetén a ”Különbözet szerinti szabályozás - használt cikkek„ , ”Különbözet szerinti szabályozás - műalkotások”, illetve „Különbözet szerinti szabályozás - gyűjteménydarabok és régiségek« kifejezések közül a megfelelőt;
15. ha a 204. cikk értelmében egy adóügyi képviselő kötelezett az adó megfizetésére: az adóügyi képviselőnek a 214. cikkben említett HÉA-azonosítószáma, valamint teljes neve és címe.

226a. cikk[6]

Ha a számlát olyan adóalany bocsátja ki, aki nem letelepedett abban a tagállamban, ahol az adófizetési kötelezettséget teljesíteni kell vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a 192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és a termékértékesítést olyan beszerző, illetve a szolgáltatásnyújtást olyan igénybevevő részére teljesíti, aki héa fizetésre kötelezett, az adóalany elhagyhatja a 226. cikk 8., 9. és 10. pontjában említett adatokat, és helyette az érintett termék vagy szolgáltatás adóalapját tüntetheti fel, megadva az értékesített termék mennyiségét és jellegét, vagy a nyújtott szolgáltatás körét, valamint jellegét.

226b. cikk[7]

A 220a. cikk, valamint a 221. cikk (1) és (2) bekezdése szerint kibocsátott egyszerűsített számlák tekintetében a tagállamok legalább az alábbi adatok feltüntetését követelik meg:
a) a számla kibocsátásának dátuma;
b) a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalany azonosítása;
c) az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások azonosítása;

---

1 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 16. b) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
2 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 16. c) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
3 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 16. d) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
4 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 16. e) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
5 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 16. e) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
6 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 17. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
7 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 17. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

d) a fizetendő héa összege vagy az annak kiszámításához szükséges adatok;

e) ha a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekintendő dokumentum vagy üzenet, konkrét és egyértelmű hivatkozás erre az eredeti számlára, és a módosításra kerülő adatok.

A számlákon a 226., a 227. és a 230. cikkben említettektől eltérő adat feltüntetése nem követelhető meg.

227. cikk

A tagállamok a területükön letelepedett, és ott termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyoknak előírhatják, hogy a 226. cikk 4. pontjában említettektől eltérő esetekben tüntessék fel a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő 214. cikkben említett HÉA-azonosítószámát.

228. cikk [1]

229. cikk

A tagállamok nem követelik meg a számlák aláírását.

230. cikk [2]

A számlán szereplő összegeket bármilyen fizetőeszközben ki lehet fejezni, feltéve, hogy a számlán a fizetendő vagy helyesbítendő héa összege - a 91. cikkben meghatározott átváltási mechanizmus alkalmazásával - a tagállam nemzeti fizetőeszközében szerepel.

231. cikk [3]

5. szakasz

Papíralapú számlák és elektronikus számlák [4]

232. cikk [5]

Elektronikus számla alkalmazásához a számlabefogadó beleegyezése szükséges.

E cikk első bekezdésétől eltérve, a 218. cikk második bekezdésében meghatározott lehetőséggel élő tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a területükön letelepedett adóalanyok által kibocsátott elektronikus számlák használatához nem szükséges a területükön letelepedett számlabefogadó általi elfogadás.

---

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 18. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatálytalan: 2010. VIII. 11-től.

2 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 19. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 20. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatálytalan: 2010. VIII. 11-től.

4 A cím szövegét megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 21. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

5 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 22. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Módosította: a Tanács (EU) 2025/516 irányelve 1. cikk 3. (HL L 2025.3.25.).

233. cikk [1]

(1) A számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzési idejének végéig biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát, akár papíralapú, akár elektronikus formában bocsátották ki.

Az egyes adóalanyok határozzák meg, hogy milyen módon biztosítják a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát. Ez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással elérhető, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesít.

Az »eredet hitelessége« a termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó, illetve a számlakibocsátó azonosságának biztosítását jelenti.

A »tartalom sértetlensége« azt jelenti, hogy az ezen irányelv által előírt tartalmat nem változtatták meg.

(2) Elektronikus számla eredetének hitelessége és tartalmának sértetlensége az (1) bekezdésben leírt üzleti ellenőrzési eljárásokon kívül bizonyos technológiákkal is biztosítható, például az alábbiakkal:

a) az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 2. pontja szerinti fokozott biztonságú elektronikus aláírással, amely az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 10. pontja szerinti minősített tanúsítványon alapul, és amelyet az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 6. pontja szerinti biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel hoztak létre [2];

b) az elektronikus adatcsere jogi vonatkozásairól szóló, 1994. október 19-i 94/820/EK bizottsági ajánlás [3] 1. mellékletének 2. cikkében meghatározott elektronikus adatcsere (EDI) révén, ha a cserére vonatkozó megállapodás előírja az eredet hitelességét és az adatok sértetlenségét biztosító eljárások alkalmazását.

234. cikk [4]

A tagállamok a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok számára nem írhatnak elő a számlák elektronikus úton való továbbítására vagy rendelkezésre bocsátására szolgáló rendszer alkalmazásával kapcsolatos további kötelezettségeket vagy alaki követelményeket.

235. cikk [5]

A tagállamok egyedi feltételeket állapíthatnak meg a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított elektronikus számlákra vonatkozóan, amelyet olyan országból teljesítenek, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.

236. cikk [6]

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 22. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
2 HL L 13., 2000.1.19., 12. o.
3 HL L 338., 1994.12.28., 98. o.
4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 23. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatálytalan: 2010. VIII. 11-től.
5 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 24. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
6 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 24. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

Amennyiben ugyanannak a számlabefogadónak több elektronikus számlát tartalmazó számlaköteget küldenek, illetve ilyet bocsátanak rendelkezésére, akkor a különböző számlák azonos adatait elegendő csak egyszer feltüntetni, feltéve, hogy minden számla esetében a teljes információ hozzáférhető.

237. cikk [1]

A Bizottság legkésőbb 2016. december 31-ig független gazdasági tanulmányon alapuló, átfogó értékelő jelentést nyújt be a Bizottságnak és az Európai Parlamentnek a 2013. január 1-jétől alkalmazandó számlázási szabályok hatásáról és különösen arról, hogy azok milyen mértékben eredményezték a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkenését, és szükség szerint megfelelő javaslatot tesz az érintett szabályok módosítására.

6. szakasz

Egyszerűsítő intézkedések

238. cikk

(1) [2] A héa-bizottsággal folytatott konzultációt követően és az általuk megállapított feltételeknek megfelelően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a termék-értékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlákon a következő esetekben csak a 226b. cikk szerinti információkat kell feltüntetni:

a) ha a számla összege több mint 100 EUR, de nem haladja meg a 400 EUR-t, illetve ennek nemzeti fizetőeszközben kifejezett értékét;

b) ha az érintett üzleti ágazat kereskedelmi vagy ügyviteli gyakorlata, illetve a számla kiállításának technikai feltételei különösen megnehezítik a 226. és a 230. cikkekben említett valamennyi követelmény teljesítését.

(2) [3]

(3) [4] Az (1) bekezdésben előírt egyszerűsítéseket nem lehet alkalmazni, ha a számlát a 220. cikk (1) bekezdése 2. vagy 3. pontjának megfelelően kell kibocsátani, vagy ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást olyan adóalany végzi, aki nem telepedett le abban a tagállamban, amelyben a héát meg kell fizetni vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a 192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és héa fizetésre a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője kötelezett.

239. cikk

Ha a tagállamok élnek a 272. cikk (1) bekezdése első albekezdésének *b)* pontjában említett lehetőséggel, és nem látják el HÉA-azonosítószámmal azokat az adóalanyokat, akik nem végeznek semmilyen, a 20., 21., 22., 33., 36., 138. és 141. cikkben említett ügyletet, akkor a számlán az eladó, a beszerző vagy a szolgáltatás igénybevevője - ki nem adott - azonosítószámát egy másik, az érintett tagállamok által meghatározott adó-nyilvántartási számmal kell helyettesíteni.

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 24. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
2 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 25. a) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 25. b) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatálytalan: 2010. VIII. 11-től.
4 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 25. c) (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

240. cikk

Azok a tagállamok, amelyek élnek a 272. cikk (1) bekezdése első albekezdésének *b)* pontjában említett lehetőséggel - ha az adóalanynak kiadtak adóazonosító-számot -, megkövetelhetik továbbá, hogy az alábbi adatok szerepeljenek a számlán:

1. a 44., 47., 50., 53., 54. és 55. cikkben említett szolgáltatásnyújtások, valamint a 138. és 141. cikkben említett termékértékesítések esetén az eladó HÉA-azonosítószáma és adó-nyilvántartási száma;

2. egyéb termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén kizárólag az eladó adó-nyilvántartási száma vagy kizárólag a HÉA-azonosítószám.

4. FEJEZET

Az adó nyilvántartása

1. szakasz

Fogalommeghatározások

241. cikk

E fejezet alkalmazásában „a számla elektronikus tárolása” az adatfeldolgozás céljára - beleértve a digitális tömörítést - elektronikus berendezés használatával, valamint vezetékek, rádióátjátszás, optikai technológiák vagy egyéb elektromágneses eszközök alkalmazásával történő adattárolás.

2. szakasz

Általános követelmények

242. cikk

Minden adóalany megfelelően részletes nyilvántartást vezet a HÉA alkalmazásának és adóhatóság általi ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében.

242a. cikk [1]

(1) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által termékek vagy szolgáltatások Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő, az V. cím rendelkezései szerinti értékesítését, illetve nyújtását segíti elő, akkor a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalany köteles nyilvántartást vezetni e termékértékesítésekről, illetve szolgáltatásnyújtásokról. Az említett nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy azon tagállamok adóhatóságai, amelyekben az említett termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások adóztatandók, ellenőrizni tudják az azokhoz kapcsolódó héaelszámolás helyességét.

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 11. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

Az említett nyilvántartást az ügylet teljesítése évének végétől számított tíz évig kell megőrizni.

243. cikk [1]

(1) Minden adóalany nyilvántartást vezet a feladási tagállamtól eltérő, de a Közösségen belüli területre általa vagy a nevében feladott vagy elfuvarozott olyan termékekről, amelyek a 17. cikk (2) bekezdésének *f)*, *g)* és *h)* pontjában meghatározott, a termékekre vonatkozó értékbecslésből, azok megmunkálásából vagy azok ideiglenes felhasználásából álló ügyletekhez szükségesek.

(2) Minden adóalany megfelelően részletes nyilvántartást vezet annak érdekében, hogy a más tagállamban héa-azonosítószámmal rendelkező adóalany által vagy nevében az említett másik tagállamból számára feladott olyan termékeket azonosítani lehessen, amelyeken a termékek értékbecsléséből vagy megmunkálásából álló szolgáltatást végeznek.

(3) [2] Minden adóalany, aki termékeket továbbít a 17a. cikkben említett vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében, köteles olyan nyilvántartást vezetni, amelynek a segítségével az adóhatóságok ellenőrizni tudják az említett cikk helyes alkalmazását.

Minden adóalany, akinek a részére a 17a. cikkben említett vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében termékeket értékesítenek, köteles nyilvántartást vezetni ezekről a termékekről.

2a. szakasz [3]

A pénzforgalmi szolgáltatók általános kötelezettségei

243a. cikk [4]

E szakasz alkalmazásában:

1. „pénzforgalmi szolgáltató”: az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv [5] 1. cikke (1) bekezdésének *a)-d)* pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatók bármely típusa, vagy az említett irányelv 32. cikke alapján mentességet élvező természetes vagy jogi személy;

2. „pénzforgalmi szolgáltatás”: az (EU) 2015/2366 irányelv I. mellékletének 3-6. pontjában meghatározott bármely üzleti tevékenység;

3. „fizetés”: az (EU) 2015/2366 irányelv 3. cikkében felsorolt kivételekre tekintettel, az említett irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott „fizetési művelet” vagy az említett irányelv 4. cikkének 22. pontjában meghatározott „ készpénzátutalás”;

4. „fizető fél”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 8. pontjában meghatározott „fizető fél”;

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 26. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 4. (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatályos: 2018. XII. 27-től.

3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/284 irányelve 1. cikk (HL L 62., 2020.3.2., 7. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/284 irányelve 1. cikk (HL L 62., 2020.3.2., 7. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

5. „kedvezményezett”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 9. pontjában meghatározott „kedvezményezett”;
6. „székhely szerinti tagállam”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 1. pontjában meghatározott „székhely szerinti tagállam”;
7. „fogadó tagállam”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 2. pontjában meghatározott „fogadó tagállam”;
8. „fizetési számla”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 12. pontjában meghatározott „fizetési számla”;
9. „IBAN”: a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] 2. cikkének 15. pontjában meghatározott „IBAN”;
10. „BIC”: a 260/2012/EU rendelet 2. cikkének 16. pontjában meghatározott „BIC”.

243b. cikk[2]

(1) A héacsalás elleni küzdelem céljának megvalósítása érdekében a tagállamok előírják a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy az általuk az egyes naptári negyedévekben nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan kellően részletezett nyilvántartást vezessenek a kedvezményezettekről és a fizetésekről, amely nyilvántartás alapján a tagállamok illetékes hatóságai elvégezhetik azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások ellenőrzését, amelyeket az V. címben foglalt rendelkezések értelmében valamely tagállamban teljesítettnek kell tekinteni.

Az első albekezdésben említett követelmény kizárólag a határokon átnyúló fizetésekhez kapcsolódóan nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra alkalmazandó. Egy fizetés akkor tekintendő határokon átnyúló fizetésnek, ha a fizető fél az egyik tagállamban, a kedvezményezett pedig egy másik tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban helyezkedik el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, a pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó követelmény abban az esetben alkalmazandó, ha a pénzforgalmi szolgáltató egy adott naptári negyedév során pénzforgalmi szolgáltatása keretében 25-nél több határokon átnyúló fizetést nyújt ugyanazon kedvezményezett számára.

Az e bekezdés első albekezdésében említett határokon átnyúló fizetések számát a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások alapján kell kiszámítani tagállamonkénti, a 243c. cikk (2) bekezdésében említett azonosítók szerinti bontásban. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatónak tudomása van arról, hogy a kedvezményezett több azonosítóval rendelkezik, a számítást a kedvezményezettre vonatkoztatva kell elvégezni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmény nem vonatkozik a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra bármely olyan fizetés esetében, amikor a kedvezményezettnek legalább egy pénzforgalmi szolgáltatója valamely tagállamban helyezkedik el az említett pénzforgalmi szolgáltatónak a pénzforgalmi szolgáltatót és elhelyezkedését egyértelműen azonosító BIC-kódja vagy egyéb vállalatazonosító kódja alapján. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatói a (2) bekezdésben említett számítás során azonban kötelesek az említett pénzforgalmi szolgáltatásokat is figyelembe venni.

(4) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó, az (1) bekezdésben meghatározott követelmény alkalmazandó, a nyilvántartásokat:

a) a pénzforgalmi szolgáltató köteles elektronikus formátumban a fizetés időpontját magában foglaló naptári év végétől számított három naptári évig megőrizni;

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/284 irányelve 1. cikk (HL L 62., 2020.3.2., 7. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

b) a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam, illetve - amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban nyújt pénzforgalmi szolgáltatást - a fogadó tagállamok rendelkezésére kell bocsátani a 904/2010/EU rendelet 24b. cikkének megfelelően.

243c. cikk [1]

(1) A 243b. cikk (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában és az V. címben foglalt rendelkezések sérelme nélkül úgy kell tekinteni, hogy a fizető fél abban a tagállamban helyezkedik el, amely megfelel a következők valamelyikének:

a) a fizető fél fizetési számlájának IBAN-száma vagy bármely egyéb azonosító, amely egyértelműen azonosítja a fizető felet és megadja annak elhelyezkedését, vagy ilyen azonosító hiányában;

b) a fizető fél nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító és annak elhelyezkedését megadó BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód.

(2) A 243b. cikk (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy a kedvezményezett abban a tagállamban, harmadik területen vagy harmadik országban helyezkedik el, amely megfelel a következők valamelyikének:

a) a kedvezményezett fizetési számlájának IBAN-száma vagy bármely egyéb azonosító, amely egyértelműen azonosítja a kedvezményezettet és megadja annak elhelyezkedését, vagy ilyen azonosító hiányában;

b) a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító és annak elhelyezkedését megadó BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód.

243d. cikk [2]

(1) A pénzforgalmi szolgáltató által vezetett nyilvántartásnak a 243b. cikk értelmében a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód;

b) a kedvezményezett neve vagy a kedvezményezett vállalkozás neve, ahogy a pénzforgalmi […] szolgáltató nyilvántartásában szerepel;

c) a kedvezményezett bármely héaazonosító száma vagy egyéb nemzeti adószáma, ha az rendelkezésre áll;

d) a kedvezményezett IBAN-száma vagy - ha az IBAN-szám nem áll rendelkezésre - bármely egyéb azonosító, amely egyértelműen azonosítja a kedvezményezettet és megadja annak elhelyezkedését;

e) a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatót egyértelműen azonosító és annak elhelyezkedését megadó BIC-kód vagy egyéb vállalatazonosító kód, amennyiben a kedvezményezett úgy fogad pénzösszeget, hogy nem rendelkezik fizetési számlával;

f) a kedvezményezett címe, ha rendelkezésre áll, ahogy a pénzforgalmi szolgáltató nyilvántartásában szerepel;

g) a 243b. cikk (1) bekezdésében említett határokon átnyúló fizetések adatai;

h) a *g)* pontban említett határokon átnyúló fizetésekre vonatkozó visszafizetésekként azonosított fizetések adatai.

(2) Az (1) bekezdés *g)* és *h)* pontjában említett információknak a következőket kell tartalmazniuk:

a) a fizetés vagy a visszafizetés dátuma és időpontja;

b) a fizetés vagy a visszafizetés összege és pénzneme;

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/284 irányelve 1. cikk (HL L 62., 2020.3.2., 7. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/284 irányelve 1. cikk (HL L 62., 2020.3.2., 7. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

c) a kedvezményezett által vagy a kedvezményezett nevében fogadott fizetés kezdeményezésének helye szerinti tagállam, adott esetben a visszafizetés rendeltetési helye szerinti tagállam, valamint a fizetés vagy a visszafizetés kezdeményezése vagy rendeltetése helyének meghatározásához felhasznált információ a 243c. cikk szerint;

d) bármilyen hivatkozás, amely egyértelműen azonosítja a fizetést;

e) adott esetben információ arról, hogy a fizetést a kereskedő fizikai létesítményében kezdeményezték-e.

3. szakasz

Valamennyi számla megőrzésére vonatkozó különös kötelezettségek

244. cikk

Minden adóalany biztosítja a saját maga által, a vevő(megrendelő) által, vagy harmadik fél által az adóalany nevében és megbízásából kiállított számlák egy példányának, illetve minden kapott számla megőrzését.

245. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az adóalany határozhat a megőrzés helyéről, feltéve hogy a 244. cikknek megfelelően megőrzött minden számlát vagy információt az illetékes hatóságok kérésére bármikor indokolatlan késedelem nélkül azok rendelkezésére bocsát.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett adóalanyok bejelentsék a megőrzés helyét, ha az a tagállam területén kívül van.

A tagállamok ezen kívül előírhatják, hogy a területükön letelepedett adóalanyok az érintett tagállamban őrizzék a saját maguk által, a vevőjük (megrendelőjük) által, vagy harmadik fél által a nevükben és javuka kiállított számlák egy példányát, illetve minden kapott számlát, amennyiben az érintett adatok megőrzése nem elektronikus úton történik, ami biztosítja az érintett adatokhoz való teljes körű, on-line hozzáférést.

246. cikk [1]

247. cikk

(1) Az egyes tagállamok meghatározzák azt az időszakot, amely alatt az adóalanyoknak biztosítaniuk kell a tagállam területén végzett termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó számlák, valamint a tagállam területén letelepedett adóalanyok által kapott számlák megőrzését.

(2) [2] A 233. cikkben meghatározott követelmények teljesítése érdekében az (1) bekezdésben említett tagállam előírhatja, hogy a számlákat abban az eredeti - papíralapú vagy elektronikus - formájukban őrizzék meg, amelyben küldték vagy rendelkezésre bocsátották azokat. A tagállam szintén előírhatja, hogy a számlák elektronikus tárolása esetén a 233. cikkben meghatározottak szerint elektronikus úton kell megőrizni a számla eredetének hitelességét és tartalmának sértetlenségét biztosító adatokat is.

---

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 27. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatálytalan: 2010. VIII. 11-től.

2 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 28. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

(3)[1] Az (1) bekezdésben említett tagállam megállapíthat olyan különös feltételeket, amelyek megtiltják vagy korlátozzák a számlák olyan országban történő megőrzését, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz vagy a 249. cikkben említett, elektronikus hozzáférési, letöltési és felhasználási jogot biztosító jogi eszköz.

248. cikk

A tagállamok - az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően - előírhatják a nem adóalanyok által kapott számlák megőrzését.

248a. cikk[2]

A tagállamok ellenőrzés céljából előírhatják, hogy a területükön teljesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számlákat, valamint a területükön letelepedett adóalanyok által befogadott számlákat bizonyos adóalanyok tekintetében vagy bizonyos esetekben fordítsák le a tagállam hivatalos nyelvére/nyelveire. A tagállamok mindazonáltal nem írhatják elő általános követelményként a számlák lefordítását.

4. szakasz

Más tagállamban elektronikus úton őrzött számlákhoz való hozzáférési jog

249. cikk[3]

Ellenőrzési célból, amennyiben az adóalany az általa kiállított vagy befogadott számlákat az adatokhoz online hozzáférést biztosítva, elektronikusan őrzi meg, úgy a letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságainak, vagy amennyiben a héát egy másik tagállamban kell megfizetni, az említett másik tagállam illetékes hatóságainak joguk van az említett számlákhoz elektronikusan hozzáférni, azokat letölteni és felhasználni.

5. FEJEZET

Bevallás

250. cikk

(1) Minden adóalanynak HÉA-bevallást kell benyújtania, amely tartalmaz minden olyan adatot, amely a fizetendő adó, valamint az érvényesítendő adólevonás összegének megállapításához szükséges, beleértve - amennyiben ez az adóalap megállapításához szükséges - az adó és a levonások alapjául szolgáló ügyletek összértékét, továbbá az adómentes ügyletek értékét is.

---

1 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 28. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
2 Beiktatta: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 29. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.
3 Megállapította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 30. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.). Hatályos: 2010. VIII. 11-től.

(2) A tagállamok engedélyezik és előírhatják, hogy az (1) bekezdésben megállapított HÉA-bevallást az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton nyújtsák be.

251. cikk

Az adott adómegállapítási időszakra vonatkozó HÉA-bevallás a 250. cikkben említett adatokon kívül a következő adatokat tartalmazza:

a) a 138. cikkben említett termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett;

b) a 33. és a 36. cikkben említett, másik tagállam területén teljesített termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adómegállapítási időszakban keletkezett, amennyiben a termékek feladási vagy fuvarozási helye abban a tagállamban található, ahol a bevallást benyújtották;

c) a 21. és 22. cikkben említett, olyan Közösségen belüli termékbeszerzések, valamint az ennek minősülő ügyletek HÉA nélküli összértéke, amelyeket abban a tagállamban teljesítettek, ahol a bevallást be kell nyújtani, és amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett;

d) a 33. cikk és a 36. cikkben említett, abban a tagállamban teljesített termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyikben a bevallást be kell nyújtani, és amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett, amennyiben a termékek feladási vagy fuvarozási helye egy másik tagállam területén található;

e) azon tagállamban teljesített termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyikben a bevallást be kell nyújtani, és amely termékértékesítések után a 197. cikk értelmében az adóalany minősül adófizetésre kötelezettnek, és amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett.

252. cikk

(1) A HÉA-bevallást a tagállamok által megállapítandó határidőn belül kell benyújtani. A határidő az egyes adómegállapítási időszakok végétől számított legfeljebb két hónap lehet.

(2) Az adómegállapítási időszakok hosszát a tagállamok egy, két vagy három hónapban állapítják meg.

A tagállamok azonban eltérő időszakokat is megállapíthatnak, feltéve, hogy ezek az egy évet nem haladják meg.

253. cikk

Svédország egyszerűsített eljárást alkalmazhat a kis- és középvállalkozások esetében, amely alapján a kizárólag belföldön adóköteles tevékenységet folytató adóalanyok a HÉA-bevallást a közvetlen adókra vonatkozó éves adómegállapítási időszakot követő három hónapon belül nyújtják be.

254. cikk

Új közlekedési eszközök olyan értékesítése esetén, amelyet HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalany a 138. cikk (2) bekezdésének *a)* pontjában foglalt feltételek alapján HÉA-azonosítószámmal nem rendelkező vevőnek (megrendelőnek) teljesített, illetve amelyet a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott adóalany teljesített, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az eladó a HÉA alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot közölje az adóhatósággal.

255. cikk

Ha a tagállamok a 198. cikk (1) bekezdése szerint a befektetési arany beszerzőjét tekintik adófizetésre kötelezett személynek, vagy élnek a 198. cikk (2) bekezdésében meghatározott azon lehetőséggel, mely szerint a nyersanyag illetve félkésztermék formájában lévő vagy befektetési arany beszerzőjét tekintsék adófizetésre kötelezettnek a 344. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az említett személy teljesítse az ebben a fejezetben megállapított adóbevallási kötelezettségeit.

256. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 194-197. cikk és a 204. cikk értelmében a területükön nem letelepedett adóalany helyett adófizetésre kötelezettnek minősülnek, teljesítsék az ebben a fejezetben megállapított adóbevallási kötelezettségeket.

257. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a nem adóalany jogi személyek, akik a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának i. alpontjában meghatározott, Közösségen belüli termékbeszerzés után adófizetésre kötelezettek, teljesítsék az ebben a fejezetben megállapított adóbevallási kötelezettségeket.

258. cikk

A tagállamok megállapítják az adóbevallás részletes szabályait a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának ii. alpontjában említett új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzésére, valamint a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának iii. alpontjában említett jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzésére vonatkozóan.

259. cikk

A tagállamok megkövetelhetik, hogy a 2. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának ii. alpontjában említett, új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzését végző személyek a HÉA-bevallás benyújtásakor a HÉA alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot közöljék az adóhatósággal.

260. cikk

A tagállamok megállapítják a termékimportra vonatkozó adóbevallás részletes szabályait.

261. cikk

(1) A tagállamok kötelezhetik az adóalanyt, hogy az a benyújtott adóbevallásában a 250. és 251. cikkben meghatározott, és az előző évben teljesített minden ügyletére vonatkozó összes adatot tüntesse fel. Ez a bevallás az esetleges korrekciójához szükséges minden információt tartalmaz.
(2) A tagállamok engedélyezhetik és előírhatják, hogy az (1) bekezdésben megállapított adóbevallásokat az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton nyújtsák be.

6. FEJEZET

Összesítő nyilatkozat

262. cikk [1]

(1) Minden héaazonosító számmal rendelkező adóalanynak összesítő nyilatkozatot kell benyújtania, amely tartalmazza a következőket:

a) azok a héaazonosító számmal rendelkező beszerzők, akik részére a 138. cikk (1) bekezdésében és a 138. cikk (2) bekezdésének *c)* pontjában foglalt feltételek szerint terméket értékesített;

b) azok a héaazonosító számmal rendelkező személyek, akik részére olyan terméket értékesített, amelyet részére a 42. cikkben említett Közösségen belüli termékbeszerzésként értékesítettek;

c) azok a héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok és nem adóalany jogi személyek, akik részére olyan szolgáltatást nyújtott, amely nem héamentes abban a tagállamban, ahol az ügylet adóztatandó, és amely után az igénybe vevő a 196. cikk alapján az adó fizetésére kötelezett.

(2) Az (1) bekezdésben említett információk mellett minden adóalanynak információkat kell benyújtania azoknak az adóalanyoknak a héaazonosító számáról, akik részére azokat a termékeket szánják, amelyeket a 17a. cikkben foglalt feltételekkel összhangban vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében adtak fel vagy fuvaroztak el, valamint a benyújtott információkban bekövetkezett minden változásról.

263. cikk [2]

(1) Az összesítő nyilatkozatot minden egyes naptári hónapra vonatkozóan egy hónapnál nem hosszabb határidőn belül és a tagállamok által meghatározott eljárásoknak megfelelően kell összeállítani.

(1a) Mindazonáltal a tagállamok az általuk meghatározható feltételeknek és korlátoknak megfelelően engedélyezhetik az adóalanyoknak, hogy a negyedév végétől számított egy hónapnál nem hosszabb határidőn belül naptári negyedévekről nyújtsák be az összesítő nyilatkozatot, feltéve, hogy a 264. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjában és a 265. cikk (1) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott termékértékesítés negyedéves, héa nélkül számított összértéke sem az érintett negyedévre, sem a megelőző négy negyedév bármelyikére vonatkozóan nem haladja meg az 50 000 EUR-t vagy ennek nemzeti valutában kifejezett értékét.

Az első albekezdésben biztosított opció alkalmazhatósága megszűnik azon hónap végétől, amelyben a 264. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjában, valamint a 265. cikk (1) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott termékértékesítés folyó negyedévre vonatkozó, héa nélkül számított összértéke meghaladja az 50 000 EUR-t vagy ennek nemzeti valutában kifejezett értékét. Ebben az esetben egy hónapnál nem hosszabb határidőn belül összesítő nyilatkozatot kell készíteni a negyedév kezdete óta eltelt hónapra vagy hónapokra.

(1b) A tagállamok 2011. december 31-ig az (1a) bekezdésben meghatározott összeget 100 000 EUR-ban vagy ezzel egyenértékű, nemzeti valutában kifejezett összegben is megállapíthatják.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 5. (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatályos: 2018. XII. 27-től.

2 Megállapította: a Tanács 2008/117/EK irányelve 1. cikk 3. (HL L 14., 2009.1.20., 7. o.). Hatályos: 2009. I. 21-től.

(1c) A tagállamok az általuk meghatározható feltételeknek és korlátoknak megfelelően engedélyezhetik az adóalanyoknak, hogy a 264. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjában említett szolgáltatásnyújtások vonatkozásában a negyedév végétől számított egy hónapnál nem hosszabb határidőn belül naptári negyedévekről nyújtsák be az összesítő nyilatkozatot.

A tagállamok megkövetelhetik különösen a 264. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjában említett termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást egyaránt végző adóalanyoktól, hogy az összesítő nyilatkozatot az (1)-(1b) bekezdések alkalmazásából származó határidőn belül nyújtsák be.

(2) A tagállamok engedélyezik és előírhatják, hogy az (1) bekezdésben említett összesítő nyilatkozatot az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus fájlban nyújtsák be.

264. cikk

(1) Az összesítő nyilatkozatban a következő adatok szerepelnek:

a)[1] az adóalany HÉA-azonosítószáma abban a tagállamban, amelyben az összesítő nyilatkozatot be kell nyújtani, és amellyel a 138. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételekkel termékeket értékesített vagy a 44. cikkben meghatározott feltételekkel adóztatandó szolgáltatásokat nyújtott;

b)[2] minden egyes, terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybe vevő személy HÉA-azonosítószáma az összesítő nyilatkozat benyújtásának helyétől eltérő tagállamban, amellyel részére a terméket értékesítették vagy a szolgáltatást nyújtották;

c) az adóalany HÉA-azonosítószáma abban a tagállamban, amelyben az összesítő nyilatkozatot be kell nyújtani, és amellyel a 138. cikk (2) bekezdésének *c)* pontjával összhangban termékeket továbbított egy másik tagállamba, valamint az adóalany azonosítószáma a feladás vagy fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamban;

d)[3] minden egyes, terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybe vevő személy tekintetében az adóalany által teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összértéke;

e) a 138. cikk (2) bekezdésének *c)* pontjával összhangban termékeknek másik tagállamba történő továbbításából álló értékesítések esetében az említett értékesítéseknek a 76. cikknek megfelelően meghatározott összértéke;

f) a 90. cikk értelmében elvégzett korekkció összege. (2) Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett összegeket arra a naptári negyedévre vonatkozóan kell bevallani, amely során az adófizetési kötelezettség keletkezett.

(2)[4] Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett összeget a 263. cikk (1)-(1c) bekezdésének megfelelően meghatározott azon összesítő nyilatkozat benyújtási időszakra vonatkozóan kell bevallani, amelynek során az adófizetési kötelezettség keletkezett.

Az (1) bekezdés *f)* pontjában említett összeget a 263. cikk (1)-(1c) bekezdésének megfelelően meghatározott azon összesítő nyilatkozat benyújtási időszakra vonatkozóan kell bevallani, amelynek során a termékeket beszerző személy a korrekcióról értesítést kapott.

265. cikk

1 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 10. a) (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.
2 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 10. a) (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.
3 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 2. cikk 10. b) (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2010. I. 1-től.
4 Megállapította: a Tanács 2008/117/EK irányelve 1. cikk 4. (HL L 14., 2009.1.20., 7. o.). Hatályos: 2009. I. 21-től.

(1) A 42. cikkben meghatározott, Közösségen belüli termékbeszerzés esetében az azon tagállamban HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalany, amelyben a HÉA-azonosítószámot a részére megállapították és amelyben a termékbeszerzést végezte, az összesítő nyilatkozatban köteles egyértelműen feltüntetni a következő adatokat:

a) az érintett tagállam által a részére megállapított HÉAazonosítószám, amellyel a termékbeszerzéseket és a későbbi termékértékesítéseket végezte;

b) az adóalany által végzett későbbi értékesítés beszerzője részére a feladott, illetve elfuvarozott termékek rendeltetési helye szerinti tagállam álatl megállapított azonosítószám;

c) minden beszerző esetében az adóalany által a feladott, illetve fuvarozott termékek rendeltetési helye szerinti tagállamban végzett értékesítések HÉA nélküli összértéke.

(2)[1] Az (1) bekezdés *c)* pontjában említett összeget a 263. cikk (1)-(1b) bekezdésének megfelelően meghatározott azon összesítő nyilatkozat benyújtási időszakra vonatkozóan kell bevallani, amelynek során az adófizetési kötelezettség keletkezett.

266. cikk

A 264. és 265. cikktől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az összesítő nyilatkozatok több adatot tartalmazzanak.

267. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 194. és 204. cikk értelmében a tagállam területén nem letelepedett adóalany helyett az adó fizetésére kötelezettnek minősülnek, teljesítsék az ebben a fejezetben megállapított, az összesített nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettségüket.

268. cikk

A tagállamok megkövetelhetik, hogy azok az adóalanyok, akik a területükön a 21. és 22. cikkben említett Közösségen belüli termékbeszerzést, illetve ilyennek minősülő ügyleteket végeznek, részletes adatokat tartalmazó bevallást nyújtsanak be ezekről a beszerzésekről, ilyen bevallást azonban egy hónapnál rövidebb időszakokra vonatkozóan nem lehet követelni.

269. cikk

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, egyhangú döntéssel felhatalmazhatja bármelyik tagállamot a 270. és 271. cikkben említett különös intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy egyszerűsítse az ebben a fejezetben megállapított, összesítő nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettséget. Ezek az intézkedések nem érinthetik a Közösségen belüli ügyletek ellenőrzésének biztonságát.

270. cikk

1 Megállapította: a Tanács 2008/117/EK irányelve 1. cikk 5. (HL L 14., 2009.1.20., 7. o.). Hatályos: 2009. I. 21-től.

A 269. cikkben említett felhatalmazás értelmében a tagállamok engedélyezhetik az adóalany számára, hogy éves összesítő nyilatkozatot nyújtson be, feltüntetve rajta minden olyan beszerzőnek valamelyik másik tagállam által megállapított HÉA-azonosítószámát, akinek az adóalany a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *c)* pontjában megállapított feltételekkel termékeket értékesített, amennyiben az adóalany megfelel az alábbi három feltételnek:

a)[1] az általa teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke legfeljebb 35 000 EUR-val, illetve az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeggel haladja meg az éves árbevétel összegét, amely referenciaösszegként szolgál a 284. cikkben a kisvállalkozások számára megállapított adómentességre jogosult adóalanyok vonatkozásában;

b) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések HÉA nélküli éves összértéke nem haladja meg a 15 000 EUR-t, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékét;

c) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések nem új közlekedési eszközök értékesítését jelentik.

271. cikk

A 269. cikkben említett felhatalmazás értelmében azok a tagállamok, amelyek három hónapnál hosszabb időben határozzák meg azt az adómegállapítási időszakot, amelyre vonatkozóan az adóalanynak a 250. cikkben említett bevallást be kell nyújtania, engedélyezhetik az adóalany számára az ugyanezen időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozat benyújtását, amennyiben az adóalany megfelel az alábbi három feltételnek:

a) az általa teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások HÉA nélküli éves összértéke nem haladja meg a 200 000 EUR-t, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékét;

b) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések HÉA nélküli éves összértéke nem haladja meg a 15 000 EUR-t, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékét;

c) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések nem új közlekedési eszközök értékesítését jelentik.

7. FEJEZET

Vegyes rendelkezések

272. cikk

(1)[2] A tagállamok a a következő adóalanyokat menthetik fel a 2-6. fejezetben említett egyes kötelezettségek vagy az összes kötelezettség alól:

a) azok az adóalanyok, akiknek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá;

b)[3] azok az adóalanyok, akik nem végeznek a 20., 21., 22., 33., 36., 136a., 138. és 141. cikkben említett ügyleteket;

c) azok az adóalanyok, akik a 132., 135. és 136., 146-149. és a 151., 152. vagy 153. cikk értelmében kizárólag adómentes termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végeznek;

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 6. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
2 Módosította: a Tanács 2010/45/EU irányelve 1. cikk 31. (HL L 189., 2010.7.22., 1. o.).
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 6. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 22-től.

d) [1]

e) a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási szabályozás alá tartozó adóalanyok.

A tagállamok az első albekezdés *b)* pontjában említett adóalanyokat nem menthetik fel a 3. fejezet 3-6. szakaszában és a 4. fejezet 3. szakaszában említett számlázási kötelezettségek alól.

(2) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdés első albekezdésének *e)* pontjában említett választási lehetőséggel, akkor megteszik a szükséges intézkedéseket a Közösségen belüli ügyletek adóztatására vonatkozó átmeneti szabályozás helyes alkalmazása érdekében.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említettektől eltérő adóalanyokat felmenthetik a 242. cikkben meghatározott egyes adónyilvántartási kötelezettségek alól. [2]

273. cikk

A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnek a HÉA pontos behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében, arra a követelményre is figyelemmel, hogy az adóalanyok által teljesített belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve, hogy az ilyen kötelezettségek nem támasztanak a tagállamok közötti kereskedelemben a határátlépéssel összefüggő alaki követelményeket.

Az első albekezdésben említett lehetőséget nem lehet a 3. fejezetben meghatározott kötelezettségeket meghaladó további számlázási kötelezettségek előírására felhasználni.

8. FEJEZET

Egyes import és export ügyletekkel kapcsolatos kötelezettségek

1. szakasz

Import ügyletek

274. cikk

A 275., 276. és 277. cikkben foglalt rendelkezéseket azon szabad forgalomban levő termékek importjára kell alkalmazni, amelyek a Közösség vámterületének részét képező, harmadik területről kerülnek behozatalra a Közösségbe.

275. cikk

A 274. cikkben említett termékimportra vonatkozó alaki követelményeknek meg kell egyezniük a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített azon követelményekkel, amelyek a termékeknek a Közösség vámterületére történő behozatalát szabályozzák.

276. cikk

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 7. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.

2 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

Ha a 274. cikkben említett feladott, illetve elfuvarozott termékek rendeltetési helye nem azon tagállam területén található, ahol azokat a Közösségbe beléptették, akkor a Közösségben történő továbbításukra a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített közösségi belső árutovábbítási szabályozást kell alkalmazni, amennyiben olyan értelmű nyilatkozat készült, hogy azokat a Közösségbe való behozatalkor e szabályozás hatálya alá helyezték.

277. cikk

Ha a 274. cikkben említett termékek a Közösségbe történő behozatal pillanatában olyan helyzetben vannak, amelynek értelmében - amennyiben a 30. cikk első albekezdésének megfelelően hozták volna be azokat - a 156. cikkben megállapított valamilyen eljárás alá, illetve behozatali vám alól való teljes mentességgel járó átmeneti importeljárás alá tartozhatnának, akkor a tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy ezek a termékek az említett eljárások alkalmazása céljából meghatározottal azonos feltételek között maradhassanak a Közösségben.

2. szakasz

Export ügyletek

278. cikk

A 279. és 280. cikkben foglalt rendelkezéseket azon szabad forgalomban levő termékek exportjára kell alkalmazni, amelyeket valamelyik tagállamból a Közösség vámterületének részét képező, harmadik területre adtak fel vagy fuvaroztak el.

279. cikk

A 278. cikkben említett termékeknek a Közösség területén kívülre történő exportjára vonatkozó alaki követelményeknek meg kell egyezniük a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített azon követelményekkel, amelyek a termékeknek a Közösség vámterületén kívülre történő kivitelére vonatkoznak.

280. cikk

Olyan termékek esetén, amelyeket újrabehozatal céljából ideiglenes jelleggel visznek ki a Közösség területéről, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ezekre a termékekre az újrabehozatalkor ugyanazok a rendelkezések vonatkozzanak, mint amelyeket akkor alkalmaznának, ha a termékeket ideiglenes jelleggel a Közösség vámterületéről vitték volna ki.

XII. CÍM

KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK

1. FEJEZET

A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás

-1. szakasz [1]

Fogalommeghatározások [2]

280a. cikk [3]

E fejezet alkalmazásában:
1. „tagállami éves árbevétel”: egy adóalany által egy adott tagállamban egy naptári évben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke;
2. „uniós éves árbevétel”: egy adóalany által a Közösség területén egy naptári évben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke.

1. szakasz

Egyszerűsített adómegállapítási és -beszedési eljárások

281. cikk

Azok a tagállamok, amelyekben a kisvállalkozások általános HÉA-szabályok szerint történő adóztatása - azok tevékenysége vagy szerkezete miatt - nehézségekbe ütközne, az általuk megállapított korlátozásokkal és feltételekkel, valamint a HÉAbizottsággal folytatott konzultációt követően egyszerűsített adómegállapítási és -beszedési szabályokat, különösen átalányadózási szabályokat, alkalmazhatnak az adó megállapítására és beszedésére, feltéve, hogy ez nem vezet adócsökkentéshez.

2. szakasz

Adómentesség [4]

282. cikk [5]

Az ebben a szakaszban megállapított adómentességet a kisvállalkozások által teljesített termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kell alkalmazni.

283. cikk

(1) Az alábbi ügyletek nem tartoznak az ebben a szakaszban megállapított szabályozás alá:

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 8. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 8. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 8. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
4 A cím szövegét megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 9. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
5 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 10. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

a) a 12. cikkben említett eseti ügyletek;

b) új közlekedési eszközöknek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *a)* pontjában megállapított feltételekkel végzett értékesítése;

c) [1]

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott ügyletektől eltérő ügyleteket is kizárhatnak az ebben szakaszban megállapított szabályozás alól.

284. cikk [2]

(1) A tagállamok adómentességet biztosíthatnak a területükön teljesített azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében, amelyeket olyan, a szóban forgó területen letelepedett adóalanyok végeznek, amelyeknek az ilyen termékértékesítésekből, illetve szolgáltatásnyújtásokból származó tagállami éves árbevétele nem haladja meg az érintett tagállam által ezen adómentesség alkalmazása céljából meghatározott értékhatárt. Az említett értékhatár azonban nem haladhatja meg a 85 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.

A tagállamok objektív kritériumok alapján eltérő értékhatárokat állapíthatnak meg a különböző üzleti ágazatok vonatkozásában. Ugyanakkor egyetlen értékhatár sem haladhatja meg a 85 000 EUR összegű értékhatárt vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.

A tagállamok biztosítják, hogy a több ágazati értékhatár igénybevételére jogosult adóalanyok kizárólag egy értékhatárt alkalmazhassanak.

A tagállamok által meghatározott értékhatárok alkalmazása során nem tehető különbség az adott tagállamban letelepedett és nem letelepedett adóalanyok között.

(2) Azok a tagállamok, amelyek bevezetik az (1) bekezdés szerinti adómentességet, a valamely másik tagállamban letelepedett adóalanyok által a területükön teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében is biztosítják az adómentességet, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a szóban forgó adóalany uniós éves árbevétele nem haladja meg a 100 000 EUR-t;

b) az adóalany által a letelepedési helyétől eltérő tagállamban teljesített termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások értéke nem haladja meg az adott tagállamban alkalmazandó, az ott letelepedett adóalanyok mentesítésére vonatkozó értékhatárt.

(3) A 292b. cikkben foglaltaktól eltérve, ahhoz, hogy egy adóalany a letelepedésének helyétől eltérő tagállamban élhessen az adómentességgel:

a) köteles ezt előzetesen bejelenteni a letelepedése helye szerinti tagállamnak, és

b) az ilyen adóalanyokat az adómentesség alkalmazásához csak a letelepedésük helye szerinti tagállamban kell azonosítani egyedi számmal.

A tagállamok az első albekezdés *b)* pontjában említett azonosítás céljából használhatják az adóalany számára a belföldi rendszer keretében fennálló kötelezettségei tekintetében korábban megállapított egyedi héaazonosító számot, illetve alkalmazhatják a héaazonosító szám szerkezetét vagy bármely más számot.

Az első albekezdés *b)* pontjában említett egyedi azonosítószámot „EX” végződéssel kell ellátni, illetve az „EX” végződést hozzá kell adni az említett számhoz .

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 11. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 12. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

(4) Az adóalanynak az előzetes bejelentés aktualizálásával előzetesen tájékoztatnia kell a letelepedés helye szerinti tagállamot a (3) bekezdés első albekezdésével összhangban korábban bejelentett információkban bekövetkezett változásokról, többek között arról a szándékáról, ha az előzetes bejelentésben megjelölt egy vagy több tagállamtól eltérő tagállamban vagy tagállamokban kíván élni az adómentességgel, továbbá arról a döntéséről is, ha a letelepedés helyétől eltérő egy vagy több tagállamban a továbbiakban már nem kíván élni az adómentességgel.

Az adómentesség megszűnése az adóalany tájékoztatásának beérkezését követő naptári negyedév első napjától, illetve - amennyiben az adóalany tájékoztatása a naptári negyedév utolsó hónapjában érkezik be - a beérkezést követő naptári negyedév második hónapjának első napjától hatályos.

(5) Az adómentesség az adóalany letelepedésének helyétől eltérő azon tagállam tekintetében alkalmazandó, amelyben az említett adóalany élni kíván az adómentességgel:

a) előzetes bejelentés alapján, attól a naptól, amikor a letelepedés helye szerinti tagállam az egyedi azonosítószámot az adóalannyal közli; vagy

b) az előzetes bejelentés aktualizálása alapján, attól a naptól, amikor a letelepedés helye szerint tagállam az aktualizálást követően az adóalany azonosítószámát visszaigazolja.

Az első albekezdésben említett időpont legkésőbb a (3) bekezdés első albekezdése és a (4) bekezdés első albekezdése szerinti előzetes bejelentésnek, illetve az előzetes bejelentés aktualizálásának kézhezvételét követő 35. munkanap lehet, kivéve olyan egyedi esetekben, amikor az adókijátszás és adókikerülés megelőzése érdekében a tagállamoknak hosszabb időre van szükségük a szükséges ellenőrzések elvégzéséhez.

(6) Az e cikkben említett összeggel egyenértékű, nemzeti pénznemben kifejezett összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által 2018. január 18-án közzétett árfolyamot kell alkalmazni.

284a. cikk [1]

(1) A 284. cikk (3) bekezdése első albekezdése *a)* pontjában említett előzetes bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

a) az adóalany neve, tevékenysége, jogi formája és címe;

b) az a tagállam vagy tagállamok, amelyben/amelyekben az adóalany élni kíván az adómentességgel;

c) az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban és minden egyes egyéb tagállamban a tárgyévet megelőző naptári évben értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke;

d) az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban és minden egyes egyéb tagállamban a bejelentést megelőzően a tárgy naptári évben értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke.

Az e bekezdés első albekezdésének *c)* pontjában említett információt minden, a 288a. cikk (1) bekezdése első albekezdésében említett időszakba tartozó, tárgyévet megelőző naptári évre vonatkozóan meg kell adni minden olyan tagállam tekintetében, amely az abban a rendelkezésben foglalt lehetőséget alkalmazza.

(2) Amennyiben az adóalany a 284. cikk (4) bekezdésével összhangban arról tájékoztatja a letelepedésének helye szerinti tagállamot, hogy az előzetes bejelentésben megjelölt tagállamoktól eltérő tagállamban vagy tagállamokban kíván élni az adómentességgel, az e cikk (1) bekezdésében említett információkat nem köteles megadni abban az esetben, ha ezek az információk a 284b. cikk alapján korábban közölt információk között már szerepelnek.

Az első albekezdésben említett előzetes bejelentés aktualizált változatában fel kell tüntetni a 284. cikk (3) bekezdése *b)* pontjában említett egyedi azonosítószámot.

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 13. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

284b. cikk [1]

(1) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek a 284. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt eljárással összhangban élnek a 284. cikk (1) bekezdése szerinti adómentességgel egy olyan tagállamban, amelyben nem letelepedettek, minden naptári negyedévre vonatkozóan kötelesek megadni a letelepedés helye szerinti tagállamnak a következő információkat, egyidejűleg közölve a 284. cikk (3) bekezdése *b)* pontjában említett egyedi azonosítószámot is:

a) az adott naptári negyedévben a letelepedés helye szerinti tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke, illetve „0”, ha nem történt termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás;

b) az adott naptári negyedévben a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő minden egyes tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke, illetve „0”, ha nem történt termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás.

(2) Az adóalanyoknak a naptári negyedév végétől számított egy hónapon belül kell közölniük az (1) bekezdésben előírt információkat.

(3) Ha egy adóalany túllépi a 284. cikk (2) bekezdésének *a)* pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt, erről 15 munkanapon belül tájékoztatnia kell a letelepedés helye szerinti tagállamot. Ezzel egyidejűleg az adóalanynak adatot kell szolgáltatnia az (1) bekezdésben említett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értékéről, amelyeket a tárgy naptári negyedév kezdetétől teljesítettek addig az időpontig, amikor az uniós éves árbevételi értékhatár túllépése megtörtént.

284c. cikk [2]

(1) A 284a. cikk (1) bekezdése *c)* és *d)* pontjának, valamint a 284b. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában:

a) az értékek megállapításához a 288. cikkben felsorolt összegeket kell figyelembe venni;

b) az összegeket euróban kell megadni;

c) amennyiben az adómentességet biztosító tagállam a 284. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említettek szerint ágazatonként eltérő értékhatárokat határoz meg, az adóalanyoknak az adott tagállamra vonatkozóan külön kell adatot szolgáltatniuk a termékértékesítések és/vagy szolgáltatásnyújtások összesített értékéről minden egyes olyan értékhatár vonatkozásában, amely alkalmazandó lehet.

Az első albekezdés *b)* pontjának alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az összegeket a saját nemzeti pénznemükben kell megadni. Ha a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás más pénznemben történt, az adóalanynak a naptári év első napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az adott napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

(2) A letelepedés helye szerinti tagállam előírhatja, hogy a 284. cikk (3) és (4) bekezdésében, illetve a 284b. cikk (1) és (3) bekezdésében említett információkat az adott tagállam által meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton kell benyújtani.

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 13. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 13. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

284d. cikk [1]

(1) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek egy olyan tagállamban élnek adómentességgel, amelyben nem letelepedettek, az adott tagállamban az adómentesség hatálya alá tartozó termékértékesítéseik és szolgáltatásnyújtásaik vonatkozásában nem kötelesek:

a) a 213. és a 214. cikk értelmében magukat héaalanyként nyilvántartásba vetetni;

b) a 250. cikk értelmében héabevallást benyújtani.

(2) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek adómentességgel élnek a letelepedés helye szerinti tagállamban és bármely más tagállamban, amelyben nem letelepedettek, nem kötelesek a letelepedés helye szerinti tagállamban az adómentesség hatálya alá tartozó termékértékesítéseik és szolgáltatásnyújtásaik vonatkozásában a 250. cikk értelmében héabevallást benyújtani.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy adóalany nem felel meg a 284b. cikkben előírt szabályoknak, a tagállamok előírhatják, hogy az adóalany teljesítse például az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti héakötelezettségeit.

284e. cikk [2]

A letelepedés helye szerinti tagállam a következő esetekben vagy haladéktalanul érvényteleníti a 284. cikk (3) bekezdésének *b)* pontjában említett azonosítószámot, vagy, ha az adóalany továbbra is él az adómentességgel egy másik tagállamban vagy más tagállamokban, haladéktalanul kiigazítja a 284. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében kapott információkat az érintett tagállam vagy tagállamok vonatkozásában:

a) az adóalany adatszolgáltatásában foglalt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összesített értéke meghaladja a 284. cikk (2) bekezdésének *a)* pontjában említett összeget;

b) az adómentességet biztosító tagállam értesítést küldött arról, hogy az adóalany nem jogosult az adómentességre, vagy az adómentességet az adott tagállamban már nem alkalmazzák;

c) az adóalany bejelentette, hogy a továbbiakban nem kívánja igénybe venni az adómentességet; vagy

d) az adóalany bejelentette - vagy más okból feltételezhető -, hogy a tevékenysége befejeződött.

285. cikk [3]

286. cikk [4]

287. cikk [5]

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 13. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 13. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 14. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.
4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 14. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.
5 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 14. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.

288. cikk [1]

(1) A 284. cikkben meghatározott adómentesség alkalmazásának alapjául szolgáló éves árbevétel megállapításához az alábbi, héa nélküli összegeket kell figyelembe venni:

a) a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értéke, amennyiben adót kellene fizetni utánuk, ha nem mentesített adóalany teljesítené őket;

b) [2] a 98. cikk (2) bekezdése vagy a 105a. cikk értelmében az előzetesen felszámított héa levonásának jogával járó adómentes ügyletek értéke;

c) a 146-149., valamint a 151., 152. és 153. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke;

d) a 138. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke, amennyiben az említett cikkben meghatározott adómentesség alkalmazható;

e) az ingatlanügyletek, a 135. cikk (1) bekezdésének *b)-g)* pontjában említett pénzügyi ügyletek, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások értéke, kivéve, ha ezek az ügyletek kiegészítő jellegűek.

(2) Az adóalany materiális vagy immateriális tárgyi eszközeinek értékesítését az (1) bekezdésben említett árbevétel kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni.

288a. cikk [3]

(1) Az adóalany - függetlenül attól, hogy letelepedett vagy nem letelepedett a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító tagállamban - egy naptári éven keresztül nem élhet az adómentességgel abban az esetben, ha a tárgyévet megelőző naptári évben túllépte az említett bekezdéssel összhangban meghatározott értékhatárt. Az adómentességet biztosító tagállam két naptári évre meghosszabbíthatja ezt az időszakot.

Ha az adóalany egy naptári év során a 284. cikk (1) bekezdésében említett értékhatárt

a) legfeljebb 10%-kal lépi túl, akkor az adott naptári év során továbbra is élhet a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességgel;

b) több mint 10%-kal lépi túl, akkor a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentesség a túllépés időpontjától kezdődően nem alkalmazható.

A második albekezdés *a)* és *b)* pontjától eltérve, a tagállamok 25%-os felső határt is választhatnak, illetve választhatják azt a lehetőséget is, hogy - felső határ meghatározása nélkül - engedélyezik az adóalany számára, hogy továbbra is élhessen a 284. cikk (1) bekezdése szerinti adómentességgel azon naptári év során, amelyben túllépte az értékhatárt. Ennek a felső határnak, illetve ennek az opciónak az alkalmazása azonban nem eredményezheti azt, hogy olyan adóalanynak biztosítanak adómentességet, akinek, illetve amelynek az adómentességet biztosító tagállamon belüli éves árbevétele meghaladja a 100 000 EUR-t.

A második és a harmadik albekezdéstől eltérve, a tagállamok azt a lehetőséget is választhatják, hogy a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentesség alkalmazhatóságát az említett bekezdéssel összhangban meghatározott árbevételi értékhatár túllépésének időpontjától kezdődően megszüntetik.

(2) A 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító tagállamban nem letelepedett adóalany nem élhet az adómentességgel abban az esetben, ha a tárgyévet megelőző naptári évben túllépte a 284. cikk (2) bekezdésének *a)* pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 2. cikkével megállapított Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 15. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

2 Megállapítva: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 19. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.) alapján. Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 16. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

Ha az adóalany egy naptári év közben túllépi a 284. cikk (2) bekezdésének *a)* pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt, akkor a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító más tagállamban nem letelepedett adóalanynak biztosított adómentesség a túllépés időpontjától kezdődően nem alkalmazható.

(3) Az (1) bekezdésben említett összeggel egyenértékű, nemzeti pénznemben kifejezett összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által 2018. január 18-án közzétett árfolyamot kell alkalmazni;

289. cikk

Az adómentességet élvező adóalanyok nem jogosultak a 167- 171. cikknek és a 173-177. cikknek megfelelő HÉA-levonásra, és számláikon nem tüntethetnek fel HÉA-t.

290. cikk [1]

Az adómentességet élvező adóalanyok vagy az általános HÉAszabályozást, vagy a 281. cikkben megállapított egyszerűsített szabályokat választhatják. A tagállamok meghatározhatják e lehetőség választásának részletes szabályait és feltételeit.

291. cikk [2]

292. cikk [3]

2a. szakasz [4]

A mentesített kisvállalkozások kötelezettségeinek egyszerűsítése [5]

292a. cikk [6]

E szakasz alkalmazásában „mentesített kisvállalkozás” minden olyan adóalany, aki vagy amely a 284. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján részesül az adómentességben abban a tagállamban, amelyben a héát meg kell fizetni.

292b. cikk [7]

1 Módosította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 17. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.).
2 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 18. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.
3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 18. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.
4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 19. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
5 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 19. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
6 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 19. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
7 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 19. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

A 284. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok azokat a területükön letelepedett, mentesített kisvállalkozásokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, felmenthetik azon kötelezettség alól, hogy a 213. cikk szerint bejelentsék tevékenységük megkezdését, valamint hogy a 214. cikk szerint az azonosításukra szolgáló egyedi adószámmal rendelkezzenek, kivéve abban az esetben, ha e kisvállalkozások a 214. cikk *b)*, *d)* vagy *e)* pontjának hatálya alá tartozó ügyleteket hajtanak végre.

Ha a tagállamok nem veszik igénybe az első bekezdésben említett lehetőséget, akkor eljárást vezetnek be az említett mentesített kisvállalkozások egyedi szám útján történő azonosítására vonatkozóan. Az azonosítási eljárás időtartama legfeljebb 15 munkanap lehet, kivéve olyan egyedi esetekben, amikor az adókijátszás vagy adókikerülés megelőzése érdekében szükséges ellenőrzések elvégzése hosszabb időt igényel.

292c. cikk [1]

A tagállamok azokat a területükön letelepedett, mentesített kisvállalkozásokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, felmenthetik azon kötelezettség alól, hogy a 250. cikkben foglaltak szerint héabevallást nyújtsanak be.

Amennyiben a tagállamok nem élnek az első bekezdésben említett lehetőséggel, engedélyezik a szóban forgó mentesített kisvállalkozások számára, hogy egy naptári évre vonatkozó, egyszerűsített héabevallást nyújtsanak be. A mentesített kisvállalkozások azonban dönthetnek a 252. cikknek megfelelően meghatározott adómegállapítási időszak alkalmazása mellett is.

292d. cikk [2]

A tagállamok felmenthetik a mentesített kisvállalkozásokat a 217-271. cikkben említett kötelezettségek mindegyike vagy egy része alól.

3. szakasz [3]

293-294. cikk [4]

2. FEJEZET

A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös térítésátalányrendszer

295. cikk

(1) E fejezet alkalmazásában:

1. „mezőgazdasági termelő”: olyan adóalany, aki tevékenységét mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás keretében végzi;

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 19. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 19. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.
3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 20. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.
4 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 20. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatálytalan: 2020. III. 22-től.

2. „mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely az egyes tagállamokban a VII. Mellékletben felsorolt termelőtevékenységek keretében ilyennek minősül;
3. „térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő”: olyan mezőgazdasági termelő, amely az ebben a fejezetben meghatározott térítésátalány-rendszer alá tartozik;
4. „mezőgazdasági termék”: a VII. mellékletben felsorolt tevékenységek révén létrejövő, az egyes tagállamok mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásaiban előállított termék;
5. „mezőgazdasági szolgáltatás”: olyan szolgáltatás, és különösen a VIII. mellékletben felsorolt szolgáltatások, amelyet a mezőgazdasági termelő munkaerejével vagy mezőgazdasági, erdészeti, halászati vállalkozásának szokásos felszerelésével végez, és amely rendesen a mezőgazdasági termelés részét képezi;
6. „előzetesen felszámított HÉA”: a tagállamok átalányadózási rendszere alá tartozó halászati, mezőgazdasági és erdészeti vállalkozások által beszerzett termékekre és igénybevett szolgáltatásokra felszámított összes HÉA, amennyiben azt az általános HÉA-szabályozás alá tartozó mezőgazdasági termelő a 167., 168. és 169. cikk és a 173-177. cikk szerint levonhatná;
7. „térítési átalány mértéke”: azon százalékos adómértékek, amelyeket a tagállamok a 297., 298. és 299. cikknek megfelelően állapítanak meg, és a 300. cikkben említett esetekben alkalmaznak annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az átalányadózási rendszer alá tartozó mezőgazdasági termelőknek az előzetesen felszámított HÉA rögzített kulccsal történő ellentételezését;
8. „térítési átalány”: az az összeg, amely a 300. cikkben említett esetekben a térítési átalány mértékének az átalányadózási rendszer alá tartozó mezőgazdasági termelő árbevételére történő vetítésével adódik.

(2) Mezőgazdasági termelésnek minősülnek azok a VII. Mellékletben szereplő feldolgozási tevékenységek, amelyeket a mezőgazdasági termelő alapvetően a mezőgazdasági termeléséből származó termékeken, szokásosan mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásokban használt eszközökkel végez.

296. cikk

(1) Azokra a mezőgazdasági termelőkre, amelyek esetében az általános HÉA-szabályozás vagy adott esetben az 1. fejezetben megállapított különös szabályozás alkalmazása nehézségeket okozna, a tagállamok, az ebben a fejezetben foglaltaknak megfelelően, a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások után előzetesen felszámított HÉA-t kiegyenlítő átalányadózási rendszert alkalmazhatnak.

(2) A tagállamok kizárhatják a térítésiátalány-rendszerből a mezőgazdasági termelők meghatározott csoportjait, valamint azokat a mezőgazdasági termelőket, amelyek esetében az általános HÉA-szabályozás, vagy adott esetben a 281. cikkben meghatározott egyszerűsített szabályozás alkalmazása nem jelent igazgatási nehézségeket.

(3) Minden térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő jogosult - figyelemmel a tagállamok által megállapított szabályokra és feltételekre - az általános HÉA-szabályozás, vagy adott esetben a 281. cikkben meghatározott egyszerűsített szabályozás alkalmazását választani.

297. cikk

A tagállamok szükség esetén megállapítják a térítési átalány mértékeit. A tagállamok eltérő térítési átalány mértékeket állapíthatnak meg az erdészetre, a mezőgazdaság különböző alágazataira és a halászatra vonatkozóan.

A tagállamok az első albekezdés értelmében megállapított térítési átalány mértékeket azok alkalmazását megelőzően közlik a Bizottsággal.

298. cikk

A térítési átalány mértékek kizárólag a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelőkre vonatkozó, utolsó három évi makrogazdasági statisztikai adatokon alapulnak.

A mértékeket a legközelebbi fél százalékpontra felfelé vagy lefelé lehet kerekíteni. A tagállamok ezeket a térítési átalány mértékeket nullára is csökkenthetik.

299. cikk

A térítési átalány mértékek alkalmazásának eredményeként a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők nem részesülhetnek az előzetesen felszámított HÉA-t meghaladó térítésben.

300. cikk

A térítési átalány mértékeket a következő termékek és szolgáltatások HÉA nélküli árára kell alkalmazni:

1. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak értékesített mezőgazdasági termékek, akik nem jogosultak a termékértékesítés helye szerinti tagállamban erre a térítésiátalány-rendszerre;
2. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által, a 138. cikkben megállapított feltételekkel, olyan nem adóalany jogi személyeknek értékesített mezőgazdasági termékek, akiknek a Közösségen belüli termékbeszerzései a termék feladásának vagy fuvarozásának rendeltetési helye szerinti tagállamban a 2. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében a HÉA hatálya alá tartoznak;
3. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak nyújtott mezőgazdasági szolgáltatások, akik a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban nem jogosultak erre a térítésiátalányrendszerre.

301. cikk

(1) A mezőgazdasági termékeknek vagy szolgáltatásoknak a 300. cikkben említett módon történő értékesítése esetén a tagállamok rendelkeznek arról, hogy a térítési átalányt a terméket beszerzőnek vagy a szolgáltatást igénybevevőnek, illetve a hatóságnak kell megfizetnie.

(2) A mezőgazdasági termékek és mezőgazdasági szolgáltatások 300. cikkben említettektől eltérő értékesítésénél úgy kell tekinteni, hogy a térítési átalányt a megrendelő fizeti meg.

302. cikk

Ha a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő térítési átalányban részesül, akkor nem jogosult az ebbe a térítésiátalányrendszerbe tartozó tevékenységek tekintetében adólevonásra.

303. cikk

(1) Ha az adóalany beszerző vagy szolgáltatás igénybevevő a 301. cikk (1) bekezdésének megfelelően térítési átalányt fizet, akkor a 167., 168. és 169. cikkben, valamint a 173-177. cikkben foglalt feltételekkel és a tagállamok által megállapított szabályok szerint jogosult levonni az általa fizetendő HÉA-ból az említett térítés összegét abban a tagállamban, amelyben az adóköteles gazdasági tevékenységét folytatja.

(2) A tagállamok visszatérítik a beszerzőnek illetve igénybevevőnek a térítési átalány összegét, amelyet az a következő ügyletek valamelyike után fizetett:

a) a 138. cikkben foglalt feltételekkel olyan, más tagállamban adóalanyként eljáró személyek vagy nem adóalany jogi személyek számára végzett mezőgazdasági termékértékesítések, amennyiben ezek Közösségen belüli termékbeszerzései a 2. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja értelmében a másik tagállamban tartoznak a HÉA hatálya alá;

b) a 146., 147., 148. és 156. cikkben, a 157. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában, valamint a 158., 160. és 161. cikkben megállapított feltételekkel a Közösségen kívül letelepedett adóalany beszerzőnek illetve igénybevevőnek teljesített mezőgazdasági termékértékesítések, amennyiben az érintett mezőgazdasági termékeket a megrendelő a 169. cikk *a)* és *b)* pontjában említett saját ügyleteinek céljára használja fel, illetve olyan szolgáltatásnyújtások céljára, amelyeket abban a tagállamban nyújtott szolgáltatásnak kell tekinteni, amelynek területén a megrendelő letelepedett, és amelyek után az adót a 196. cikknek megfelelően kizárólag a megrendelő köteles megfizetni; [1]

c) mezőgazdasági szolgáltatások nyújtása a Közösségben, de más tagállamban letelepedett adóalany igénybevevő számára, illetve a Közösségen kívül letelepedett adóalany igénybevevő számára, amennyiben az érintett szolgáltatásokat az igénybevevő megrendelő a 169. cikk *a)* és *b)* pontjában említett saját ügyleteinek céljára használja fel, illetve olyan szolgáltatásnyújtások céljára, amelyeket abban a tagállamban nyújtott szolgáltatásnak kell tekinteni, amelynek területén az igénybevevő letelepedett, és amelyek után az adót a 196. cikknek megfelelően kizárólag az igénybevevő köteles megfizetni.

(3) A (2) bekezdésben említett visszatérítés végrehajtásának részletes szabályait a tagállamok határozzák meg. A tagállamok különösen a 79/1072/EGK és a 86/560/EGK irányelvben foglalt rendelkezéseket alkalmazhatják.

304. cikk

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők részére történő térítési átalány megfizetésének hatékony ellenőrzésére.

305. cikk

A térítésiátalány-rendszer alkalmazása esetén a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a 33. cikkben megállapított feltételekkel történő, tagállamok közötti mezőgazdasági termékértékesítéseket azonos módon adóztassák, függetlenül attól, hogy térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő vagy más adóalany végzi-e az értékesítést.

3. FEJEZET

Az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás

306. cikk

(1) A tagállamok e fejezetnek megfelelően különös HÉAszabályozást alkalmaznak az utazási irodák tevékenységére, amennyiben ezek az irodák saját nevükben kötnek megállapodást az utasokkal, és az utazás lebonyolítása érdekében más adóalanyok által értékesített termékeket és nyújtott szolgáltatásokat használnak fel.

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

Ez a különös szabályozás nem vonatkozik a kizárólag közvetítőként tevékenykedő utazási irodákra, amelyekre az adóalap kiszámításához a 79. cikk első albekezdésének *c)* pontját kell alkalmazni.

(2) E fejezet alkalmazásában az utazásszervezők is utazási irodának minősülnek.

307. cikk

Az utazási iroda által, a 306. cikkben megállapított feltételekkel, az utazás lebonyolítása céljából végzett összes tevékenységet az utazási iroda által az utazó részére teljesített egységes szolgáltatásnak kell tekinteni.

Az egységes szolgáltatás abban a tagállamban adóköteles, amelyben az utazási iroda gazdasági tevékenységének székhelye vagy az az állandó telephelye található, ahonnan a szolgáltatást nyújtotta.

308. cikk

Az utazási iroda által nyújtott egységes szolgáltatás 226. cikk 8. pontja szerinti adóalapjának illetve HÉA nélküli árának az utazási iroda árrése minősül, vagyis az utas által fizetendő, HÉA nélküli teljes összeg és a más adóalanyok termékértékesítéseiből és szolgáltatásnyújtásaiból az utazási iroda számára felmerülő tényleges költségek különbözete, amennyiben ezek a tevékenységek közvetlenül az utasokat szolgálják.

309. cikk

Amennyiben azokat a tevékenységeket, amelyekre az utazási iroda más adóalanyoknak ad megbízást, ez utóbbiak a Közösségen kívül teljesítik, akkor az iroda által nyújtott szolgáltatást a 153. cikk értelmében adómentes közvetítői tevékenységnek kell tekinteni.

Amennyiben az első albekezdésben említett ügyleteket mind a Közösségen belül, mind azon kívül végzik, az utazási iroda által nyújtott szolgáltatásnak kizárólag a Közösségen kívül végzett tevékenységekkel összefüggő részét kell adómentesnek tekinteni.

310. cikk

A 307. cikkben említett, és közvetlenül az utasokat szolgáló tevékenységek után, más adóalanyok által az utazási irodára terhelt HÉA összegét egyetlen tagállamban sem lehet sem levonni, sem visszatéríteni.

4. FEJEZET

Használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz

Fogalommeghatározások

311. cikk

(1) E fejezet alkalmazásában, és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül:

1. „használt cikkek”: olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágakő;
2. „műalkotások”: a IX. melléklet A. részében felsorolt tárgyak;
3. „gyűjteménydarabok”: a IX. melléklet B. részében felsorolt tárgyak;
4. „régiségek”: a IX. melléklet C. részében felsorolt tárgyak;
5. „használtcikk-kereskedő”: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége során viszonteladás céljából használt cikkeket, műalkotásokat, gyűjteménydarabokat vagy régiségeket szerez be, használ fel vállalkozása számára, illetve importál, függetlenül attól, hogy az adóalany a maga nevében vagykereskedelmi jutalékot biztosító szerződés alapján más személy képviseletében jár el;
6. „nyilvános árverés szervezője”: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége keretében nyilvános árverésen kínál termékeket azzal a céllal, hogy a legmagasabb ajánlatot tevőnek adja el a terméket;
7. „nyilvános árverés szervezőjének megbízója”: olyan személy, aki értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében nyilvános árverés szervezőjének ad át termékeket.

(2) A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy ne tekintsék műalkotásnak a IX. melléklet A. részének 5., 6. és 7. pontjában felsorolt tárgyakat.

(3) Az (1) bekezdés 7. pontjában említett, értékesítési jutalékot biztosító szerződésben rendelkezni kell arról, hogy az árverés szervezője a terméket a saját nevében, de a megbízó javára kínálja eladásra, és a terméket a nyilvános árverésen legmagasabb ajánlatot tevőnek adja át saját nevében, de a megbízója javára.

2. szakasz

Használtcikk-kereskedőkre vonatkozó különös szabályozás

1. alszakasz

Különbözet szerinti szabályozás

312. cikk

Ezen alszakasz alkalmazásában:

1. „eladási ár”: minden ami ellenértéket képez, amelyet a használtcikk-kereskedő a beszerzőtől vagy harmadik féltől kap vagy kapnia kell, ideértve az ügylethez közvetlenül kapcsolódó támogatásokat, valamint az adókat, díjakat, illetékeket és más kötelező jellegű befizetéseket, továbbá egyéb kiegészítő költségeket, például jutalékot, csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségeket, amelyeket a használtcikk-kereskedő a megrendelőnek felszámít, a 79. cikkben említett összegek kivételével;
2. „beszerzési ár”: minden olyan, az 1. pontban meghatározott ellenérték, amelyet a használtcikk-kereskedő fizet vagy fizetnie kell a terméket értékesítő részére.

313. cikk

(1) Használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek használtcikk-kereskedő által történő értékesítése esetén a tagállamok az ebben az alszakaszban foglalt rendelkezéseknek megfelelően, különös szabályozás szerint adóztatják a használtcikk- kereskedő nyereségét.

(2) A 402. cikkben meghatározott végleges szabályozás bevezetéséig az e cikk (1) bekezdésében említett szabályozás nem vonatkozik a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *a)* pontjában foglalt feltételeknek megfelelően értékesített új közlekedési eszközökre.

314. cikk

A különbözet szerinti szabályozás használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek használtcikk-kereskedő általi értékesítésére vonatkozik, amennyiben a termékeket a használtcikk- kereskedőnek a Közösség területén az alábbi személyek valamelyike értékesítette:

a) nem adóalany személy;

b) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 136. cikk értelmében adómentes;

c)[1] másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;

d) másik használtcikk-kereskedő, amennyiben a terméknek e másik használtcikk-kereskedő által történő értékesítésére a HÉA-t e különös szabályozás értelmében alkalmazták.

315. cikk

A 314. cikkben említett termékértékesítés adóalapja a használtcikk-kereskedő által elért árrés, csökkentve az árrésre eső HÉA összegével.

A használtcikk-kereskedő árrése a terméknek a használtcikkkereskedő által kért eladási ára és a beszerzési ár közötti különbözet.

316. cikk

(1)[2] A tagállamok - amennyiben az érintett műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek használtcikkkereskedőnek történő értékesítésére vagy használtcikk-kereskedő általi importálására vonatkozóan nem alkalmaztak kedvezményes adómértéket - az alábbi ügyletek esetében biztosítják a használtcikk-kereskedők számára a jogot, hogy a különbözet szerinti szabályozás alkalmazását válasszák:

a) a használtcikk-kereskedő által importált műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítése;

b) az alkotótól vagy annak jogutódjaitól beszerzett műalkotások értékesítése;

c) más, nem használtcikk-kereskedő adóalanytól beszerzett műalkotások értékesítése.

(2) A tagállamok meghatározzák az (1) bekezdésben említett választási lehetőség gyakorlásának részletes szabályait; a választás nem vonatkozhat rövidebb időszakra, mint két naptári év.

317. cikk

Ha egy használtcikk-kereskedő él a 316. cikkben meghatározott választási lehetőséggel, akkor az adóalap összegét a 315. cikknek megfelelően kell meghatározni.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 21. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 20. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

A használtcikk-kereskedő által importált műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítése esetén a különbözet számításakor beszerzési árnak a 85-89. cikknek megfelelően az import során meghatározott, és az import során kivetett vagy megfizetett HÉA összegével növelt adóalapot kell tekinteni.

318. cikk

(1) Az adó beszedésének egyszerűsítése érdekében, valamint a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy bizonyos ügyletekre, illetve a használtcikk-kereskedők bizonyos csoportjai részére a különbözet szerinti szabályozással kiszámított, termékértékesítésekre vonatkozó adóalapot azon adómegállapítási időszakra összesítve kell meghatározni, amely időszakra vonatkozóan a használtcikkkereskedőnek be kell nyújtania a 250. cikkben említett HÉAbevallást.

Az első albekezdésben említett esetben az azonos HÉA-mérték alá tartozó termékek értékesítésének adóalapja a használtcikk-kereskedő által elért teljes árrés, csökkentve az ezen árrésre esőHÉA összegével.

(2) A teljes árrés a következő két összeg különbözete:

a) a használtcikk-kereskedő által az adómegállapítási időszak alatt teljesített, és a különbözet szerinti szabályozás alá tartozó termékértékesítés összértéke, azaz az eladási árak összege;

b) a 314. cikkben meghatározott, a használtcikk-kereskedő által az adómegállapítási időszak alatt beszerzett termékek összértéke, azaz a beszerzési árak összege.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett adóalanyok ne élvezzenek indokolatlan előnyöket és ne szenvedjenek el indokolatlan hátrányokat.

319. cikk

A használtcikk-kereskedő a különbözet szerinti szabályozás alá tartozó minden értékesítésre vonatkozóan alkalmazhatja az általános HÉA-szabályozást.

320. cikk

(1) Ha a használtcikk-kereskedő a saját maga által importált műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítésére az általános HÉA-szabályozást alkalmazza, akkor a termék importja után kifizetendő vagy kifizetett HÉA összegét levonhatja az általa fizetendő adó összegéből.

Ha a használtcikk-kereskedő az alkotótól, annak jogutódjától vagy használtcikk-kereskedőtől eltérő adóalanytól beszerzett műalkotás értékesítésére az általános HÉA-szabályozást alkalmazza, akkor a beszerzett műalkotás után fizetendő vagy kifizetett HÉA összegét levonhatja az általa fizetendő adó összegéből.

(2) A levonási jog akkor keletkezik, amikor azon termékértékesítés után járó adó felszámíthatóvá válik, amelyre a használtcikk-kereskedő az általános HÉA-szabályozás alkalmazását választotta.

321. cikk

A használt cikkeknek, műalkotásoknak, gyűjteménydaraboknak és régiségeknek a különbözet szerinti szabályozás alapján végzett értékesítése adómentes, amennyiben az a 146., 147., 148. és 151. cikkben foglalt követelményeknek megfelelően történik.

322. cikk

Amennyiben a termékek különbözet szerinti szabályozás alapján végzett értékesítés célját szolgálják, a használtcikk-kereskedő az általa fizetendő adóból nem vonhatja le a következő összegeket:

a) a saját maga által importált műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek után fizetett vagy fizetendő HÉA;

b) az alkotótól vagy annak jogutódjától beszerzett vagy beszerzendő műalkotások után fizetett vagy fizetendő HÉA;

c) az adóalanytól, de nem használtcikk-kereskedőtől beszerzett vagy beszerzendő műalkotások után fizetett vagy fizetendő HÉA.

323. cikk

Az adóalany az általa fizetendő adóból nem vonhatja le a használtcikk-kereskedő által számára értékesített vagy értékesítendő termékek után megfizetett vagy fizetendő HÉA összegét, amennyiben e termékek használtcikk-kereskedő által történő értékesítése a különbözet szerinti szabályozás alá tartozik.

324. cikk

Ha a használtcikk-kereskedő egyidejűleg alkalmazza mind az általános HÉA-szabályozást, mind a különbözet szerinti szabályozást, akkor a tagállamok által meghatározott szabályok szerint nyilvántartásában elkülönítetten kell feltüntetnie a kétféle szabályozás alá tartozó ügyleteket.

325. cikk

A használtcikk-kereskedő az általa kibocsátott számlákon nem tüntetheti fel külön a különbözet szerinti szabályozás alá vont termékértékesítésekre vonatkozó HÉA összegét.

2. alszakasz

A használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti szabályozás

326. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1992. december 31-én a használt közlekedési eszközök használtcikk-kereskedő általi értékesítésére a különbözet szerinti szabályozástól eltérő különös adózási szabályozást alkalmaztak, e szabályozást a 402. cikkben meghatározott végleges szabályozás bevezetéséig tovább alkalmazhatják, amennyiben az megfelel az ebben az alszakaszban foglalt feltételeknek, vagy azt a feltételeknek megfelelően korrigálták.

Dánia jogosult az első albekezdésben említett szabályozás bevezetésére.

327. cikk

(1) Ezt az átmeneti szabályozást a használt közlekedési eszközök használtcikk-kereskedők által teljesített, és a különbözet szerinti szabályozás alá tartozó értékesítésére kell alkalmazni.

(2) Ezt az átmeneti szabályozást nem lehet alkalmazni új közlekedési eszközöknek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott feltételek szerinti értékesítésére.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában „használt közlekedési eszközök” a 2. cikk (2) bekezdésének *a)* pontjában említett szárazföldi gépjárművek, vízi- és légijárművek, amennyiben használt cikknek számítanak és nem felelnek meg az új közlekedési eszközökre érvényes feltételeknek.

328. cikk

A 327. cikkben említett értékesítések után fizetendő HÉA összege megegyezik azzal a HÉA összeggel, melyet az általános szabályok szerint kell felszámítani csökkentve azzal a HÉA összeggel, melyet a használtcikk-kereskedő által a közlekedési eszköz beszerzési árába beépítettnek kell tekinteni.

329. cikk

A használtcikk-kereskedő által a közlekedési eszköz beszerzési árába beépítettnek tekintett HÉA összegét a következő módszer szerint kell meghatározni:
a) a figyelembe veendő vételár a 312. cikk 2. pontja értelmében meghatározott vételár;
b) ebben a használtcikk-kereskedő által fizetett beszerzési árban benne foglaltnak kell tekinteni azt a HÉA-összeget, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a használtcikkkereskedőnek értékesítő az általános HÉA-szabályozás szerint értékesített volna;
c) az alkalmazandó adómérték a 93. cikk értelmében abban a tagállamban alkalmazandó adómérték, amelynek területén a használtcikk-kereskedő részére történő értékesítést a 31. és 32. cikkben foglaltak alapján teljesítettnek kell tekinteni.

330. cikk

A közlekedési eszközöknek a 327. cikk (1) bekezdésében említett minden egyes értékesítése után fizetendő, a 328. cikkben foglaltaknak megfelelően meghatározott HÉA összege nem lehet kevesebb a HÉA azon összegénél, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha az értékesítés a különbözet szerinti szabályozás alá tartozott volna.
A tagállamok úgy is határozhatnak, hogy ha az értékesítés a különbözet szerinti szabályozás alá tartozott volna, akkor a különbözet nem lehet kisebb a 312. cikk 1. pontja alapján meghatározott eladási ár 10 %-ánál.

331. cikk

Az adóalany nem vonhatja le az általa fizetendő adóból a használtcikk-kereskedő által számára értékesített használt közlekedési eszköz után fizetett vagy fizetendő HÉA összegét, amennyiben e termékeknek használtcikk-kereskedő általi értékesítése a jelenlegi átmeneti szabályozás szerinti adózási szabályok hatálya alá tartozik.

332. cikk

A használtcikk-kereskedő az általa kiállított számlán nem tüntetheti fel külön a jelenlegi átmeneti szabályozás alá vont értékesítésekkel összefüggő HÉA-összeget.

3. szakasz

A nyilvános árveréseken való értékesítésre vonatkozó különös szabályozás

333. cikk

(1) A tagállamok az ebben a szakaszban foglalt rendelkezéseknek megfelelően a nyilvános árveréseket szervező személy által elért különbözet szerinti különös adózási szabályozást alkalmazhatnak azon használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, amelyeket az említett szervező saját nevében, de a 334. cikkben meghatározott személyek képviseletében a termékek nyilvános árverésen való értékesítésére jutalékot biztosító szerződés értelmében teljesített.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályozást nem lehet alkalmazni új közlekedési eszközöknek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott feltételek szerinti értékesítésére.

334. cikk

Ezt a különös szabályozást nyilvános árveréseket szervező személy által a saját nevében, de a következő személyek valamelyikének javára teljesített értékesítésekre kell alkalmazni:

a) nem adóalany személy;

b) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a 136. cikk értelmében adómentes;

c) [1] másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;

d) másik használtcikk-kereskedő, amennyiben a terméknek e másik használtcikk-kereskedő által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a különbözet szerinti HÉA-szabályozás alá tartozik.

335. cikk

Egy terméknek olyan adóalany részére történő értékesítése, aki nyilvános árverés szervezője, akkor valósul meg, amikor magáraa nyilvános árverés útján történő értékesítésre sor kerül.

336. cikk

Az ebben a szakaszban említett termékértékesítések adóalapját a nyilvános árverés szervezője által, a 339. cikknek megfelelően a beszerzőnek kiszámlázott teljes összeg alkotja, amelyet a következő összegekkel kell csökkenteni:

a) a nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy fizetendő, a 337. cikknek megfelelően meghatározott nettó összeg;

b) a nyilvános árverés szervezője által az értékesítés után fizetendő HÉA összege.

337. cikk

A nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy kifizetendő nettó összeg a terméknek a nyilvános árverésen elért ára és a nyilvános árverés szervezője által az értékesítési jutalékot biztosító szerződés értelmében a megbízótól kapott vagy járó jutalék összegének különbözete.

338. cikk

Nyilvános árverések szervezői, akik a 333. és 334. cikkben foglalt feltételekkel értékesítenek termékeket, nyilvántartásukban és átmenő tételeiken kötelesek feltüntetni az alábbi összegeket:

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2020/285 irányelve 1. cikk 22. (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.). Hatályos: 2020. III. 22-től.

a) a termék beszerzőjétől kapott vagy járó összeg;
b) a termék értékesítőjének visszatérített vagy visszatérítendő összeg.
Az első albekezdésben említett összegeket megfelelően igazolni kell.

339. cikk

A nyilvános árverés szervezője köteles a beszerzőnek részletes számlát adni, amelyen feltünteti a következő adatokat:
a) a termék árverésen elért ára;
b) az adók, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések;
c) kiegészítő költségek, azaz jutalék, csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek, amelyeket a szervező a beszerzőre hárít.
A nyilvános árverés szervezője által kiállított számlán nem lehet a HÉA összegét külön feltüntetni.

340. cikk

(1) A nyilvános árverés szervezője, akinek az árverési értékesítési jutalékot biztosító szerződés értelmében a termékeket átadták, köteles elszámolást adni a megbízójának.
A nyilvános árverés szervezője által kiadott elszámolásban külön fel kell tüntetni az ügylet összegét, vagyis az eladott áruk árverésen elért, a megbízótól kapott vagy kikötött jutalék összegével csökkentett árát.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételekkel elkészített elszámolás számlaként szolgál, amelyet a megbízó, amennyiben adóalany, a 220. cikknek megfelelően köteles kiadni a nyilvános árverés szervezőjének.

341. cikk

Az ebben a szakaszban meghatározott szabályozást alkalmazó tagállamok a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározottak szerint a használt közlekedési eszközök nyilvános árverések szervezője által végzett értékesítésére is alkalmazzák az említett szabályozást, ahol a nyilvános árverés szervezője saját nevében, a nyilvános árverésen értékesített termékek után jutalékot biztosító szerződés alapján, használtcikk-kereskedő képviseletében dolgozik, amennyiben az említett használtcikk-kereskedő által végzett értékesítések a használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti HÉA-szabályozás alá tartoznának.

4. szakasz

A verseny torzulását és az adócsalást megelőző intézkedések

342. cikk

A tagállamok a HÉA-levonás jogával kapcsolatban intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy a 2. szakaszban említett valamelyik szabályozásban érdekelt használtcikk-kereskedők ne élvezzenek indokolatlan előnyöket és ne szenvedjenek el indokolatlan hátrányokat.

343. cikk

A Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag felhatalmazhatja bármelyik tagállamot arra, hogy az adócsalás elleni harc érdekében különleges intézkedéseket vezessen be, amelyek értelmében a különbözet szerinti szabályozás alapján fizetendő HÉA nem lehet kevesebb azon adó összegénél, amelyet akkor kellene megfizetni, ha a különbözet az eladási ár bizonyos százalékával lenne egyenlő.

Az eladási ár százalékát az érintett ágazat gazdasági szereplői által elért szokásos különbözet figyelembevételével kell meghatározni.

5. FEJEZET

A befektetési aranyra vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz

Általános rendelkezések

344. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában, és más közösségi rendelkezések sérelme nélkül, a „befektetési arany” a következőket jelenti:

1. a nemesfémpiacokon elfogadott súlyú, legalább 995 ezrelék tisztaságú rúd vagy lemez formájában lévő arany, függetlenül attól, hogy értékpapírt állítottak-e ki róla;

2. legalább 900 ezrelék tisztaságú és az 1800. év után vert aranyérme, amely a kibocsátó országban törvényes fizetőeszköz vagy törvényes fizetőeszköz volt, és amelynek szokásos eladási ára az érme aranytartalmának szabadpiaci értékét legfeljebb 80 %-kal haladja meg.

(2) A tagállamok ebből a különös szabályozásból kizárhatják a legfeljebb egy gramm súlyú kis aranyrudakat vagy -lemezeket.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában az (1) bekezdés 2. pontjában említett érmék eladását nem lehet numizmatikai célúnak tekinteni.

345. cikk

A tagállamok 1999-től kezdve minden év július 1-je előtt tájékoztatják a Bizottságot a 344. cikk (1) bekezdésének 2. pontjában foglalt feltételeknek megfelelő azon érmékről, amelyekkel az érintett tagállamban kereskednek. A Bizottság minden év december 1-jéig közzéteszi az említett érmék teljes körű felsorolását az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában. A közzétett felsorolásban szereplő érméket úgy kell tekinteni, hogy azok eleget tesznek e követelményeknek azon teljes év során, amelyre vonatkozóan a felsorolást közzétették.

2. szakasz

Adómentesség

346. cikk

A tagállamok mentesítik a HÉA alól a befektetési arany értékesítését, Közösségen belüli beszerzését és importját, beleértve a kiutalt vagy nem kiutalt, illetve az aranyszámlákon kereskedett aranyra irányuló bizonylatok által képviselt befektetési aranyat is, és beleértve különösen az aranyban nyújtott kölcsönöket és swapokat, amelyekkel a befektetési aranyra vonatkozó tulajdonosi jog vagy követelés jár, valamint a befektetési arannyal kapcsolatos, a befektetési aranyra vonatkozó tulajdonosi jog vagy követelés átruházásával járó tőzsdei határidős és tőzsdén kívüli határidős ügyleteket.

347. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a más személy nevében és javára tevékenykedő ügynökök szolgáltatásait is, amennyiben megbízójuk számára közreműködnek a befektetési arany értékesítésében.

3. szakasz

Adózás választásának lehetősége

348. cikk

A tagállamok azon adóalanyok számára, akik befektetési aranyat állítanak elő, vagy aranyat befektetési arannyá alakítanak át, biztosítják az adózás választásának jogát a befektetési arany más adóalany számára történő olyan értékesítése esetén, amely egyébként a 346. cikk értelmében adómentességet élvezne.

349. cikk

(1) A tagállamok azon adóalanyok számára, akik gazdasági tevékenységük keretében általában ipari felhasználás céljára értékesítenek aranyat, biztosítják az adózás választásának jogát a 344. cikk (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott aranyrúd vagy -lemez más adóalany számára történő olyan értékesítése esetén, amely egyébként a 346. cikk értelmében adómentességet élvezne.
(2) A tagállamok korlátozhatják az (1) bekezdésben említett választási lehetőség hatályát.

350. cikk

Ha az eladó a 348. vagy 349. cikk értelmében gyakorolta az adózás választásának jogát, akkor a tagállamok a 347. cikkben említett szolgáltatások esetében biztosítják az ügynök számára az adózás választásának jogát.

351. cikk

A tagállamok megállapítják az ebben a szakaszban meghatározott választási lehetőségekre vonatkozó jog gyakorlásának részletes szabályait, és ezekről tájékoztatják a Bizottságot.

4. szakasz

Szabályozott nemesfémpiacon végzett ügyletek

352. cikk

A tagállamok, a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően, a HÉA hatálya alá vonhatják azokat a befektetési aranyra vonatkozó egyedi ügyleteket, amelyek az érintett tagállamban a tagállam által szabályozott nemesfémpiacon működő adóalanyok, illetve egy ilyen adóalany és az említett piacon nem tevékenykedő másik adóalany között jönnek létre. Mindazonáltal a tagállamok nem vonhatják az adó hatálya alá sem a 138. cikkben foglalt feltételekkel végzett értékesítéseket, sem a befektetési arany kivitelét.

353. cikk

Azok a tagállamok, amelyek a 352. cikk értelmében megadóztatják a szabályozott nemesfémpiacon működő adóalanyok között létrejövő ügyleteket, az egyszerűsítés érdekében engedélyezik a beszedendő adó felfüggesztését, és felmentik az adóalanyokat a HÉA-val összefüggő nyilvántartási kötelezettségek alól.

5. szakasz

Befektetési arannyal kereskedők sajátos jogai és kötelezettségei

354. cikk

Az adóalany, ha az általa teljesített későbbi befektetésiaranyértékesítés e fejezet értelmében adómentes, a következő összegek levonására jogosult:

a) a részére értékesített befektetési arany után esedékes vagy megfizetett adó, ha a befektetési aranyat az adóalany számára olyan személy értékesítette, aki élt a 348. és 349. cikkben meghatározott választási lehetőséggel, vagy aki a 4. szakaszban foglaltaknak megfelelően értékesített;

b) a befektetési aranytól eltérő aranynak az adóalany számára történő értékesítése, vagy az általa a Közösségen belül végzett beszerzése vagy importja után fizetendő vagy megfizetett adó, amennyiben az aranyat később saját maga vagy az adóalany nevében más befektetési arannyá alakítja át;

c) az adóalany számára nyújtott olyan szolgáltatás után fizetendő vagy megfizetett adó, amely az arany - beleértve a befektetési aranyat is - formájának, súlyának vagy tisztaságának megváltoztatásából áll.

355. cikk

Azok az adóalanyok, akik befektetési aranyat állítanak elő, aranyat befektetési arannyá alakítanak át, jogosultak levonni a fizetendő vagy általuk megfizetett adót a termékek értékesítése, Közösségen belüli beszerzése vagy behozatala, illetve az érintett arany előállításához vagy átalakításához kapcsolódó szolgáltatások nyújtása után úgy, mintha a 346. cikk értelmében adómentes arany későbbi értékesítése adóköteles lenne.

356. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési arannyal kereskedők legalább a befektetési arannyal végzett valamennyi jelentős ügyletről nyilvántartást vezessenek, és az ügyletekben részt vevő ügyfelek azonosítását lehetővé tevő dokumentumokat megőrizzék.

A kereskedők az első albekezdésben említett információt legalább öt évig megőrzik.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben foglalt követelmények betartása érdekében más közösségi jogszabályok, például a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] alkalmazásában elfogadott intézkedések keretében a fenti követelményekkel egyenértékű kötelezettségeket is elfogadhatnak.

(3) A tagállamok szigorúbb kötelezettségeket is megállapíthatnak, különösen a különleges nyilvántartás vezetésével vagy a különleges könyvviteli követelményekkel kapcsolatosan.

6. FEJEZET

A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások[2]

1. szakasz

Általános rendelkezések

357. cikk[3]

358. cikk[4]

E fejezet alkalmazásában, és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül, a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:

1. [5]
2. [6]
3. [7]
4. »HÉA-bevallás«: az egyes tagállamokban fizetendő HÉA összegének megállapításához szükséges információt tartalmazó bevallás.

2. szakasz

A Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás[8]

---

1 HL L 309., 2005.11.25., 15. o.
2 A cím szövegét megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 12. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 7. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
4 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 8. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 13. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatálytalan: 2021. VII. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 13. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatálytalan: 2021. VII. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 13. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatálytalan: 2021. VII. 1-től.
8 A cím szövegét megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 14. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

358a. cikk [1]

E szakasz alkalmazásában és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:

1. [2] »a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, akinek (amelynek) gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, és ott állandó telephelye sincs;

2. »az azonosítót kiadó tagállam«: az a tagállam, amelyben a Közösségben nem letelepedett adóalany bejelenti, miszerint e szakasz rendelkezéseivel összhangban adóalanyként megkezdi tevékenységét a Közösség területén belül;

3. [3] »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;

359. cikk [4]

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak, akik vagy amelyek szolgáltatást nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, akik vagy amelyek valamelyik tagállamban telepedtek le, vagy állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van ott. Ez a szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra vonatkozik.

360. cikk [5]

A Közösségben nem letelepedett adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak tevékenységének adóalanyként történő megkezdését, megszüntetését vagy olyan módon történő megváltoztatását, mely által a továbbiakban nem teljesíti e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezt a bejelentést elektronikus úton kell megtenni.

361. cikk [6]

(1) A tájékoztatásnak, amelyet a Közösségben nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak az adóztatandó tevékenysége megkezdésekor benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) név;

b) postacím;

c) elektronikus címek, beleértve a webhelyeket;

d) nemzeti adószám, ha van ilyen;

e) [7] nyilatkozat arról, hogy a személy gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, és ott állandó telephelye sincs.

(2) A Közösségben nem letelepedett adóalany a benyújtott adatokban bekövetkező bármilyen változást bejelent az azonosítót kiadó tagállamnak.

---

1 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 10. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 1. cikk 3. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2019. I. 1-től.

3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 15. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

4 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 16. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

5 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 11. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.

6 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 11. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.

7 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 1. cikk 4. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2019. I. 1-től.

362. cikk [1]

Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számmal látja el a nem a Közösségben letelepedett adóalanyt, és az azonosító számról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt. Az azonosító szám kiadásához felhasznált adatok alapján a fogyasztás szerinti tagállam fenntarthatja saját azonosítórendszerét.

363. cikk [2]

Az azonosítót kiadó tagállam törli a Közösségben nem letelepedett adóalanyt az azonosítási nyilvántartásból az alábbi esetekben:

a) [3] ha az adóalany tájékoztatja az említett tagállamot arról, hogy már nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;

b) ha más okból feltételezhető, hogy adóztatandó tevékenysége befejeződött;

c) ha az adóalany nem teljesíti az ezen különös szabályozás alkalmazásához megkövetelt feltételeket;

d) ha az adóalany rendszeresen nem tartja be az ezen különös szabályozás alkalmazására vonatkozó előírásokat.

364. cikk [4]

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat vagy sem. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

365. cikk [5]

A héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban nyújtott, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások héa nélküli teljes összegét,valamint a megfelelő héa - héamértékek szerint lebontott - teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallás 364. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.

366. cikk

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 17. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

2 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 11. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.

3 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 18. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

4 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 19. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

5 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 19. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

(1)[1] A HÉA-bevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a HÉA-bevallás a saját nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, akkor a Közösségben nem letelepedett adóalany a HÉA-bevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.

(2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

367. cikk[2]

A Közösségben nem letelepedett adóalanynak a hozzáadottérték-adót a HÉA-bevallás benyújtásával egy időben, legkésőbb azonban a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetni, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló HÉA-bevallásra.

Az adóbefizetés az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára történik. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az adóalanyok az adóbefizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára teljesítsék.

368. cikk[3]

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany nem gyakorolhatja az ezen irányelv 168. cikke szerinti héalevonási jogot. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítésekre nem alkalmazandó.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát az ezen irányelv 250. cikke szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.

369. cikk

(1)[4] A Közösségben nem letelepedett adóalany nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyleteiről. A nyilvántartásnak megfelelően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a HÉA-bevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást az azonosítót kiadó tagállam vagy a fogyasztás tagállamának kérésére elektronikus úton is rendelkezésre kell bocsátani.

A nyilvántartást az ügylet teljesítését magában foglaló év december 31. napjától számított 10 évig kell megőrizni.

---

1 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 12. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 13. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 20. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
4 Megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 14. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.

3. szakasz [1]

A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösségben, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás [2]

369a. cikk [3]

E szakasz alkalmazásában és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany”: az az adóalany, aki vagy amely gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye a Közösség területén van, de a fogyasztás szerinti tagállamban sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel nem rendelkezik;

2. „azonosítót kiadó tagállam”: az a tagállam, amelynek a területén az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül van, az a tagállam, amelyben az állandó telephelye van.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, de a Közösségen belül egynél több állandó telephellyel rendelkezik, akkor az azonosítót kiadó tagállam az azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, és a Közösségen belül nem rendelkezik állandó telephellyel, akkor az azonosítót kiadó tagállam a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási helye szerinti tagállam. Ha több tagállamból is indul termékfeladás vagy -fuvarozás, e tagállamok közül az adóalany jelöli meg az azonosítót kiadó tagállamot. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti;

3. „fogyasztás szerinti tagállam”:

a) szolgáltatásnyújtás esetén az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;

b) termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén a termék vevő részére történő feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam;

c) az adóalany által végzett, a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően elősegített termékértékesítés esetén, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, akkor az adott tagállam;

3.[4] „fogyasztás szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni, illetve termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén az a tagállam, ahol a termékeknek a beszerző részére történő feladása, vagy fuvarozása véget ér.

369b. cikk [5]

---

1 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 15. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.

2 A cím szövegét megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 21. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

3 Megállapította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 9. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 22-től.

4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 22. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

5 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 23. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását minden olyan adóalanynak, aki vagy amely termékek Közösségen belüli távértékesítését végzi, valamint a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett minden olyan adóalanynak, aki vagy amely szolgáltatást nyújt nem adóalanyok részére. Ez a különös szabályozás a Közösség területén ilyen módon értékesített valamennyi termékre, illetve ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.

369c. cikk [1]

Az adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeinek megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, melynek következtében a továbbiakban nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezen információkat elektronikus úton kell közölnie.

369d. cikk [2]

A különös szabályozást alkalmazó adóalanyt csak az azonosítót kiadó tagállamban azonosítják az ezen különös szabályozás keretében lebonyolított adóztatandó ügyletek tekintetében. Erre a célra a tagállam az adóalany számára a belföldi rendszer keretében fennálló kötelezettségei tekintetében korábban kiadott egyedi HÉA-azonosítószámot használja.

Az azonosítószám kiadásához korábban felhasznált adatok alapján a fogyasztás szerinti tagállam megtarthatja saját azonosító rendszerét.

369e. cikk [3]

Az azonosítót kiadó tagállam az alábbi esetek bármelyikének fennállása esetén kizárja az adóalanyt ebből a különös szabályozásból: [4]

a) [5] ha az adóalany bejelenti, hogy már nem végez az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, termékek Közösségen belüli távértékesítését, és nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;

b) ha más okból feltételezhető, hogy az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenysége befejeződött;

c) ha az adóalany már nem teljesíti az ezen különös szabályozás alkalmazásához megkövetelt feltételeket;

d) ha az adóalany rendszeresen nem tartja be az ezen különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

369f. cikk [6]

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 23. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
2 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 15. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 15. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
4 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 24. a) (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
5 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 24. b) (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
6 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 25. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy végzett-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, termékek Közösségen belüli távértékesítését, illetve nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

369g. cikk [1]

(1) [2] A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban teljesített, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa - héamértékek szerint lebontott - teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő:

a) termékek Közösségen belüli távértékesítése;

b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelő termékértékesítés, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik;

c) szolgáltatásnyújtás.

A héabevallásnak az e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

(2) [3] Amennyiben a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi értékesítések héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa - héamértékek szerint lebontott - teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan tagállam tekintetében is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák:

a) termékek Közösségen belüli távértékesítése, az adóalany által a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően végzett értékesítések kivételével;

b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalany által végzett, termékek Közösségen belüli távértékesítése, illetve olyan termékértékesítés, ahol a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik.

Az *a)* pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A *b)* pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által adott esetben megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia az e bekezdésben foglalt információkat.

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 25. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
2 Megállapította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 13. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.).
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 13. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.).

(3)[1] Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatást nyújtó adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamban egy vagy több olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatást nyújt, a HÉA-bevallásnak ezenfelül fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatásnyújtás héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa - héamértékek szerint lebontott - teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét is minden olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adóalany telephellyel rendelkezik, és tartalmaznia kell az egyéni HÉA-azonosítószámot vagy e telephely adó-nyilvántartási számát.

(4) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallásnak a 369f. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.

369h. cikk[2]

(1)[3] A HÉA-bevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a HÉA-bevallás a saját nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia.

(2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

369i. cikk[4]

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak a hozzáadottérték-adót legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.

Az adóbefizetés az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára történik. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az adóalanyok az adóbefizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára teljesítsék.

369j. cikk[5]

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3.. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének *e)* pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap.

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 13. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.).
2 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 15. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Módosította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 21. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).
4 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 15. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Módosította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 27. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).
5 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 28. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát az ezen irányelv 250. cikke szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.

369k. cikk [1]

(1) [2] Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak nyilvántartást kell vezetnie az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre a fogyasztás szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani elektronikus úton.

A nyilvántartást az ügylet teljesítését magában foglaló év december 31-étől számított 10 évig meg kell őrizni.

4. szakasz [3]

Harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás

369l. cikk

E szakasz alkalmazásában a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése alatt kizárólag a 150 EUR valós értéket meg nem haladó küldeményként importált termékek értendők, a jövedékiadó-köteles termékek kivételével.

E szakasz alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „a Közösségben nem letelepedett adóalany”: olyan adóalany, amely a Közösség területén nem rendelkezik sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel;

2. „közvetítő”: a Közösségben letelepedett személy, akit vagy amelyet a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző adóalany kijelölt a héa fizetéséért felelős személyként, valamint az adóalany nevében és megbízásából az e különös szabályozásban megállapított kötelezettségek teljesítésével bízott meg;

3. Az „azonosítót kiadó tagállam”:

a) amennyiben az adóalany nem telepedett le a Közösségben, az a tagállam, amelyben nyilvántartásba kívánja vetetni magát;

b) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségben egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti;

c) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az érintett tagállam;

---

1 Beiktatta: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 15. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.

2 Megállapította: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 29. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 30. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

d) amennyiben a közvetítő gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az érintett tagállam;

e) amennyiben a közvetítő gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségben egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben a közvetítő ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti.

A *b)* és az *e)* pont alkalmazásában, amennyiben az adóalany vagy a közvetítő több állandó telephellyel rendelkezik a Közösségben, a letelepedés szerinti tagállamot megjelölő döntése az adott naptári évre és azt követő két naptári évre vonatkozóan kötelező rá nézve;

4. „fogyasztás szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol a termék beszerző részére történő feladása vagy fuvarozása véget ér.

369m. cikk

(1) A tagállamok a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző alábbi adóalanyok számára engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását:

a) a Közösségben letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző adóalanyok;

b) a Közösségben akár letelepedett, akár nem letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző, a Közösségben letelepedett közvetítő által képviselt adóalanyok;

c) olyan harmadik országban letelepedett és e harmadik országból termékek távértékesítését végző adóalanyok, amely harmadik ország a 2010/24/EU tanácsi irányelvhez[1] és a 904/2010/EU rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást kötött az Unióval.

Az említett adóalanyoknak minden a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek általuk végzett távértékesítésére alkalmazniuk kell ezt a különös szabályozást.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjának alkalmazásában egy adóalany egyidejűleg csak egy közvetítőt bízhat meg.

(3) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésének *c)* pontjában említett harmadik országok jegyzékét megállapító végrehajtási jogi aktust fogad el. E végrehajtási jogi aktust a 182/2011/EU rendelet 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, és az e célból eljáró bizottság a 904/2010/EU rendelet 58. cikkében létrehozott bizottság lesz.

369n. cikk

Azoknak a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeknek a távértékesítése esetén, amelyek tekintetében a héa bevallása e különös szabályozás alapján történik, az adóztatandó tényállás az értékesítéskor valósul meg és az adófizetési kötelezettség is ekkor keletkezik. A termékek a fizetés elfogadásakor tekintendők értékesítettnek.

369o. cikk

1 A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.)

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy az általa megbízott közvetítő köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységének megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, amelynek következtében többé nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezt a bejelentést elektronikus úton kell megtenni.

369p. cikk

(1) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítőt igénybe nem vevő adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak e különös szabályozás alkalmazásának megkezdése előtt benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:
a) név;
b) levelezési cím;
c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
d) héaazonosító szám vagy nemzeti adószám.
(2) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítő az azonosítót kiadó tagállamnak e különös szabályozás alkalmazásának valamely adóalany megbízásából történő megkezdése előtt benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:
a) név;
b) levelezési cím;
c) elektronikus levelezési cím;
d) héaazonosító szám.
(3) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítő az azonosítót kiadó tagállamnak az általa képviselt minden egyes adóalany tekintetében benyújt, mielőtt az adóalany megkezdené e különös szabályozás alkalmazását, a következő adatokat kell tartalmaznia:
a) név;
b) levelezési cím;
c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
d) héaazonosító szám vagy nemzeti adószám;
e) a közvetítő részére a 369q. cikk (2) bekezdésének megfelelően megállapított egyedi azonosító szám.
(4) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy adott esetben a közvetítő köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak, ha a bejelentett adatokban változás következik be.

369q. cikk

(1) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot állapít meg az e különös szabályozást alkalmazó adóalany részére, és ezen azonosító számról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt.
(2) Az azonosítót kiadó tagállam egyedi azonosító számot állapít meg a közvetítő számára, és ezen azonosító számról elektronikus úton tájékoztatja a közvetítőt.
(3) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot állapít meg a közvetítő számára minden egyes olyan adóalany tekintetében, aki vagy amely őt közvetítőként megbízta.
(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés alapján megállapított héaazonosító szám kizárólag e különös szabályozás céljára alkalmazható.

369r. cikk

(1) Az azonosítót kiadó tagállam a közvetítőt igénybe nem vevő adóalanyt az alábbi esetekben törli az azonosítási nyilvántartásból:

a) ha az adóalany arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a továbbiakban nem végzi harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését;

b) ha egyéb okból feltételezhető, hogy a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére irányuló adóköteles tevékenységei megszűntek;

c) ha az adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;

d) ha az adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

(2) Az azonosítót kiadó tagállam a közvetítőt az alábbi esetekben törli az azonosítási nyilvántartásból:

a) ha két egymást követő naptári negyedévből álló időszakban nem járt el közvetítőként az e különös szabályozást alkalmazó valamely adóalany megbízásából;

b) ha már nem teljesíti a közvetítőként történő eljáráshoz szükséges többi feltételt;

c) ha tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

(3) Az azonosítót kiadó tagállam a közvetítő által képviselt adóalanyt az alábbi esetekben törli az azonosítási nyilvántartásból:

a) ha a közvetítő arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a szóban forgó adóalany a továbbiakban nem végzi harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését;

b) ha egyéb okból feltételezhető, hogy a szóban forgó adóalanynak a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére irányuló adóztatandó tevékenységei megszűntek;

c) ha a szóban forgó adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;

d) ha a szóban forgó adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat;

e) ha a közvetítő arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a továbbiakban már nem képviseli a szóban forgó adóalanyt.

369s. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak vagy a közvetítőnek minden hónapra vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást kell benyújtania az azonosítót kiadó tagállam számára, függetlenül attól, hogy végezte-e harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

Amennyiben a héabevallást az első bekezdésnek megfelelően kell benyújtani, a tagállamok nem írnak elő további héával kapcsolatos kötelezettséget vagy más alakiságot az importáláskor.

369t. cikk

(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369q. cikkben említett héaazonosító számot, valamint minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált azon termékek távértékesítésének héa nélküli teljes összegét, amelyek tekintetében az adómegállapítási időszakban héafizetési kötelezettség keletkezett, továbbá a vonatkozó héa teljes összegét az alkalmazandó héamértékek szerinti bontásban. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

(2) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallásnak a 369s. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.

369u. cikk

(1) A héabevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, előírhatják, hogy a héabevallás a nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a termékértékesítést más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy a közvetítő a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.

(2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon közzétett árfolyamon.

369v. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak vagy a közvetítőnek a hozzáadottérték-adót legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell megfizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.

Az adót az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára kell befizetni. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a befizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára kell teljesíteni.

369w. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától és 3. cikkétől eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos visszatérítésekre.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát az ezen irányelv 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.

369x. cikk

(1) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak nyilvántartást kell vezetnie az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A közvetítőnek az általa képviselt mindegyik adóalany tekintetében nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton a fogyasztás szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

A nyilvántartást az ügylet teljesítése évének végétől számított tíz évig kell megőrizni.

7. FEJEZET [1]

Az import héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozások

369y. cikk

Amennyiben a 150 EUR valós értéket meg nem haladó termék küldeménykénti importjára - a jövedékiadó-köteles termékek kivételével - nem alkalmazzák a 6. fejezet 4. szakaszában foglalt különleges szabályozást, az import szerinti tagállam engedélyezi a termékeket a címzett megbízásából a Közösség területén vám elé állító személy számára, hogy különös szabályozást alkalmazzon azon termékek importálását terhelő héa bevallására és megfizetésére, amelyek fuvarozása vagy feladása az adott tagállamban ér véget.

369z. cikk

(1) E különös szabályozás alkalmazásában:
a) a termékek címzettje a héa fizetésre kötelezett;
b) a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személy köteles a héát a címzettől beszedni és a befizetést teljesíteni.
(2) A tagállamok előírják, hogy a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személynek megfelelő intézkedéseket kell tennie annak biztosítása érekében, hogy a termékek címzettje a helyes összegű adót fizesse meg.

369za. cikk

A 94. cikk (2) bekezdésétől eltérve, a tagállamok előírhatják, hogy e különös szabályozás alkalmazásakor az import szerinti tagállamban alkalmazandó általános héamérték alkalmazandó.

369zb. cikk

(1) A tagállamok lehetővé teszik az e különös szabályozás alapján beszedett héa elektronikus úton történő havi bevallását. A bevallásnak az adott naptári hónapban beszedett héa teljes összegét tartalmaznia kell.
(2) [2] A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett héát havonta, a behozatali vám megfizetésére vonatkozó határidőig kell megfizetni.
(3) Az e különös szabályozást alkalmazó személyeknek az import szerinti tagállam által meghatározandó ideig meg kell őrizniük az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről vezetett nyilvántartást. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy az import szerinti tagállam adó- vagy vámhatósága ellenőrizni tudja a bevallott héa helyességét, és a nyilvántartást kérésre elektronikus úton az import szerinti tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

8. FEJEZET [3]

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 31. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
2 Megállapította: a Tanács (EU) 2019/1995 irányelve 1. cikk 14. (HL L 310., 2019.12.2., 1. o.).
3 Beiktatta: a Tanács (EU) 2017/2455 irányelve 2. cikk 31. (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

Átváltási árfolyam

369zc. cikk

(1) A 369 1. cikkben és a 369y. cikkben említett összegek esetében az euróról nemzeti pénznemre történő átszámításhoz alkalmazandó árfolyamot évente egyszer kell meghatározni. Az alkalmazandó árfolyam az október első munkanapján érvényes árfolyam, amelyet a következő év január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A tagállamok kerekíthetik az euróban megadott összegek átszámításával nemzeti valutában kapott összegeket.

(3) A tagállamok továbbra is alkalmazhatják az (1) bekezdés szerinti éves kiigazítás időpontjában hatályban lévő árfolyamot, ha az euróban megadott összeg átszámítása a (2) bekezdésben engedélyezett kerekítés előtt a nemzeti valutában kifejezett összeg 5%-nál kisebb változásához vagy az összeg csökkenéséhez vezet.

XIII. CÍM

ELTÉRÉSEK

1. FEJEZET

A végleges szabályozás bevezetéséig érvényben lévő különös rendelkezések

1. szakasz

Az 1978. január 1-jén a Közösséget alkotó államok számára engedélyezett eltérések

370. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén adóztatták a X. melléklet A. részében felsorolt ügyleteket, továbbra is adóztathatják azokat.

371. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén mentesítették a X. melléklet B. részében felsorolt ügyleteket, az egyes érintett tagállamokban az említett időpontban fennálló feltételek mellett továbbra is mentesíthetik azokat.

372. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén a 179. cikk első albekezdésében megállapított azonnali adólevonás elvétől eltérő rendelkezéseket alkalmaztak, továbbra is alkalmazhatják azokat.

373. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén a 28. cikktől és a 79. cikk első albekezdésének *c)* pontjától eltérő rendelkezéseket alkalmaztak, továbbra is alkalmazhatják azokat.

374. cikk

A 169. és 309. cikktől eltérve, azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén az előzetesen megfizetett HÉA levonásának joga nélkül mentesítették a 309. cikkben említett, utazási irodák által nyújtott szolgáltatásokat, továbbra is mentesíthetik azokat. Ezt az eltérést azokra az utazási irodákra is alkalmazni kell, amelyek az utasok nevében és javára tevékenykednek.

2. szakasz

A Közösséghez 1978. január 1-je után csatlakozó államok számára engedélyezetteltérések

375. cikk

Görögország az általa 1987. január 1-jén alkalmazott feltételek mellett továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2., 8., 9., 11. és 12. pontjában felsorolt ügyleteket. [1]

376. cikk

Spanyolország az általa 1993. január 1-jén alkalmazott feltételek mellett továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2. pontjában felsorolt alkotók által nyújtott szolgáltatásokat és a X. melléklet B. részének 11. és 12. pontjában felsorolt ügyleteket.

377. cikk

Portugália az általa 1989. január 1-jén alkalmazott feltételek mellett továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2., 4., 7., 9., 10. és 13. pontjában felsorolt ügyleteket.

378. cikk

(1) Ausztria továbbra is adóztathatja a X. melléklet A. Részének 2. pontjában felsorolt ügyleteket.

(2) Ausztria, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz, továbbra is mentesítheti az alábbi ügyleteket:

a) a X. melléklet B. részének 5. és 9. pontjában felsorolt ügyletek;

b) az előzetesen megfizetett HÉA levonásának jogával, a légi, tengeri vagy belföldi vízi úton teljesített nemzetközi személyszállítás bármely része, a Bodeni-tavon teljesített személyszállítás kivételével.

379. cikk

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

(1) Finnország továbbra is adóztathatja a X. melléklet A. Részének 2. pontjában felsorolt ügyleteket mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam adóztatja ugyanazokat az ügyleteket.

(2) Finnország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. Részének 2. pontjában felsorolt, alkotók, művészek és előadóművészek által nyújtott szolgáltatásokat, valamint a X. Melléklet B. részének 5., 9. és 10. pontjában felsorolt ügyleteket mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz.

380. cikk

Svédország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. Részének 2. pontjában felsorolt, alkotók, művészek és előadóművészek által nyújtott szolgáltatásokat, valamint a X. Melléklet B. részének 1., 9. és 10. pontjában felsorolt ügyleteket mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz.

381. cikk

A Cseh Köztársaság, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. Melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

382. cikk

Észtország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. Részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

383. cikk

Ciprus, a csatlakozása időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a következő ügyleteket:

a) a X. melléklet B. részének 9. pontjában szereplő építési telkek értékesítése 2007. december 31-ig; [1]

b) a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítás mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

384. cikk

Lettország a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz, továbbra is mentesítheti az alábbi ügyleteket:

a) a X. melléklet B. részének 2. pontjában felsorolt, alkotók, művészek és előadóművészek által nyújtott szolgáltatások;

b) a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítás.

385. cikk

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

Litvánia, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

386. cikk

Magyarország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. Részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

387. cikk

Málta a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz, továbbra is mentesítheti az alábbi ügyleteket:

a) az előzetesen megfizetett HÉA levonásának joga nélkül, a X. melléklet B. részének 8. pontjában említett állami közműves vízszolgáltatás;

b) az előzetesen megfizetett HÉA levonásának joga nélkül, a X. melléklet B. részének 9. pontjában említett épület- és építésitelek-értékesítés;

c) [1]

388. cikk

Lengyelország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. Részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

389. cikk

Szlovénia, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

390. cikk

Szlovákia, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

390a. cikk [2]

Bulgária, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételekkel összhangban, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2006. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

---

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 21. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.

2 Beiktatta: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 15. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

390b. cikk [1]

Románia, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételekkel összhangban, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2006. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

3. szakasz

Az 1. és 2 . szakasz közös rendelkezései

391. cikk [2]

A 371., 375., 376. és 377. cikkben, a 378. cikk (2) bekezdésében, a 379. cikk (2) bekezdésében, valamint a 380-390b. cikkben meghatározott ügyleteket mentesítő tagállamok lehetővé tehetik az adóalanyoknak, hogy az említett ügyletek tekintetében adózást válasszanak.

392. cikk

A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az adóalapot az eladási és a vételi ár különbözete képezze az olyan épületek és építési telkek értékesítésekor, amelyeket viszonteladási szándékkal vásárolt olyan adóalany, aki a beszerzéskor nem volt adólevonásra jogosult.

393. cikk

(1) A 402. cikkben meghatározott végleges szabályozás felé való átmenet megkönnyítése érdekében a Tanács a Bizottság jelentése alapján áttekinti a helyzetet az 1. és 2. szakaszban felsorolt eltérések tekintetében, és a Szerződés 93. cikkének megfelelően határoz ezen eltérések esetleges - részleges vagy teljes - megszüntetéséről.
(2) A végleges szabályozás értelmében a személyszállítást - a Tanács által a Szerződés 93. cikkének megfelelően megállapítandó részletes szabályokkal összhangban - a Közösségen belüli útszakaszra vonatkozóan a kiindulási tagállamban kell megadóztatni.

2. FEJEZET

Engedélyhez kötött eltérések

1. szakasz

Egyszerűsítő, valamint az adócsalást és az adókikerülést megelőző intézkedések

1 Beiktatta: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 15. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.
2 Módosította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 16. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.).

394. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1977. január 1-jén különös intézkedéseket alkalmaztak az adóbeszedés egyszerűsítése, illetve a csalás vagy az adózás kikerülésének megelőzése érdekében, fenntarthatják azokat, amennyiben a Bizottságot 1978. január 1-je előtt tájékoztatták ezekről az intézkedésekről, továbbá azzal a feltétellel, hogy az egyszerűsítő intézkedések megfelelnek a 395. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított követelménynek.

395. cikk

(1) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, bármelyik tagállamot egyhangúlag felhatalmazhatja arra, hogy az ebben az irányelvben foglaltaktól eltérő különös intézkedéseket vezessenbe az adóbeszedés egyszerűsítésére, vagy egyes adócsalások és - kikerülések megelőzésére.

Az adóbeszedés egyszerűsítését szolgáló intézkedések a végső fogyasztói szinten beszedett tagállami adóbevétel teljes összegét csak elhanyagolható mértékben befolyásolhatják.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket bevezetni kívánó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz, és megad számára minden szükséges információt. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelembeérkezésétől számított két hónapon belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége. Amint a Bizottság úgy véli, hogy a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott minden információ a rendelkezésére áll, egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és a kérelmet eredeti nyelven továbbítja a többi tagállamnak.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésében említett értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság benyújtja a Tanácshoz a megfelelő javaslatot vagy a kifogásait ismertető közleményt, ha ellenzi a kért eltérést.

(4) A (2) és (3) bekezdésben megállapított eljárásnak a kérelem Bizottsághoz történő beérkezésétől számított 8 hónapon belül minden esetben be kell fejeződnie.

(5) [1]

2. szakasz

Nemzetközi megállapodások

396. cikk

(1) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, bármely tagállamot egyhangúlag felhatalmazhat arra, hogy harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel olyan megállapodást kössön, amely ezen irányelvtől eltéréseket tartalmazhat.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodást megkötni kívánó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz, és megad számára minden szükséges információt. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége.

Amint a Bizottság úgy véli, hogy a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott minden információ a rendelkezésre áll, egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és a kérelmet eredeti nyelven továbbítja a többi tagállamnak.

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2018/1695 irányelve 1. cikk 3. (HL L 282., 2018.11.12., 5. o.). Hatálytalan: 2018. XII. 2-től.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésében említett értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság benyújtja a Tanácshoz a megfelelő javaslatot vagy a kifogásait ismertető közleményt, ha ellenzi a kért eltérést.

(4) A (2) és (3) bekezdésben megállapított eljárásnak a kérelem Bizottsághoz történő beérkezésétől számított 8 hónapon belül minden esetben be kell fejeződnie.

XIV. CÍM

VEGYES RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Végrehajtási intézkedések

397. cikk

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadja az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

2. FEJEZET

HÉA-bizottság

398. cikk

(1) A hozzáadottérték-adóval foglalkozó, „HÉA-bizottságnak” nevezett tanácsadó bizottság jön létre.

(2) A HÉA-bizottság a tagállamok és a Bizottság képviselőiből áll.

A HÉA-bizottság elnöke a Bizottság egyik képviselője.

A HÉA-bizottság titkársági feladatait a Bizottság látja el.

(3) A HÉA-bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(4) A HÉA-bizottság, azokon a pontokon kívül, amelyekről ezen irányelv értelmében konzultációt kell folytatnia, a HÉA körébe tartozó közösségi rendelkezések alkalmazását érintő olyan kérdéseket vizsgál meg, amelyeket az elnök saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérelmére terjeszt elő.

3. FEJEZET

Átváltási árfolyam

399. cikk

Az egyéb különös rendelkezések sérelme nélkül az ebben az irányelvben említett, euróban meghatározott összegek nemzeti valutában kifejezett értékének kiszámításához az 1999. január 1-jén érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmazni. Azok a tagállamok, amelyek ezen időpontot követően csatlakoztak a Közösséghez és nem vezették be közös valutaként az eurót, a csatlakozásuk időpontjában érvényes átváltási árfolyamot alkalmazzák.

400. cikk

A 399. cikkben említett összegek nemzeti valutára történő átszámításakor a tagállamok az átszámításkor kapott összegeket legfeljebb 10 %-kal felfelé vagy lefelé kerekíthetik.

4. FEJEZET

Egyéb adók, illetékek és terhek

401. cikk

Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az ebben az irányelvben foglalt rendelkezések nem akadályozzák azt, hogy a tagállamok biztosítási szerződésekre, valamint szerencsejátékokra és fogadásokra vonatkozó adókat, jövedéki adókat, illetékeket és általánosabban olyan adókat, illetékeket vagy közterheket tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyeket nem lehet forgalmi adóként jellemezni, feltéve ugyanakkor, hogy ezen adók, illetékek vagy közterhek beszedése a tagállamok közötti kereskedelemben nem támaszt a határátlépéssel összefüggő követelményeket.

XV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

A tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti szabályozás

402. cikk

(1) Az ebben az irányelvben foglalt, tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó szabályozás átmeneti, amelynek helyébe a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás származási tagállama szerinti adózásra alapuló végleges szabályozás lép.

(2) A Tanács, miután megvizsgálta a 404. cikkben említett jelentést, és megállapította, hogy a végleges szabályozásra történő átmenet minden feltétele teljesül, a Szerződés 93. cikkének megfelelően elfogadja a végleges szabályozás hatálybaléptetéséhez és működéséhez szükséges intézkedéseket.

403. cikk [1]

404. cikk [2]

1 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 6. (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatálytalan: 2018. XII. 27-től.

2 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2018/1910 irányelve 1. cikk 6. (HL L 311., 2018.12.7., 3. o.). Hatálytalan: 2018. XII. 27-től.

2. FEJEZET

Az Európai Unióhoz történő csatalakozás keretében alkalmazandó átmeneti intézkedések

405. cikk

E fejezet alkalmazásában:
1. „Közösség”: az új tagállamok csatlakozása előtti Közösség területe az 5. cikk 1. pontjában meghatározottak szerint;
2. „új tagállamok”: az Európai Unióhoz 1995. január 1-jét követően csatlakozott tagállamok területe az egyes tagállamokra vonatkozóan az 5. cikk 2. pontjában meghatározottak szerint;
3. „kibővült Közösség”: az új tagállamok csatlakozása utáni Közösség területe az 5. cikk 1. pontjában meghatározottak szerint.

406. cikk

Az azon időpontban hatályos rendelkezések, amikor a terméket az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatalra vonatkozó szabályozás alá vagy a 156. cikkben meghatározott eljárások egyike alá vagy az új tagállamok valamelyikében ezen eljárások egyikének megfelelő szabályozás alá helyezték, továbbra is alkalmazandók egészen addig, amíg ezen termékre a csatlakozást követően már nem vonatkoznak ezen eljárások, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül:
a) a terméket a Közösségbe vagy az új tagállamok valamelyikébe a csatlakozást megelőzően importálták;
b) a termék a Közösségbe vagy az új tagállamok valamelyikébe történő importja óta ezen eljárás hatálya alá tartozik;
c) a termék a csatlakozást megelőzően nem került ki ezen eljárás hatálya alól**.**

407. cikk

Az azon időpontban hatályos rendelkezések, amikor a terméket árutovábbítási eljárás hatálya alá helyezték, továbbra is alkalmazandók egészen addig, amíg ezen termékre a csatlakozást követően már nem terjed ki ez a szabályozás, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül**:**
a) a termék a csatlakozást megelőzően az árutovábbítási eljárás hatálya alá került;
b) a termék a csatlakozást megelőzően nem került ki ezen eljárás hatálya alól.

408. cikk

(1) Az olyan termék importja, amely bizonyíthatóan szabad forgalomban volt az új tagállamok valamelyikében vagy a Közösségben, termékimportnak minősül a következő esetekben:
a) a terméknek olyan ideiglenes behozatalra vonatkozó szabályozás alóli - akár szabálytalan - kikerülése, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került a 406. cikkben meghatározott feltételek szerint;
b) a terméknek a 156. cikkben meghatározott eljárások egyike alóli vagy ezen eljárások egyikének megfelelő olyan eljárás alóli - akár szabálytalan - kikerülése, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került a 406. cikkben meghatározottfeltételek szerint;

c) a 407. cikkben meghatározott eljárások valamelyikének megszüntetése, amennyiben ezen eljárás alá az új tagállamok egyikének területén a termék a csatlakozást megelőzően került abból a célból, hogy azt az adóalakényt eljáró személy ezen időpontot megelőzően ellenszolgáltatás fejében értékesítse;

d) az árutovábbítási eljárás során elkövetett, a *c)* pontban említett feltételek mellett elkezdett bármilyen szabálytalanság vagy jogsértés.

(2) Az (1) bekezdésben említett eseten kívül termékimportnak minősül a csatlakozást követően olyan termékeknek valamely tagállam területére az adóalany vagy nem adóalany által történő importja, amelyeket a csatlakozás megelőzően értékesítettek a számára a Közösség területén vagy az új tagállamok valamelyikének területén, amennyiben valamennyi következő feltétel együttesen teljesül:

a) ezen termékek értékesítése adómentes volt vagy adómentesek lehettek vagy a 146. cikk (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontja értelmében vagy az új tagállamokban lévő egyenértékű rendelkezés értelmében;

b) a termékeket a csatlakozást megelőzően nem importálták az új tagállamok valamelyikének területére vagy a Közösség területére.

409. cikk

A 408. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetekben az importot abban a tagállamban kell teljesítettnek tekinteni a 61. cikk értelmében, amelynek területén a termék kikerül azon eljárás alól, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került.

410. cikk

(1) A 71. cikktől eltérve a termék 408. cikk szerinti importját adóztatandó tényállás fennállása nélkül befejezettnek kell tekinteni, amennyiben a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az importált terméket a kibővült Közösségen kívülre feladják vagy fuvarozzák;

b) az importált termék a 408. cikk (1) bekezdésének *a)* pontja értelmében nem közlekedési eszköz és abba a tagállamba adják fel vagy fuvarozzák, ahonnan az kivitelre került és ahová azt kivitték;

c) az importált termék a 408. cikk (1) bekezdésének *a)* pontja értelmében olyan közlekedési eszköz, amelyet a csatlakozást megelőzően szereztek be vagy importáltak az új tagállamok valamelyikének vagy a Közösség valamelyik tagállamának hazai piacára vonatkozó adózási rendet szabályozó általános szabályok alapján vagy nem részesült export címén HÉA-mentességben vagy -visszatérítésben.

(2) Az (1) bekezdés *c)* pontjában említett feltétel teljesítettnek minősül a következő esetekben:

a) a közlekedési eszköz első forgalomba helyezésének időpontja és az Európai Unióhoz történő csatlakozás időpontja között több, mint nyolc év telt el;

b) amennyiben az import címén fizetendő adó összege elhanyagolható.

2A. FEJEZET[1]

Átmeneti intézkedések az új jogszabályi rendelkezések alkalmazására vonatkozóan

410a. cikk

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2016/1065 irányelve 1. cikk 3. (HL L 177., 2016.7.1., 9. o.). Hatályos: 2016. VII. 2-től.

A 30a., a 30b. és a 73a. cikk csak a 2018. december 31. után kibocsátott utalványokra alkalmazandó.

410b. cikk

A Bizottság a tagállamoktól kapott információk alapján legkésőbb 2022. december 31-ig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv rendelkezéseinek az utalványok héa szempontjából történő megítélése tekintetében történő alkalmazásáról, különös tekintettel az utalványok fogalommeghatározására, az utalványok forgalmazási láncon belüli adóztatására vonatkozó héaszabályokra és a be nem váltott utalványokra, és ahhoz adott esetben a vonatkozó szabályok módosítására irányuló, megfelelő javaslatot mellékel.

3. FEJEZET

A nemzeti jogba való átültetés és hatálybalépés

411. cikk

(1) A XI. melléklet A. részének 1. pontjában említett irányelvvel módosított, 67/227/EGK irányelv, valamint a XI. Melléklet A. részének 2. pontjában említett irányelvekkel módosított, 77/388/EGK irányelv - az említett irányelvek nemzeti jogba való átültetésére és végrehajtására megállapított, a XI. Melléklet B. részében felsorolt határidőkre vonatkozó tagállami kötelezettségek sérelme nélkül - hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a XII. Mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

412. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikk (3) bekezdésének, a 44. cikknek, az 59. cikk (1) bekezdésének, a 399. cikknek és a III. melléklet 18. pontjának 2008. január 1-jén kezdődő hatállyal megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot e rendelkezések szövegéről, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatról.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg. (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti jog azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelvben érintett területen fogadnak el.

413. cikk

Ez az irányelv 2007. január 1-jén lép hatályba.

414. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2006. november 28.
a Tanács részéről
az elnök
E. HEINÄLUOMA

I. MELLÉKLET

A 13. CIKK (1) BEKEZDESENEK HARMADIK ALBEKEZDÉSÉBEN EMLITETT TEVEKENYSEGEK JEGYZEKE

1. távközlési szolgáltatások;
2. víz-, gáz-, villamos- és hőenergia-szolgáltatás;
3. termékszállítás;
4. kikötői és repülőtéri szolgáltatások;
5. személyszállítás;
6. eladásra gyártott új termékek értékesítése;
7. a mezőgazdasági intervenciós hivatalok mezőgazdasági termékekre vonatkozó ügyletei, amelyeket az e termékek közös piacszervezéséről szóló rendeletek alapján végeznek;
8. kereskedelmi vásárok és kiállítások rendezése;
9. raktározás;
10. reklámügynökségi tevékenység;
11. utazási irodák tevékenységei;
12. a személyzet részére fenntartott kantinok, árusítóhelyek és szövetkezetek, valamint hasonló intézmények üzemeltetése;
13. a rádió- és televízió-társaságok tevékenységei, amennyiben ezek a 132. cikk (1) bekezdésének *q)* pontja értelmében nem élveznek mentességet.

II. MELLÉKLET

AZ 58. CIKK ELSŐ BEKEZDÉSÉNEK C) PONTJÁBAN EMLÍTETT, ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE [1]

1. Webhelyszolgáltatások biztosítása, webhosting, programok és felszerelések távkarbantartása;
2. szoftverértékesítés és -frissítés;
3. képek, szövegek és információk, valamint adatbázis-hozzáférés szolgáltatása;
4. zenék, filmek és játékok biztosítása, beleértve a szerencsejátékokat, valamint a politikai, kulturális, művészeti, sport-, tudományos és szórakoztató műsorszolgáltatások és események szolgáltatása;
5. távoktatási szolgáltatások nyújtása.

III. MELLÉKLET

AZON TERMÉKEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE, AMELYEKRE A 98. CIKKBEN EMLÍTETT KEDVEZMÉNYES ADÓMÉRTÉKEKET ÉS A HÉALEVONÁS JOGÁVAL JÁRÓ MENTESSÉGET LEHET ALKALMAZNI [2]

1 A cím szövegét megállapította: a Tanács 2008/8/EK irányelve 5. cikk 16. (HL L 44., 2008.2.20., 11. o.). Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 22. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

1. Emberi és állati fogyasztásra szolgáló élelmiszerek (beleértve az italokat is, de az alkoholos italok kivételével); általában élelmiszer-készítésre szolgáló élő állatok, magvak, növények és összetevők; általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek;

2. vízszolgáltatás;

3. [1] gyógyászati, illetve állatgyógyászati célra használt gyógyszerészeti termékek, beleértve a fogamzásgátló és női egészségügyi védekezésre használt termékeket, valamint a nedvszívó higiéniai termékeket;

4. [2] általában egészségügyi ellátás céljára vagy fogyatékossággal élő személyek általi használatra szánt egészségügyi készülékek, eszközök, cikkek, segédeszközök, valamint védőeszközök - ideértve az egészségvédelmi célú maszkokat is -, a fogyatékosság kompenzálásához és leküzdéséhez nélkülözhetetlen termékek, továbbá ezen termékek adaptálása, javítása, bérlése és lízingje;

5. [3] személyszállítás, valamint az utasokat kísérő tárgyak - például poggyász, kerékpár, beleértve az elektromos kerékpárt is, illetve gépjármű vagy egyéb jármű - szállítása, vagy a személyszállítással összefüggő szolgáltatások nyújtása;

6. [4] könyvek, újságok és folyóiratok (ideértve a brosúrákat, röplapokat és más nyomtatott anyagokat, gyermekeknek szóló képes-, rajzoló-, illetve kifestőkönyveket, nyomtatott vagy kéziratos kottákat, térképeket és vízrajzi vagy hasonló ábrákat) akár fizikai adathordozón, akár elektronikus úton vagy mindkét módon történő értékesítése - beleértve a könyvtári kölcsönzést is -, kivéve a teljes egészében vagy túlnyomórészt reklámcélú kiadványokat, valamint a teljes egészében vagy túlnyomórészt videotartalomból vagy zenéből álló kiadványokat; nonprofit szervezetek kiadványainak előállítása, valamint azok előállításához kapcsolódó szolgáltatások;

7. [5] előadásokra, színházba, cirkuszba vagy vásárokba, vidámparkba, koncertre, múzeumba, állatkertbe, moziba, kiállításra vagy más kulturális eseményre és létesítménybe, valamint ilyen esemény vagy látogatás online élő közvetítésére vagy mindkettőre szóló belépőjegyek;

8. [6] rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások vétele, valamint médiaszolgáltató által nyújtott ilyen programok internetes közvetítése; a tagállamok által meghatározott digitalizációs szakpolitikák részeként nyújtott internet-hozzáférési szolgáltatások;

9. írók, zeneszerzők és előadóművészek által nyújtott szolgáltatások, illetve a nekik járó szerzői jogdíjak;

10. [7] lakóingatlan-értékesítés és -építés a tagállamok által meghatározott szociálpolitika részeként; felújítás és átalakítás, beleértve a bontást és az újjáépítést is, valamint a lakóingatlanokon és a magánlakásokon végzett javítás; ingatlan lakáscélú bérbeadása;

10a. [8] középületek vagy egyéb, közérdekű tevékenység céljára használt épületek építése és felújítása;

---

1 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 1. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
2 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 1. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 1. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
4 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 1. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
5 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 1. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
6 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 1. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
7 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 2. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
8 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 2. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

10b.[1] ablaktisztítás, magánlakások takarítása;

10c.[2] szolárpanelek értékesítése és telepítése magánlakásokon, lakóingatlanokon, valamint köz- és egyéb, közérdekű tevékenységekre használt épületeken és azok mellett;

11.[3] olyan típusú termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása, amelyeket általában a mezőgazdasági termelésben használnak, kivéve az olyan tárgyi eszközöket, mint a gépek és épületek; valamint 2032. január 1-jéig a vegyi növényvédő szerek és vegyi műtrágyák értékesítése;

11a.[4] lófélék élő egyedei és azokhoz kapcsolódó szolgáltatások nyújtása;

12. szállodák vagy más hasonló létesítmények által nyújtott szállás, beleértve az üdülőhelyi szállásbiztosítást, továbbá a kempingek és lakókocsiparkok férőhelyeinek bérbeadását is;

12a.[5] éttermi és vendéglátóipari szolgáltatások, az italok értékesítése (alkoholtartalmú és/vagy alkoholmentes italok) kizárásának lehetőségével;

13.[6] sporteseményekre való belépés vagy az ilyen események élő közvetítéséhez való hozzáférés, vagy mindkettő; sportlétesítmények használata, valamint sport- és testnevelésórák nyújtása, az élőben közvetített órákat is ideértve;

14.[7]

15.[8] a tagállamok meghatározása szerinti jóléti, illetve társadalombiztosítási munkát végző és a tagállamok által jótékonysági szervezetként elismert szervezetek által végzett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, amennyiben ezek a 132., a 135. és a 136. cikk értelmében nem élveznek mentességet;

16. temetkezési vállalkozók és hamvasztási szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások, beleértve az ezzel kapcsolatos termékértékesítéseket is;

17. orvosi és fogászati ellátás, valamint gyógyfürdői kezelés, amennyiben ezek a 132. cikk (1) bekezdésének *b)-e)* pontja értelmében nem élveznek mentességet;

18.[9] szennyvíztisztítással, közterületek tisztántartásával, háztartási szemét elszállításával és hulladékfeldolgozással vagy hulladék-újrafeldolgozással kapcsolatos szolgáltatások nyújtása, a 13. cikkben említett szervezetek által nyújtott szolgáltatások kivételével;

19.[10] háztartásikészülék-, cipő- és bőráru-, ruházat- és háztartásitextília-javítási szolgáltatás nyújtása (beleértve a kisebb javításokat és az átalakítást is);

20.[11] házi gondozói szolgálat (pl. házi segítség, valamint fiatalok, öregek, betegek vagy fogyatékkal élők gondozása);

21.[12] fodrászat;

---

1 Beiktatta: a Tanács 2009/47/EK irányelve 1. cikk 13. (HL L 116., 2009.5.9., 18. o.). Hatályos: 2009. VI. 1-től.
2 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 3. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
3 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 4. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
4 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 5. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
5 Beiktatta: a Tanács 2009/47/EK irányelve 1. cikk 13. (HL L 116., 2009.5.9., 18. o.). Hatályos: 2009. VI. 1-től.
6 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 6. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
7 Hatályon kívül helyezte: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 7. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatálytalan: 2022. IV. 6-tól.
8 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 8. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
9 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 9. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
10 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 9. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.
11 Beiktatta: a Tanács 2009/47/EK irányelve 1. cikk 13. (HL L 116., 2009.5.9., 18. o.). Hatályos: 2009. VI. 1-től.
12 Megállapította: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 10. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

22. [1] villamos energia, távfűtés, távhűtés és az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv [2] IX. mellékletének A. részében felsorolt alapanyagokból előállított biogáz értékesítése; az (EU) 2015/1189 bizottsági rendelet [3] V. mellékletében, illetve az (EU) 2015/1185 bizottsági rendelet [4] V. mellékletében meghatározott kibocsátási referenciaértékeknek megfelelő, és uniós energiacímkével ellátott, az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet [5] 7. cikkének (2) bekezdésében említett kritériumnak megfelelő, nagy hatásfokú, alacsony kibocsátású fűtési rendszerek értékesítése és telepítése; valamint 2030. január 1-jéig földgáz és tűzifaként felhasznált fa értékesítése;

23. [6] élő növények, valamint a növénytermesztés egyéb termékei, beleértve a gumókat, gyapotot, gyökereket és hasonlókat, a vágott virágokat és a díszítő lombozatot is;

24. [7] gyermekruházat és -cipő; autós gyermekülések értékesítése;

25. [8] kerékpár - beleértve az elektromos kerékpárt is - értékesítése; az ilyen kerékpárok kölcsönzése és javítása;

26. [9] a IX. melléklet A., B. és C. részében felsorolt műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítése;

27. [10] munkaügyi bírósági eljárás keretében munkaszerződés hatálya alá tartozó és munkanélküli személyek számára nyújtott jogi szolgáltatások, valamint a tagállamok által meghatározott jogsegély keretében nyújtott jogi szolgáltatások;

28. [11] általában mentési vagy elsősegélynyújtási célú felhasználásra szánt eszközök és egyéb felszerelések, amennyiben azokat a polgári vagy közösségi védelem területén működő közhatalmi szervek vagy nonprofit szervezetek részére értékesítik;

29. [12] világítóhajók, világítótornyok vagy egyéb navigációs segédeszközök üzemeltetésével kapcsolatos szolgáltatások, valamint életmentő szolgáltatások nyújtása, ideértve a mentőhajó-szolgálat megszervezését és fenntartását is.

IV. MELLÉKLET [13]

---

1 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (átdolgozás) (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

3 A Bizottság (EU) 2015/1189 rendelete (2015. április 28.) a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szilárd tüzelésű kazánok környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 193., 2015.7.21., 100. o.).

4 A Bizottság (EU) 2015/1185 rendelete (2015. április 24.) a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szilárd tüzelésű egyedi helyiségfűtő berendezések környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 193., 2015.7.21., 1. o.).

5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.).

6 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

7 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

8 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

9 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

10 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

11 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

12 Beiktatta: a Tanács (EU) 2022/542 irányelve 1. cikk 23., Melléklet 11. (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.). Hatályos: 2022. IV. 6-tól.

13 Hatályon kívül helyezte: a Tanács 2009/47/EK irányelve 1. cikk 14. (HL L 116., 2009.5.9., 18. o.). Hatálytalan: 2009. VI. 1-től.

V. MELLÉKLET

A VÁMRAKTÁROZÁS KIVÉTELÉVEL A 160. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINT RAKTÁROZÁSI SZABÁLYOZÁS ALÁ VONHATÓ TERMÉKCSOPORTOK

	KN-kód	Termékleírás
1.	0701	Burgonya
2.	0711 20	Olajbogyó
3.	0801	Kókuszdió, brazildió, kesudió
4.	0802	Más dióféle
5.	0901 11 00	Nyers kávé
	0901 12 00	
6.	0902	Tea
7.	1001 - 1005	Gabonafélék
	1007 - 1008	
8.	1006	Hántolt rizs
9.	1201 - 1207	Olajos magvak, olajtartalmú gyümölcsök és vetőmag (szójabab is)
10.	1507 - 1515	Növényi zsír és olaj, ezek frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva
11.	1701 11	Nyerscukor
	1701 12	
12.	1801	Kakaóbab, egészben vagy törve, nyersen vagy pörkölve
13.	2709	Kőolaj (ideértve a propánt és a butánt; ideértve az ásványolajat)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14.	28. és 29. fejezet	Vegyi anyagok, ömlesztve
15.	4001	Gumi alapanyag formában, vagy lap, lemez és szalag alakban
	4002	
16.	5101	Gyapjú
17.	7106	Ezüst
18.	7110 11 00	Platina (palládium, ródium)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19.	7402	Réz
	7403	
	7405	
	7408	
20.	7502	Nikkel
21.	7601	Alumínium
22.	7801	Ólom
23.	7901	Cink
24.	8001	Ón
25.	korábbi 8112 92	Indium
	korábbi 8112 99	

VI. MELLÉKLET

A 199. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJÁBAN EMLÍTETT TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE

1. Vas- és nem vashulladék, fémhulladék és törmelék, valamint használt anyagok értékesítése, ideértve a vas vagy nemvasfémek vagy azok ötvözeteinek feldolgozásából, gyártásából vagy olvasztásából származó félkész termékeket;
2. vas és nemvasfém félkész termékek értékesítése, valamint meghatározott, ezek feldolgozásával összefüggő szolgáltatások;

3. vasfémeket és nemvasfémeket tartalmazó maradványok és egyéb, anyagukban hasznosítható anyagok, valamint ezek ötvözeteinek, salakjának, hamujának, pernyéjének és fémeket tartalmazó ipari maradványainak vagy ezek ötvözeteinek értékesítése, valamint az ezekhez a termékekhez kapcsolódó válogatási, vágási, aprózási és préselési szolgáltatások;
4. vashulladék és nemvasfémhulladék, hulladék, törmelék, forgács, valamint üvegcserepet, üveget, papírt, kartont, papírlemezt, rongyot, csontot, bőrt, műbőrt, pergament, nyersbőrt és irhát, ínt és ínhüvelyt, zsinórt, kötelet, fonatot, sodronykötelet, gumit és műanyagot tartalmazó használt és újrahasznosítható anyagok értékesítése, valamint az ezekhez kapcsolódó, feldolgozással összefüggő egyes szolgáltatások;
5. az e mellékletben említett anyagok tisztítás, fényezés, válogatás, vágás, aprítás, préselés vagy tömbbe öntés formájában történő feldolgozását követő értékesítése;
6. az alapanyagok megmunkálásából származó törmelék és hulladék értékesítése.

VII. MELLÉKLET

A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT, MEZŐGAZDASÁGI TERMELÉSI TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

1. Növénytermesztés:
a) általános mezőgazdaság, ideértve a szőlőtermesztést is;
b) gyümölcstermesztés (melegházi is) (ideértve az olajbogyó-termesztést is), valamint zöldség-, virág- és dísznövénytermesztés;
c) gomba- és fűszertermesztés, vetőmagvak és szaporítóanyagok termesztése;
d) faiskolák működtetése;
2. állattenyésztés, földműveléssel együtt:
a) állattenyésztés;
b) baromfitenyésztés;
c) nyúltenyésztés;
d) méhészet;
e) selyemhernyó-tenyésztés;
f) csigatenyésztés.
3. erdészet
4. halászat:
a) édesvízi halászat;
b) haltenyésztés;
c) kagyló- és osztrigatenyésztés, valamint egyéb puhatestűek és rákok tenyésztése;
d) békatenyésztés.

VIII. MELLÉKLET

A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 5. PONTJÁBAN EMLÍTETT MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE

1. Talajművelés, aratás, cséplés, préselés, szüretelés, betakarítás, ideértve a vetést és ültetést;
2. csomagolás és piacra előkészítés, például mezőgazdasági termékek szárítása, tisztítása, aprítása, fertőtlenítése és silózása;
3. mezőgazdasági termékek tárolása;
4. állatállomány gondozása, tenyésztése és hizlalása;
5. rendszerint mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásokban alkalmazott eszközök mezőgazdasági célokra történő bérbeadása;
6. technikai segítségnyújtás;

7. gyomirtás és kártevők irtása, növények és föld permetezése;
8. öntöző- és talajvíz-elvezető berendezések üzemeltetése;
9. fák metszése, erdővágás, valamint egyéb erdészeti szolgáltatások.

IX. MELLÉKLET

A 311. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 2., 3. ÉS 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT MŰALKOTÁSOK, GYŰJTEMÉNYDARABOK ÉS RÉGISÉGEK

A. RÉSZ

Műalkotások

1. Képek, részekből összeállított képek (kollázsok) és egyéb dekoratív táblák, a művész által teljes mértékben kézi munkával készített festmények és rajzok, kivéve az építészeti, gépészeti, és más ipari, kereskedelmi, térképészeti és hasonló célú terveket és rajzokat, a kézi díszítésű kézműipari cikkeket, színházi díszleteket, stúdiódíszleteket és hasonló célra festett szöveteket (KN-kód 9701);
2. eredeti metszetek, nyomatok és litográfiák, azaz olyan nyomatok, amelyeket a művész által teljes mértékben kézi munkával készített, egy vagy több lemezről fekete-fehér vagy színes kivitelben korlátozott számban állítottak elő, tekintet nélkül a művész által alkalmazott készítési módra vagy felhasznált anyagra, a mechanikai vagy fotomechanikai eljárással készültek kivételével (KN-kód 9702 00 00);
3. eredeti szobrászművészeti alkotások bármilyen anyagból, kizárólag kézi alkotás; a legfeljebb nyolc példányban elkészített öntvénymásolatok, amelyek gyártását a művész vagy annak jogutódjának felügyelete mellett végezték (KN-kód 9703 00 00); kivételes, a tagállamok által meghatározott esetekben a nyolc másolatra vonatkozó határ átléphető az 1989. január 1. előtt készített öntvénymásolatok esetében;
4. gobelinek (KN-kód 5805 00 00) és falikárpitok (KN-kód 6304 00 00), amelyek a művész eredeti terve alapján kézzel készültek, feltéve hogy ezeknek nem létezik nyolcnál több példánya;
5. teljes mértékben a művész által készített, és szignált egyedi kerámiák;
6. teljes mértékben kézzel készített, réz alapú tűzzománcok, amelyekből legfeljebb nyolc számozott példány létezik, és amelyeket a művész vagy a stúdió szignált, kivéve az ékszereket és az ötvösmunkákat;
7. a művész által készített fényképek, amelyeket saját maga sokszorosított, vagy a felügyelete mellett sokszorosítottak, és amelyekből legfeljebb 30 szignált és számozott példány létezik, minden méretet és hordozólemezt ideértve.

B. RÉSZ

Gyűjteménydarabok

1. Posta- és illetékbélyegek, lebélyegzett postabélyeg, első napi bélyegzéssel ellátott borítékok, előre felbélyegzett borítékok stb., használtan vagy nem használtan, amelyek nincsenek és nem lesznek forgalomban (KN-kód 9704 00 00);
2. állattani, növénytani, ásványtani, anatómiai, történelmi értékű, archeológiai, paleontológiai, etnográfiai és numizmatikai gyűjtemény vagy gyűjteménydarab (KN-kód 9705 00 00);

C. RÉSZ

Régiségek

Száz évnél idősebb tárgyak, a művészeti tárgyak és gyűjteménydarabok kivételével (KN-kód 9706 00 00).

X. MELLÉKLET

A 370. ÉS 371., VALAMINT A 375-390b. CIKKBEN EMLÍTETT ELTÉRÉSEK HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ÜGYLETEK JEGYZÉKE [1]

A. RÉSZ

A tagállamok által továbbra is megadóztatható ügyletek

1) Azok a szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatása;
2) a közszolgálati rádió- és televízióintézmények tevékenységei, kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit;
3) épületek vagy épületrészek vagy a hozzájuk tartozó telkek értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában megjelöltek kivételével, amennyiben az értékesítést olyan adóalany végzi, aki az érintett épület után az előzetesen megfizetett adó levonására jogosult;
4) utazási irodáknak a 306. cikk szerinti szolgáltatásnyújtásai, valamint utazási irodák olyan szolgáltatásai, amelyeket az utas nevében és megbízásából, a Közösségen kívüli utazások céljából nyújtanak.

B. RÉSZ

A tagállamok által továbbra is mentesíthető ügyletek

1) Sportrendezvények belépődíjaiból származó bevételek;
2) alkotók, művészek és előadóművészek, ügyvédek és egyéb szabadfoglalkozásúak által nyújtott, az orvosi és paramedicinális szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások, az alábbi szolgáltatások kivételével:
a) szabadalmak, ipari és kereskedelmi védjegyek és hasonló jogok átruházása, valamint az említett jogokkal kapcsolatos licencek megadása;
b) ingóságokon adóalany számára végzett munka, a bérmunka kivételével;
c) ingatlanokon végzett munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatások, például az építészek és építésfelügyelő irodák szolgáltatásai;
d) kereskedelmi reklámtevékenység;
e) termékek fuvarozása és raktározása, valamint a kiegészítő szolgáltatások;
f) ingóságok bérbeadása adóalanynak;
g) munkaerő-kölcsönzés adóalany részére;
h) tanácsadók, mérnökök és tervezőirodák által nyújtott technikai gazdasági és tudományos szolgáltatások és hasonló szolgáltatások;
i) valamely szakmai tevékenység gyakorlásától részben vagy egészben való tartózkodásra vagy az *a)-h)* és *j)* pontban említett valamely jog nem gyakorlására irányuló kötelezettség teljesítése;

1 A cím szövegét megállapította: a Tanács 2009/162/EU irányelve 1. cikk 17. (HL L 10., 2010.1.15., 14. o.). Hatályos: 2010. I. 15-től.

j) szállítmányozók, tőzsdeügynökök, üzleti képviselők és más önálló közvetítők szolgáltatásai, amennyiben termékek értékesítéséhez vagy importjához illetve az *a)-i)* pontban említett szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak;

3) távközlési szolgáltatások és az ezeket kiegészítő termékértékesítések, amelyeket az állami posta és a távközlési intézmények végeznek;

4) temetkezési vállalatok és krematóriumok szolgáltatásai, és az ezeket kiegészítő termékértékesítések;

5) vakok és vakok egyesületei által végzett ügyletek, amennyiben ezek adómentessége nem okozza a verseny jelentős torzulását;

6) termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások olyan hivatalos intézmények számára, amelyek temetők, síremlékek és a háború áldozatai emlékére állítandó emlékművek létesítésével, felszerelésével és karbantartásával foglalkoznak;

7) a 132. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában nem említett kórházak ügyletei;

8) közműves vízszolgáltatás;

9) a 12. cikkben említett épületek vagy épületrészek, és a hozzájuk tartozó telkek értékesítése az első birtokbavételt megelőzően, valamint az építési telkek értékesítése;

10) személyszállítás, valamint az utasokat kísérő tárgyak - például poggyász- és gépjármű - szállítása, vagy a személyszállítással összefüggő szolgáltatások, amennyiben maga a személyszállítás adómentes;

11) állami intézmények által használt repülőgépek értékesítése, átalakítása, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, ideértve az azokba beépített, vagy azok üzemeltetéséhez használt berendezéseket;

12) hadihajók értékesítése, átalakítása, javítása, karbantartása, haszonbérbe adása és bérbeadása;

13) a 306. cikkben említett utazási irodák által nyújtott szolgáltatások, valamint olyan utazási irodák szolgáltatásai, amelyek az utasok nevében és javára a Közösségen belüli utazásokkal foglalkoznak.

XI. MELLÉKLET

A. RÉSZ

Hatályon kívül helyezett irányelvek és módosításaik

1. 67/227/EGK irányelv (HL 71, 1967.4.14., 1301. o.)
77/388/EGK irányelv

2. 77/388/EGK irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.)
78/583/EGK irányelv (HL L 194., 1978.7.19., 16. o.)
80/368/EGK irányelv (HL L 90., 1980.4.3., 41. o.)
84/386/EGK irányelv (HL L 208., 1984.8.3., 58. o.)
89/465/EGK irányelv (HL L 226., 1989.8.3., 21. o.)
91/680/EGK irányelv (HL L 376., 1991.12.31., 1. o.) (a 2. cikk kivételével)
92/77/EGK irányelv (HL L 316., 1992.10.31., 1. o.)
92/111/EGK irányelv (HL L 384., 1992.12.30., 47. o.)
94/4/EK irányelv (HL L 60., 1994.3.3., 14. o.) (kizárólag a 2. cikk)
94/5/EK irányelv (HL L 60., 1994.3.3., 16. o.)
94/76/EK irányelv (HL L 365., 1994.12.31., 53. o.)
95/7/EK irányelv (HL L 102., 1995.5.5., 18. o.)
96/42/EK irányelv (HL L 170., 1996.7.9., 34. o.)
96/95/EK irányelv (HL L 338., 1996.12.28., 89. o.)
98/80/EK irányelv (HL L 281., 1998.10.17., 31. o.)
1999/49/EK irányelv (HL L 139., 1999.6.2., 27. o.)
1999/59/EK irányelv (HL L 162., 1999.6.26., 63. o.)

1999/85/EK irányelv (HL L 277., 1999.10.28., 34. o.)
2000/17/EK irányelv (HL L 84., 2000.4.5., 24. o.)
2000/65/EK irányelv (HL L 269., 2000.10.21., 44. o.)
2001/4/EK irányelv (HL L 22., 2001.1.24., 17. o.)
2001/115/EK irányelv (HL L 15., 2002.1.17., 24. o.)
2002/38/EK irányelv (HL L 128., 2002.5.15., 41. o.)
2002/93/EK irányelv (HL L 331., 2002.12.7., 27. o.)
2003/92/EK irányelv (HL L 260., 2003.10.11., 8. o.)
2004/7/EK irányelv (HL L 27., 2004.1.30., 44. o.)
2004/15/EK irányelv (HL L 52., 2004.2.21., 61. o.)
2004/66/EK irányelv (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) (kizárólag a melléklet V. pontja)
2005/92/EK irányelv (HL L 345., 2005.12.28., 19. o.)
2006/18/EK irányelv (HL L 51., 2006.2.22., 12. o.)
2006/58/EK irányelv (HL L 174., 2006.6.28., 5. o.)
2006/69/EK irányelv (HL L 221., 2006.8.12., 9. o.) (kizárólag az 1. cikk)
2006/98/EK irányelv (HL L 363., 2006.12.20., 129. o.) (kizárólag a melléklet 2. pontja) [1]

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetés határideje

(a 411. cikkben említetteknek megfelelően)

Irányelv	A nemzeti jogba való átültetés határideje
67/227/EGK irányelv	1970. január 1.
77/388/EGK irányelv	1978. január 1.
78/583/EGK irányelv	1979. január 1.
80/368/EGK irányelv	1979. január 1.
84/386/EGK irányelv	1985. július 1.
89/465/EGK irányelv	1990. január 1.
	1991. január 1.
	1992. január 1.
	1993. január 1.
	1994. január 1. Portugália esetében
91/680/EGK irányelv	1993. január 1.
92/77/EGK irányelv	1992. december 31.
92/111/EGK irányelv	1993. január 1.
	1994. január 1.
	1993. október 1. Németország esetében
94/4/EK irányelv	1994. április 1.
94/5/EK irányelv	1995. január 1.
94/76/EK irányelv	1995. január 1.
95/7/EK irányelv	1996. január 1.
	1997. január 1. Németország és Luxemburg esetében
96/42/EK irányelv	1995. január 1.
96/95/EK irányelv	1997. január 1.
98/80/EK irányelv	2000. január 1.
1999/49/EK irányelv	1999. január 1.
1999/59/EK irányelv	2000. január 1.
1999/85/EK irányelv	-
2000/17/EK irányelv	-
2000/65/EK irányelv	2001. december 31.
2001/4/EK irányelv	2001. január 1.
2001/115/EK irányelv	2004. január 1.

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

2002/38/EK irányelv	2003. július 1.
2002/93/EK irányelv	-
2003/92/EK irányelv	2005. január 1.
2004/7/EK irányelv	2004. január 30.
2004/15/EK irányelv	-
2004/66/EK irányelv	2004. május 1.
2005/92/EK irányelv	2006. január 1.
2006/18/EK irányelv	-
2006/58/EK irányelv	2006. július 1.
2006/69/EK irányelv	2008. január 1.
2006/98/EK irányelv	2007. január 1.

XII: MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb
1. cikk első albekezdés			
1. cikk második és harmadik albekezdés			
2. cikk első, második és harmadik albe-kezdés			
3., 4. és 6. cikk			
	1. cikk		
	2. cikk 1. pont		
	2. cikk 2. pont		
	3. cikk (1) bekezdés első francia bekezdés		
	3. cikk (1) bekezdés második francia bekezdés		
	3. cikk (1) bekezdés harmadik francia bekezdés		
	3. cikk (2) bekezdés		
	3. cikk (3) bekezdés első albekezdés első francia bekezdés		
	3. cikk (3) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés		
	3. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik francia bekezdés		
	3. cikk (3) bekezdés második albekezdés első francia bekezdés		
	3. cikk (3) bekezdés második albekezdés második francia bekezdés		
	3. cikk (3) bekezdés második albekezdés harmadik francia bekezdés		
	3. cikk (4) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés		
	3. cikk (4) bekezdés második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	3. cikk (5) bekezdés		
	4. cikk (1) és (2) bekezdés		

	4. cikk (3) bekezdés *a)* pont első albekezdés első mondat		
	4. cikk (3) bekezdés *a)* pont első albekezdés második mondat		
	4. cikk (3) bekezdés *a)* pont második albekezdés		
	4. cikk (3) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés		
	4. cikk (3) bekezdés *b)* pont első albekezdés		
	4. cikk (3) bekezdés *b)* pont második albekezdés		
	4. cikk (4) bekezdés első albekezdés		
	4. cikk (4) bekezdés második és harmadik albekezdés		
	4. cikk (5) bekezdés első, második és harmadik albekezdés		
	4. cikk (5) bekezdés negyedik albekezdés		
	5. cikk (1) bekezdés		
	5. cikk (2) bekezdés		
	5. cikk (3) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	5. cikk (4) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	5. cikk (5) bekezdés		
	5. cikk (6) bekezdés első és második mondat		
	5. cikk (7) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	5. cikk (8) bekezdés első mondat		
	5. cikk (8) bekezdés második és harmadik mondat		
	6. cikk (1) bekezdés első albekezdés		
	6. cikk (1) bekezdés második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	6. cikk (2) bekezdés első albekezdés *a)* és *b)* pont		
	6. cikk (2) bekezdés második albekezdés		
	6. cikk (3) bekezdés		
	6. cikk (4) bekezdés		
	6. cikk (5) bekezdés		
	7. cikk (1) bekezdés *a)* és *b)* pont		
	7. cikk (2) bekezdés		
	7. cikk (3) bekezdés első és második albekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *a)* pont első mondat		
	8. cikk (1) bekezdés *a)* pont második és harmadik mondat		
	8. cikk (1) bekezdés *b)* pont		
	8. cikk (1) bekezdés *c)* pont első albekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *c)* pont második albekezdés első francia bekezdés		

	8. cikk (1) bekezdés *c)* pont második albekezdés második és harmadik francia bekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *c)* pont harmadik albekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *c)* pont negyedik albekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *c)* pont ötödik albekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *c)* pont hatodik albekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *d)* pont első és második albekezdés		
	8. cikk (1) bekezdés *e)* pont első mondat		
	8. cikk (1) bekezdés *e)* pont második és harmadik mondat		
	8. cikk (2) bekezdés		
	9. cikk (1) bekezdés		
	9. cikk (2) bekezdés bevezető mondat		
	9. cikk (2) bekezdés *a)* pont		
	9. cikk (2) bekezdés *b)* pont		
	9. cikk (2) bekezdés *c)* pont első és második francia bekezdés		
	9. cikk (2) bekezdés *c)* pont harmadik és negyedik francia bekezdés		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont, az elsőtől a hatodik francia bekezdésig		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont hetedik francia bekezdés		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont nyolcadik francia bekezdés		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont kilencedik francia bekezdés		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont tizedik francia bekezdés első mondat		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont tizedik francia bekezdés második mondat		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont tizedik francia bekezdés harmadik mondat		
	9. cikk (2) bekezdés *e)* pont tizenegyedik és tizenkettedik francia bekezdés		
	9. cikk (2) bekezdés *f)* pont		
	9. cikk (3) bekezdés		
	9. cikk (3) bekezdés *a)* és *b)* pont		
	9. cikk (4) bekezdés		
	10. cikk (1) bekezdés *a)* és *b)* pont		
	10. cikk (2) bekezdés első albekezdés első mondat		
	10. cikk (2) bekezdés első albekezdés második és harmadik mondat		
	10. cikk (2) bekezdés második albekezdés		

	10. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	10. cikk (3) bekezdés első albekezdés első mondat		
	10. cikk (3) bekezdés első albekezdés második mondat		
	10. cikk (3) bekezdés második albekez-dés		
	10. cikk (3) bekezdés harmadik albekez-dés		
	11. cikk A. cím (1) bekezdés *a)* pont		
	11. cikk A. cím (1) bekezdés *b)* pont		
	11. cikk A. cím (1) bekezdés *c)* pont		
	11. cikk A. cím (1) bekezdés *d)* pont		
	11. cikk A. cím (2) bekezdés *a)* pont		
	11. cikk A. cím (2) bekezdés *b)* pont első mondat		
	11. cikk A. cím (2) bekezdés *b)* pont második mondat		
	11. cikk A. cím (3) bekezdés *a)* és *b)* pont		
	11. cikk A. cím (3) bekezdés *c)* pont első mondat		
	11. cikk A. cím (3) bekezdés *c)* pont második mondat		
	11. cikk A. cím (4) bekezdés első és második albekezdés		
	11. cikk A. cím (5) bekezdés		
	11. cikk A. cím (6) bekezdés első albekezdés első és második mondat		
	11. cikk A. cím (6) bekezdés első albekezdés harmadik mondat		
	11. cikk A. cím (6) bekezdés második albekezdés		
	11. cikk A. cím (6) bekezdés harmadik albekezdés		
	11. cikk A. cím (6) bekezdés negyedik albekezdés		
	11. cikk A. cím (7) bekezdés első és második albekezdés		
	11. cikk B. cím (1) bekezdés		
	11. cikk B. cím (3) bekezdés *a)* pont		
	11. cikk B. cím (3) bekezdés *b)* pont első albekezdés		
	11. cikk B. cím (3) bekezdés *b)* pont második albekezdés		
	11. cikk B. cím (3) bekezdés *b)* pont harmadik albekezdés		
	11. cikk B. cím (4) bekezdés		
	11. cikk B. cím (5) bekezdés		
	11. cikk B. cím (6) bekezdés első és második albekezdés		
	11. cikk C. cím (1) bekezdés első és második albekezdés		

	11. cikk C. cím (2) bekezdés első albekezdés		
	11. cikk C. cím (2) bekezdés második albekezdés első és második mondat		
	11. cikk C. cím (3) bekezdés első és második francia bekezdés		
	12. cikk (1) bekezdés		
	12. cikk (1) bekezdés *a)* pont		
	12. cikk (1) bekezdés *b)* pont		
	12. cikk (2) bekezdés első és második francia bekezdés		
	12. cikk (3) bekezdés *a)* pont első albekezdés első mondat		
	12. cikk (3) bekezdés *a)* pont első albekezdés második mondat		
	12. cikk (3) bekezdés *a)* pont második albekezdés		
	12. cikk (3) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés első mondat		
	12. cikk (3) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés második mondat		
	12. cikk (3) bekezdés *a)* pont negyedik albekezdés		
	12. cikk (3) bekezdés *b)* pont első mondat		
	12. cikk (3) bekezdés *b)* pont második, harmadik és negyedik mondat		
	12. cikk (3) bekezdés *c)* pont első albekezdés		
	12. cikk (3) bekezdés *c)* pont második albekezdés első és második francia bekezdés		
	12. cikk (4) bekezdés első albekezdés		
	12. cikk (4) bekezdés második albekez-dés első és második mondat		
	12. cikk (4) bekezdés harmadik albekezdés		
	12. cikk (5) bekezdés		
	12. cikk (6) bekezdés		
	13. cikk A. cím (1) bekezdés bevezető mondat		
	13. cikk A. cím (1) bekezdés *a)-n)* pont		
	13. cikk A. cím (1) bekezdés *o)* pont első mondat		
	13. cikk A. cím (1) bekezdés *o)* pont második mondat		
	13. cikk A. cím (1) bekezdés *p)* és *q)* pont		
	13. cikk A. cím (2) bekezdés *a)* pont elsőtől a negyedik francia bekezdésig		
	13. cikk A. cím (2) bekezdés *b)* pont első és második francia bekezdés		

	13. cikk B. cím bevezető mondat		
	13. cikk B. cím *a)* pont		
	13. cikk B. cím *b)* pont első albekezdés		
	13. cikk B. cím *b)* pont első albekezdés 1-4. pont		
	13. cikk B. cím *b)* pont második albekezdés		
	13. cikk B. cím *c)* pont		
	13. cikk B. cím *d)* pont		
	13. cikk B. cím *d)* pont 1-5. pont		
	13. cikk B. cím *d)* pont 5. alpont, első és második francia bekezdés [1]		
	13. cikk B. cím *d)* pont 6. pont		
	13. cikk B. cím *e)-h)* pont		
	13. cikk C. cím első albekezdés *a)* pont		
	13. cikk C. cím első albekezdés *b)* pont		
	13. cikk C. cím második albekezdés		
	14. cikk (1) bekezdés bevezető mondat		
	14. cikk (1) bekezdés *a)* pont		
	14. cikk (1) bekezdés *d)* pont első és második albekezdés		
	14. cikk (1) bekezdés *e)* pont		
	14. cikk (1) bekezdés *g)* pont elsőtől a negyedik francia bekezdésig		
	14. cikk (1) bekezdés *h)* pont		
	14. cikk (1) bekezdés *i)* pont		
	14. cikk (1) bekezdés *j)* pont		
	14. cikk (1) bekezdés *k)* pont		
	14. cikk (2) bekezdés első albekezdés		
	14. cikk (2) bekezdés második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	14. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés		
	15. cikk bevezető mondat		
	15. cikk 1. pont		
	15. cikk 2. pont első albekezdés		
	15. cikk 2. pont második albekezdés első és második francia bekezdés		
	15. cikk 2. pont második albekezdés harmadik francia bekezdés a mondat első része		

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.
2 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

	15. cikk 2. pont második albekezdés harmadik francia bekezdés a mondat második része		
	15. cikk 2. pont harmadik albekezdés első és második francia bekezdés		
	15. cikk 2. pont negyedik albekezdés		
	15. cikk 3. pont		
	15. cikk 4. pont első albekezdés *a)* és *b)* pont		
	15. cikk 4. pont első albekezdés *c)* pont		
	15. cikk 4. pont második albekezdés első és második mondat		
	15. cikk 5. pont		
	15. cikk 6. pont		
	15. cikk 7. pont		
	15. cikk 8. pont		
	15. cikk 9. pont		
	15. cikk 10. pont első albekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig		
	15. cikk 10. pont második albekezdés		
	15. cikk 10. pont harmadik albekezdés		
	15. cikk 11. pont		
	15. cikk 12. pont első mondat		
	15. cikk 12. pont második mondat		
	15. cikk 13. pont		
	15. cikk 14. pont első és második albekezdés		
	15. cikk 15. pont		
	16. cikk (1) bekezdés		
	16. cikk (2) bekezdés		
	16. cikk (3) bekezdés		
	17. cikk (1) bekezdés		
	17. cikk (2), (3) és (4) bekezdés		
	17. cikk (5) bekezdés első és második albekezdés		
	17. cikk (5) bekezdés harmadik albekezdés *a)-e)* pont		
	17. cikk (6) bekezdés		
	17. cikk (7) bekezdés első és második mondat		
	18. cikk (1) bekezdés		
	18. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés		
	18. cikk (3) bekezdés		
	18. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés		
	19. cikk (1) bekezdés első albekezdés első francia bekezdés		

	19. cikk (1) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés első mondat		
	19. cikk (1) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés második mondat		
	19. cikk (1) bekezdés második albekezdés		
	19. cikk (2) bekezdés első mondat		
	19. cikk (2) bekezdés második mondat		
	19. cikk (2) bekezdés harmadik mondat		
	19. cikk (3) bekezdés első albekezdés első és második mondat		
	19. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik mondat		
	19. cikk (3) bekezdés második albekezdés		
	20. cikk (1) bekezdés bevezető mondat		
	20. cikk (1) bekezdés *a)* pont		
	20. cikk (1) bekezdés *b)* pont az első mondat első része		
	20. cikk (1) bekezdés *b)* pont az első mondat második része		
	20. cikk (1) bekezdés *b)* pont második mondat		
	20. cikk (2) bekezdés első albekezdés első mondat		
	20. cikk (2) bekezdés első albekezdés második és harmadik mondat		
	20. cikk (2) bekezdés második és harmadik albekezdés		
	20. cikk (3) bekezdés első albekezdés első mondat		
	20. cikk (3) bekezdés első albekezdés második mondat		
	20. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik mondat		
	20. cikk (3) bekezdés második albekezdés		
	20. cikk (4) bekezdés első albekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig		
	20. cikk (4) bekezdés második albekezdés		
	20. cikk (5) bekezdés		
	20. cikk (6) bekezdés		
	21. cikk		
	22. cikk		
	22a. cikk		
	23. cikk első albekezdés		
	23. cikk második albekezdés		
	24. cikk (1) bekezdés		
	24. cikk (2) bekezdés bevezető mondat		

	24. cikk (2) bekezdés *a)* pont első albekezdés		
	24. cikk (2) bekezdés *a)* pont második és harmadik albekezdés		
	24. cikk (2) bekezdés *b)* pont első és második mondat		
	24. cikk (2) bekezdés *c)* pont		
	24. cikk (3) bekezdés első albekezdés		
	24. cikk (3) bekezdés második albekezdés első mondat		
	24. cikk (3) bekezdés második albekezdés második mondat		
	24. cikk (4) bekezdés első albekezdés		
	24. cikk (4) bekezdés második albekezdés		
	24. cikk (5) bekezdés		
	24. cikk (6) bekezdés		
	24. cikk (7) bekezdés		
	24. cikk (8) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	24. cikk (9) bekezdés		
	24a. cikk első albekezdés elsőtől a tizedik francia bekezdésig		
	24a cikk, második albekezdés [1]		
	25. cikk (1) bekezdés		
	25. cikk (2) bekezdés elsőtől a nyolcadik francia bekezdésig		
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés első mondat		
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés második mondat		
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik mondat		
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés negyedik és ötödik mondat		
	25. cikk (3) bekezdés második albekezdés		
	25. cikk (4) bekezdés első albekezdés		
	25. cikk (5) és (6) bekezdés		
	25. cikk (7) bekezdés		
	25. cikk (8) bekezdés		
	25. cikk (9) bekezdés		
	25. cikk (10) bekezdés		
	25. cikk (11) és (12) bekezdés		
	26. cikk (1) bekezdés első és második mondat		
	26. cikk (1) bekezdés harmadik mondat		
	26. cikk (2) bekezdés első és második mondat		

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

	26. cikk (2) bekezdés harmadik mondat		
	26. cikk (3) bekezdés első és második mondat		
	26. cikk (4) bekezdés		
	26a. cikk A. cím *a)* pont első albekezdés		
	26a. cikk A. cím *a)* pont második albekezdés		
	26a. cikk A. cím *b)* és *c)* pont		
	26a. cikk A. cím *d)* pont		
	26a. cikk A. cím *e)* és *f)* pont		
	26a. cikk A. cím *g)* pont bevezető mondat		
	26a. cikk A. cím *g)* pont első és második francia bekezdés		
	26a. cikk B. cím (1) bekezdés		
	26a. cikk B. cím (2) bekezdés		
	26a. cikk B. cím (2) bekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig		
	26a. cikk B. cím (3) bekezdés első albekezdés első és második mondat		
	26a. cikk B. cím (3) bekezdés második albekezdés		
	26a. cikk B. cím (3) bekezdés második albekezdés első és második francia bekezdés		
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés első albekezdés		
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés első albekezdés *a), b)* és *c)* pont		
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés második albekezdés		
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés harmadik albekezdés első és második mondat		
	26a. cikk B. cím (5) bekezdés		
	26a. cikk B. cím (6) bekezdés		
	26a. cikk B. cím (7) bekezdés		
	26a. cikk B. cím (7) bekezdés *a), b)* és *c)* pont		
	26a. cikk B. cím (8) bekezdés		
	26a. cikk B. cím (9) bekezdés		
	26a. cikk B. cím (10) bekezdés első és második albekezdés		
	26a. cikk B. cím (10) bekezdés harmadik albekezdés első és második francia bekezdés		
	26a. cikk B. cím (10) bekezdés negyedik albekezdés		
	26a. cikk B. cím (11) bekezdés első albekezdés		
	26a. cikk B. cím (11) bekezdés második albekezdés *a)* pont		

	26a. cikk B. cím (11) bekezdés második albekezdés *b)* és *c)* pont		
	26a. cikk B. cím (11) bekezdés harmadik albekezdés		
	26a. cikk C. cím (1) bekezdés bevezető mondat		
	26a. cikk C. cím (1) bekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig		
	26a. cikk C. cím (2) bekezdés első és második francia bekezdés		
	26a. cikk C. cím (3) bekezdés		
	26a. cikk C. cím (4) bekezdés első albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	26a. cikk C. cím (4) bekezdés második albekezdés		
	26a. cikk C. cím (5) bekezdés első és második albekezdés		
	26a. cikk C. cím (5) bekezdés harmadik albekezdés		
	26a. cikk C. cím (6) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés		
	26a. cikk C. cím (6) bekezdés második albekezdés		
	26a. cikk C. cím (7) bekezdés		
	26a. cikk D. cím bevezető mondat		
	26a. cikk D. cím *a)* pont		
	26a. cikk D. cím *b)* pont		
	26a. cikk D. cím *c)* pont		
	26b. cikk A. cím első albekezdés i. pont első mondat		
	26b. cikk A. cím első albekezdés i. pont második mondat		
	26b. cikk A. cím első albekezdés ii. pont elsőtől a negyedik francia bekezdésig		
	26b. cikk A. cím második albekezdés		
	26b. cikk A. cím harmadik albekezdés		
	26b. cikk B. cím első albekezdés		
	26b. cikk B. cím második albekezdés		
	26b. cikk C. cím első albekezdés		
	26b. cikk C. cím második albekezdés első és második mondat		
	26b. cikk C. cím harmadik albekezdés		
	26b. cikk C. cím negyedik albekezdés		

	26b. cikk D. cím (1) bekezdés *a), b)* és *c)* pont		
	26b. cikk D. cím (2) bekezdés		
	26b. cikk E. cím első és második albekezdés		
	26b. cikk E. cím harmadik és negyedik albekezdés		
	26b. cikk F. cím első mondat		
	26b. cikk F. cím második mondat		
	26b. cikk G. cím (1) bekezdés első albekezdés		
	26b. cikk G. cím (1) bekezdés második albekezdés		
	26b. cikk G. cím (2) bekezdés *a)* pont		
	26b. cikk G. cím (2) bekezdés *b)* pont első és második mondat		
	26c. cikk A. cím *a)-e)* pont		
	26c. cikk B. cím (1) bekezdés		
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés első albekezdés		
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés az első mondat első része		
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés az első mondat második része		
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés második mondat		
	26c. cikk B. cím (3) bekezdés első és második albekezdés		
	26c. cikk B. cím (4) bekezdés *a)-d)* pont		
	26c. cikk B. cím (5) bekezdés első albekezdés		
	26c. cikk B. cím (5) bekezdés második albekezdés		
	26c. cikk B. cím (6) bekezdés első mondat		
	26c. cikk B. cím (6) bekezdés második és harmadik mondat		
	26c. cikk B. cím (6) bekezdés negyedik mondat		
	26c. cikk B. cím (7) bekezdés első mondat		
	26c. cikk B. cím (7) bekezdés második és harmadik mondat		
	26c. cikk B. cím (8) bekezdés		
	26c. cikk B. cím (9) bekezdés első mondat		
	26c. cikk B. cím (9) bekezdés második és harmadik mondat		
	26c. cikk B. cím (10) bekezdés		
	27. cikk (1) bekezdés első és második mondat		
	27. cikk (2) bekezdés első és második mondat		

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

	27. cikk (2) bekezdés harmadik mondat		
	27. cikk (3) és (4) bekezdés		
	27. cikk (5) bekezdés		
	28. cikk (1) és (1a) bekezdés		
	28. cikk (2) bekezdés bevezető mondat		
	28. cikk (2) bekezdés *a)* pont első albekezdés		
	28. cikk (2) bekezdés *a)* pont második albekezdés		
	28. cikk (2) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés első mondat		
	28. cikk (2) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés második és harmadik mondat		
	28. cikk (2) bekezdés *b)* pont		
	28. cikk (2) bekezdés *c)* pont első és második mondat		
	28. cikk (2) bekezdés *c)* pont harmadik mondat		
	28. cikk (2) bekezdés *d)* pont		
	28. cikk (2) bekezdés *e)* pont első és második albekezdés		
	28. cikk (2) bekezdés *f)* pont		
	28. cikk (2) bekezdés *g)* pont		
	28. cikk (2) bekezdés *h)* pont első és második albekezdés		
	28. cikk (2) bekezdés *i)* pont		
	28. cikk (2) bekezdés *j)* pont		
	28. cikk (2) bekezdés *k)* pont		
	28. cikk (3) bekezdés *a)* pont		
	28. cikk (3) bekezdés *b)* pont		
	28. cikk (3) bekezdés *c)* pont		
	28. cikk (3) bekezdés *d)* pont		
	28. cikk (3) bekezdés *e)* pont		
	28. cikk (3) bekezdés *f)* pont		
	28. cikk (3) bekezdés *g)* pont		
	28. cikk (3a) bekezdés		
	28. cikk (4) és (5) bekezdés		
	28. cikk (6) bekezdés első albekezdés első mondat		
	28. cikk (6) bekezdés első albekezdés második mondat		
	28. cikk (6) bekezdés második albekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	28. cikk (6) bekezdés második albekezdés *d)* pont		
	28. cikk (6) bekezdés harmadik albekezdés		
	28. cikk (6) bekezdés negyedik albekez-dés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	28. cikk (6) bekezdés ötödik és hatodik albekezdés		
	28a. cikk (1) bekezdés bevezető mondat		
	28a. cikk (1) bekezdés *a)* pont első albekezdés		
	28a. cikk (1) bekezdés *a)* pont második albekezdés		

	28a. cikk (1) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés		
	28a. cikk (1) bekezdés *b)* pont		
	28a. cikk (1) bekezdés *c)* pont		
	28a. cikk (1a) bekezdés *a)* pont		
	28a. cikk (1a) bekezdés *b)* pont első albekezdés első francia bekezdés		
	28a. cikk (1a) bekezdés *b)* pont első albekezdés második és harmadik francia bekezdés		
	28a. cikk (1a) bekezdés *b)* pont második albekezdés		
	28a. cikk (2) bekezdés bevezető mondat		
	28a. cikk (2) bekezdés *a)* pont		
	28a. cikk (2) bekezdés *b)* pont első albekezdés		
	28a. cikk (2) bekezdés *b)* pont első albekezdés első és második francia bekezdés		
	28a. cikk (2) bekezdés *b)* pont második albekezdés		
	28a. cikk (3) bekezdés első és második albekezdés		
	28a. cikk (4) bekezdés első albekezdés		
	28a. cikk (4) bekezdés második albekezdés első francia bekezdés		
	28a. cikk (4) bekezdés második albekezdés második francia bekezdés		
	28a. cikk (4) bekezdés harmadik albekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont első albekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont második albekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont második albekezdés első francia bekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont második albekezdés második francia bekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont második albekezdés harmadik francia bekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont második albekezdés ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont második albekezdés nyolcadik francia bekezdés		
	28a. cikk (5) bekezdés *b)* pont harmadik albekezdés		
	28a. cikk (6) bekezdés első albekezdés		

	28a. cikk (6) bekezdés második albe-kezdés		
	28a. cikk (7) bekezdés		
	28b. cikk A. cím (1) bekezdés		
	28b. cikk A. cím (2) bekezdés első és második albekezdés		
	28b. cikk A. cím (2) bekezdés harmadik albekezdés első és második francia bekezdés		
	28b. cikk B. cím (1) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés		
	28b. cikk B. cím (1) bekezdés második albekezdés		
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés első albekezdés		
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés		
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés első és második mondat		
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés harmadik albekezdés első mondat		
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés harmadik albekezdés második és harmadik mondat		
	28b. cikk B. cím (3) bekezdés első és második albekezdés		
	28b. cikk C. cím (1) bekezdés első francia bekezdés első albekezdés		
	28b. cikk C. cím (1) bekezdés első francia bekezdés második albekezdés		
	28b. cikk C. cím (1) bekezdés második és harmadik francia bekezdés		
	28b. cikk C. cím (2) és (3) bekezdés		
	28b. cikk C. cím (4) bekezdés		
	28b. cikk D. cím		
	28b. cikk E. cím (1) bekezdés első és második albekezdés		
	28b. cikk E. cím (2) bekezdés első és második albekezdés		
	28b. cikk E. cím (3) bekezdés első és második albekezdés		
	28b. cikk F. cím első és második albekezdés		
	28c. cikk A. cím bevezető mondat		
	28c. cikk A. cím *a)* pont első albekezdés		
	28c. cikk A. cím *a)* pont második albekezdés		
	28c. cikk A. cím *b)* pont		
	28c. cikk A. cím *c)* pont első albekezdés		
	28c. cikk A. cím *c)* pont második albekezdés		
	28c. cikk A. cím *d)* pont		

	28c. cikk B. cím bevezető mondat		
	28c. cikk B. cím *a)*, *b)* és *c)* pont		
	28c. cikk C. cím		
	28c. cikk D. cím első albekezdés		
	28c. cikk D. cím második albekezdés		
	a 16. cikk (1) bekezdése helyébe lépő 28c. cikk E. cím 1. pont első francia bekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés A. pont		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *d)* pont első és második francia bekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *e)* pont első albekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *e)* pont második albekezdés első francia bekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *e)* pont második albekezdés második francia bekezdés első mondat		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *e)* pont második albekezdés második francia bekezdés második mondat		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *e)* pont harmadik albekezdés első francia bekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés *e)* pont harmadik albekezdés második, harmadik és negyedik francia bekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés B. pont második albekezdés		
	- (1) bekezdés első albekezdés C. pont		
	- (1) bekezdés első albekezdés D. pont első albekezdés *a)* és *b)* pont		
	- (1) bekezdés első albekezdés D. pont második albekezdés		

	- (1) bekezdés első albekezdés E. pont első és második francia bekezdés		
	- (1) bekezdés második albekezdés		
	- (1) bekezdés harmadik albekezdés		
	a 16. cikket (1a) bekezdéssel kiegészítő 28c. cikk E. cím 1. pont második francia bekezdés		
	- (1a) bekezdés 162. cikk		
	a 16. cikk (2) bekezdését kiegészítő 28c. cikk E. cím 2. pont első francia bekezdés		
	- (2) bekezdés első albekezdés		
	a 16. cikk (2) bekezdését második és harmadik francia bekezdéssel kiegészítő 28c. cikk E. cím 2. pont második francia bekezdés		
	- (2) bekezdés második albekezdés		
	- (2) bekezdés harmadik albekezdés		
	28c. cikk E. cím 3. pont elsőtől az ötödik francia bekezdésig		
	28d. cikk (1) bekezdés első és második mondat		
	28d. cikk (2) és (3) bekezdés		
	28d. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés		
	28e. cikk (1) bekezdés első albekezdés		
	28e. cikk (1) bekezdés második albe-kezdés első és második mondat		
	28e. cikk (2) bekezdés		
	28e. cikk (3) bekezdés		
	28e. cikk (4) bekezdés		
	a 17. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének helyébe lépő 28f. cikk 1. pont		
	- (2) bekezdés *a)* pont		
	- (2) bekezdés *b)* pont		
	- (2) bekezdés *c)* pont		
	- (2) bekezdés *d)* pont		
	- (3) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	- (4) bekezdés első albekezdés első francia bekezdés		
	- (4) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés		
	- (4) bekezdés második albekezdés *a)* pont		
	- (4) bekezdés második albekezdés *b)* pont		
	- (4) bekezdés második albekezdés *c)* pont		

	a 18. cikk (1) bekezdésének helyébe lépő 28f. cikk 2. pont		
	- (1) bekezdés *a)* pont		
	- (1) bekezdés *b)* pont		
	- (1) bekezdés *c)* pont		
	- (1) bekezdés *d)* pont		
	- (1) bekezdés *e)* pont		
	a 18. cikket (3a) bekezdéssel kiegészítő 28f. cikk 3. pont		
	- (3a) bekezdés a mondat első része		
	- (3a) bekezdés a mondat második része		
	a 21. cikk helyébe lépő 28g. cikk		
	- (1) bekezdés *a)* pont első albekezdés		
	- (1) bekezdés *a)* pont második albekezdés		
	- (1) bekezdés *b)* pont		
	- (1) bekezdés *c)* pont első albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	- (1) bekezdés *c)* pont második albekezdés		
	- (1) bekezdés *d)* pont		
	- (1) bekezdés *e)* pont		
	- (1) bekezdés *f)* pont		
	- (2) bekezdés		
	- (2) bekezdés *a)* pont első mondat		
	- (2) bekezdés *a)* pont második mondat		
	- (2) bekezdés *b)* pont		
	- (2) bekezdés *c)* pont első albekezdés		
	- (2) bekezdés *c)* pont második, harmadik és negyedik albekezdés		
	- (3) bekezdés		
	- (4) bekezdés		
	a 22. cikk helyébe lépő 28h. cikk		
	- (1) bekezdés *a)* pont első és második mondat		
	- (1) bekezdés *b)* pont		
	- (1) bekezdés *c)* pont első francia bekezdés első mondat		
	- (1) bekezdés *c)* pont első francia bekezdés második mondat		
	- (1) bekezdés *c)* pont második és harmadik francia bekezdés		
	- (1) bekezdés *d)* pont első és második mondat		
	- (1) bekezdés *e)* pont		
	- (2) bekezdés *a)* pont		
	- (2) bekezdés *b)* pont első és második albekezdés		
	- (3) bekezdés *a)* pont első albekezdés első mondat		

	- (3) bekezdés *a)* pont első albekezdés második mondat		
	- (3) bekezdés *a)* pont második albekezdés		
	- (3) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés első és második mondat		
	- (3) bekezdés *a)* pont negyedik albekezdés		
	- (3) bekezdés *a)* pont ötödik albekezdés első mondat		
	- (3) bekezdés *a)* pont ötödik albekezdés második mondat		
	- (3) bekezdés *a)* pont hatodik albekezdés		
	- (3) bekezdés *a)* pont hetedik albekezdés		
	- (3) bekezdés *a)* pont, nyolcadik albekezdés első és második mondat		
	- (3) bekezdés *a)* pont kilencedik albekezdés első és második mondat		
	- (3) bekezdés *a)* pont, kilencedik albekezdés harmadik mondat		
	- (3) bekezdés *a)* pont, tizedik albekezdés		
	- (3) bekezdés *b)* pont első albekezdés elsőtől a tizenkettedik francia bekezdésig		
	- (3) bekezdés *b)* pont első albekezdés tizenharmadik francia bekezdés		
	- (3) bekezdés *b)* pont első albekezdés tizennegyedik francia bekezdés		
	- (3) bekezdés *b)* pont második albekezdés		
	- (3) bekezdés *b)* pont harmadik albekezdés		
	- (3) bekezdés *b)* pont negyedik albekezdés		
	- (3) bekezdés *b)* pont ötödik albekezdés		
	- (3) bekezdés *c)* pont első albekezdés		
	- (3) bekezdés *c)* pont második albekezdés bevezető mondat		
	- (3) bekezdés *c)* pont második albekezdés első francia bekezdés első mondat		
	- (3) bekezdés *c)* pont második albekezdés első francia bekezdés második mondat		
	- (3) bekezdés *c)* pont második albekezdés második francia bekezdés első mondat		
	- (3) bekezdés *c)* pont második albekezdés második francia bekezdés második mondat		

	- (3) bekezdés *c)* pont harmadik albekezdés első mondat		
	- (3) bekezdés *c)* pont harmadik albekezdés második mondat		
	- (3) bekezdés *c)* pont negyedik albekezdés első és második mondat		
	- (3) bekezdés *c)* pont ötödik albekezdés		
	- (3) bekezdés *c)* pont hatodik albekezdés		
	- (3) bekezdés *d)* pont első albekezdés		
	- (3) bekezdés *d)* pont második albekezdés első mondat		
	- (3) bekezdés *d)* pont második albekezdés második és harmadik mondat		
	- (3) bekezdés *d)* pont harmadik albekezdés első és második mondat		
	- (3) bekezdés *d)* pont negyedik, ötödik és hatodik albekezdés		
	- (3) bekezdés *d)* pont hetedik albekezdés		
	- (3) bekezdés *e)* pont első albekezdés		
	- (3) bekezdés *e)* pont második albekezdés		
	- (4) bekezdés *a)* pont első és második mondat		
	- (4) bekezdés *a)* pont harmadik és negyedik mondat		
	- (4) bekezdés *a)* pont ötödik mondat		
	- (4) bekezdés *b)* pont		
	- (4) bekezdés *c)* pont első francia bekezdés első és második albekezdés		
	- (4) bekezdés *c)* pont második francia bekezdés első albekezdés		
	- (4) bekezdés *c)* pont második francia bekezdés második albekezdés		
	- (5) bekezdés		
	- (6) bekezdés *a)* pont első és második mondat		
	- (6) bekezdés *a)* pont harmadik mondat		
	- (6) bekezdés *b)* pont első albekezdés		
	- (6) bekezdés *b)* pont második albekezdés első mondat		
	- (6) bekezdés *b)* pont második albekezdés második mondat		

	- (6) bekezdés *b)* pont harmadik albekezdés első és második francia bekezdés		
	- (6) bekezdés *b)* pont harmadik albekezdés harmadik francia bekezdés első mondat		
	- (6) bekezdés *b)* pont harmadik albekezdés harmadik francia bekezdés második mondat		
	- (6) bekezdés *b)* pont negyedik albekezdés első francia bekezdés		
	- (6) bekezdés *b)* pont negyedik albekezdés második francia bekezdés első mondat		
	- (6) bekezdés *b)* pont negyedik albekezdés második francia bekezdés második mondat		
	- (6) bekezdés *b)* pont ötödik albekezdés első és második francia bekezdés		
	- (6) bekezdés *b)* pont ötödik albekezdés harmadik francia bekezdés első mondat		
	- (6) bekezdés *b)* pont ötödik albekezdés harmadik francia bekezdés második mondat		
	- (6) bekezdés *c)* pont első francia bekezdés		
	- (6) bekezdés *c)* pont második francia bekezdés		
	- (6) bekezdés *d)* pont		
	- (6) bekezdés *e)* pont első albekezdés		
	- (6) bekezdés *e)* pont második albekezdés		
	- (7) bekezdés a mondat első része		
	- (7) bekezdés a mondat második része		
	- (8) bekezdés első és második albekezdés		
	- (9) bekezdés *a)* pont első albekezdés első francia bekezdés		
	- (9) bekezdés *a)* pont első albekezdés második francia bekezdés		
	- (9) bekezdés *a)* pont első albekezdés harmadik francia bekezdés		
	- (9) bekezdés *a)* pont második albekezdés		
	- (9) bekezdés *b)* pont		
	- (9) bekezdés *c)* pont		
	- (9) bekezdés *d)* pont első albekezdés első és második francia bekezdés		
	- (9) bekezdés *d)* pont második albekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig		

	- (9) bekezdés *d)* pont harmadik albekezdés		
	- (9) bekezdés *e)* pont első albekezdés		
	- (9) bekezdés *e)* pont második albekezdés első és második francia bekezdés		
	- (10) bekezdés		
	- (11) bekezdés		
	- (12) bekezdés bevezető mondat		
	- (12) bekezdés *a)* pont első, második és harmadik francia bekezdés		
	- (12) bekezdés *b)* pont első, második és harmadik francia bekezdés		
	a 24. cikk (3) bekezdését egy harmadik albekezdéssel kiegészítő 28i. cikk		
	- (3) bekezdés harmadik albekezdés		
	a 25. cikk (4) bekezdését egy második albekezdéssel kiegészítő 28j. cikk 1. pont		
	- (4) bekezdés második albekezdés		
	a 25. cikk (5) és (6) bekezdésének helyébe lépő 28j. cikk 2. pont		
	- (5) bekezdés első albekezdés *a)*, *b)* és *c)* pont		
	- (5) bekezdés második albekezdés		
	- (6) bekezdés *a)* pont első albekezdés első mondat		
	- (6) bekezdés *a)* pont első albekezdés második mondat		
	- (6) bekezdés *a)* pont második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	- (6) bekezdés *a)* pont harmadik albekezdés		
	- (6) bekezdés *b)* pont		
	a 25. cikk (9) bekezdését egy második albekezdéssel kiegészítő 28j. cikk 3. pont		
	- (9) bekezdés második albekezdés		
	28k. cikk 1. pont első albekezdés		
	28k. cikk 1. pont második albekezdés *a)* pont		
	28k. cikk 1. pont második albekezdés *b)* és *c)* pont		
	28k. cikk 2., 3. és 4. pont		
	28k. cikk 5. pont		
	28l. cikk első albekezdés		
	28l. cikk második és harmadik albekezdés		
	28l. cikk negyedik albekezdés		
	28m. cikk		
	28n. cikk		

	28 o. cikk (1) bekezdés bevezető mondat		
	28 o. cikk (1) bekezdés *a)* pont első mondat		
	28 o. cikk (1) bekezdés *a)* pont második mondat		
	28 o. cikk (1) bekezdés *b)* pont		
	28 o. cikk (1) bekezdés *c)* pont első, második és harmadik francia bekezdés		
	28 o. cikk (1) bekezdés *d)* pont első és második albekezdés		
	28 o. cikk (1) bekezdés *e)* pont		
	28 o. cikk (1) bekezdés *f)* pont		
	28 o. cikk (1) bekezdés *g)* pont		
	28 o. cikk (1) bekezdés *h)* pont		
	28 o. cikk (2) bekezdés		
	28 o. cikk (3) bekezdés		
	28 o. cikk (4) bekezdés		
	28p. cikk (1) bekezdés első, második és harmadik francia bekezdés		
	28p. cikk (2) bekezdés		
	28p. cikk (3) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés		
	28p. cikk (3) bekezdés második albekezdés		
	28p. cikk (4) bekezdés *a)-d)* pont		
	28p. cikk (5) bekezdés első és második francia bekezdés		
	28p. cikk (6) bekezdés		
	28p. cikk (7) bekezdés első albekezdés *a), b)* és *c)* pont		
	28p. cikk (7) bekezdés második albekezdés első francia bekezdés		
	28p. cikk (7) bekezdés második albekezdés második és harmadik francia bekezdés		
	29. cikk (1)-(4) bekezdés		
	29a. cikk		
	30. cikk (1) bekezdés		
	30. cikk (2) bekezdés első és második mondat		
	30. cikk (2) bekezdés harmadik mondat		
	30. cikk (3) és (4) bekezdés		
	31. cikk (1) bekezdés		
	31. cikk (2) bekezdés		
	33. cikk (1) bekezdés		
	33. cikk (2) bekezdés		
	33a. cikk (1) bekezdés bevezető mondat		

	33a. cikk (1) bekezdés *a)* pont		
	33a. cikk (1) bekezdés *b)* pont		
	33a. cikk (1) bekezdés *c)* pont		
	33a. cikk (2) bekezdés bevezető mondat		
	33a. cikk (2) bekezdés *a)* pont		
	33a. cikk (2) bekezdés *b)* pont		
	34. cikk		
	35. cikk		
	36 és 37. cikk		
	38. cikk		
	A. melléklet I. 1-2. pont		
	A. melléklet I. 3. pont		
	A. melléklet II. 1-6. pont		
	A. melléklet III. és IV. pont		
	A. melléklet IV. 1-4. pont		
	A. melléklet V. pont		
	B. melléklet bevezető mondat		
	B. melléklet elsőtől a kilencedik francia bekezdésig		
	C. melléklet		
	D. melléklet 1-13. pont		
	E. melléklet 2. pont		
	E. melléklet 7. pont		
	E. melléklet 11. pont		
	E. melléklet 15. pont		
	F. melléklet 1. pont		
	F. melléklet 2. pont		
	F. melléklet 5-8. pont		
	F. melléklet 10. pont		
	F. melléklet 12. pont		
	F. melléklet 16. pont		
	F. melléklet 17. pont első és második albekezdés		
	F. melléklet 23. pont		
	F. melléklet 25. pont		
	F. melléklet 27. pont		
	G. melléklet (1) és (2) bekezdés		
	H. melléklet első albekezdés		
	H. melléklet második albekezdés bevezető mondat		
	H. melléklet második albekezdés 1- 6. pont		
	H. melléklet második albekezdés 7. pont első és második albekezdés		
	H. melléklet második albekezdés 8- 17. pont		
	I. melléklet bevezető mondat		
	I. melléklet *a)* pont elsőtől a hetedik francia bekezdésig		
	I. melléklet *b)* pont első és második francia bekezdés		
	I. melléklet *c)* pont		

	J. melléklet bevezető mondat		
	J. melléklet		
	K. melléklet 1. pont első, második és harmadik francia bekezdés		
	K. melléklet 2-5. pont		
	L. melléklet első albekezdés 1-5. pont		
	L. melléklet második albekezdés		
	M melléklet *a)-f)* pont		
		89/465/EGK irányelv 1. cikk 1. pont második albekezdés	
		94/5/EK irányelv 2. cikk	
		94/5/EK irányelv 3. cikk első és második mondat	
		2002/38/EK irányelv 4. cikk	
		2002/38/EK irányelv 5. cikk	
			a Görögorsz okmányának II része 2. p alpontja
			a Görögorsz okmányának II része 2. p alpontja
			a Spanyolor Portugália c okmányának melléklete I alpontjának francia beke
			a Spanyolor Portugália c okmányának melléklete I alpontjának
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első és másc bekezdése

			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez francia beke
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez és harmadik bekezdése
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon alpontjának
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez második fra
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első francia
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon második fra
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez
			az Ausztria, Svédország okmányának része 2. pon első albekez második fra
			az Ausztria, Svédország okmányához Åland-sziget jegyzőkönyv

			a Cseh Közt Észtország, Lettország, Magyarorszá Lengyelorszá Szlovák Közt évi csatlakoz szereplő V m bekezdése 1 alpontja
			a 2003-es cs okmány V m bekezdése 1 alpontja
			a 2003-es cs okmány VI n bekezdése 1 alpontja
			a 2003-es cs okmány VI n bekezdése 1 alpontja
			a 2003-es cs okmány VII bekezdése 1 és második a
			a 2003-es cs okmány VII bekezdése 1 harmadik all
			a 2003-es cs okmány VII bekezdése 1 negyedik alk
			a 2003-es cs okmány VII bekezdése 1 ötödik albek
			a 2003. évi okmányban melléklet (7) pontjának ha albekezdése
			a 2003-as cs okmány VIII bekezdése 1 alpontja
			a 2003-as cs okmány VIII bekezdése 1 alpontjának albekezdése
			a 2003-as cs okmány VIII bekezdése 1 alpontjának albekezdése
			a 2003-as cs okmány IX n bekezdéséne
			a 2003-as cs okmány X m bekezdése 1 alpontjának

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2007. évi L 335. száma.

			a 2003-as cs okmány X m bekezdése 1 alpontja
			a 2003-as cs okmány XI n bekezdésén
			a 2003-es cs okmány XI n bekezdése 2 alpontja
			a 2003-as cs okmány XI n bekezdése 2 alpontja
			a 2003-as cs okmány XI n bekezdése 2 alpontja
			a 2003-as cs okmány XII bekezdése 1 alpontja
			a 2003-as cs okmány XII bekezdése 1 alpontja
			a 2003-as cs okmány XII bekezdésén
			a 2003-as cs okmány XIII bekezdése 1 alpontja
			a 2003-as cs okmány XIII bekezdése 1 alpontja
			a 2003-as cs okmány XIV bekezdésén albekezdése
			a 2003-as cs okmány XIV bekezdésén albekezdése
			a 2003-as cs okmány XIV bekezdésén albekezdése

TARTALOMJEGYZÉK

A TANÁCS 2006. november 28-i 2006/112/EK IRÁNYELVE 1
a közös hozzáadottértékadó-rendszerről 1
I. CÍM 7
TÁRGY ÉS HATÁLY 7
1. cikk 7
2. cikk 7
3. cikk 8
4. cikk 9
II. CÍM 9
TERÜLETI HATÁLY 9
5. cikk 9
6. cikk 10
7. cikk 10
8. cikk 10
III. CÍM 11
ADÓALANYOK 11
9. cikk 11
10. cikk 11
11. cikk 11
12. cikk 11
13. cikk 12
IV. CÍM 12
ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK 12
1. FEJEZET 12
Termékértékesítés 12
14. cikk 12
14a. cikk 13
15. cikk 13
16. cikk 14
17. cikk 14
17a. cikk 15
18. cikk 16
19. cikk 16
2. FEJEZET 17
Közösségen belüli termékbeszerzés 17
20. cikk 17
21. cikk 17
22. cikk 17
23. cikk 18
3. FEJEZET 18
Szolgáltatásnyújtás 18
24. cikk 18
25. cikk 18

26. cikk ---- 18
27. cikk ---- 18
28. cikk ---- 19
29. cikk ---- 19
4. FEJEZET ---- 19
Termékimport ---- 19
30. cikk ---- 19
5. FEJEZET ---- 19
Az 1. és a 3. fejezetre vonatkozó közös rendelkezések ---- 19
30a. cikk ---- 19
30b. cikk ---- 19
V. CÍM ---- 20
AZ ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK TELJESÍTÉSI HELYE ---- 20
1. FEJEZET ---- 20
A termékértékesítés teljesítési helye ---- 20
1. szakasz ---- 20
Termékértékesítés fuvarozás nélkül ---- 20
31. cikk ---- 20
2. szakasz ---- 20
Termékértékesítés fuvarozással ---- 20
32. cikk ---- 20
33. cikk ---- 21
34. cikk ---- 21
35. cikk ---- 21
36. cikk ---- 21
36a. cikk ---- 22
36b. cikk ---- 22
3. szakasz ---- 22
Hajó vagy repülőgép fedélzetén illetve vonaton teljesített termékértékesítés ---- 22
37. cikk ---- 22
4.szakasz ---- 23
A földgázrendszeren keresztül történő gázértékesítés, a villamosenergia-értékesítés, illetve a hő- vagy hűtési energia távfűtési vagy távhűtési hálózaton keresztül történő értékesítése ---- 23
38. cikk ---- 23
39. cikk ---- 23
2. FEJEZET ---- 23
A Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helye ---- 23
40. cikk ---- 24
41. cikk ---- 24
42. cikk ---- 24

3. FEJEZET 24
A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye 24
1. szakasz 24
Fogalommeghatározások 24
43. cikk 24
2. szakasz 25
Általános szabályok 25
44. cikk 25
45. cikk 25
3. szakasz 25
Különös rendelkezések 25
1. alszakasz 25
Közvetítő által nyújtott szolgáltatások 25
46. cikk 25
2. alszakasz 25
Ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatás-nyújtás 25
47. cikk 25
3. alszakasz 26
Árufuvarozás és személyszállítás 26
48. cikk 26
49. cikk 26
50. cikk 26
51. cikk 26
52. cikk 26
4. alszakasz 26
A kulturális, a művészeti, a sport-, a tudományos, az oktatási, a szórakoztatási, valamint hasonló szolgáltatások, az árufuvarozáshoz és személyszállításhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, az ingóságok értékbecslése és az ezeken végzett munkák 26
53. cikk 27
54. cikk 27
5. alszakasz 27
Éttermi és vendéglátó-ipari szolgáltatások 27
55. cikk 27
6. alszakasz 27
Közlekedési eszközök bérbeadása 27
56. cikk 27
7. alszakasz 28
Hajók és repülőgépek fedélzetén, valamint vonatokon történő fogyasztásra szánt éttermi és vendéglátó-ipari fogyasztási szolgáltatások 28
57. cikk 28

8. alszakasz ---- 28
Nem adóalanyok részére nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások ---- 28
58. cikk ---- 28
9. alszakasz ---- 29
Közösségen kívüli, nem adóalanyok részére nyújtott szolgáltatások ---- 29
59. cikk ---- 29
10. alszakasz ---- 29
A kettős adóztatás vagy a nem adóztatás elkerülése ---- 29
59a. cikk ---- 30
59b. cikk ---- 30
3a. FEJEZET ---- 30
A 33. cikk a) pontjának hatálya alá tartozó termékértékesítéseket és az 58. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtásokat teljesítő adóalanyokra vonatkozó értékhatár ---- 30
59c. cikk ---- 30
4. FEJEZET ---- 31
A termékimport teljesítési helye ---- 31
60. cikk ---- 31
61. cikk ---- 31
VI. CÍM ---- 31
ADÓZTATANDÓ TÉNYÁLLÁS ÉS AZ ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE ---- 31
1. FEJEZET ---- 31
Általános rendelkezések ---- 31
62. cikk ---- 31
2. FEJEZET ---- 32
Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás ---- 32
63. cikk ---- 32
64. cikk ---- 32
65. cikk ---- 32
66. cikk ---- 32
66a. cikk ---- 33
67. cikk ---- 33
3. FEJEZET ---- 33
Közösségen belüli termékbeszerzés ---- 33
68. cikk ---- 33
69. cikk ---- 34
4. FEJEZET ---- 34
Termékimport ---- 34
70. cikk ---- 34
71. cikk ---- 34
VII. CÍM ---- 34

ADÓALAP 34
1. FEJEZET 34
Fogalommeghatározás 34
72. cikk 34
2. FEJEZET 35
Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás 35
73. cikk 35
73a. cikk 35
74. cikk 35
75. cikk 35
76. cikk 35
77. cikk 36
78. cikk 36
79. cikk 36
80. cikk 36
81. cikk 37
82. cikk 37
3. FEJEZET 37
Közösségen belüli termékbeszerzés 37
83. cikk 37
84. cikk 37
4. FEJEZET 38
Termékimport 38
85. cikk 38
86. cikk 38
87. cikk 38
88. cikk 38
89. cikk 39
5. FEJEZET 39
Vegyes rendelkezések 39
90. cikk 39
91. cikk 39
92. cikk 39
VIII. CÍM 40
ADÓMÉRTÉK 40
1. FEJEZET 40
Az adómérték alkalmazása 40
93. cikk 40
94. cikk 40
95. cikk 40
2. FEJEZET 41
Az adómértékek szerkezete és mértéke 41
1. szakasz 41
Általános adómérték 41
96. cikk 41

97. cikk ---- 41
2. szakasz ---- 41
Kedvezményes adómérték ---- 41
98. cikk ---- 41
98a. cikk ---- 42
99. cikk ---- 42
100. cikk ---- 42
101. cikk ---- 42
2a. szakasz ---- 42
Kivételes helyzetek ---- 42
101a. cikk ---- 43
3. szakasz ---- 43
Különös rendelkezések ---- 43
102. cikk ---- 43
103. cikk ---- 43
104. cikk ---- 43
104a. cikk ---- 44
105. cikk ---- 44
105a. cikk ---- 44
105b. cikk ---- 45
3. FEJEZET ---- 46
4. FEJEZET ---- 46
109-122. cikk ---- 46
5. FEJEZET ---- 46
Átmeneti rendelkezések ---- 46
123. cikk ---- 46
124. cikk ---- 46
125. cikk ---- 46
126. cikk ---- 46
127. cikk ---- 46
128. cikk ---- 46
129. cikk ---- 46
129a. cikk ---- 47
130. cikk ---- 47
IX. CÍM ---- 47
ADÓMENTESSÉG ---- 47
1. FEJEZET ---- 47
Általános rendelkezések ---- 47
131. cikk ---- 47
2. FEJEZET ---- 47
Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége ---- 48
132. cikk ---- 48
133. cikk ---- 49
134. cikk ---- 49
3. FEJEZET ---- 49

Egyéb tevékenységekre nyújtott adómentesség 49
135. cikk 49
136. cikk 50
136a. cikk 50
137. cikk 51
4. FEJEZET 51
A Közösségen belüli ügyletekhez kapcsolódó adómentesség 51
1. szakasz 51
Termékértékesítésre vonatkozó adómentesség 51
138. cikk 51
139. cikk 52
2. szakasz 52
Közösségen belülitermékbeszerzésre vonatkozó adómentesség 52
140. cikk 52
141. cikk 53
3. szakasz 53
Egyes árufuvarozási szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség 53
142. cikk 53
5. FEJEZET 53
Adómentességek import esetén 53
143. cikk 53
144. cikk 56
145. cikk 56
6. FEJEZET 56
Export adómentességek 56
146. cikk 56
147. cikk 57
7. FEJEZET 57
A nemzetközi árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó adómentesség 57
148. cikk 57
149. cikk 58
150. cikk 58
8. FEJEZET 58
Egyes, exportnak minősülő ügyletekre vonatkozó adómentesség 58
151. cikk 58
151a. cikk 60
151b. cikk 61
152. cikk 62
9. FEJEZET 62
Közvetítők által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség 62

153. cikk ... 62
10. FEJEZET ... 62
A nemzetközi termékforgalomhoz kapcsolódó ügyletekre vonatkozó adómentességek ... 62
1. szakasz ... 62
Vámraktárak, vámraktártól eltérő raktárak és hasonló szabályozások ... 62
154. cikk ... 62
155. cikk ... 62
156. cikk ... 62
157. cikk ... 63
158. cikk ... 63
159. cikk ... 63
160. cikk ... 63
161. cikk ... 64
162. cikk ... 64
163. cikk ... 64
2. szakasz ... 64
Export célú és a tagállamok közötti kereskedelem keretében adómentes ügyletek ... 64
164. cikk ... 64
165. cikk ... 65
3. szakasz ... 65
Az 1. és 2. szakaszra vonatkozó közös rendelkezés ... 65
166. cikk ... 65
X. CÍM ... 65
ADÓLEVONÁS ... 65
1. FEJEZET ... 65
Az adólevonási jog keletkezése és hatálya ... 65
167. cikk ... 65
167a. cikk ... 65
168. cikk ... 66
168a. cikk ... 66
169. cikk ... 66
170. cikk ... 67
171. cikk ... 67
171a. cikk ... 67
172. cikk ... 68
2. FEJEZET ... 68
Arányos levonás ... 68
173. cikk ... 68
174. cikk ... 68
175. cikk ... 69
3. FEJEZET ... 69
Az adólevonási jog korlátozása ... 69

176. cikk ... 69
177. cikk ... 69
4. FEJEZET ... 70
Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai ... 70
178. cikk ... 70
179. cikk ... 70
180. cikk ... 71
181. cikk ... 71
182. cikk ... 71
183. cikk ... 71
5. FEJEZET ... 71
Az adólevonások korrekciója ... 71
184. cikk ... 71
185. cikk ... 71
186. cikk ... 71
187. cikk ... 72
188. cikk ... 72
189. cikk ... 72
190. cikk ... 72
191. cikk ... 72
192. cikk ... 73
XI. CÍM ... 73
AZ ADÓALANYOK ÉS EGYES NEM ADÓALANYOK KÖTELEZETTSÉGEI ... 73
1. FEJEZET ... 73
Fizetési kötelezettség ... 73
1. szakasz ... 73
Az adóhatósággal szemben HÉA fizetésére kötelezett személyek ... 73
192a. cikk ... 73
193. cikk ... 73
194. cikk ... 73
195. cikk ... 74
196. cikk ... 74
197. cikk ... 74
198. cikk ... 74
199. cikk ... 75
199a. cikk ... 75
199b. cikk ... 77
200. cikk ... 78
201. cikk ... 78
202. cikk ... 78
203. cikk ... 78
204. cikk ... 78
205. cikk ... 79

2. szakasz ---- 79
Fizetési feltételek ---- 79
206. cikk ---- 79
207. cikk ---- 79
208. cikk ---- 79
209. cikk ---- 80
210. cikk ---- 80
211. cikk ---- 80
212. cikk ---- 80
2. FEJEZET ---- 80
Az adózó nyilvántartása ---- 80
213. cikk ---- 80
214. cikk ---- 80
215. cikk ---- 81
216. cikk ---- 81
3. FEJEZET ---- 81
Számlázás ---- 81
1. szakasz ---- 81
Fogalommeghatározások ---- 81
217. cikk ---- 82
2. szakasz ---- 82
A számla fogalma ---- 82
218. cikk ---- 82
219. cikk ---- 82
219a. cikk ---- 82
3. szakasz ---- 83
Számla kibocsátása ---- 83
220. cikk ---- 83
220a. cikk ---- 83
221. cikk ---- 84
222. cikk ---- 84
223. cikk ---- 84
224. cikk ---- 84
225. cikk ---- 85
4. szakasz ---- 85
A számlák tartalma ---- 85
226. cikk ---- 85
226a. cikk ---- 86
226b. cikk ---- 86
227. cikk ---- 87
228. cikk ---- 87
229. cikk ---- 87
230. cikk ---- 87
231. cikk ---- 87
5. szakasz ---- 87

Papíralapú számlák és elektronikus számlák ... 87
232. cikk ... 87
233. cikk ... 88
234. cikk ... 88
235. cikk ... 88
236. cikk ... 88
237. cikk ... 89
6. szakasz ... 89
Egyszerűsítő intézkedések ... 89
238. cikk ... 89
239. cikk ... 89
240. cikk ... 90
4. FEJEZET ... 90
Az adó nyilvántartása ... 90
1. szakasz ... 90
Fogalommeghatározások ... 90
241. cikk ... 90
2. szakasz ... 90
Általános követelmények ... 90
242. cikk ... 90
242a. cikk ... 90
243. cikk ... 91
2a. szakasz ... 91
A pénzforgalmi szolgáltatók általános kötelezettségei ... 91
243a. cikk ... 91
243b. cikk ... 92
243c. cikk ... 93
243d. cikk ... 93
3. szakasz ... 94
Valamennyi számla megőrzésére vonatkozó különös kötelezettségek ... 94
244. cikk ... 94
245. cikk ... 94
246. cikk ... 94
247. cikk ... 94
248. cikk ... 95
248a. cikk ... 95
4. szakasz ... 95
Más tagállamban elektronikus úton őrzött számlákhoz való hozzáférési jog ... 95
249. cikk ... 95
5. FEJEZET ... 95
Bevallás ... 95
250. cikk ... 95
251. cikk ... 96

252. cikk ... 96
253. cikk ... 96
254. cikk ... 96
255. cikk ... 97
256. cikk ... 97
257. cikk ... 97
258. cikk ... 97
259. cikk ... 97
260. cikk ... 97
261. cikk ... 97
6. FEJEZET ... 97
Összesítő nyilatkozat ... 98
262. cikk ... 98
263. cikk ... 98
264. cikk ... 99
265. cikk ... 99
266. cikk ... 100
267. cikk ... 100
268. cikk ... 100
269. cikk ... 100
270. cikk ... 100
271. cikk ... 101
7. FEJEZET ... 101
Vegyes rendelkezések ... 101
272. cikk ... 101
273. cikk ... 102
8. FEJEZET ... 102
Egyes import és export ügyletekkel kapcsolatos kötelezettségek ... 102
1. szakasz ... 102
Import ügyletek ... 102
274. cikk ... 102
275. cikk ... 102
276. cikk ... 102
277. cikk ... 103
2. szakasz ... 103
Export ügyletek ... 103
278. cikk ... 103
279. cikk ... 103
280. cikk ... 103
XII. CÍM ... 103
KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK ... 103
1. FEJEZET ... 103
A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás ... 103
-1. szakasz ... 104

Fogalommeghatározások ... 104
280a. cikk ... 104
1. szakasz ... 104
Egyszerűsített adómegállapítási és -beszedési eljárások ... 104
281. cikk ... 104
2. szakasz ... 104
Adómentesség ... 104
282. cikk ... 104
283. cikk ... 104
284. cikk ... 105
284a. cikk ... 106
284b. cikk ... 107
284c. cikk ... 107
284d. cikk ... 108
284e. cikk ... 108
285. cikk ... 108
286. cikk ... 108
287. cikk ... 108
288. cikk ... 109
288a. cikk ... 109
289. cikk ... 110
290. cikk ... 110
291. cikk ... 110
292. cikk ... 110
2a. szakasz ... 110
A mentesített kisvállalkozások kötelezettségeinek egyszerűsítése ... 110
292a. cikk ... 110
292b. cikk ... 110
292c. cikk ... 111
292d. cikk ... 111
3. szakasz ... 111
293-294. cikk ... 111
2. FEJEZET ... 111
A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös térítésátalányrendszer ... 111
295. cikk ... 111
296. cikk ... 112
297. cikk ... 112
298. cikk ... 113
299. cikk ... 113
300. cikk ... 113
301. cikk ... 113
302. cikk ... 113
303. cikk ... 113

304. cikk ---- 114
305. cikk ---- 114
3. FEJEZET ---- 114
Az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás ---- 114
306. cikk ---- 114
307. cikk ---- 115
308. cikk ---- 115
309. cikk ---- 115
310. cikk ---- 115
4. FEJEZET ---- 115
Használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás ---- 115
1. szakasz ---- 115
Fogalommeghatározások ---- 115
311. cikk ---- 115
2. szakasz ---- 116
Használtcikk-kereskedőkre vonatkozó különös szabályozás ---- 116
1. alszakasz ---- 116
Különbözet szerinti szabályozás ---- 116
312. cikk ---- 116
313. cikk ---- 116
314. cikk ---- 117
315. cikk ---- 117
316. cikk ---- 117
317. cikk ---- 117
318. cikk ---- 118
319. cikk ---- 118
320. cikk ---- 118
321. cikk ---- 118
322. cikk ---- 118
323. cikk ---- 119
324. cikk ---- 119
325. cikk ---- 119
2. alszakasz ---- 119
A használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti szabályozás ---- 119
326. cikk ---- 119
327. cikk ---- 119
328. cikk ---- 120
329. cikk ---- 120
330. cikk ---- 120
331. cikk ---- 120
332. cikk ---- 120
3. szakasz ---- 120

A nyilvános árveréseken való értékesítésre vonatkozó különös szabályozás ... 120
333. cikk ... 120
334. cikk ... 121
335. cikk ... 121
336. cikk ... 121
337. cikk ... 121
338. cikk ... 121
339. cikk ... 122
340. cikk ... 122
341. cikk ... 122
4. szakasz ... 122
A verseny torzulását és az adócsalást megelőző intézkedések ... 122
342. cikk ... 122
343. cikk ... 122
5. FEJEZET ... 123
A befektetési aranyra vonatkozó különös szabályozás ... 123
1. szakasz ... 123
Általános rendelkezések ... 123
344. cikk ... 123
345. cikk ... 123
2. szakasz ... 123
Adómentesség ... 123
346. cikk ... 123
347. cikk ... 124
3. szakasz ... 124
Adózás választásának lehetősége ... 124
348. cikk ... 124
349. cikk ... 124
350. cikk ... 124
351. cikk ... 124
4. szakasz ... 124
Szabályozott nemesfémpiacon végzett ügyletek ... 124
352. cikk ... 125
353. cikk ... 125
5. szakasz ... 125
Befektetési arannyal kereskedők sajátos jogai és kötelezettségei ... 125
354. cikk ... 125
355. cikk ... 125
356. cikk ... 125
6. FEJEZET ... 126

A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások ... 126
1. szakasz ... 126
Általános rendelkezések ... 126
357. cikk ... 126
358. cikk ... 126
2. szakasz ... 126
A Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás ... 126
358a. cikk ... 127
359. cikk ... 127
360. cikk ... 127
361. cikk ... 127
362. cikk ... 128
363. cikk ... 128
364. cikk ... 128
365. cikk ... 128
366. cikk ... 128
367. cikk ... 129
368. cikk ... 129
369. cikk ... 129
3. szakasz ... 130
A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösségben, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás ... 130
369a. cikk ... 130
369b. cikk ... 130
369c. cikk ... 131
369d. cikk ... 131
369e. cikk ... 131
369f. cikk ... 131
369g. cikk ... 132
369h. cikk ... 133
369i. cikk ... 133
369j. cikk ... 133
369k. cikk ... 134
4. szakasz ... 134
Harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás ... 134
369l. cikk ... 134
369m. cikk ... 135
369n. cikk ... 135

369o. cikk ---- 135
369p. cikk ---- 136
369q. cikk ---- 136
369r. cikk ---- 136
369s. cikk ---- 137
369t. cikk ---- 137
369u. cikk ---- 138
369v. cikk ---- 138
369w. cikk ---- 138
369x. cikk ---- 138
7. FEJEZET ---- 139
Az import héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozások ---- 139
369y. cikk ---- 139
369z. cikk ---- 139
369za. cikk ---- 139
369zb. cikk ---- 139
8. FEJEZET ---- 139
Átváltási árfolyam ---- 140
369zc. cikk ---- 140
XIII. CÍM ---- 140
ELTÉRÉSEK ---- 140
1. FEJEZET ---- 140
A végleges szabályozás bevezetéséig érvényben lévő különös rendelkezések ---- 140
1. szakasz ---- 140
Az 1978. január 1-jén a Közösséget alkotó államok számára engedélyezett eltérések ---- 140
370. cikk ---- 140
371. cikk ---- 140
372. cikk ---- 140
373. cikk ---- 140
374. cikk ---- 141
2. szakasz ---- 141
A Közösséghez 1978. január 1-je után csatlakozó államok számára engedélyezetteltérések ---- 141
375. cikk ---- 141
376. cikk ---- 141
377. cikk ---- 141
378. cikk ---- 141
379. cikk ---- 141
380. cikk ---- 142
381. cikk ---- 142
382. cikk ---- 142
383. cikk ---- 142
384. cikk ---- 142

385. cikk ... 142
386. cikk ... 143
387. cikk ... 143
388. cikk ... 143
389. cikk ... 143
390. cikk ... 143
390a. cikk ... 143
390b. cikk ... 144
3. szakasz ... 144
Az 1. és 2 . szakasz közös rendelkezései ... 144
391. cikk ... 144
392. cikk ... 144
393. cikk ... 144
2. FEJEZET ... 144
Engedélyhez kötött eltérések ... 144
1. szakasz ... 144
Egyszerűsítő, valamint az adócsalást és az adókikerülést megelőző intézkedések ... 144
394. cikk ... 145
395. cikk ... 145
2. szakasz ... 145
Nemzetközi megállapodások ... 145
396. cikk ... 145
XIV. CÍM ... 146
VEGYES RENDELKEZÉSEK ... 146
1. FEJEZET ... 146
Végrehajtási intézkedések ... 146
397. cikk ... 146
2. FEJEZET ... 146
HÉA-bizottság ... 146
398. cikk ... 146
3. FEJEZET ... 146
Átváltási árfolyam ... 146
399. cikk ... 146
400. cikk ... 147
4. FEJEZET ... 147
Egyéb adók, illetékek és terhek ... 147
401. cikk ... 147
XV. CÍM ... 147
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ... 147
1. FEJEZET ... 147
A tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti szabályozás ... 147
402. cikk ... 147
403. cikk ... 147

404. cikk ... 147
2. FEJEZET ... 148
Az Európai Unióhoz történő csatalakozás keretében alkalmazandó átmeneti intézkedések ... 148
405. cikk ... 148
406. cikk ... 148
407. cikk ... 148
408. cikk ... 148
409. cikk ... 149
410. cikk ... 149
2A. FEJEZET ... 149
Átmeneti intézkedések az új jogszabályi rendelkezések alkalmazására vonatkozóan ... 149
410a. cikk ... 149
410b. cikk ... 150
3. FEJEZET ... 150
A nemzeti jogba való átültetés és hatálybalépés ... 150
411. cikk ... 150
412. cikk ... 150
413. cikk ... 150
414. cikk ... 150
I. MELLÉKLET ... 151
A 13. CIKK (1) BEKEZDESENEK HARMADIK ALBEKEZDÉSÉBEN EMLITETT TEVEKENYSEGEK JEGYZEKE ... 151
II. MELLÉKLET ... 151
AZ 58. CIKK ELSŐ BEKEZDÉSÉNEK C) PONTJÁBAN EMLÍTETT, ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE ... 151
III. MELLÉKLET ... 151
AZON TERMÉKEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE, AMELYEKRE A 98. CIKKBEN EMLÍTETT KEDVEZMÉNYES ADÓMÉRTÉKEKET ÉS A HÉALEVONÁS JOGÁVAL JÁRÓ MENTESSÉGET LEHET ALKALMAZNI ... 151
IV. MELLÉKLET ... 154
V. MELLÉKLET ... 155
A VÁMRAKTÁROZÁS KIVÉTELÉVEL A 160. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINT RAKTÁROZÁSI SZABÁLYOZÁS ALÁ VONHATÓ TERMÉKCSOPORTOK ... 155
VI. MELLÉKLET ... 155
A 199. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJÁBAN EMLÍTETT TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE ... 155
VII. MELLÉKLET ... 156

A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT, MEZŐGAZDASÁGI TERMELÉSI TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE ---- 156
VIII. MELLÉKLET ---- 156
A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 5. PONTJÁBAN EMLÍTETT MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE ---- 156
IX. MELLÉKLET ---- 157
A 311. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 2., 3. ÉS 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT MŰALKOTÁSOK, GYŰJTEMÉNYDARABOK ÉS RÉGISÉGEK ---- 157
A. RÉSZ ---- 157
Műalkotások ---- 157
B. RÉSZ ---- 157
Gyűjteménydarabok ---- 157
C. RÉSZ ---- 157
Régiségek ---- 158
X. MELLÉKLET ---- 158
A 370. ÉS 371., VALAMINT A 375-390b. CIKKBEN EMLÍTETT ELTÉRÉSEK HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ÜGYLETEK JEGYZÉKE ---- 158
A. RÉSZ ---- 158
A tagállamok által továbbra is megadóztatható ügyletek ---- 158
B. RÉSZ ---- 158
A tagállamok által továbbra is mentesíthető ügyletek ---- 158
XI. MELLÉKLET ---- 159
A. RÉSZ ---- 159
Hatályon kívül helyezett irányelvek és módosításaik ---- 159
B. RÉSZ ---- 160
A nemzeti jogba való átültetés határideje ---- 160
XII: MELLÉKLET ---- 161
MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT ---- 161